

KALLIO. 07.2.19 / 23.12.2015 M

RÄÄKKYLÄN

**arkeologinen inventointi
2004**

**Oili Forsberg
Muinaisilla poluilla -projekti
POHJOIS-KARJALAN MUSEO**

TIIVISTELMÄ

RÄÄKKYLÄN INVENTOINTI

Tutkimuksen suorittaja: Pohjois-Karjalan museo
Inventoija: FM Oili Forsberg

Rääkkylän kunnan muinaisjäännösinventointi toteutettiin Pohjois-Karjalan museon Muinaisilla poluilla –hankkeen osana. Hanke kuuluu EU:n tavoite 1 –ohjelmaan, ja rahoittajina ovat EU:n lisäksi Itä-Suomen lääninhallitus, Joensuun kaupunki sekä inventoitavat kunnat. Projektin keskeisiä toimenpiteitä ovat inventoinnit Keski-Karjalan kunnissa (Rääkkylä, Kitee, Kesälahti, Tohmajärvi, Värtsilä ja Tuupovaara) sekä Venäjän puolella ns. luovutetuilla alueilla, Karjalan tasavallassa.

Inventoinnin aikana tarkastettiin ennestään tunnetut esihistorialliset kiinteät muinaisjäännökset ja mahdollisuuksien mukaan irtolöytökohteita. Koska Rääkkylästä tunnettiin ennen inventointia 52 muinaisjäännöstä, kului runsaasti työaikaa näiden kunnan tarkastamisessa. Työn pääpaino pyrki kuitenkin olemaan uusien, ennestään tuntemattomien esihistoriallisten kohteiden etsimisessä. Inventoinnissa löytyi 23 uutta kohdetta, joista esihistoriallisia asuinpaikkoja oli 12. Uusia pyyntikuoppakohteita löytyi viisi. Uutena muinaisjäännösr ryhmänä rekisteröitiin kuusi kokonaan uutta hiilimiilukohdetta, lisäksi yksi vanha pyyntikuoppaksi arveltu kohde todettiin niin ikään miiluksi.

Entuudestaan tiedossaolevat tentatiivikohteet (2 kappaletta) todettiin kiinteiksi muinaisjäännöksiksi, uusia tentatiivikohteita rekisteröitiin kaksi. Irtolöytökohteista tarkastettiin vain osa, sillä useiden löytötiedot ovat paikallistamista silmälläpitäen liian hatarat. Yksikään tarkastetuista irtolöytökohteista ei osoittautunut kiinteäksi muinaisjäännökseksi. Historiallisia kohteita ei systemaattisesti etsitty, eikä myöskään ainoatakaan uutta kohdetta varsinaisesti rekisteröity, vaikka yksi sellainen (tervahauta) mainitaankin raporttitekstissä, koska se sijaitsi keskellä varhaismetallikautista asuinpaikkaa. Tervahautoja, joita Rääkkylässä on runsaastikin, ei tässä raportissa ole käsitelty.

Kuva Rääkkylän esihistoriasta ei radikaalisti muuttunut kesän 2004 inventoinnin myötä. Koska kunnan alueella on edellisen kerran tehty perusinventointi 1964, oli täysin ennako-oletusten mukaistakin, että uusia kohteita löytyy. Jaamankankaan alue on 1980- ja 1990-lukujen aikana useaan otteeseen osainventoitu, ja asutus on tiedetty sangen intensiiviseksi juuri siellä. Tässä inventoinnissa kävi ilmi, että muitakin laajempia asutuspesäkkeitä Rääkkylässä on ollut, esimerkiksi Sintsin alueella sekä Tuohtaassa. Asutus Rääkkylään näyttää vakiintuneen viimeistään neoliittisen kivikauden alussa, eikä minkäänlaisia asutuskatkoja ole havaittavissa nykypäivään. Varhaisin, mesoliittinen asutus voi tosin olla hautautuneena transgressiivisten muinaisrantojen alla.

Löydöt: KM 34622 - 34648

Kenttätyöaika: 1.-24.6., 15.- 20.7.2004

Tutkimuskustannukset: Muinaisilla poluilla –hanke

Tutkimusraportti: Oili Forsberg 30.4.2005 Pohjois-Karjalan Museossa ja Museoviraston arkeologian osaston arkistossa.

Sisällysluettelo

Tiivistelmä

1. Johdanto	1
1.1 Muinaisilla poluilla –hanke	1
1.2 Inventoinnin kenttätyöt	2
1.3 Raportin rakenne	3
2. Rääkkylä tutkimuskohteena	5
2.1 Arkeologista tutkimushistoriaa	5
2.2 Ympäristö esihistoriallisen asutuksen taustalla	7
2.3 Esihistorian kronologia	8
3. Inventoinnin tulokset	11
3.1 Kiinteät muinaisjäännökset	11
3.2 Irtolöydöt ja tentatiivikohteet	13
3.3 Esihistoriallisen asutuksen kuva Rääkkylässä	14
4. Yleiskartat	16
4.1 Rääkkylän kiinteät muinaisjäännökset ja tentatiivikohteet	16
4.2 Rääkkylän muinaisjäännökset ennen kesän 2004 inventointia	17
4.3 Rääkkylän kesän 2004 inventoinnissa löytyneet kohteet	18
4.4 Rääkkylän pyyntiyhteisöiden asuinpaikat, hiilimiilut ja pyyntikuoppakohteet	19
5. Luettelot	20
5.1 Suojelukohdeluettelo	20
5.2 Kohdehakemisto	59
5.3 Löytöluettelo	61
5.4 Luettelo diakuvista	64
5.5 Luettelo musta-valko –negatiiveista	70
5.6 Luettelo kohteista peruskarttalehdittäin	73
6. Kohdekuvaukset karttaotteineen	75

Kannen kuva: Tervalammen varhaismetallikautisen asuinpaikan kvartseja (KM 34642:5) in situ. PKM 87:760. Kuvannut Oili Forsberg.

1. JOHDANTO

1.1 Muinaisilla poluilla –hanke

Pohjois-Karjalan museon Muinaisilla poluilla –projekti käynnistyi keväällä 2004. Hankkeen keskeisenä tavoitteena on “nostaa esiin Karjalan esihistorian omaleimaisuus”. Tätä tavoitetta hankkeen parissa edistetään keräämällä hajallaan olevaa informaatiota muinaisuuden merkeistä niin opetuksen, matkailun kuin tutkimuksenkin tarpeisiin. Hankkeen kohdealueena ovat Suomen puolella Keski-Karjalan kunnat Rääkkylä, Tohmajärvi, Tuupovaara, Värtsilä, Kitee ja Kesälahti. Venäjän puolella kohdealue jatkuu ns. luovutetuille alueille Karjalan tasavallassa. Kohdealue muodostaakin luontevan maantieteellisen kokonaisuuden karjalaisen kulttuurialueen sydämessä.

Keskeisenä työmenetelmänä on kohdealueiden arkeologinen perusinventointi. Suomen puolen kunnat inventoitiin kesällä 2004, Venäjän puoleiset alueet tullaan inventoimaan kesällä 2005. Projektissa käytännön yhteistyökumppaneina ovat Venäjällä Karjalan tasavallan kotiseutumuseon sekä Pietarin Tiedeakatemian tutkijat. Suomessa yhteistyökumppaneina ovat kohdekuntien lisäksi muun muassa Itä-Suomen lääninhallitus sekä Museovirasto.

Hankkeen lopputuotteena kootaan inventointien ja arkistotietojen pohjalta paikkatietokanta suojelun, matkailun, opetuksen ja tutkimuksen tarpeisiin. Hankkeen avulla on myös mahdollisuus tiivistää museoiden välistä rajayhteistyötä, sekä kehittää uusia yhteistyömuotoja venäläisten ja suomalaisten tutkijoiden välille.

Muinaisilla poluilla –hankkeelle on saatu tukea EU:n tavoite 1 –ohjelmasta. Ensimmäisen vuoden (2004) kokonaisbudjetti oli 108 000 € , jälkimmäisen tutkimusvuoden (2005) 121 000 €. Vuoden 2006 budjettiin on varattu 11 000 € hankkeen loppuunsaattamiseksi ja julkaisemiseksi.

Muinaisilla poluilla –hankeen piirissä inventoi allekirjoittanut Rääkkylän, Tohmajärven sekä Värtsilän kunnat kesällä 2004. FM Taisto Karjalainen inventoi Tuupovaaran, FL Petro Pesonen Kiteen ja Kesälahden kunnat. Tämä inventointityö on samalla jatkoa Pohjois-Karjalan museon aiemmalle Polkuja esihistoriaan –projektille (2002-2004), jonka puitteissa inventoitiin Joensuun, Liperin, Outokummun, Polvijärven (2002), Enon, Pyhäselän, Kiihtelysvaaran ja Kontiolahden (2003) kuntien alueet. Näiden inventointien tuloksena alueelta löytyi lähes 200 uutta esihistoriallista kiinteää muinaisjäännöstä. Uusien kohteiden runsaslukuisuus johtui ennen muuta Pohjois-Karjalan alueen pahoin vanhentuneesta tutkimustilanteesta. Kesän 2004 inventoinneissa uusia kohteita löytyi toista sataa.

1.2 Inventoinnin kenttätyöt

Kesällä 2004 inventoitavia kuntia oli viisi, joista allekirjoittanut inventoi Rääkkylän, Tohmajärven sekä Värtsilän alueet. Edellinen laaja, koko maakunnan kattava inventointityö tehtiin 1960-1970 – luvuilla Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiön tuella. Helsingin yliopiston arkeologian laitoksen ja Museoviraston laajahkoissa tutkimusprojekteissa 1990-luvulla on kuva Pohjois-Karjalan esihistoriasta syventynyt huomattavasti, mutta voidaan väittää, että maakunnan inventoinnin kokonaistilanne oli ennen Pohjois-Karjalan museon hankkeita päässyt pahasti vanhentumaan.

Rääkkylän kunnan osalta tutkimustilanne oli huomattavasti parempi kuin useimmissa Pohjois-Karjalan kunnissa, sillä kuntaa oli osainventoitu useampaan otteeseen 1980- ja 1990-luvuilla. Lisäksi Rääkkylässä oli tehty useita arkeologisia kaivauksia viimeisten viidentoista vuoden aikana. Nämä tutkimukset olivat kuitenkin suurilta osin keskittyneet Jaamankankaan alueelle, jolloin kunnan muut alueet olivat jääneet vähemmälle huomiolle.

Rääkkylän inventointi tehtiin pääasiassa 1.-24.6. sekä 15.-20.7.2004 välisenä aikana. Inventoinnin aikana allekirjoittanutta avusti muutamana päivänä projektipäällikkö Eeva-Riitta Majoinen, sekä projektisihteeri Johanna Laitinen, niin ikään muutamana kenttätyöpäivänä. Lisäksi yhtenä työpäivänä inventoijaa avusti arkeologian harrastaja Juha Marienberg puolisoineen.

Ennen inventoinnin alkua Rääkkylän kunnan alueelta tunnettiin yhteensä 52 kiinteää muinaisjäännöstä, joista yksi on selvästi historiallinen (Huuronniemen ortodoksikalmisto 49). Lisäksi joukossa on vielä ainakin yksi kohde – Harilan asuinpaikka (26) – joka todennäköisesti on historialliselta ajalta. Loput kohteista ovat joko esihistoriallisia tai tarkemmin ajoittamattomia. Kiinteiden muinaisjäännösten lisäksi Rääkkylästä on päätyntä Museoviraston kokoelmiin lukuisia irtolöytöinä esiintulleita muinaiskaluja, vanhimmat 1800-luvulla. Usein näiden irtolöytöjen tarkemmat löytötiedot puuttuvat, joistakin ei ole edes varmuutta, ovatko ne löydetyt Rääkkylän alueilta. Osa irtolöydöistä voidaan kuitenkin paikallistaa suurin piirtein, uusimpien irtolöytöjen tiedot ovat koordinaatein määritellyt.

Käytännössä inventointityö eteni siten, että valmisteluvaiheessa arkistomateriaali kerättiin ja systematisoitiin, sekä karttojen pohjalta suunniteltiin maastotöiden kulkua. Maastotöiden aikana puolestaan tarkastettiin irtolöytökohteita mahdollisuuksien mukaan, sekä etsittiin ennestään tuntemattomia, kiinteitä muinaisjäännöksiä. Suuren osan työajasta vei kuitenkin entuudestaan tunnettujen kiinteiden muinaisjäännösten tarkastaminen. Lähes kaikki nämä kohteet tarkastettiin, muutamaa poikkeusta lukuunottamatta.

Uusien kohteiden etsiminen Rääkkylästä oli suuri nautinto, sillä tätä työtä voi pitää useastakin syystä johtuen harvinaisen helppona juuri Rääkkylässä. Ensinnäkin kunnasta tunnettiin entuudestaan niin runsaasti erityyppisiä muinaisjäännöksiä, että analogioiden haku maastossa oli ”helppoa”. Toisaalta kunnan topografia on myös sellainen, että erityisesti pyyntiyhteisöiden mahdollisia asuinpaikkoja saattoi hakea kuntaa halkovien harjujaksojen hiekkaisilta rinteiltä. Koko kunta kuuluu muinaisen Suur-Saimaan alueeseen, jonka järvivaiheet esihistorian eri aikoina tunnetaan suhteellisen hyvin. Muinaiset rantakorkeudet ohjasivatkin pyyntiväestön asuinsijojen etsiskelyä. Tosin yllätyksiäkin tuki tulla, kohteita löytyi myös ”huonoilta” paikoilta. Eräs tällainen asuinpaikkakeskittymä tavattiin Tuoltaan suoalueelta, josta rekisteröitiin useita pieniä kivikautisia asuinpaikkoja kammottavista kivikoista.

Arkeologit hyödyntävät usein inventointityössä entuudestaan paljastettuja maanpintoja. Sorakuopat ja teiden pientareet ovat helppoja tarkastuskohteita, sillä koekuopitus on aikaavieppää eikä aina tarkoituksenmukaistakaan, avattavat alueet jäävät tällöin hyvin pieniksi. Siksi koekuopitusta käytetäänkin lähinnä sellaisissa kohteissa, joissa jo muiden syiden perusteella on syytä olettaa muinaisjäännös löytyväksi. Tällaisia kohteita ovat esimerkiksi kivi- ja varhaismetallikautiset asuinpainanteet, jotka voivat erottua maanpinnalle matalina painaumina.

Inventoinnissa uusia, ennestään tuntemattomia kohteita löytyi 23. Yksi vanhoista kohteista, Hiekkala 2 (39), määriteltiin uudelleen. Muinaisjäännösrekisterin mukaan kohdetta on pidetty pyyntikuoppana. Koekairauksen perusteella kuopanne on kuitenkin todennäköisemmin hiilimiilu, joita kesän 2004 inventoinnissa löytyi useita. (Tarkemmin tuloksista luvussa 3. Inventoinnin tulokset.)

1.3 Raportin rakenne

Tämän raportin alkuosa koostuu johdannon lisäksi inventoinnin taustatiedoista (luku 2), joissa käsitellään alueen arkeologista tutkimushistoriaa sekä luonnonoloja. Taustoituksen yhteydessä esitetään myös kronologia, jota raportin terminologia noudattaa.

Taustoitusta seuraa yhteenveto inventoinnin tuloksista (luku 3). Tässä yhteydessä esitetään myös yleiskartat (luku 4) alueen kokonaistilanteesta inventoinnin jälkeen.

Inventoinnin tuloksia seuraa liiteosa (luku 5), joka alkaa suojelukohdeluettelolla. Tässä luettelossa, joka on koko raportin ”kova ydin”, on kerättyinä kaikista muinaismuistolain suojelemista kohteista se keskeinen tieto, mitä suojelun ja paikallistamisen tarpeisiin tarvitaan. Luettelossa on myös lyhyt kuvaus kustakin kohteesta. Kohdehakemistossa ovat puolestaan mukana kaikki muinaisjäännösrekisteriin tulevat kohteet, niin suojellut, tentatiivi- kuin mahdolliset irtolöytökohteetkin. Löytöluetteloon puolestaan on kerätty tiedot Rääkkylän alueelta löydettyistä ja museoiden kokoelmiin päätyneistä löydöistä. Dia- ja negatiiviluettelot sisältävät tiedot kesän 2004 inventoinnin yhteydessä otetuista ja Pohjois-Karjalan museon kokoelmiin tallennetuista valokuvista. Luettelo-osuuden päättää listaus kohteista karttalehdittäin.

Raportin loppuosa on omistettu kohdekuvauksille karttaotteineen (luku 6). Myös kuvamateriaalia on liitetty tähän yhteyteen, eikä sitä siis esitetä perinteiseen tapaan erikseen kuvataulujen muodossa. Tähän esitystapaan on päädytty siitä syystä, että kuvataulujen ongelmana on se, että vain ns. originaalissa nämä taulut ovat visuaalisesti selkeitä, kopioitaessa raporttia useimmiten kuvituksen osuus lähes häviää. Kuvitus ja visualisointi ovat kuitenkin erittäin olennainen osa inventointiraportin luettavuutta ja ymmärrettävyyttä. Raportissa on myös pääosin hyödynnetty diakuvia, jotka värillisinä antavat musta-valko -kuvia elävämmän kuvan esihistoriallisista kohteista ja esineistä.

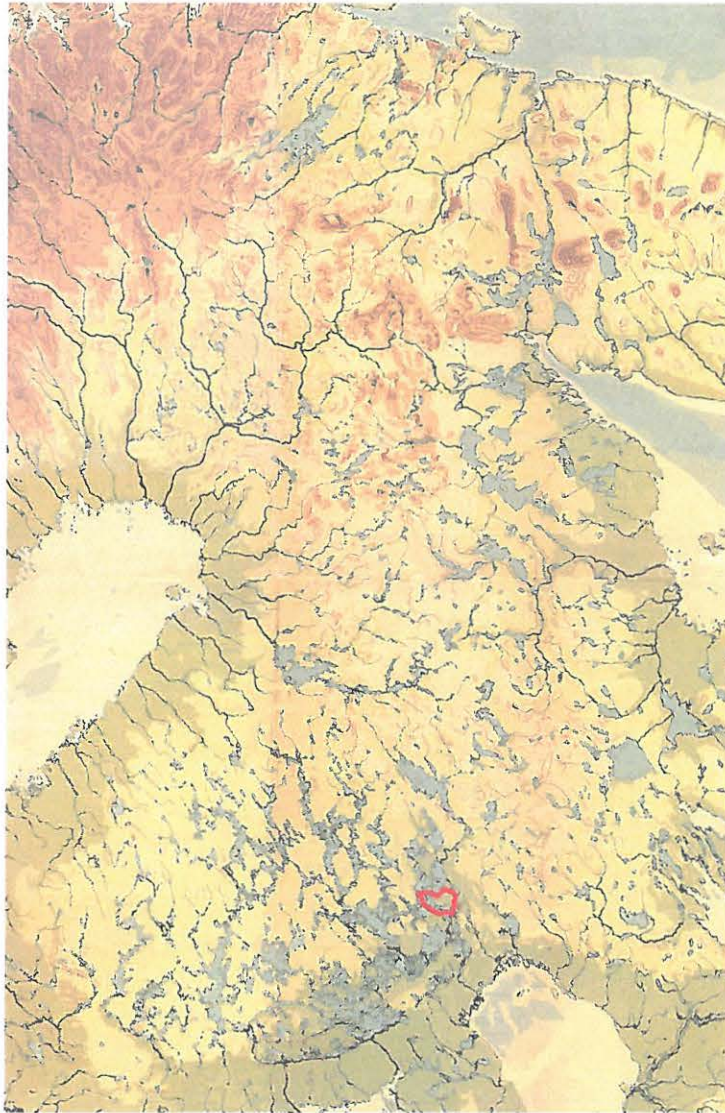
Lisäksi on syytä selventää annettujen koordinaattitietojen luonnetta. Aina, kun koordinaatit on ilmoitettu kolmen desimaalin tarkkuudella, (esim. 6974.312, 3643.972) on kyseessä GPS-laitteella otettu paikallistus. Tällöin virhemarginaalin tulisi olla alle 20 metriä. Jos koordinaattien desimaalit ovat kaksinumeroisia (6974.31, 3643.97), on pisteen sijainti laskettu peruskartalta manuaalisesti.

Muinaisjäännösrekisterissä on myöhemmin aikoina siirretty käytäntöön, jossa yksittäisille kiinteille muinaisjäännöksille arvotaan sattumanvarainen rekisterinumero. Tämä valitettava käytäntö aiheuttaa sen, että inventointiraporttia laadittaessa ei uusilla kohteilla vielä ole tätä kyseistä tunnusta, jolloin edelleenkin ainoa vaihtoehto on operoida vanhan käytännön mukaisilla muinaisjäännöstunnisteilla. Tästä syystä tässä inventointiraportissa johdonmukaisesti käytetään vanhoja tunnuksia, jossa alkuosa (707) viittaa Rääkkylän kuntaan, tarkenne (01) esihistorialliseen kiinteään muinaisjäännökseen tai tentatiivikohteeseen (00). Tunnisteen nelinumeroinen loppuosa noudattaa juoksevaa numerointia. Näin tunniste 707 01 0053 viittaa siis Rääkkylän kunnan alueella sijaitsevaan kiinteään muinaisjäännökseen, jonka järjestysnumero on 53.

Helsinki/Bergen, Norja
30.4.2005
Oili Forsberg, FM

2. RÄÄKKYLÄ TUTKIMUSKOHTENA

Tutkimusalueen, Rääkkylän kunnan, sijainti

2.1 Arkeologista tutkimushistoriaa

Rääkkylän kunnan varhaisimmat esihistorian valotukset ovat peräisin Liperin kihlakuntaa vuonna 1877 Suomen muinaismuistoyhdistyksen stipendiaattina kiertäneen J. Maukosen kynästä. Kihlakuntaan kuului tuolloin “Liperin pitäjään Polvijärven kappelin kanssa, Kaavin, Kesälahden, Kiteen, Kontiolahden ja Rääkkylän pitäjää”. Lisäksi alueella sijaitsee nykyinen Outokummun kaupunki. Maukonen toteaa kertomuksessaan (SMYA IV, 1879), että kihlakunta “on kumminkin arvokkaimmista muinaisjäänneksistä jotenkin köyhä”.

Maukonen kertoo laajasti alueen muinaismuistoista, jotka useimmiten rajautuvat historiallisen ajan puolelle. Alueella oli aiempina vuosisatoina poltettu paljon tervaa, lisäksi Liperin kihlakunnan alueella oli tallennettavissa muistitietoa sekä jäännöksiäkin lukuisista sodista sekä pienemmistä kahakoista. Kertomuksessa kuvataan myös kansanuskkoa sekä kansan tapoja lennokkaasti. Mukanaan Helsinkiin Maukonen toi jonkun verran muinaiskaluja, joita ihmiset hänelle olivat luovuttaneet eri puolilla kihlakuntaa. Valitettavasti näiden varhaisten löytöjen löytötiedot ovat useimmiten hatarat, joten niiden yhdistäminen myöhempään tutkimukseen on vaikeaa.

Ensimmäinen Rääkkylän kunnassa tehty arkeologinen tutkimus oli Pirjo Lahtiperän kuntainventointi vuonna 1964. Lahtiperä kierteli kuntaa kesäkuun ajan löytämättä ainoatakaan uutta kiinteää muinaisjäännöstä. Tuolloin ei vielä Rääkkylän alueelta ollut olemassa topograafisia karttoja 1:20 000, ja inventoija operoikin 1:100 000 kartan pohjalta. Lisäksi Muinais-Saimaan esihistorialliset vaiheet ja vesistömuutosten vaikutukset muinaisjäännöksiä etsittäessä olivat inventoijalle hämärän peitossa, mikä osaltaan vaikutti tulosten laihuuteen. Kaiketi vielä 1960-luvulla inventoimia tehtiin ”maukoslaisin” menetelmin. Tällöin lähinnä kerättiin perimätietoa kunnan muinaisuudesta, uusien kohteiden löytymistä ei ilmeisesti pidetty kovin keskeisenä osana inventointia.

Inventointikertomuksessa kuvataan erilaisia lähinnä historialliselle ajalle ajoittuvia kuoppia ja kasoja, joista mainittakoon jo Maukosenkin kihlakuntakertomuksessa kuvattu Kääppäniemen röykkiö (3). Muutoin Lahtiperä pyrki paikallistamaan vanhoja irtolöytöjä haastattelemalla ihmisiä. Peruskarttojen puuttuessa tuolloin paikallistettujen vanhojen löytöjen löytötiedot ovat kertomuksessa pitkälti kuvauksen varassa, sillä koordinaattitietoja ei kertomus tunne. Kovin syvälinen selvitys esihistoriallisista kiinteistä muinaisjäännöksistä Rääkkylän inventointikertomus vuodelta 1964 ei siten ole.

Muinaisjäännösrekisterin ensimmäinen kohde Rääkkylästä, Oravilahdessa sijaitseva Lamminsalonkangas, löytyi Lahtiperän inventointia seuranneena vuonna 1965. Tällöin hiekkakuopan reunoilta löysi saviastian palasia koululainen Heikki Hirvonen. Tämän jälkeen paikalle saapuivat arkeologitkin, ensimmäisinä Joensuussa arkeologina toiminut Tuomas Björkman. Lamminsalonkankaan asuinpaikan löytyminen kuvaa erästä keskeistä piirrettä Rääkkylän asuinpaikkojen löytymisessä: Kunnan alueella on toiminut joukko esihistoriasta kiinnostuneita maallikoita, joiden ponnistelujen seurauksena useita kiinteitä muinaisjäännöksiä onkin sittemmin kyetty rekisteröimään. Erityisesti on syytä mainita aktiivisesti muinaisjäännösten löytymiseen vaikuttaneet Mauri, Vieno ja Juha Marienberg.

1980-luvulla Rääkkylän alueelta löytyi useita uusia muinaisjäännöksiä Matti Huurteen (Museovirasto) tarkastusmatkojen seurauksina. Jaamankankaan alue nousi tapahtumien keskipisteeseen, kun soranottoalueilta ja hiekkateiden varsilta paljastui toistan upeampia kivikautisia kohteita. Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiön rahoituksen turvin inventoi Päivi Kankkunen Jaaman aluetta kesällä 1987, minkä jälkeen Museovirasto aloitti kaivaustutkimukset Pörrinmökkin (7) asuinpaikalla (1990) Esa Hintikaisen johdolla.

Pörrinmökki osoittautui erittäin laajaksi ja mielenkiintoiseksi kohteeksi. Helsingin yliopiston arkeologian laitos jatkoi tutkimuksia opetuskaivausten muodossa yhdessä Museoviraston kanssa vuosina 1991-1993, jolloin kaivauksia johtivat Mika Lavento ja Petro Pesonen. Tutkimukset, joiden tuloksia on myös julkaistu (Pesonen Petro 1995. Hut Floor Areas and Ceramics — Analysis of the Excavation Area in the Rääkkylä Pörrinmökki Settlement Site, Eastern Finland. *Fennoscandia Archaeologica XII.*), liittyivät yliopiston tutkimusprojektiin Muinais-Saimaan alueelta. Tämän hankkeen tiimoilta Pohjois-Karjalan alueet ensimmäistä kertaa todella nousivat arkeologisen tutkimuksen keskiöön, erityisesti tutkimukset suuntautuivat tuolloin Rääkkylän lisäksi Liperiin ja Outokumpuun.

Muinais-Saimaa -projektin yhteydessä Helsingin yliopisto vaaisi muinaisia rantakorkeuksia ja inventoi hieman epäsystemaattisestikin Rääkkylän alueita (Mika Lavento vaaituksia 1992, inventointia 1993, Päivi Maaranen inventointia 1993). Systemaattisempi teemainventointi varhaisen asbestikeramiikan ympärillä toi Petro Pesosen inventoimaan Rääkkylää. Pari vuotta myöhemmin, keväällä 1995, inventoivat Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen Jaamankankaan aluetta Emil Aaltosen säätiön myöntämin varoin. Nämä varat oli myönnetty työryhmälle (Pesonen, Karjalainen sekä allekirjoittanut), ja niiden avulla tehtiin täsmäinventointeja myös Outokummun ja Liperin alueilla.

Viime vuosikymmenen viimeisinä vuosina Petro Pesonen jatkoi tutkimuksiaan Rääkkylässä useammankin kaivauksen voimin. Vuonna 1996 hän tutki vielä siivun Pörrinmökin asuinpaikkaa ja vuotta myöhemmin aiemmin löytämänsä upeaa Vihi 1:n asuinpaikkaa Suuri-Onkamon länsirannalla. Viimeisten vuosien aikana Museovirasto on tutkinut Päivi Kankkusen johdolla Kotilansalon asuinpaikkaa (12) Oravilahdessa. Ilmeisesti myös Oulun yliopiston arkeologian oppiaine on järjestänyt kohteella pienimuotoisia kaivauksia. Raportit Kotilansalon kaivauksilta eivät kuitenkaan olleet valmiita vielä nyt käsilläolevaa inventointia tehtäessä.

1990-luvun alkupuoliskolla maakunnassa oli vireillä yksi laajempi tutkimushanke, Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseuran tukema projekti nimeltään ”Pohjois-Karjalan metallikautisen ja keskiaikaisen asutuksen avainalueiden arkeologinen inventointi 1992-1994”. Hannu Poutiaisen, Martti Koposen ja Risto Kupiaisen johtamassa hankkeessa pyrittiin selvittämään Pohjois-Karjalan varhaishistoriaa arkeologian ja paleoekologian keinoin. Rääkkylän alueella ei tällöin varsinaisia kenttäinventointeja tehty, mutta tutkimusraportissa käsitellään lyhyesti kunnan rautakautista asutusta vanhojen löytöjen pohjalta.

1990-luvun kiihkeän arkeologisen toiminnan jälkeen, valtion rahahanojen sulkeutuessa, vaikutti siltä, että Pohjois-Karjalankin tutkimukset olisivat jäämässä jatkossa vähäisiksi. Onneksi kuitenkin Pohjois-Karjalan museon aloitteesta käynnistyneiden Poluilla esihistoriaan – ja Muinaisilla poluilla –hankkeiden avulla tutkimukset Rääkkylässäkin ovat saaneet jatkoa. Kesän 2004 inventoinnissa tutkittiin koko kunnan alue ensimmäistä kertaa sitten Lahtiperän inventoinnin. Tutkimustilanne oli huomattavasti helpottunut kuluneiden 40 vuoden aikana. Tutkijalla oli käytettävissään kunnallinen karttamateriaali, puhumattakaan siitä suuresta arkeologisesta materiaalista, jota kuluneiden vuosikymmenten aikana oli kartutettu. Ennen inventointia kiinteitä esihistoriallisia muinaisjäännöksiä tunnettiin Rääkkylästä yhteensä 52 kappaletta. Kesän inventoinnissa uusia kohteita löytyi 23, joten Rääkkylän muinaisjäännösten kokonaismääräksi nousi kesän 2004 jälkeen 75 erityyppistä esihistoriallista kohdetta.

2.2 Ympäristö esihistoriallisen asutuksen taustalla

Rääkkylän maisemaa luonnehtivat nykyään jääkauden jälkeensä jättämät kaakko-luode –suuntaiset harjujaksot laajojen vesistöjen ympäröiminä. Maisemat ovatkin usein hiekkapohjaisia, kuivia männikkökankaita. Kuivien hiekkarantojen valikoituminen pyyntiyhteisöiden asuinalueiksi on yleinen ilmiö Suomessa, ja tällaisia suotuisia kohteita esihistorian aikoina oli runsaasti tarjolla nykyisen Rääkkylän kunnan alueella.

Kunnan voidaan sanoa jääneen muinaisen Suur-Saimaan syleilyyn – Pohjoisessa Rääkkylä rajoittuu Pyhäselän Jänisselkään, lounaassa ja etelässä Oriveteen. Kunnan itäraja kulkee Suuri-Onkamossa, joka niin ikään on aikoinaan ollut yhteydessä Suur-Saimaaseen. Vain kunnan kaakkoisnurkka on vähävetistä, nykyään suovaltaista aluetta.

Jääkauden päättymisen jälkeen, reilu 12000 vuotta sitten, Rääkkylän alueita peittivät ensin sulamisvedet, mutta maan kohoamisen myötä maata alkoi hiljalleen paljastua veden alta. Yleisesti varhaisimmasta, mesoliittisesta ajasta (10000-5000 eKr) voidaan todeta, että vesistö oli transgressiivinen. Järvi-altaiden pinnat nousivat Rääkkylän alueella ainakin vuoteen 4500 eKr. saakka, jolloin Etelä-Saimaalla puhkesi Kärenlammen uoma, ja Saimaan altaan pohjoisosissa veden pinta alkoi laskea. Vasta Vuoksen puhkeaminen Imatralla noin vuonna 4000 eKr aiheutti sen, että veden pinta laski myös linjan Ristiina-Joensuu kaakkoispuolella.

Vesistöjen pintojen nousun vuoksi ei Rääkkylän varhaisimmasta, mesoliittisesta asutuksesta ole jäänyt paljonkaan merkkejä. Ranta-asuinpaikat ovat hautautuneet jo muinoin vedenalle, myöhemmin tulvakerroksetkin ovat niitä peittäneet. Sama tilanne on muuallakin Pyhäselän ympäristössä, mutta transgressiivisen järvivaiheen asutuksesta todistaa Joensuun Mutalan mesoliittinen asuinpaikka, joka on jäänyt paksun hiekkakerroksen alle. Vastaavalla tavalla hiekkakerros on peittänyt myös läheisen Siihtalan asuinpaikan. Mesoliittisen ja varhaiskampakeramiikan ajan (5000-4500 eKr) asuinpaikat ovat tutkimusalueella jääneet aikanaan veden alle, eikä niitä Rääkkylästä tunneta lainkaan. Sen sijaan useat irtolöydöt Pyhäselän ympäristöstä ovat tähän vaiheeseen kuuluvia esinetyyppejä ja todistavat siitä, että alueella on liikuttu ja asuttu jo tällöin. Nuoremman varhaiskampakeramiikan ajalta lähtien (4500-4000 eKr) Rääkkylästä tunnetaan varhaisen asbestikeramiikan asuinpaikkoja. Liperin ja Outokummun alueella ne ovat jo laskevalla rannalla, mutta Rääkkylässä ne saattavat olla osittain transgression huuhtelemia.

Vuoksen puhkeamisen jälkeen Suur-Saimaan pinta alkoi laskea, ja tämän ajan jälkeiset esihistorialliset asuinpaikat jäivätkin pakeneville rannoille. Petro Pesosen etäisyysdiagrammilla (Liperin inventointi 2002. Raportti Pohjois-Karjalan museossa.) näkyvä Vihi 1:n asuinpaikka keskiseltä kivikaudelta (noin 3900-3400 eKr) sijoittaa Vuoksen puhkeamisen rannankorkeudeksi noin 82 m mpy. Rääkkylän alueelta tunnetut kivikautiset asuinpaikat sijaitsevatkin pääosin 80-85 m mpy, varhaisen metallikauden kohteet saattavat olla osin allekin 80 m.

Vedenpinnan lasku jatkui Vuoksen puhkeamisen jälkeen tasaisempaan ilman suurempaa dramatiikkaa. Ilmasto-olot sitävastoin ovat muuttuneet huomattavastikin noista ajoista. Jään vetäytyttyä ja maan paljastuessa veden alta, oli ympäristö aluksi puutonta tundraa, jota kuitenkin koivikot alkoivat nopeasti valloittaa. Ilmaston lämmitessä myös mänty levisi Rääkkylään. Vuoden 7000 eKr tienoilta ilmasto lämpeni huomattavasti, minkä seurauksena jalot lehtipuut yleistyivät maassamme aina nykyisen Oulun korkeuksille asti. Ilmasto-optiimi alkoi kallistua hitaasti loppua kohden noin 3800 eKr., jolloin kuusen leviäminen Suomen alueelle alkoi. Ensimmäiset kuuset saapuivatkin juuri Karjalaan. Keskilämpötilat laskivat viimeisten esikristillisten vuosituhansien aikana, ja kosteus lisääntyi huomattavasti vähän ennen ajalaskun vaihdetta. Ilmaston vaihtelulla on varmasti ollut vaikutusta asutuksen leviämiseen sekä sen luonteeseen niin elinkeinojen kuin asuinpaikkojen sijoittelun suhteen.

Ilmasto ei missään vaiheessa kivikauden jälkeen ole ollut ihmisasutukselle yhtä suotuisa kuin juuri keskisellä kivikaudella. Rautakauden (0-1300 jKr) ja historiallisen ajan kuluessa maankohoaminen on paljastanut lisää kuivaa maata, mutta suuria muutoksia vesistöoloissa ei ole tapahtunut. Ilmasto-olot ovat sitä vastoin vaihdelleet, mikä luonnollisesti on vaikuttanut erityisesti rautakaudella yleistyneeseen maanviljelyyn. Myöhäisin pidempi kylmä jakso, ”pieni jääkausi”, joka päättyi 1800-luvun puolenvälin jälkeen, kesti lähes 500 vuotta.

2.3 Esihistorian kronologia

Oheiseen taulukkoon (sivu 10) on kerätty tietoja esihistorian kronologiasta erityisesti Rääkkylän alueen kannalta keskeisistä vaiheista. Kuvan keskellä kulkeva punainen viiva edustaa aikajanaa, johon vuosituhannet on merkitty ns. luonnollisina vuosina eikä siis radiohiilivuosina, mikä käytäntö on onneksi häviämässä arkeologisista yhteyksistä. Eri lähteistä kerätyn informaation yhteensovittaminen on kuitenkin välillä hankalaa, koska esimerkiksi geologisessa tutkimuksessa vielä usein jääkaudesta

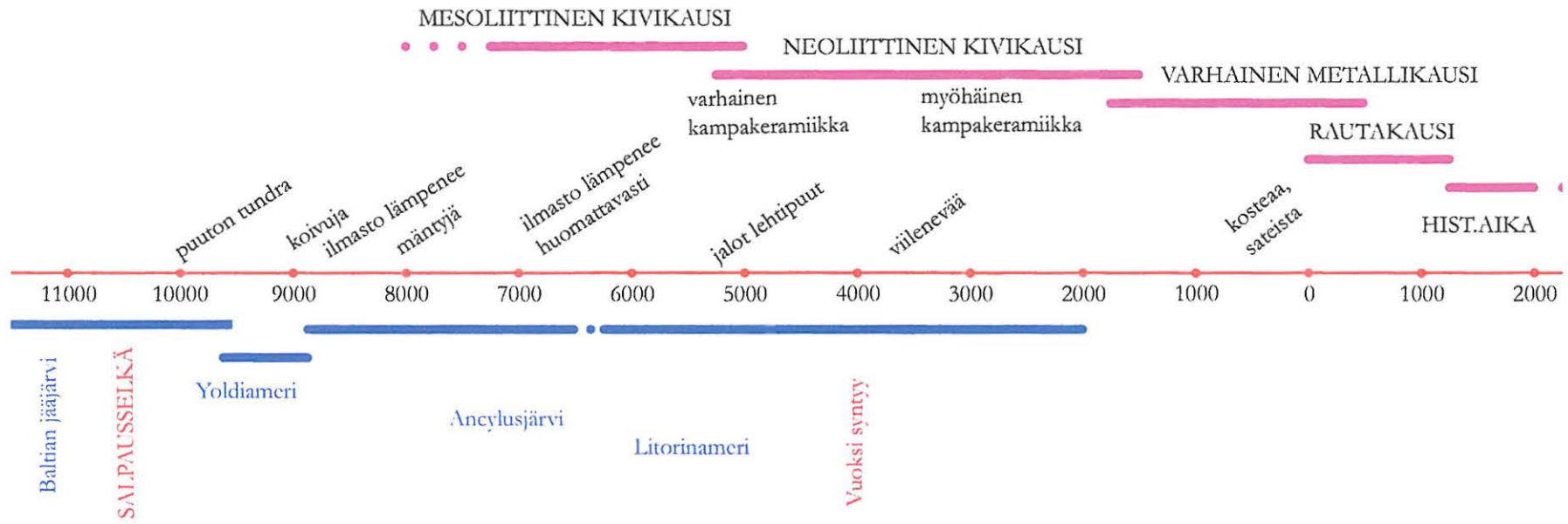
puhuttaessa käytetään juuri kalibroimattomia radiohiilivuosia. Tästä johtuen on aikajanaa pidettävä suuntaa-antavana eikä täsmällisenä. Pääasiallisina lähteinä on käytetty Matti Saarniston tutkimusta Saimaan vaiheista (Saarnisto 1970) sekä Timo Jussilan Mikrolitti Oy:n kotisivuilla esittämää, erittäin havainnollista kaaviota Suomen esihistorian ja luonnon vaiheista jääkauden päättymisestä ajanlaskun alkuun (Jussila, www.dlc.fi/~microlit/).

Kuvan alareunassa esitetään sinisellä värillä Itäveren vaiheita. Kaaviossa vaiheet menevät osittain päällekkäin, mikä puolestaan johtuu siitä, että eri tietolähteissä mainitut ajoitukset poikkeavat paikoitellen suurestikin toisistaan. Kaaviossa pyritäänkin lähinnä kuvaamaan tapahtumien järjestystä.

Kaavion yläreunalla on esitetty muutoksia kasvillisuudessa ja ilmastossa. Ylimpänä kaaviossa ovat merkityt Suomen esihistorian pääjaksot. Mesoliittisella eli keskisellä kivikaudella tarkoitetaan Suomen esihistoriassa ajanjaksoa, jolloin saviastioiden valmistus vielä oli tuntematonta. Elinkeinoina olivat kalastus, metsästys ja keräily. Asutus oli liikkuvaa, kuten seuraavankin eli neoliittisen kauden aikana. Koko kivikauden ajan ja vielä pitkälle varhaiselle metallikaudelle perustui "pohjoiskarjalaisten" asutus ja toimeentulo vuotuiskiertoon, jolloin eri vuoden aikoina ryhmien pääleirit muuttivat tarkoituksenmukaisimmille paikoille.

Neoliittisen kivikauden aloittaa Pohjois-Karjalassa saviastioiden valmistus. Yleensä neoliittikumilla tarkoitetaan maanviljelykseen siirtymistä, mutta siitä ei Suomessa ollut kyse. Elinkeinot säilyivät pääasiassa muuttumattomia, vaikka painopisteet vaihtelivat ilmeisesti suurestikin. Varhaisen metallikauden aikana vuotuiskiertojärjestelmät toimivat edelleenkin, tosin merkkejä maanviljelyn vaiheittaisesta aloittamisestakin on. Suurin muutos Pohjois-Karjalassa oli kuitenkin tutustuminen metalleihin, ensin kupariin ja pronssiin, myöhemmin rautaan. Metallit ja niihin liittyvä teknologia saatiin idän suunnalta, ja koko itäisen Suomen alue liittyikin tuolloin laajaan koilliseurooppalaiseen pöyriin, jossa metallien välitys oli selkeästi järjestäytyntä toimintaa.

Hieman makuasiana voidaan pitää sitä, milloin rautakauden katsotaan alkaneen Pohjois-Karjalassa. Varsinaisen rautakauden on maamme etelärannokolla katsottu alkaneeksi ajanlaskun taitteessa. Itä-Suomen kulttuurihistorialliset olot kuitenkin poikkeavat eteläisimmästä ja läntisemmästä Suomesta siinä määrin, että rautakauden alku voidaan sijoittaa muutamia satoja vuosia myöhemmäksi. Historiallinen aika puolestaan alkaa historiankirjoituksen myötä keskiajalla. Tosin varhaisia kirjallisia lähteitä Pohjois-Karjalastakin on suhteellisen vähän, ja tutkimusta täydentämään myös tältä ajalta tarvitaan arkeologisia menetelmiä.

3. INVENTOINNIN TULOKSET

Rääkkylän inventoinnissa keskityttiin pitkälti tarkastamaan entuudestaan tunnettuja kiinteitä muinaisjäännöksiä, sekä systemaattisesti etsimään uusia, lähinnä esihistoriallisia muinaisjäännöksiä. Koska entuudestaan tunnettuja kohteita oli runsaasti (52), kului tarkastuksissa runsaasti aikaa. Vanhojen kohteiden tarkastamista pidettiin kuitenkin tärkeänä, sillä useimmat näistä kohteista sijaitsevat alueilla, joihin voidaan olettaa kohdistuvan sellaisia toimia, jotka vaikuttavat muinaisjäännösten kuntoon ja säilyvyyteen. Tällaisia toimia saattavat olla esimerkiksi metsänhoitotyöt ja teiden kunnossapito.

Irtolöytöjä tunnetaan Rääkkylästä vanhastaan jonkun verran. Erityisesti vanhimpien irtolöytöjen löytötietoja ei useinkaan tunneta, kaikkein vanhimpien osalta jopa löytökunta on arvailujen varassa. Irtolöydöt, joiden löytöpaikkoja saatettiin tarkastaa, olivatkin pääasiassa viimeisten vuosikymmenten aikana löytyneet esineet. Kaikkia irtolöytökohteita ei kuitenkaan ajan rajallisuuden takia käyty katsomassa. Tarkastetuista irtolöytökohteista ei inventoinnin yhteydessä löytynyt kiinteään asutukseen viittaavia merkkejä.

Jossain määrin inventoinnin ulkopuolelle jäivät myöskin historiallisen ajan muinaisjäännökset. Inventoinnin pääpaino oli esihistorian puolella, joten priorisointi tapahtui tältä pohjalta. Historiallisia tai sellaiseksi epäiltyjä (ajoittamattomia) muinaisjäännöksiä on kuitenkin uusienkin kohteiden joukossa. Nämä kohteet ovat hiilimiiluja ja pyyntikuoppakohteita, joiden esihistoriallisuudesta ei inventoinnin yhteydessä saatu varmuutta, mutta jotka selvästi kuuluvat kiinteiden muinaisjäännösten ryhmään.

3.1 Kiinteät muinaisjäännökset

Entuudestaan tunnettuja kivi- ja/tai varhaismetallikautisia asuinpaikkoja oli 39, joista yksi on muinaisjäännösrekisteriin ”moniperiodisena” rekisteröity Lappalaisuon (9) asuinpaikka. Pelkästään kivikautisia kohteita oli 26, varhaismetallikautista asutusta oli tavattu kolmelta toiselta asuinpaikalta. Uusia, kivikautisiksi luokiteltuja kohteita kesän 2004 inventoinnissa löytyi kahdeksan, varhaismetallikautisia asuinpaikkoja löytyi neljä. Näistä neljästä viimeksimainitusta yksi asuinpaikka oli Sintsin Heiskankangas (65), josta löytyi esineistöä keskiseltä kivikaudelta (tyypillistä kampakeramiikkaa) lähtien, varhaiselle metallikaudelle saakka (sarsa-tomitsan keramiikkaa, luukonsaaren keramiikkaa, rautakuonaa). Kohteen löytöaineisto oli hyvin vaihteleva ja monipuolinen. Lisäksi alue rajautui selvästi harjujen keskelle, muinaisrannan tuntumaan.

Toinenkin uusista asuinpaikkakohteista erottui joukosta mielenkiintoisen löytöaineistonsa puolesta. Tämä kohde on varhaismetallikautinen Tervalampi (71) Jänisselän kaakkoisrannalla Ruotinniemiessä. Kohteesta löytyneen keramiikan joukosta tunnistettiin tekstiilikeramiikkaa, mikä ajoittaa asuinpaikan varhaiselle metallikaudelle. Keskelle asuinpaikkaa on myöhempinä aikoina rakennettu hyvin suuri tervahauta, jonka muodot ovat selvästi tunnistettavissa maastossa. Samoin keskellä asuinpaikkaa on selkeä ja syvä kuoppa, joka saattaa olla pyyntikuoppa ja siten ilmeisesti asutusvaihetta nuorempi. Toisaalta kuopanne saattaa myös olla hiilimiilu ja siten liittyä mahdollisesti raudanvalmistukseen ja asutukseen paikalla.

Erityisen mielenkiintoiseksi kohteen teki kuitenkin paikalta löydetty kvartsimateriaali. Noin puolen neliömetrin alueelta löytyi 158 kvartsi-iskosta hiekan seasta. Mitä ilmeisimmin kvartsia, joka oli erittäin korkealaatuista, oli isketty juuri tällä paikalla. Lisäksi parin metrin päässä keskittymästä

LAJI	AJOITUS	ennestään tunnetut	2004 löytyneet	yhteensä
asuinpaikat	kivikautinen	26	8	34
asuinpaikat	kivi- ja/tai varhaismetallikautinen	13	4	17
asuinpaikat	rautakautinen	1	-	1
asuinpaikat	historiallinen	1	-	1
röykkiöt	varhaismetallikautiset, ajoittamattomat	2	-	2
pyyntikuoppakohteet	esihistorialliset, historialliset, ajoittamattomat	8 (-1)	5	12
hiilimiilut	esihistorialliset, historialliset	-	6 (+1)	7
ortodoksikalmistot	historialliset	1	-	1
yhteensä		52	23	75

Rääkkylän muinaisjäännöstilanne ennen ja jälkeen kesän 2004 inventoinnin

löytyi suurehko kvartsimöhkäle. Kvartsiaineistosta tehtiin fraktuurianalyysi, jonka alustavia tuloksia käsitellään kohdeluettelon yhteydessä.

Uutena kohderyhmänä kesän 2004 inventointien tuloksissa ovat hiilimiilut. Taulukossa kohteiden lukumääräksi on merkitty 6+1. Toisaalta vanhoissa kohteissa pyyntikuoppien kohdalle on merkitty 8(-1). Hiilimiiluja tunnistettiin kesällä 2004 seitsemästä eri kohteesta, joista yksi on Hiekkalan (39) aiemmin pyyntikuopaksi rekisteröity kohde.

Useimmat hiilimiiluista sijaitsivat vanhalla Vuoksen rantaterassilla tai aivan sen tuntumassa, ja ensi silmäyksellä niitä pidettiinkin niin sijaintinsa kuin kokonsakin puolesta asuinpainanteina. Osa miiluista oli kuitenkin kooltaan hieman pieniä ollakseen asuinpainanteita. Kairauksissa kävi selvästi ilmi, että maannos kuopissa oli useimmiten erittäin hiilinen. Useimmiten tämä kerros oli vahvimmillaan rikastuneessa maassa, toisinaan hiilet alkoivat jo huuhtoutuneessa kerroksessa. Maannos ei useimmiten sisältänyt ainoastaan nokea ja pieniä hiilipartikkeleita, vaan joukossa oli suuriakin kappaleita puuhiiltä. Yhteistä miiluille oli myöskin se, että podsolimaannos oli useimmiten täysin kehittynyt, mikä selkeästi ajoittaa miilut esihistoriallisiksi. Miilujen koko vaihteli, useimmat olivat halkaisijaltaan 3-5 metrisiä, paikoitellen ne olivat puolikin metriä syviä.

Miiluja löytyi erityisesti Sintsin harjun etelärinteiltä. Yksi näistä kohteista on aiemmin tentatiivikohteena esiintynyt Alatie varsi (63), jonka läheisyydestä löytyi muitakin hiilimiiluja (Saitala 1 (54) ja Saitala 3 (63)). Sintsin alueen miilut sijaitsivat vain muutaman kilometrin päässä Heiskankankaan asuinpaikalta, jolta on löytynyt merkkejä raudan valmistuksesta. Ruotinniemi 2:n (70) miilu puolestaan sijaitsi aivan Tervalammen varhaismetallikautisen asuinpaikan kupeessa.

Uusia pyyntikuoppajärjestelmiä löytyi inventoinnissa viisi. Useimmiten nämä kohteet sijaitsivat esihistoriallisen asutuksen tuntumassa. Esimerkiksi Sintsin alueelta, hiilimiilujen lähistöltä, löytyi kaksikin pyyntikuoppakohdetta (Saitala 2 (55) ja Heinäsuo (64)). Kotaniemi 2:n (56) upeat pyyntikuopat sijaitsivat joitakin satoja metrejä Kotaniemen (14) ilmeisesti varhaismetallikautiselta asuinpaikalta. Kivilamminsuu 2:n suuri pyyntikuoppa puolestaan sijaitsi Jaamankankaalla, alueella, joka on kivi- ja varhaismetallikaudella ollut ehkä intensiivisimmin asutettua koko Rääkkylässä. Ainoastaan Laakkolan (67) kolme hieman epämääräistä pyyntikuoppaa sijaitsivat kauempana esihistoriallisesta asutuksesta.

Uusia rökkiöitä, rautakautisia tai historiallisia asuinpaikkoja tai ortodoksikalmistoja ei inventoinnissa rekisteröity.

3.2 Irtolöydöt ja tentatiivikohteet

Vanhoja irtolöytöjä Rääkkylästä tunnetaan kahdeltakymmeneltä viideltä päänumerolta. Lisäksi vanhoja irtolöytöjä on aikoinaan päätyneet Viipurin museon, Pohjois-Karjalan kansanopiston ja Tampereen suomalaisen tyttökoulun kokoelmiin. Usein näiden löytöjen tiedot ovat sangen puutteelliset, arkistotiedot voivat rajoittua esimerkiksi mainintaan ”järvestä malminnoston yhteydessä”. Joidenkin löytöjen osalta mainitaan kylä, toisinaan myös tila. On kuitenkin sangen vaikeaa paikallistaa tällaisia löytöjä kymmenien tai jopa sadan vuoden päästä. Yleiskatsauksena voidaan todeta, että suurin osa näistä irtolöydöistä mainitaan löytyneeksi Oravilahdesta ja Sintsistä. Edellisestä ei juurikaan tunneta kiinteitä esihistoriallisia asuinpaikkoja, Sintsistä puolestaan löytyi kesän 2004 inventoinnissa merkkejä muinaisista toiminnoista.

Irtolöytökohteista tarkastettiin ne, joiden löytötiedot olivat riittävät summittaiseen paikallistamiseen. Yhdestäkään irtolöytökohteesta ei tavattu kiinteää muinaisjäännöstä. Tosin on huomautettava, että useimmiten löytötienoot jouduttiin määrittelemään summittaisesti, eikä täyttä varmuutta löytökohdista ollut.

Vanhoista tentatiivikohteista Alatie varrelta (muinaisjäännösrekisterissä 707 00 0001) löytyi kolme selvää hiilimiilua, ja kohde siirtyikin kiinteiden muinaisjäännösten puolelle (707 01 0063). Rekisterissä tentatiivikohteina 2 ja 3 aiemmin merkityt Ruotinniemi ja Ruotinniemi2 ovat yksi ja sama kohde,

mikä näkyy jo niiden koordinaattitiedoissakin. Molempien koordinaateiksi on rekisteriin merkitty 6921.001, 3642.456. Kesän 2004 inventoinnissa nämä tervahaudaksi määritellyt kohteet todettiin kaksiosaiseksi hiilimiiluksi, jonka maannos oli selkeä. Podsoloitumisen perusteella miilua on pidettävä esihistoriallisena.

Uusia tentatiivikohteita on luettelossa kaksi. Piimälahden Timolasta (707 00 0004) tavattiin metsiköstä, kauniilta mäntykankaalta, kolmiosainen painanne, jonka tarkempi luonne jäi toistaiseksi arvailujen varaan. Kyseessä saattaisi olla useampi ”kamarinen” asuinpainanne. Toinen tentatiivikohde on Pötsönlahden Louhikaari, josta poimittiin hiekkatien pientareilta runsaasti kvartsi-iskoksia. Koska kuitenkin tielle oli vastikään ajettu sepeliä, ei kohdetta arvattu merkitä kiinteäksi muinaisjäännekseksi. Kvartsit löytyivät tienleikkauksista ja osittain metsikön puoleltakin, joten suurella todennäköisyydellä kyseessä on kivikautinen asuinpaikka. Toistaiseksi täysi varmuus asiasta kuitenkin puuttuu.

3.3 Esihistoriallisen asutuksen kuva Rääkkylässä

Entuudestaan kunnan alueelta tunnettu esihistoriallinen asutus painottui selvästi Jaamankankaan alueelle, Täitimenjärven koillispuolelle. Täältä tunnettiin runsaasti niin kivi- kuin varhaismetallikautisia asuinpaikkoja ja pyyntikuoppakohteita. Lappalaisuon todennäköisesti varhaismetallikautiset röykkiöt ovat peruskartallekin merkityt. Muita entuudestaan tunnettuja muinaisjäännealueita olivat Suuri-Onkamon Pihlajaniemen kohteet sekä Jänisselän Piimälahden kohderyvä. Kunnan pohjoisosasta tunnettiin useita kohteita Onkamojärvien ja Jänisselän väliseltä Sintsin harjujaksolta. Muutoin olivat kohteet yksittäisinä pisteinä Niemisessä ja Rasivaara-Oravilahti -alueella.

Inventoinnin tuloksena kävi ilmi, ettei Rääkkylän muinainen asutus ole niin yksipuolisesti keskittynyt Jaamalle kuin aiemmin saattoi kohteiden levinnän perusteella olettaa. Tulos ei sinänsä ollut yllätys, sillä Jaama oli tutkimushistoriallisistakin syistä korostunut. Alueella oli tehty viimesen 20 vuoden aikana useita osainventointeja, joissa kohteita oli löytynyt.

Uusia kohteita löytyi jokunen edelleen Jaaman alueelta, mutta erityisesti Sintsin harjualue osoittautui rikkaaksi muinaisjäännekohteista. Harjun itäpäästä paljastui rikas ja monipuolinen kivi- ja varhaismetallikautinen Heiskankankaan asuinpaikka (65), josta tavattiin merkkejä raudan valmistuksesta. Pitkin samaisen Sintsin harjun etelärinnettä löytyi kolmekin erillistä hiilimiilukohdetta, jotka voivat olla yhteydessä Heiskankankaan raudanvalmistukseen. Lisäksi samoilta alueilta löytyi neljä uutta pyyntikuoppakohdetta.

Täysin uusi alue, jolta löytyi useita kivi- ja varhaismetallikautisia kohteita, oli Tuhtaansuon tuntumassa, kunnan itäosissa. Tämä kivikkoisen ja nykyään soinen alue ei ensisilmäyksellä vaikuta kovin suotuisalta pyyntiasuinpaikkojen kannalta, mutta louhikkojen keskeltä löytyi viisi uutta asuinpaikkakohdetta. Ylempää Piimäjoen varrelta löytyi vielä pari muuta kivikautista kohdetta, joista erityisesti Päivälaidan kohde (69) oli hyvin louhikkoisessa maastossa. Toisaalta myös entuudestaan tunnettu Oravilahden Kotilansalo (12) on modernilla silmällä katsottuna kovin epäsuotuisassa, kivikkoisessa ympäristössä, joten olettaa sopii paikan valintaan vaikuttaneen muiden syiden kuin hiekkaisen rinnemaaston, mitä on totuttu pitämään kivikauden ihmisen toiveympäristönä.

Uusia kohteita löytyi vanhojen kohdealueiden tuntumasta Piimälahdelta sekä Niemisestä Ruotinniemenestä. Erityisesti jälkimmäisessä kohteet voivat muodostaa myös toimintakokonaisuuden: Rikkaalta Tervalammen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta (71) on vain kivenheitto Ruotinniemen – tosin ilmeisesti tuhoutuneelle – pyyntikuoppakohteelle (51) sekä Ruotinniemi 2:n hiilimiiluille (70).

Kokonaan aiemmin valkoista aluetta oli puolestaan Oravisalon tienoo, josta löytyi merkkejä kivikautisesta asutuksesta (Laakianlahti 53). Niin ikään Pötsönlahdelta ei aiemmin kiinteitä muinaisjäännöksiä tunneta, kesän 2004 inventoinneissa sieltä tavattiin toistaiseksi tentatiivikohteeksi merkitty Louhikaari Samppaanselän itärannalta. Mainittakoon, että sekä Oravisalosta että Pötsönlahdelta on irtolöytöinä entuudestaan kiviesineitä sekä kvartsia.

Uusia merkkejä rautakautisesta asutuksesta ei inventoinnissa tavattu. Kiistatta on kuitenkin jo aiemmin käynyt ilmi, että Rääkkylän asutus on jatkunut läpi esihistorian.

Rautakautisia irtolöytöjä tunnetaan useita: Täitimänniemen Jokisuonniityltä on löytynyt soikea tuluskivi (KM 9105:3), viikinki-ristiretkiaikaisia M-tyypin keihäänkärkiä Rääkkylästä on kaksikin. Toinen näistä on katkelmallinen, löytynyt Haapasalmesta (PKM 900), toinen puolestaan tietä levitettäessä Sintsin Salmensillasta (KM 11074). Salmensillasta löydettiin myös luurankoja, mahdollisesti toinen keihäänkärkikin, joten on mahdollista, että paikalla on ollut rautakauden loppupuolen hautauksia. Tuorein rautakautinen aselöytö on Sintsin Kirkkovuoren keihäänkärki (KM 28954), joka lienee ajoitettavissa merovingiajalle. Oravilahden Koiralammensuosta löydetty vene on radiohiiliajoitusten perusteella ristiretkiaikainen.

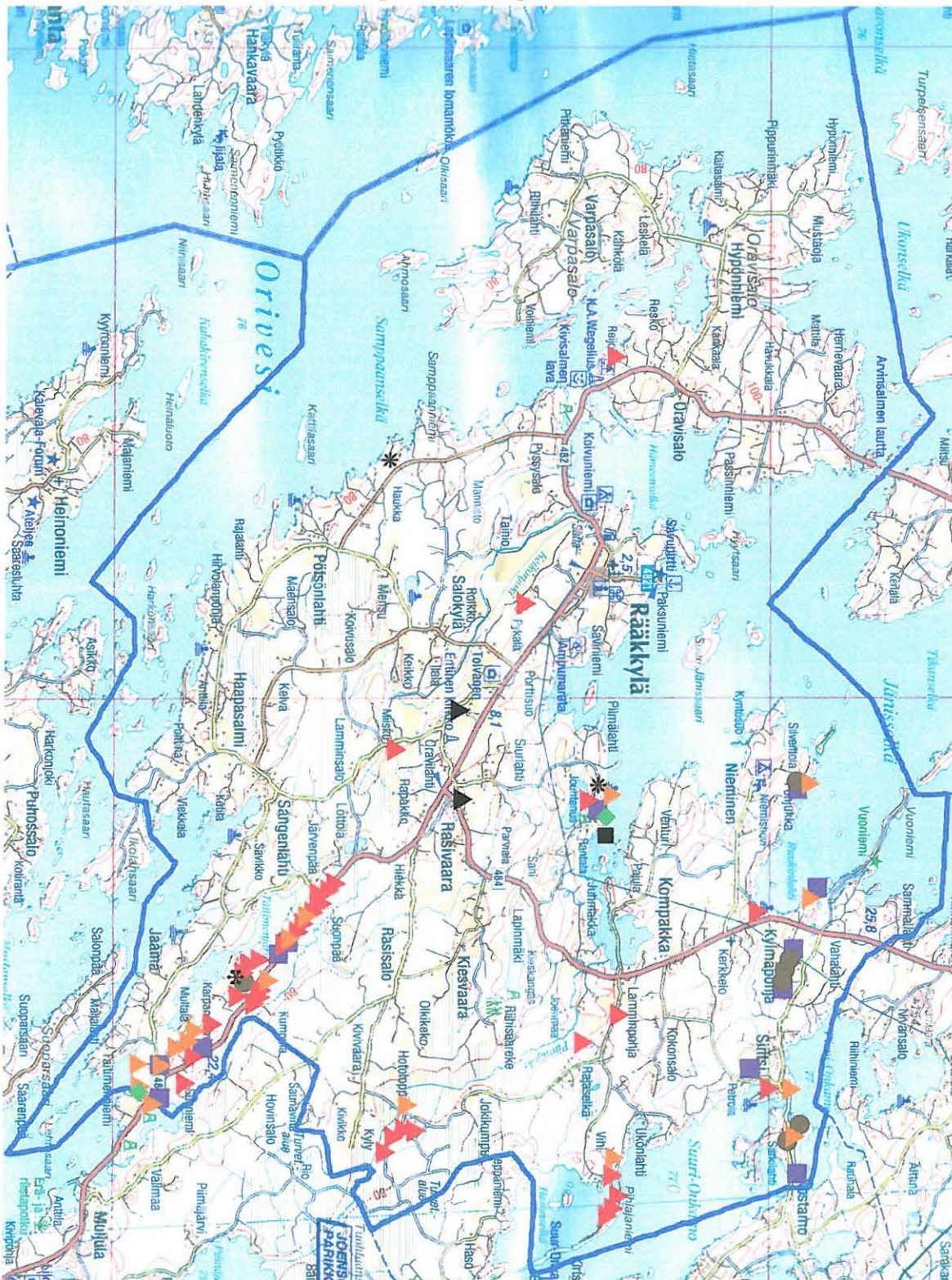
Entuudestaan kiinteitä rautakautisia tai keskiaikaisia asuinpaikkoja ovat Rasivaaran koulun asuinpaikka sekä Harilan asuinpaikka, niin ikään Rasivaarasta. Tällä perusteella rautakautisen asutuksen keskeisiä alueita Rääkkylässä olisivat olleet Rasivaaran tienoot sekä Sintsin tienoo Onkamojärvien päässä. Tosin irtolöytöjen levintä kattaa huomattavasti suuremman alueen.

Myöhemmästä asutuksesta kertovat ortodoksikalmistot sekä tsasounan paikat. Muinaisjäännösrekisteri tuntee kalmistoja vain yhden, Huuronniemen kalmiston Piimälahdella. Pirjo Lahtiperä siteeraa inventointikertomuksessaan J.Maukosta, jonka mukaan kohteita oli useita. Hän mainitsee Rasivaarassa sijainneen ”Susanna Lievosen paikan” ja arvelee sen olleen nykyisen kansakoulun tienoilla, ja siten tuhoutuneen pihatöissä. Kuten aiemmin on todettu, on täältä löytynyt rautakautiseksi luetteloituja löytöjä. Edelleen Lahtiperä tietää kertoa ortodoksikalmistosta, joka olisi sijainnut Laakialahdessa Oravisalon eteläpäässä. Perimätiedon mukaan siellä olisi ollut myös tsasouna Holoppalanmäellä. Oppaiden puuttuessa Lahtiperä ei kuitenkaan kyennyt tarkemmin kohteita paikallistmaan.

Rääkkylän esihistoriallinen asutus vaikuttaa siten jatkuneen aina neoliittisen kivikauden alusta historiallisiin aikoihin ja edelleen meidän päiviimme keskeytyksettä. Mitään muuta ei tosin ole ollut syytä epäilläkään. Lisäksi on huomattavaa, että varhaisin asutus Rääkkylään on todennäköisesti saapunut jo mesoliittisella kivikaudella, pian viimeisen jääkauden päättymisen jälkeen. Varsinaiset todisteet tästä kuitenkin toistaiseksi puuttuvat, ja ne voivatkin olla hautautuneita muinaisen Suur-Saimaan transgressiorantojen alle.

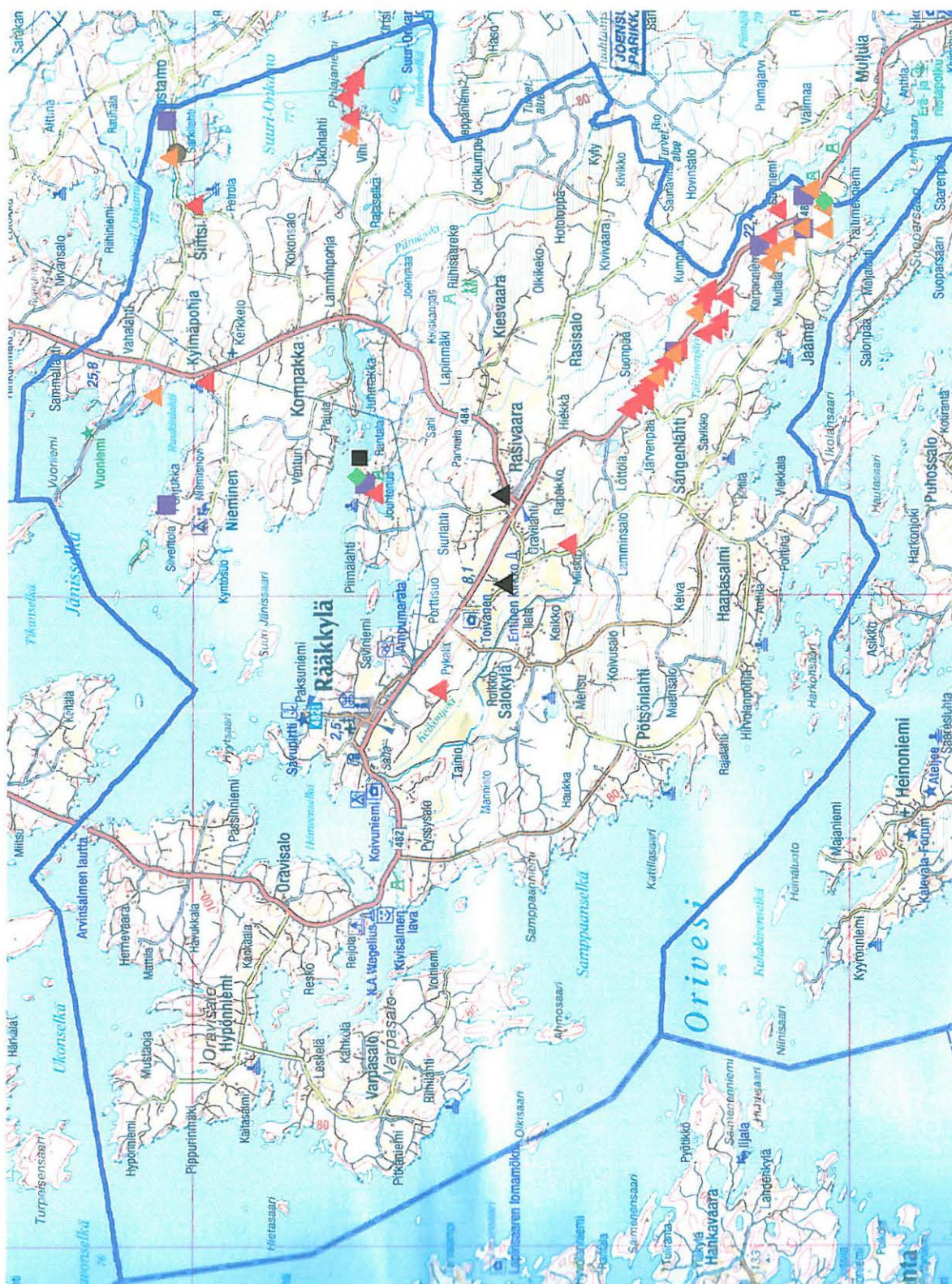
4. YLEISKARTAT

4.1 Rääkkylän kiinteät muinaisjännökset ja tentatiivikohteet

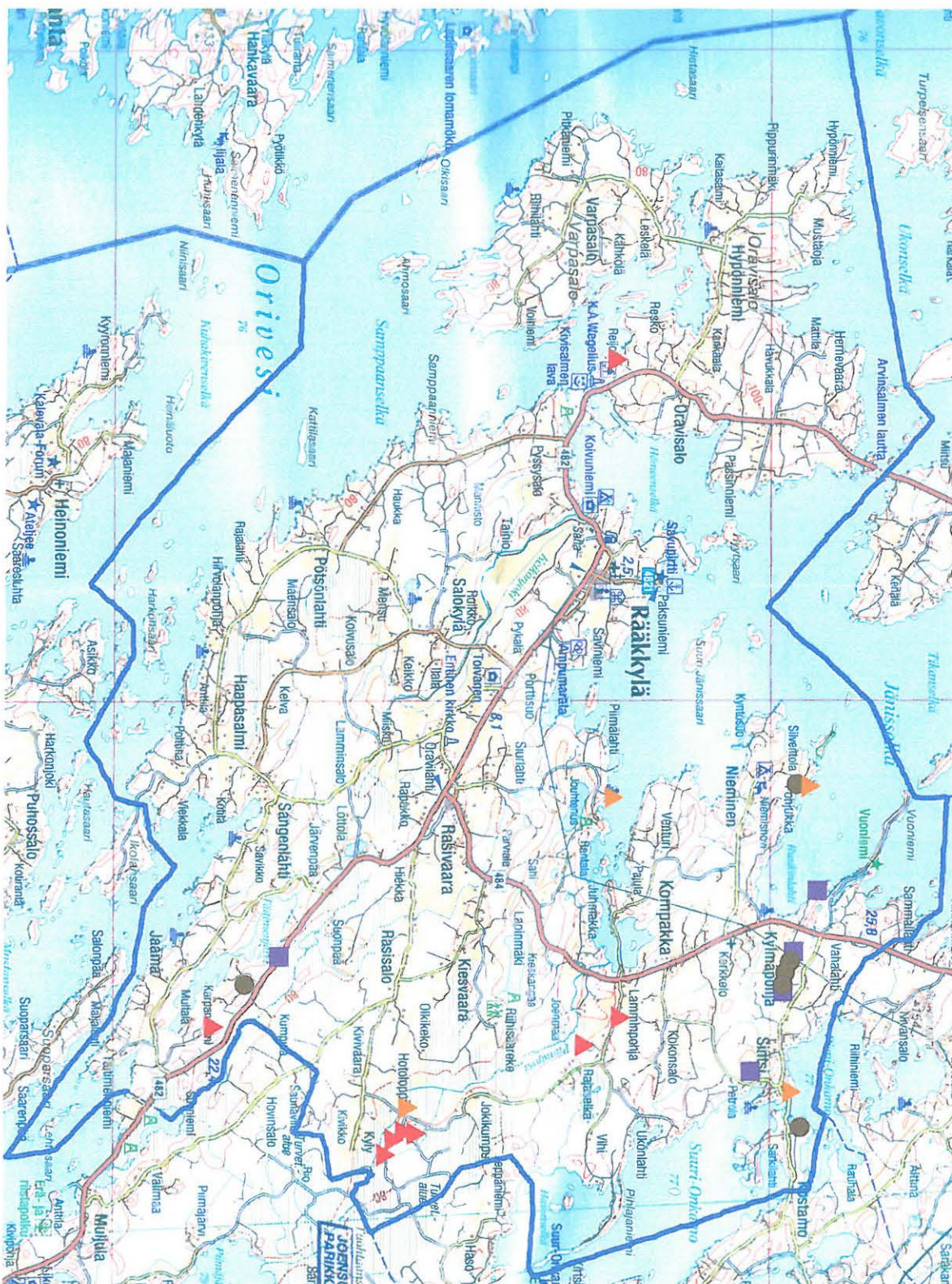
Karttakuvassa punaiset kolmiot ovat kivikautisia asuinpaikkoja, oranssit kolmiot kivi- ja/tai varhaismetallikautisia asuinpaikkoja ja mustat kolmiot rautakautisia tai myöhempiä asuinpaikkoja. Violetit neliöt ovat pyyntikuoppia, vihreät ympyrät röykkiöitä, ruskeat ympyrät hiilimiluja. Kaksi pohjoisinta mustaa tähteä ovat tentatiivikohteita, Jaamalla oleva tähti puolestaan Malilan kuvakallio. Musta neliö on Huuroniemen ortodoksikalmisto.

4.2 Rääkkylän muinaisjäännökset ennen kesän 2004 inventointia

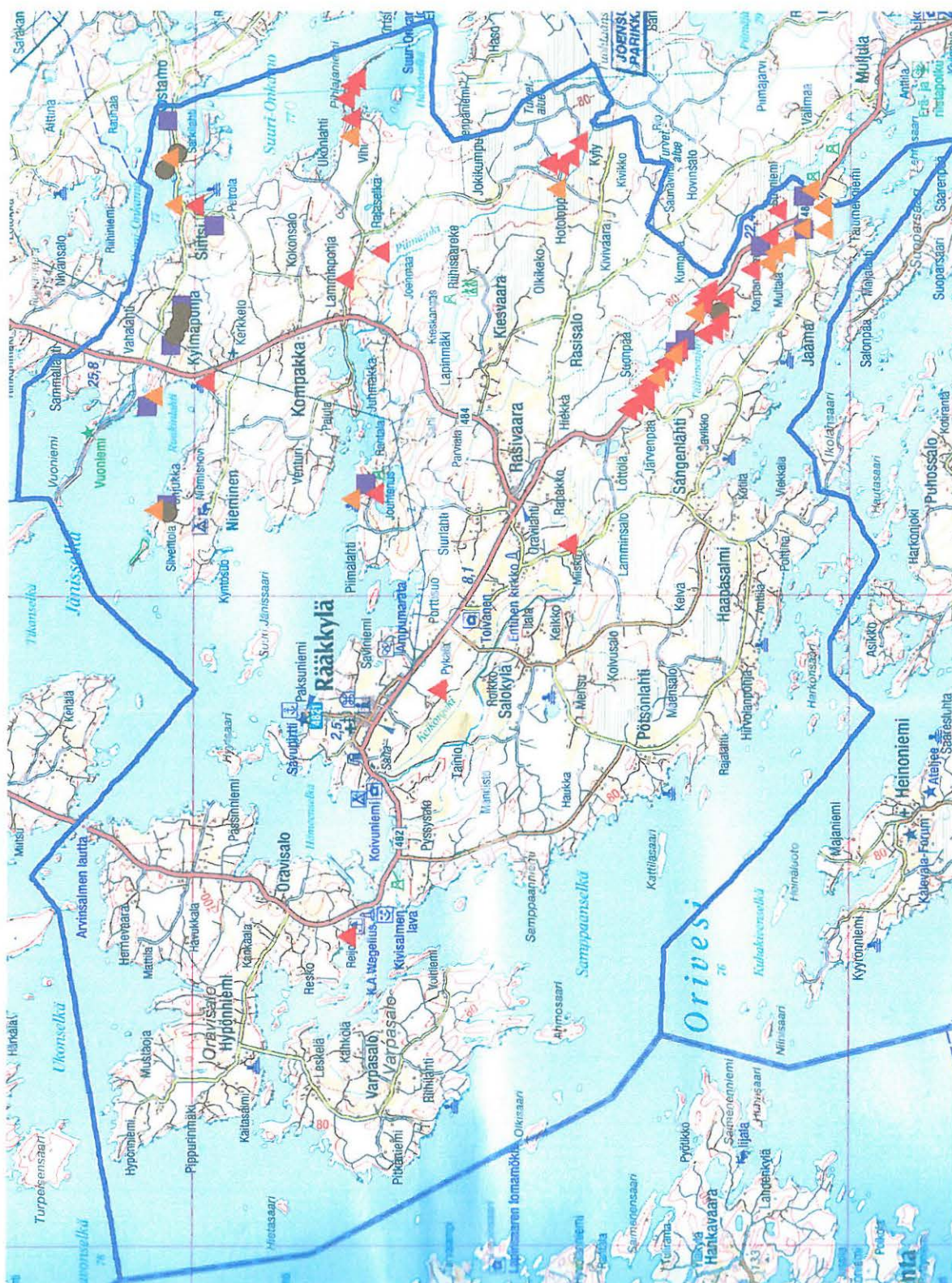
Karttakuvassa punaiset kolmiot ovat kivikautisia asuinpaikkoja, oranssit kolmiot kivi- ja/taitei varhaismetallikautisia asuinpaikkoja, mustat kolmiot rautakautisia tai sitä myöhempiä asuinpaikkoja. Violetit neliöt ovat pyyntikuoppia, vihreät ympyrät röykkiöitä, ruskea ympyrä on hiilimiilu (aiemmin pyyntikuoppa). Musta neliö on Huuroniemen ortodoksikalmisto.

4.3 Rääkkylän kesän 2004 inventoinnissa löytyneet kohteet

Karttakuvassa punaiset kolmiot ovat kivikautisia asuinpaikkoja, oranssit kolmiot kivi- jaltai varhaismetallikautisia asuinpaikkoja. Violetit neliöt ovat pyyntikuoppakohteita, ruskeat ympyrät ovat hiilimüluohteita.

4.4 Rääkkylän pyyntiyhteisöiden asuinpaikat, hiilimiilut ja pyyntikuoppakohteet

Rääkkylän kaikki tunnetut kivi- ja varhaismetallikautiset kohteet (punaiset ja oranssit kolmiot), hiilimiilut (ruskeat ympyrät) sekä pyyntikuoppakohteet (violettit neliöt). Osa pyyntikuopista on ajoittamattomia, eivätkä miilutkaan välttämättä ajoitu näin varhaisiksi.

5. LUETTELOT

5.1 Suojelukohdeluettelo

707 01 0001 Rääkkylä (1) Lamminsalonkangas

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6908.387, 3641.429, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 8.8 km kaakkoon.
<i>Rekisterikylä:</i>	407 Oravilahti
<i>Laajuus:</i>	Löytöjä tehty aikoinaan suuren hiekkakuopan reunoilta sekä risteysalueelta, tienreunaan työnnetystä maasta.

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Sangenlahteen ja Hankasalmele vievän tien itäpuoleisella mäntykankaalla. Alueella on useita hiekkakuoppia, joista läntisimmät ovat aivan tien reunan molemmin puolin. Kohteen löydöt on poimittu tien itäpuolelta, kahden päätiestä läheisimmän hiekkakuopan reunoilta sekä tien leikkauksesta. Löytöaineisto on monipuolinen, ja typologisesti löydöt edustavat keskineoliittikumia sekä kivikauden loppuvaihetta. Löytöinä on talletettu muun muassa varhaista asbestikeramiikkaa, tyypillistä kampakeramiikkaa ja kivikauden lopun asbestikeramiikkaa sekä piiesineitä ja liuskerenkaan kappale.

707 01 0002 Rääkkylä (2) Hiekkala

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat, asumuspainanteet
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.568, 3653.611, z 82 (muinaisjäännösrekisterin tieto) asuinpainanne 1: 6920.595, 3653.681 (gps-mittaus kesällä 2004)
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18 km itäkoilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Hiekkalan taloon vievän tien risteyksestä ainakin 150 m itään, vähintään 60 metrin levyinen vyöhyke.

Kohdekuvaus:

Entuudestaan tunnettu asuinpaikka sijaitsee harjujaksolla, joka idässä alkaa Tohmajärven puolelta Särkijärven pohjoispuolelta ja joka jatkuu länteen aina Pyhäselän Jänisselälle saakka. Hiekkala sijaitsee harjun keskipaikkeilla, muutamia kilometrejä Tohmajärven rajasta länteen, Suuren ja Pienen Onkammon välissä olevan kannaksen keskellä, sata metriä Hiekkalan talosta itään.

707 01 0003 Rääkkylä (3) Kääppäniemi

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	kivirakenteet - røykkiöt
<i>Ajoitus:</i>	ajottamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6914.972, 3643.717, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 7.4 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	409 Piimälahti
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Piimälahden Kääppäänniemessä, Pakarilan talosta noin 200 metriä pohjoiseen, hiekkakankaalla. Kääppäänniemi sijaitsee Jänisselän Piimälahden etelärannalla. Alueen eteläpuolella pikkuruinen Piimäjoki yhdistää Piimälahden ja Jouhtenuslammen. Vuoden 1979 tarkastuskertomuksessa Matti Huurre kuvaa røykkiötä sanoen sen olevan halkaisijaltaan noin kymmenmetrinen, aivan maaton ja matala kivikko, jonne matkaa pellon reunasta oli pari kymmentä metriä. Kesän 2004 inventoinnissa røykkiötä ei kyetty maastossa paikallistamaan.

707 01 0004 Rääkkylä (4) Päivärinta

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6919.614, 3646.666, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 11.2 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Päivärinnan kivikautinen asuinpaikka sijaitsee Oriveden Ruukinlahteen laskevan Kylmäpohjanjoen suun eteläpuolella, Hammaslahteen vievän tien länsipuolella, noin 300 metriä Ruukinlahdesta kaakkoon. 80 metrin korkeuskäyrä muodosta jokisuun eteläpuolella saarekkeen, jonka kaakkoisreunalla sijaitsee Päivärinnan talo. Löytöpaikkoja on kaksi, toinen talon ulkorakennuksen nurkalla, toinen viitisenkymmentä metriä länsilounaaseen, vanhan pellon alueella. Saarekkeen eteläreunalla on hyvinkin voinut olla pienoinen asutusvyöhyke. Alueen maaperä on hiekkainen, ja varmaan miellyttävä suojaisa sijaintikin on houkuttanut paikalle kivikautista asutusta.

707 01 0005 Rääkkylä (5) Anninkangas

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6902.138, 3651.782, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 20 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Anninkangas sijaitsee Rääkkylän ja Kiteen välisen, Jaamankankaan sivuitse kulkevan maantien koillispuolella. Matkaa kuntien väliselle rajalle on noin kilometri. Jaamankankaan itäpuolella on soiden ympäröimä laajahko kumpare, Anninkangas, jonka länsiosassa sijaitsee ortodoksinen hautausmaa. Kivikautisia asuinpaikkalöytöjä on tehty alueen eteläreunoilta metsäaurausvaoista sekä hiekkaiselta tieltä, pääosin pari sataa metriä kaakkoon hautausmaasta. Alue on mäntyvaltaista, hiekkapohjaista kangasmaastoa. Hautausmaalta itään avautuu vanha hakkuualue, joka on tätä nykyä lähes umpeenkasvanut ja horsmittunut.

707 01 0006 Rääkkylä (6) Mehonlahti 1

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja/tai varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6902.151, 3650.550, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 20 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Multalan taloon vievän tien risteyksestä kaakkoon, suurelle hiekkakuopalle asti, kapeana vyöhykkeenä
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylän kirkosta noin 20 km kaakkoon Jaamankankaan alueella, Kiteelle vievän maantien lounaispuolella, Multalan taloon vievän tien varrella. Löytöjä on tehty alueella sorakuopalta tien varresta risteykseen asti, parin sadan metrin matkalta. Risteyksen kohdalla sen länsipuolelle pistää pieni soiden ympäröimä niemeke, joka kasvaa mäntyjä. Löytötienoilla, tien länsipuolella maasto muuttuu soiseksi 80 metrin korkeuskäyrän alapuolella. Viimeisimmät löydöt on tehty pienen sorakuopan reunalta Multalan talon risteyksessä. Tämä sorakuoppa ei näy peruskartalla. Maasto on aika jyrkkää harjua löytötienoilla, tie kulkee todennäköisesti aivan asuinpaikan päältä ja on siten tuhonnut paljon kohteesta. Maasto on mäntyvaltaista, hiekkapohjaista kangasta.

707 01 0007 Rääkkylä (7) Pörrinmökki

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6901.557, 3651.138, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 21 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	itäpää: 6901.54, 3651.51 eteläpää: 6901.33, 3651.28 luoteispää: 6901.81, 3650.77 koillispää: 6901.766, 3651.438

Kolme ensimmäistä koordinaattipistettä on manuaalisesti muunnettu yhtenäiskoordinaateiksi Pesosen ja Karjalaisen (1995) inventointikertomuksesta. Viimeinen piste on saatu gps-mittauksella kesällä 2004.

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan eteläpäässä, Jaaman, Multalan ja Huotinniemen teiden varsilla, Multalan ja Huotinniemen teiden risteyksestä noin 600 m Multalaan ja 100 m Huotinniemen päin. Lisäksi asuinpaikka-alueella on aivan Jaamalle Rääkkylä-Kitee -maantieltä kääntyvän tien risteysalueella, nelisen sataa metriä koilliseen Multalan ja Huotinniemen teiden risteyksestä.

Multalan tien varressa on aiemmin todettu ainakin kuusi asumuspainannetta, Huotinniemen ja Jaaman teiden varsilla on muitakin painanteita, joista osa on tervahautoja, osa pyyntikuoppia. Kesän 2004 inventoinnissa päätieltä Jaamalle kääntyvän tien tuntumasta todettiin ainakin yksi metsäaurauksessa tuhottu asumuspainanne.

Kaivaustutkimusten ja topografian perusteella Pörrinmökki on yksi Pohjois-Karjalan merkittävimpiä kivikautisia asuinpaikkoja ja nimensä se on saanut paikalla sijainneesta Pörrin mökistä. Pinta-alaltaan se on arvioitu vähintään 10 ha:n suuruiseksi, mutta todennäköisesti alue on tätäkin laajemmalle levinnyt.

707 01 0008 Rääkkylä (8) Mehonlahti 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6901.843, 3650.594, z 79 - 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 19.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Alue lienee paikallistettavien löytöjen perusteella ainakin 150 m pitkä ja vähintäänkin 50 m leveä vyöhyke kesän 2004 löytöpisteen (6901.892, 3650.602) ympärillä

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan lounaispäässä, parisataa metriä luoteeseen Pörrinmökin (7) pohjoisimmista löydöistä. Välittömästi kohteen pohjoispuolella alkaa Mehonlahden (6) asuinpaikka. Alueelta on tehty löytöjä Multalan tien molemmin puolin joku aika sitten raivatulta pellolta. Multalan tien yläpuolisilta (koillispuolisilta) alueilta on tehty pääosin kivikaudelle kuuluvia löytöjä, tien alapuolella (lounaisrinteellä) on puolestaan havaittu merkkejä varhaismetallikautisesta asutuksesta. Ranta on metallikauden alussa ollut paikalla matala, kivikaudella ranta on ollut jyrkempi.

707 01 0009 Rääkkylä (9) Lappalaissuo

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	moniperiodinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6900.877, 3652.011, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylä luterilaisesta kirkosta 21.1 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi

Laajuus:

Kohdekuvaus:

Lappalaissuo on Rääkkylän ja Kiteen välisen Jaamankangasta kulkevan maantien eteläpuolella, aivan kuntien välisen rajan tuntumassa. Kohde sijaitsee Lappalaissuon itäosassa metsämäellä. Löytöjä on tullut koko mäen alueelta metsänaurausvaoista. Kohde liittyynee kumpareella oleviin lapinraunioihin.

707 01 0010 Rääkkylä (10) Lappalaissuo 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	kivirakenteet - röykkiöt
<i>Ajoitus:</i>	varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	4 (5)
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6900.860, 3652.082, z 81
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 21.2 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kiviröykkiöt sijaitsevat Lappalaissuon itäosassa olevalla metsäauratulla mäellä, jolla on myös asuinpaikka (Rääkkylä 9). Mäen länsiosassa, jyrkähkön rinteessä, on kehämäinen kiviraunio, jonka halkaisija on noin 10 m, korkeus ulkopuolelta noin metri maanpinnasta. Kiviröykkiön keskellä on syvä kuoppa, jonka halkaisija on 8-9 m, vallin leveys on 1-2 m. Mäen etelärinteellä on kalliopohjalla kolme pienempää rauniota, jotka ovat vaurioituneet metsänaurauksessa. Lisäksi mäellä on pienellä kumpareella nelisivuinen latomus.

707 01 0011 Rääkkylä (11) Mikinsuo

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.144, 3648.405, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaliite, kesän 2004 löydöt, KM 34624, metsätieltä, väliltä 6904.129, 3648.355 – 6904.151, 3648.332.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Kitee-Rääkkylä –maantien eteläpuolella, Kapakan tien varrella, Mikinsuon länsipuolella. Löytöalue on Jaamankankaan lounaisrinnettä, maasto on hiekkaista mäntykangasta. Varhemmin löytöalueita mainitaan olleen kaksi erillistä: Mikinsuo 1:n löydöt on poimittu Kapakan tien itäpuolelta, Mikinsuohon pistävältä hiekkaniemekkeeltä. Paikalta on aiempien inventointien ja tarkastusten yhteydessä raportoitu metsäaurausjälkiä. Kesällä 2004 alue oli umpeenkasvanut, ja kaikki löydöt poimittiin sen metsätien varrelta, joka erkanelee Kapakan tiestä kohti Läävälahdensuota ja pohjoista. Tämä alue on kulkenut nimellä Mikinsuo 2. Mikinsuon asuinpaikka on kuitenkin mitä ilmeisimmin yhtenäinen alue.

707 01 0012 Rääkkylä (12) Kotilansalo

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6912.383, 3671.128, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 2.1 km eteläkaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	407 Oravilahti
<i>Laajuus:</i>	Katso kaivauskertomukset
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee kuivatun Oravilahden rannasta noin 100 m koilliseen. Entisen lahden reunaa kulkee jonkinlainen tie, metsän puolella maasto on alavaa ja kosteaa, ja siitä kohoaa pieniä, kivikkoisia kumpareita, joiden laki nousee korkeimmillaan hieman yli 82.5 mpy. Alueella on varhemmin tehty metsäauraus, johon on sitten istutettu männyntaimia. Yhdellä kuvatuista kumpareista sijaitsee Kotilansalon asuinpaikka kivikkoisessa pöpelikössä. Kohdetta on kaivettu 2002 ja 2003 noin 60 neliömetrin alalta. Löytöinä on tullut varhaista asbestikeramiikkaa, pöljänkeramiikkaa, kvartseja ja palanutta luuta. Kaivausten yhteydessä on tutkittu myös kiviröykkiö, joka oli tehty suuren maakiven viereen.

707 01 0013 Rääkkylä (13) Läävälahdensuo

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.423, 3648.152, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	6904.53, 3648.15 – 6904.36, 3648.15 (laskettu manuaalisesti Petro Pesosen ilmoittamista peruskoordinaateista)
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan lounaisreunalla, 300 metriä Rääkkylä-Kitee –maantien lounaispuolella. Löytöalueen eteläisimmästä päästä on matkaa Mikinlahden asuinpaikalle (32) vajaa parisataa metriä. Kohteen länsipuolelle jää Läävälahdensuo ja sen länsipuolelle Taitimenjärvi. Alue on hiekkapohjaista mäntykangasta, joka kohteen löytymisen aikana on ollut metsäaurattu. Löytöjä on tehty metsäaurausvaoista, alueen halki kulkevan metsätien pinnalta sekä tien viertä kulkevan ojan pientareilta. Kesällä 2004 metsäauraus oli jo umpeenkasvanut, eikä uusia löytöjä myöskään tehty tien pinnalta.

707 01 0014 Rääkkylä (14) Kotaniemi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat, asuinpainanteet ?
<i>Ajoitus:</i>	varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6921.259, 3646.069, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Oriveden Ruukinlahteen viettävällä hiekkaisella rinteellä, Kotaniemen etelärannalla, Hammaslahden tieltä Kotaniemen kärkeen johtavan tien varrella. Vanhat rantaterassit Kotaniemessä ovat selkeät ja kauniit. Maasto alueella on kuivaa mäntykangasta, mutta koordinaattien perusteella määritellyn kohteen tietämissä on rannan suuntainen pöpelikkö, joka kasvaa nuorta männikköä, koivuja ja pieniä lehtipuita. Tämä lienee sittemmin umpeenkasvanut metsäaurausalue, josta varhaisimmat ja toistaiseksi ainoat löydöt on tehty.

Entisen metsäaurauksen luoteispuolella, pisteessä 6921.309, 3646.043, on epämääräinen painauma, joka voi olla luonnonmuodostelmakin. Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen koekuopittivat kaksiosaisena pitämänsä painauman inventoinnin 1995 yhteydessä löytämättä siitä merkkejä kulttuurikerroksesta tai löytöjä. Painanteiden mitoiksi on tällöin määritelty 8 x 8 m ja 4 x 3 m. Kohteen peruskoordinaatit (6918.16, 4490.75) eivät kuitenkaan täysin täsmää yllä ilmoitettujen yhtenäiskoordinaattien kanssa, jotka otettiin gps-mittauksena paikalla, joten on epävarmaa, onko kyseessä sama painauma.

707 01 0015 Rääkkylä (15) Kivilampi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.987, 3646.477, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 13.6 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaliite Pesonen ja Karjalainen 1995
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Jaamankankaan luoteispäässä, Rääkkylä-Kitee -maantien koillispuolella, Likoniemelle kääntyvän tien luoteispuolella. Löytöalue on pari sataa metriä leveä vyöhyke päätien koillispuolella, vanhalla rantaterassilla. Likoniemen tienhaaran kohdalla on aiemmin ollut metsäaurausalue, josta varhaisimmat löydöt on tehty. Alue on hiekkaista mäntykangasta,

asuinpaikkalöytöjä on tehty metsäaurausvakojen lisäksi tienleikkauksesta ja koekuopista. Löytöjä on kahdelta eri terassilta, ylempältä on varhaista asbestikeramiikkaa, alemmalta tämän lisäksi vielä tyypillistä kampakeramiikkaa. Kesällä 2004 metsäauraus oli täysin umpeenkasvanut, eikä kohteesta löytynyt mitään uutta.

707 01 0016 Rääkkylä (16) Mikinsärkkä

Perustiedot

<i>Muinaisjäännytystyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.752, 3646.788, z
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 14 km kaakkoon.
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaliite Pesonen ja Karjalainen 1995
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaalla, Taitimänjärven pohjoispuolella, Rääkkylä-Kitee –maantien koillispuolella olevalla luode-kaakko –suuntaisella harjanteella ja tien lounaispuolella olevalla kumpareella ja sen alaisella kankaalla. Alue on mäntykangasta, kaikki löydöt ovat metsänaurautusvaoista. Asuinpaikalla on erotettu neljä löytöaluetta, jotka ovat kolmella korkeusvyöhykkeellä.

707 01 0017 Rääkkylä (17) Rantala

Perustiedot

<i>Muinaisjäännytystyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.355, 3646.266, z 79
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 14.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Jaamankankaan luoteispäässä, Taitimenjärven ja Kivilammen välisellä kannaksella, Rääkkylä-Kitee –maantien molemmin puolin. Asuinpaikalla on havaittu kaksi erillistä löytötasoa, joista ylempi on kivikkoisella moreeniharjanteella, noin 82.5 mpy, tien koillispuolella. Alempi löytöalue on nykyisellä pellolla, välittömästi tien lounaispuolella, noin 79.5 mpy.

707 01 0018 Rääkkylä (18) Rasivaaran koulu

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	rautakautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6910.389, 3643.139, z 130
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 8.2 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	411 Rasivaara
<i>Laajuus:</i>	Rakennusten ja pihantasoituksen vuoksi kohteen todellista luonnetta ja laajuutta on mahdoton päällepäin arvioida.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Rasivaaran koulu sijaitsee korkean mäen lounaisrinteellä, lähes mäen harjalla. Paikalla on kolme suurta rakennusta: itse koulurakennus, huoltorakennus sekä opettajien asuntola, muu alue mäenlaelta on tasoitettu koulun piha-alueeksi, joka on tätä nykyä sorakenttänä. Koulualan itäpuolella on urheilukenttä, etelä- ja lounaispuolella puolestaan pensasaidan rajaama nurmikenttä, jonka keskellä on pieni kasvima. Kohteen rautakautiset löydöt on poimittu tästä kasvimaasta.

707 01 0019 Rääkkylä (19) Huotinniemi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6900.714, 3651.087, z 78
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 20.2 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Kohteen sijaintitiedot ovat hieman ristiriitaiset
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijainnee Jaamankankaan eteläpuolella Huotinniemessä, Muljulanselän Huotinlahden pohjukassa, vanhalla, sittemmin osittain pensastuneella peltoalueella. Kohteen sijaintitiedot ovat osittain ristiriitaiset. Asuinpaikkalöytöjä on poimittu matalan mäen lounais- ja länsirinteeltä alueelta, joka oli löytöhetkellä perunamaana. Paikalla ei ole havaittavissa selviä rantaterasseja, mutta itse mäki liittyy Jaamankankaaseen pienen kannaksen välityksellä.

707 01 0020 Rääkkylä (20) Kivilamminsuo

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.366, 3648.875, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso yleiskarttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylä-Kitee –tien pohjoispuolella, pienellä Jaamankankaasta koilliseen pistävällä niemekkeellä. Löytöjä on tehty laajalta alueelta kivikkoisen niemenkärjen ja maantien väliseltä alueelta metsäaurausvaoista. Löydöt ovat pääasiassa varhaista asbestikeramiikkaa, mutta palasia myös tyylillisesti lähinnä varhaisimpaan varhaiskampakeramiiikkaan kuuluvasta astiasta on löytöjen joukossa. Asuinpaikan edustalla olevalla niemenkärjellä on suurien lohcareiden muodostama kivikehä, jonka keskellä on noin 6 x 6 m laajuinen avoin tila. Tämä alue voi olla ihmistoimin raivattu kivettömäksi, ja on mahdollista, että sen keskellä on sijainnut asumus.

707 01 0021 Rääkkylä (21) Ylälampi-Sarvisuo

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6901.140, 3652.289, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 21 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Löytöalue välillä 6901.221, 3652.229 – 6901.163, 3652.288. Muinaisjäännösrekisterissä annetut koordinaatit osuvat lähes Rääkkylä-Kitee –maantielle ja ovat siten epätarkat. Todennäköisesti asuinpaikka-alue jatkuu löytölinjalta ylärinteeseen, jossa havainnointimahdollisuudet kuitenkin olivat huonot.

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka-alue sijaitsee Rääkkylä-Kitee –maantien tuntumassa hiekkaisella nyppylällä, joitakin kymmeniä metrejä kunnan rajalta. Muinaisjäännösrekisterin tietojen perusteella asuinpaikkalöytöjä on tehty maantien molemmiin puolin, kesän 2004 inventointilöydöt poimittiin alueen lounaislaidalla kulkevan hiekkatien pinnalta sekä joitakin metrejä ylempää rinteestä laikutusjäljistä. Kohteesta on mj-rekisterissä ilmoitettu löytyneeksi myös kolme asumuspainannetta. Laikutuksesta huolimatta asuinpaikka-alue ainakin Rääkkylän puolisilta osiltaan vaikuttaa suhteellisen eheältä.

707 01 0022 Rääkkylä (22) Yläjoki

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.260, 3649.180, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.7 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Hiekkakuopan pohjoisreuna, metsikköön päin alarinteeseen.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylä-Kitee –maantien pohjoispuolella, pienen hiekkakuopan ympärillä, Kumpulen taloon jothavan tilustien kaakkoispuolella. Alue on mäntyvaltaista kangasmaastoa. Asuinpaikan kohdalla vanhat rantamuodostelmat ovat selvästi havaittavissa. Ennen kesän 2004 inventointia oli kohteesta tehty löytöjä pääasiassa kahdesta pesäkkeestä hiekkakuopan reunalta, viimeisimmät löydöt havaittiin kaakkoisemman löytöalueen tuntumasta. Tämän löytöalueen pohjoispuolella, joitakin metriä hiekkakuopan reunalta metsään päin, on kaksi laakeaa painannetta, joista toinen voi olla myöhempääkin maankäsittelyä. Hiekkakuopan reunaa lähempi painanne on kuitenkin aika selvä asumuspainanne. Selkeämmän painanteen koordinaatit ovat: 6904.251, 3649.185. Painanne on soikeahko, 6 x 4 m ja noin 80 cm syvä. Epämääräisempi painanne, joka on lähes kiinni edellisessä, on lähes neliön muotoinen, 5 x 5 m. Se on noin 60 cm syvä. Painanteen koordinaatit ovat 6904.248, 3649.179.

707 01 0023 Rääkkylä (23) Salmentie

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.502, 3648.558, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Löytöalue on ilmeisesti suppeahko ala koordinaattipisteen ympärillä.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaalla, Rääkkylä-Kitee –tien koillispuolella, Salmentien risteyksen kohdalla. Tämä tie johtaa lounaassa Kapakan taloon. Alue on hiekkaisista mäntykangasta. Kohde sijaitsee 80 mpy korkeuskäysrän yläpuolisella niemikkeellä hieman muuta ympäristöä ylempänä. Alueella on suurehkoja kiviä, kuten muutaman sadan metrin päässä sijaitsevien Kivilamminsuon (20), Yläjoen (22) ja Kumpulantien (31) asuinpaikkojenkin läheisyydessä. Salmentien kohteesta on löytynyt ainoastaan kvartsi-iskoksia, jotka saattavatkin olla peräisin mainittujen kivien hyvälaatuisista kvartsisuonista.

707 01 0024 Rääkkylä (24) Akkamäki 1

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat ?
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6906.529, 3645.851, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12.7 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	?
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kvartsi-iskoksen löytöpaikka sijaitsee Akkamäen luoteispäässä, Rääkkylä-Kitee -tieltä Jaamalle haarautuvan tien 15567 risteyksessä, päätien koillispuolella. Alue on jyrkkäreunaisen soraharjanteen lounaisreunalla, harjasta on otettu runsaasti soraa aivan viime aikoihin asti.

707 01 0025 Rääkkylä (25) Akkamäki 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6906.263, 3645.933, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12.9 kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan luoteisreunalla, Täitimänjärven pohjoispuolella. Kohde on Jaamalle päätieltä kääntyvän tien 15567 risteyksestä noin 200-250 m kaakkoon pienellä kumpareella. Maaperä täällä on hiekaista, mutta hyvin louhikkoistakin paikoitellen. Kohteen löytymisen aikoihin oli paikka vasta ikään metsäaurattu. Löydöt on poimittu näistä vaoista.

707 01 0026 Rääkkylä (26) Harila

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	rautakautinen ja/tai keskiaikainen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2

Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 08 Rasivaara
Yhtenäiskoordinaatit: 6910.506, 3640.279, z 92
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 6 km kaakkoon
Rekisterikylä: 407 Oravilahti
Laajuus: Alueen laajuus on tarkemmin selvittämättä
Kohdekuvaus:

Löytöalue on Rasivaaran kylältä kolmisen kilometriä länteen, Oravilahdessa, tien 15559 varrella sijaitsevan Harilan talon pihapiirin tuntumassa, pellolla. Löydöt on tehty viemäröintitöiden yhteydessä, ja ne viittaavat rautakautiseen tai myöhempään asutukseen paikalla. Löydöissä on rautakauden (?) tyyppin karjalaiskeramiikan lisäksi liitupiipun palasia, mikä viitannee myöhempään ajoitukseen, sekä luun kappaleita.

707 01 0027 Rääkkylä (27) Ylälampi-Sarvisuo 2

Perustiedot

Muinaisjäännoistyyppi: työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
Ajoitus: ajoittamaton
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 3
Peruskartta: 4214 10 Suoparsaari
Yhtenäiskoordinaatit: 6901.170, 3652.288, z 81
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 21 km kaakkoon
Rekisterikylä: 415 Täitimänniemi
Laajuus: Katso yleiskarttaluonnos
Kohdekuvaus:

Pyyntikuopat sijaitsevat Rääkkylä-Kitee –maantien molemmin puolin aivan kuntien välisellä rajalla. Pyyntikuopat 1 ja 2 sijaitsevat samalla harjanteella kuin asuinpaikka Ylälampi-Sarvisuo 21, ja pyyntikuoppa 3 puolestaan Luhtapohjan tien risteuksen pienellä tasannealueella. Pyyntikuoppien halkaisijaksi mj-rekisteri ilmoittaa 2 m ja syvyydeksi 50 cm.

707 01 0028 Rääkkylä (28) Pörrinmökki B

Perustiedot

Muinaisjäännoistyyppi: työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
Ajoitus: ajoittamaton
Rauhoitusluokka: 1
Lukumäärä: 5
Peruskartta: 4214 10 Suoparsaari
Yhtenäiskoordinaatit: 6901.490, 3651.412, z 80
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 21 km kaakkoon
Rekisterikylä: 415 Täitimänniemi

Laajuus: Pyyntikuoppa 1: 6901.38, 3651.33
pyyntikuoppa 2: 6901.55, 3651.46
pyyntikuoppa 3: 6901.57, 3651.48
pyyntikuoppa 4: 6901.58, 3651.47
pyyntikuoppa 5: 6901.65, 3651.40

Kohdekuvaus:

Pyyntikuopat sijaitsevat Pörrinmökin (7) asuinpaikka-alueella, Jaamankankaan eteläkärjessä, hiekkaisella mäntykankaalla. Niitä on aiemmin arveltu niin hiilimiiluiksi, tervahaudoiksi kuin asumuspainanteiksikin, mutta mitä ilmeisimmin ne ovat pyyntikuoppia.

707 01 0029 Rääkkylä (29) Ylälamminsuo

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
Ajoitus: ajoittamaton
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 10 Suoparsaari
Yhtenäiskoordinaatit: 6902.723, 3650.804, z 83
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 20 km kaakkoon
Rekisterikylä: 415 Täitimänniemi
Laajuus: Katso koordinaatit
Kohdekuvaus:

Pyyntikuoppa sijaitsee Rääkkylä-Kitee tien varrella, Jaamankankaan koillisreunalla ja Ylälamminsuon lounaisreunalla, Jaamankankaalla oleville hiekkakuopille menevän metsäautotien pohjoispuolella. Kuopan halkaisija on noin kaksi metriä, ja syvyyttä sillä on nelisenkymmentä senttiä. Metsäautotien varrella on muitakin kuoppia ja kaivantoja, jotka kuitenkin tuskin ovat esihistoriallisia.

707 01 0030 Rääkkylä (30) Suurisärkkä

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivi- ja varhaismetallikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 10 Suoparsaari
Yhtenäiskoordinaatit: 6902.571, 3650.110, z 80
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 19 km kaakkoon
Rekisterikylä: 415 Täitimänniemi
Laajuus: Asuinpaikalla on aiemmin todettu kolme erillistä pesäkettä. Kesän 2004 inventoinnissa kuitenkin kvartsi-iskoksia tavattiin metsätien pinnalta yhtenäisesti ainakin noin 250 m matkalta, 6902.510 - 3650.194, 6902.675 - 3650.083.

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Jaamankankaan länsireunalla, Multalan talosta noin 300 m koilliseen, metsäautotien varrella. Paikalla on aiemmin (1995) hahmotettu kolme erillistä löytöaluetta, joiden keskikoordinaatti on annettu asuinpaikan koordinaateiksi. Lisäksi kohteesta on dokumentoitu kolme erillistä asuinpaikannetta. Kesän 2004 inventoinnissa kuitenkin löytöpesäkkeiden välisiltä alueilta tieltä löytyi yhtenäisesti kvartsi-iskoksia, joten asuinpaikka-alue lienee vähintäänkin 250 metriä leveä vyöhyke tien molemmin puolin 80-83 mpy. Asuinpaikanteista kaksi sijaitsee alueen pohjoispäädyssä, kolmas aivan asuinpaikka-alueen etelänurkassa. Tämä kolmas paikanne on epäselvä, eikä sitä koekuopitettaessa maannoksesta havaittu löytöjä eikä likamaata. Tämän paikanteen mitoituksi on annettu 6 x 4 m, syvyys 50 cm. Kaksi selvempää paikannetta ovat suurempia, 8 x 4 m, ja syvempiä, noin puoli metriä.

707 01 0031 Rääkkylä (31) Kumpulantie

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.285, 3649.059, z 84
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.6 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laaajuus:</i>	Löytöalue on suhteellisen pieni, noin 25 x 25 m koordinaattipisteen ympärillä. Asutus paikalla liittyy kuitenkin kiinteästi Yläjoen (22) ja Kivilamminsuon (20) kohteiden asutukseen.

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylä-Kitee -tien koillispuolella, noin 50 metriä Kumpulan talon tienhaarasta. Alue on Jaamankankaan itäreunaa. Satakunta metriä kaakkoon, Kumpulan tien kaakkoispuolella sijaitsee Yläjoki (22) asuinpaikka, ja toiset sata metriä luoteeseen, tien samalla puolella, Kivilamminsuon (20) asuinpaikka. Maaperä paikalla on hieman kivikkoista hiekkakangasta. Löydöt on poimittu metsäaurausalueelta sekä alueen halki vedetyn vesijohtoputken täytemaasta.

707 01 0032 Rääkkylä (32) Mikinlahti

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.279, 3648.278, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.5 km kaakkoon

Rekisterikylä: 404 Jaama
Laajuus: Kohteen muinaisjäännösrekisterissä annetut koordinaatit ilmoittavat pisteen, jonka ympäriltä on poimittu varhaista asbestikeramiikkaa (KM 28780) noin 10 x 10 m alueelta. Löydöt KM 34628 on poimittu alemmaa metsätien varrelta, pisteistä 6904.231, 3648.274 ja 6904.239, 3648.238. Todennäköisesti Mikinlahden asuinpaikka-alue on suorassa yhteydessä luoteessa Läävälahden (13) kivikautiseen asuinpaikkaan ja kaakossa Mikinsuon (11) asuinpaikkaan.

Kohdekuvaus:

Mikinlahden asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan lounaisreunalla, vajaat 400 m lounaaseen Rääkkylä-Kitee –maantieltä. Vajaa parisataa metriä luoteeseen on Läävälahdensuon asuinpaikka (13) ja reilu 100 m kaakkoon Mikinsuon (11) kohde. Mikinlahden löytötienoo on hiekkaista, mäntyvaltaista rinnettä, joka kohteen löytymisajankohtana oli osittain metsäaurattuna. Kohteen lounaispuolella kulkee metsätie, joka erkanee Jaamankankaan poikki kulkevalta Kapakan taloon menevältä tieltä parisataa metriä kohteen kaakkoispuolella.

707 01 0033 Rääkkylä (33) Kapakanmäki

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 11 Kiesvaara
Yhtenäiskoordinaatit: 6905.163, 3647.486, x 82
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 15 km kaakkoon
Rekisterikylä: 404 Jaama
Laajuus: Löydöt suppeahkolta alueelta koordinaattipisteen tuntumasta. Kohteen laajuus epäselvä.

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylä-Kitee –tien eteläpuolella, Rantalan talon itäpuoleisella pellolla, päärakennuksesta 80 -120 m itäkaakkoon. Kohta on hiekkaista peltoa, jossa maasto kohoaa noin 82.5 mpy. Kohteen kvartsi-iskokset on poimittu pellon koillisnurkasta.

707 01 0034 Rääkkylä (34) Rantala 2

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
Ajoitus: ajoittamaton
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 11 Kiesvaara

Yhtenäiskoordinaatit: 6905.343, 3647.268, z 83
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 14.5 km kaakkoon
Rekisterikylä: 404 Jaama
Laajuus: Katso koordinaatit
Kohdekuvaus:

Pyyntikuoppa sijaitsee Rääkkylä-Kitee –maantien koillispuolella, samalla harjanteella kuin Rantalan asuinpaikan ylempi osa, mutta itse asuinpaikasta noin 100 m kaakkoon. Tien reunasta on kuopalle noin 12 m. Harjanteen rinnalla kulkee pohjoisempana varsinainen harju ja näiden väliin jää nykyään suomalainen laakso. Pyyntikuoppa sijaitsee matalan harjanteen kapeimmalla kohdalla, hieman ennen muinaisen lahden päätä. Kuoppa on halkaisijaltaan noin kaksi metrinen ja 70 cm syvä.

707 01 0035 Rääkkylä (35) Kapakkaselkä 1

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 11 Kiesvaara
Yhtenäiskoordinaatit: 6905.468, 3647.142, z 81
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 15 km kaakkoon
Rekisterikylä: 404 Jaama
Laajuus: Katso karttaluonnos
Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan luoteispäässä, Rääkkylä-Kitee –maantien koillispuolella, reilu 150 m luoteeseen Rantalan (17) asuinpaikalta. Paikalla on muinoin ollut matala lahdelmä, jonka kaakkoisella rannalla asuinpaikka on sijainnut matalan harjanteen päässä. Kapakkaselkä 1:n ja Rantalan asuinpaikkojen väliin jää vanha, matalahko hiekkakuoppa, joka on täysin puskitunut.

707 01 0036 Rääkkylä (36) Kapakkaselkä 2

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 11 Kiesvaara
Yhtenäiskoordinaatit: 6905.574, 3647.067, z 84
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 15 km kaakkoon
Rekisterikylä: 404 Jaama
Laajuus: Katso karttaluonnos

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee aivan Jaamankankaan luoteispäässä, satakunta metriä itäkaakkoon Mikinsärkän tienhaarasta. Paikalla on muinoin ollut matala lahdelma, jonka luoteisrannalla asuinpaikka on sijainnut. Paikka sijaitsee kahden harjanteen välisessä laaksossa muinaisella rantaterassilla.

707 01 0037 Rääkkylä (37) Järvenpää

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6906.217, 3646.246, x 85
<i>Sijainti:</i>	Rasivaaran luterilaisesta kirkosta 13.2 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Löydöt poimittu noin 40 x 40 m koordinaattipisteen ympäriltä
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee välittömästi Rääkkylä-Kitee –tien koillispuolella, Akkamäen kaakkoispuolella, Jaaman pohjoisemman tien risteyksestä noin puoli kilometriä kaakkoon. Alue on hiekkakangasta, jossa on, kuten muuallakin näillä seuduin harjun alarinteillä, isohkoja kiviä.

707 01 0038 Rääkkylä (38) Suurisuo

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat ?
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6906.634, 3645.746, z 84
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12.6 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Akkamäen kupeessa, Rääkkylä-Kitee –tien koillispuolella, kohdassa, josta päätieltä haarautuu pienempi tie soranottoalueelle. Lisäksi löytöalueen pohjoispuolella kulkee vanhempi tien pohja. Löytöalue on aivan jyrkkärinteisen mäen eteläpuolella, jonkin verran 85 mpy alapuolella. Vaikka alue vaikuttaakin aika myllättyä, voi kohdalle helposti kuvitella asuinpaikan mäen katveeseen tasaiselle mäntykankaalle.

707 01 0039 Rääkkylä (39) Hiekkala 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.570, 3653.651, z 83
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18 km itäkoilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaattipisteet
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee harjujaksolla, joka idässä alkaa Tohmajärven puolelta Särkijärven pohjoispuolelta ja joka jatkuu länteen aina Pyhäselän Jänisselälle saakka. Hiekkala sijaitsee harjun keskipaikkeilla, muutamia kilometrejä Tohmajärven rajasta länteen, Suuren ja Pienen Onkamon välissä olevan kannaksen keskellä, sata metriä Hiekkalan talosta itään. Paikalta on dokumentoitu kivikautinen asuinpaikka, jonka keskellä pyyntikuopaksi esitetty painauma sijaitsee. Koekuopituksen perusteella se todennäköisemmin on kuitenkin hiilimiilu, joita Sintsin harjulta on löytenyt useita.

707 01 0040 Rääkkylä (40) Kannas

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	2
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.748, 3654.684, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 19 km itäkoilliseen.
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Pyyntikuopat sijaitsevat Suuri- ja Pieni-Onkamojärvien välisellä kannaksella, Tikkalaan vievän tien pohjoispuolella, jyrkähkösti kasvavalla rinteellä, Kannaksen talosta 350 m länteen. Lähes suoraan pyyntikuoppien alapuolella, tien eteläpuolella, on pieni mökki ja sille johtava tie. Alempi pyyntikuopista on noin 85 mpy ja sijaitsee 15 m tiestä. Tämä kuoppa on soikea, halkaisijaltaan kaksimetrinen ja syvyydeltään noin 50 cm. Ylempi kuopista sijaitsee noin 88 mpy, 25 m tiestä. Se on pyöreä, halkaisijaltaan 1.5 m ja syvyydeltään 50 cm.

707 01 0041 Rääkkylä (41) Jouhtenuslampi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6914.544, 3643.126, z 80 – 85 mpy
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta
<i>Rekisterikylä:</i>	409 Piimälahti
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylän kirkonkylän itäpuolella, Jänisselän Piimälahden etelärannalla, soistuneen Jouhtenuslammen pohjoispuolella, Piimän talosta joitakin satoja metrejä luoteeseen. Alue on hiekkapohjaista männikkökangasta, joka löytöalueen luoteispuolella kohoaa yli 100 mpy. Asuinpaikka-alueen eteläosassa on 7 x 5 m kokoinen asuinpainanne, jonka syvyys on noin 70 cm. Painauma on pituussuunnaltaan hieman vinosti rantaa kohden, ja sen korkeus on hieman yli 80 mpy. Samalta löytökorkeudelta, Huuronniemeen vievän tien pientareelta on löytynyt pöljänkeramiikkaa sekä kvartsi-iskoksia. Asuinpaikkalöytöjä on myös tehty Huuronniemeen johtavan tien kupeessa sijaitsevan suurehkon hiekkakuopan reunalta, aina 85 mpy tasolle saakka. Sorakuoppaa lukuunottamatta maasto on tien molemmin puolin ehjä.

707 01 0042 Rääkkylä (42) Piimä

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6914.698, 3643.429, z 81
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 7.2 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	409 Piimälahti
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaattipiste
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Pyyntikuoppa sijaitsee Jänisselän Piimälahden Huuronniemeen johtavan tien pohjoispuolella, Säyneenlahden etelärannalla, Piimän talosta 160 pohjoiseen. Matkaa pyyntikuopalta Jouhtenuslammen kivikautiselle asuinpaikalle (41) lännessä on muutama sata metriä. Alue on komeaa mäntykangasta. Muinoin pyyntikuoppa on sijainnut matalalla kannaksella. Matkaa kuopalle on Huuronniemen tieltä 20 m ja Säyneenlahden rannalle johtavalta mökkitieltä noin 40 m. Pyyntikuoppa on halkaisijaltaan parimetrinen ja syvyydeltään noin 70 cm.

707 01 0043 Rääkkylä (43) Pirranlahti

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.316, 3655.447, z 81
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso yleiskarttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Suuri-Onkamon ja Hasonselän välisellä kannaksella, Pihlajaniemen johtavan tien pohjoispuolella. Asuinpaikkalöytöjä on tehty Parkkosen mökille johtavan tienhaaran tuntumasta, Pihlajaniemen tien pohjoisleikkauksesta sekä syvän hiekkakuopan pohjois- ja itäseinämistä. Ilmeisesti kohteessa on kaksi löytökorkeutta alemman ollessa noin 81-82 mpy, ylemmän 83-84 mpy.

707 01 0044 Rääkkylä (44) Pihlajaniemi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4232 03 Onkamo
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.139, 3655.946, z 81
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.5 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Koordinaattipiste
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Suuri-Onkamon ja Hasonselän välisellä kannaksella, Pihlajaniemen johtavan tien pohjoispuolella, tältä tieltä kalanviljelylaitokselle erkanevan tien risteysalueella. Löytökohdalla kalanviljelylaitokselle johtavaa tietä on levennetty matalaksi hiekkakuopaksi, jonka seinämistä varhaisimmat löydöt ovat peräisin. Löytöalue, noin 20 metrin matka hiekkakuopan seinämässä, oli punaiseksi värjäytynyttä kulttuurimaata. Ehjää asuinpaikkaa lienee jäljellä muinaisella niemellä löytökohdasta itään.

707 01 0045 Rääkkylä (45) Vihi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.236, 3654.169, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.7 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	Katso Petro Pesosen kaivauskertomus
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Suuri-Onkamon Pirranlahdesta noin puoli kilometriä länteen, suoalueen pohjoisreunalla, Pihlajaniemestä jatkuvan harjun hiekkaisilla rinteillä. Alue on komeaa mäntymetsää, ja harju jatkuu topografialtaan samantyyppisenä pitkälle länttä kohti. Asuinpaikkavyöhykettä on harjun rinteellä lähes 700 metrin matkalla. Kohteessa on 11 laajaa ja selkeää asuinpainannetta sekä 6 pienempää painannetta, joista osaa on kaivettu.

707 01 0046 Rääkkylä (46) Vihi 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.269, 3654.658, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.2 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	50 x 50 m koordinaattipisteen ympärillä
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Suuri-Onkamon Pirranlahdesta noin 200 metriä länteen, suoalueen pohjoisreunalla. Löytöjä on poimittu metsäautotien pinnalta, Ukonlahden suuntaan johtavalta tieltä noin 40 metriä metsäautotieltä länteen. Vajaa puoli kilometriä länteen sijaitsee laaja Vihi 1:n asuinpaikka (45).

707 01 0047 Rääkkylä (47) Pihlajaniemi 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4232 03 Onkamo
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.081, 3655.999, z 83
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.6 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Koordinaattipiste
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Suuri-Onkamon ja Hasonselän välisellä kannaksella, Pihlajaniemeen johtavan tien varrelta, noin 80 metriä kaakkoon Pihlajaniemi 1:n (44) asuinpaikalta. Löytöjä on poimittu tien pohjoispuolelta tienteossa syntyneistä kasoista, sekä kohdalla olevan mökkitien risteyksestä. Paikalla on kaksi asuinpaikkaa, joista tien pohjoispuolella oleva on selkeäkö, tien eteläpuolinen jokseenkin epäselvä.

707 01 0048 Rääkkylä (48) Karpanlahti

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6903.842, 3649.010, z 83
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.8 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	pienialainen ?
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan lounaisrinteellä, metsäautotien varrella. Tämä tie johtaa Karpanlahden tieltä Salmentielle, Karpanlahdentiestä noin 500 m luoteeseen. Asuinpaikkalöydöt on poimittu tien pinnalta ja sen leikkauksista noin 40 metrin matkalta. Löytökohdalla maasto hieman nousee ympäröivästä suosta, ja siinä on parikymmentä metriä leveä tasanne jyrkän harjunrinteen alapuolella.

707 01 0049 Rääkkylä (49) Huuronneimi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	hautapaikat - ortodoksikalmistot
<i>Ajoitus:</i>	historiallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6914.940, 3644.119, z 79
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 7.7 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	409 Piimälähti
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Ortodoksikalmisto sijaitsee Piimälähden Huuronneimessä, lähellä pitkää, itäänpäin kurottuvan niemen kärkeä. Kalmisto on Jouhteunuslammelta laskevan Piimäjoen suussa, Kypärälähden luoteispuolella.

707 01 0050 Rääkkylä (50) Tapion perunapeltto

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6919.953, 3652.017, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.8 km itäkoilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Sintsin Murtoniemessä, Kalalahden ja Etelärannan talojen välisellä pellolla. Maaperä alueella on hiekkainen, löytöalue kohteessa on lähes koko pellolla sijaitsevan perunamaan alue. Perunamaan suuruus on 50 x 70 m, ja erityisesti löytöjä on poimittu noin 82 mpy sijaitsevan törmän päältä. Topografian perusteellaa saattaa epäillä kohteen jatkuvan laajastikin.

707 01 0051 Rääkkylä (51) Ruotinniemi 1

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	esihistoriallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	0 ?

Lukumäärä: 2
Peruskartta: 4214 09 Rääkkylä
Yhtenäiskoordinaatit: 6920.988, 3642.597, z 83
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 8.6 km koilliseen
Rekisterikylä: 406 Nieminen
Laajuus: Kohde lienee tuhoutunut metsäaurauksessa.
Kohdekuvaus:

Ruotinniemen pyyntikuopat ovat sijainneet Jänisselän kaakkoisrannalla Niemisen Ruotinniemiessä. Alue on kaunista mäntykangasta, jossa vanhat rantaterassit ovat erottuneet selvästi. Alueella on vanhoja hiekkakuoppia, laajoilla alueilla Ruotinniemen itärannalla on vastikään tehty laaja-alainen metsän laikutus.

707 01 0052 Rääkkylä (52) Ylälamminsuo 2

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 10 Suoparsaari
Yhtenäiskoordinaatit: 6902.551, 3650.972, z 82
Sijainti: Rääkkylän ortodoksisesta kirkosta 19 km kaakkoon.
Rekisterikylä: 415 Täitimänniemi
Laajuus:
Kohdekuvaus:

Ylälamminsuo 2:n asuinpaikka sijaitsee Rääkkylän kirkolle vievän tien varrella, Jaamankankaan alueella. Tien varteen on kaivettu vuonna 1998 vesijohtolinja, joka suurimmaksi osaksi kulkee tien pohjoispuolella, mutta tällä kohdin menee tien alitse ja kulkee jonkin matkaa tien eteläpuolella, kunnes kääntyy kohti harjua. Asuinpaikkalöydöt ovat tulleet esille vesijohtokaivannon pintamaita tarkastettaessa.

707 01 0053 Rääkkylä (53) Laakianlahti

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 06 Oravisalo
Yhtenäiskoordinaatit: 6915.334, 3629.535, z 85
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 6.9 km länteen.
Rekisterikylä: 408 Oravisalo

Laajuus: Löydöt pieneltä alueelta, säteeltään max 50 m, koordinaattipisteen ympäriltä.

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Oravisalon eteläosassa, Rääkkylän kirkolle vievän tien länsipuolella, Reijolan talon länsipuolella sijaitsevan pellon reunassa. Alueella ei voi havaita mitään selkeitä muinaisia rantamuodostelmia. Pellon maaperä näyttäisi olevan hienoa hiekkaa, tosin isoja kiviä on ilmeisesti kerätty pois viljelyksen seasta. Mitenkään optimaalinen muinaiselle asutukselle ei Laakialahden paikka tuntuisi olevan.

707 01 0054 Rääkkylä (54) Saitala 1

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: valmistuspaikat - hiilimiilut
Ajoitus: ajoittamaton
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 3
Peruskartta: 4214 12 Kompakka
Yhtenäiskoordinaatit: 6920.830, 3648.075, z 82.5
Koordinaattiselite: Kohteen koordinaatit ovat laajimman kuopan sijaintitiedot.
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 13 km koilliseen
Rekisterikylä: 414 Sintsi
Laajuus: Katso koordinaatit
Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Sintsin harjulla, Saitalan talosta parisataa metriä koilliseen, pienen metsätien tuntumassa. Tämä metsätie kulkee harjun eteläreunaa alkaen idässä Onkamoon menevältä tieltä (15593) ja päättyen lännessä Hammaslahti-Rasivaara -tielle. Sintsin harju on hiekkainen harjujakso, joka idässä alkaa Pieni- ja Suuri-Onkamojärvien välisenä kannaksena, ja joka jatkuu länteen aina Jänisselkään pistävänä pitkänä Vuoniemenä. Harju kulkee kaakko-luode -suuntaisena, ja on noin yhdeksän kilometriä pitkä. Saitalan hiilimiilut sijaitsevat harjun luoteispäässä.

707 01 0055 Rääkkylä (55) Saitala 2

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: työpaikat - pyyntikuopat
Ajoitus: ajoittamaton
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 2
Peruskartta: 4214 12 Kompakka
Yhtenäiskoordinaatit: 6920.847, 3647.921, z 85
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12.8 km koilliseen
Rekisterikylä: 414 Sintsi
Laajuus: Katso koordinaatit

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Sintsin harjulla, Saitalan talosta noin 120 metriä koilliseen, pienen metsätien pohjoispuolella. Tämä metsätie kulkee harjun eteläreunaa alkaen idässä Onkamoon menevältä tieltä (15593) ja päätyen lännessä Hammaslahti-Rasivaara -tielle. Sintsin harju on hiekkainen harjujakso, joka idässä alkaa Pieni- ja Suuri-Onkamojärvien välisenä kannaksena, ja joka jatkuu länteen aina Jänisselkään pistävänä pitkänä Vuoniemenä. Harju kulkee kaakko-luode -suuntaisena, ja on noin yhdeksän kilometriä pitkä. Saitalan pyyntikuopat (55) sijaitsevat harjun luoteispäässä.

707 01 0056 Rääkkylä (56) Kotaniemi 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännytystyyppi:</i>	työpaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	2
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6921.602, 3645.756, z 80 - 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12.4 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laaajuus:</i>	pyyntikuoppa 1: 6921.602, 3645.756 pyyntikuoppa 2: 6921.591, 3645.761

Kohdekuvaus:

Kotaniemen pyyntikuopat sijaitsevat Oriveden Ruukinlahteen viettävällä hiekkaisella rinteellä lähellä Kotaniemen kärkeä. Ne ovat aivan Hammaslahden tieltä Kotaniemeen vievän tien reunan läheisyydessä komealla, täysikasvuisella mäntykankaalla. Paikalla voi selvästi erottaa kaksikin vanhaa rantaterassia, joista ylemmän, Vuoksen puhkeamisterassin harjalla tie kulkee. Pyyntikuopat sijaitsevat muutaman metrin päässä toisistaan alemmalla terassilla, jonka laki on hieman yli 80 mpy. Kuopat ovat muodoitetaan pyöreät. Ensimmäinen on halkaisijaltaan nelimetrisen ja syvyydeltään noin 80 cm. Jälkimmäinen on hieman pienempi ja sen halkaisija on noin kolme metriä ja syvyys kuutisenkymmentä senttiä. Niiden keskinäinen etäisyys terassilla on muutamia metriä ja ne erottuvat hyvin selvästi kauniissa kangasmaastossa.

707 01 0057 Rääkkylä (57) Pienikangas

Perustiedot

<i>Muinaisjäännytystyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6908.993, 3652.287, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.9 km kaakkoon

Rekisterikylä: 405 Kiesvaara
Laajuus: Katso yleiskarttaluonnos
Kohdekuvaus:

Pienikankaan asuinpaikka sijaitsee Penkkisuon turvetuotantoalueen eteläpuolisella Hotolopankankaalla, kankaan luoteispäässä sijaitsevalla Pienikankaalla. Kangas on erittäin kivikkoinen saareke Rääkkylän kunnan itäosassa, jossa suuri osa pinta-alasta on hyvin soista. Koko Pienikankaan alue oli vastikään metsäaurattu ja maata oli runsaasti avoinna. Alueen eteläreunalla, hieman alle 82.5 mpy, oli pieni hiekkakuoppa ja sen vieressä laakea painauma. Painauman mitoiksi arvioitiin 5 x 3 metriä ja syvyydeksi noin 30 cm. Todennäköisesti kyseessä on asuinpainanne. Kohteen löydöt ovat varhaismetallikautista asbestikeramiikkaa sekä kvartsi-iskoksia.

707 01 0058 Rääkkylä (58) Suosaari

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 11 Kiesvaara
Yhtenäiskoordinaatit: 6909.001, 3653.217, z 82-83
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.8 km kaakkoon
Rekisterikylä: 405 Kiesvaara
Laajuus: Katso yleiskarttaluonnos
Kohdekuvaus:

Suosaaren asuinpaikka sijaitsee Penkkisuon turvetuotantoalueen eteläpuolisella Hotolopankankaalla, kankaan pohjoispäässä sijaitsevan Suosaaren kainalossa Hotolopankangas on erittäin kivikkoinen saareke Rääkkylän kunnan itäosassa, jossa suuri osa pinta-alasta on hyvin soista. Suosaaren etelärinteet on jokin aika sitten laikutettu ja maata oli siellä täällä avoinna. Löytöjä alueella tuli kahdesta pisteestä, kvartsi-iskos 6909.002, 3653.184, sekä murunen palanuuta savea, kvartsi-iskos sekä liuskeiskos pisteestä 6909.001, 3653.217. Vaikka kartalla pisteiden väliin jää 82.5 mpy käyrä, olivat löytökohdat samalla, suhteellisen selvällä vanhalla rantaterassilla.

707 01 0059 Rääkkylä (59) Hotolopankangas

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 11 Kiesvaara
Yhtenäiskoordinaatit: 6908.700, 3653.238, z 80 – 82.5
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.8 km kaakkoon

Rekisterikylä: 405 Kiesvaara
Laajuus: Katso yleiskarttaluonnos
Kohdekuvaus:

Hotolopankankaan asuinpaikka sijaitsee Penkkisuon turvetuotantoalueen eteläpuolisen kankaan keskipaikkeilla, pikkuruisen “muinaislahden” rannalla. Kangas on erittäin kivikkoinen saareke Rääkkylän kunnan itäosassa, jossa suuri osa pinta-alasta on hyvin soista. Löytöalue oli vastikään metsäaurattu ja maata oli runsaasti avoinna. Löydöt, saviastian palanen ja runsaasti kvartsi-iskoksia (KM 34636), tehtiin pieneltä, selvärajaiselta kummulta tien eteläpuolelta.

707 01 0060 Rääkkylä (60) Hotolopankangas 2

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 11 Kiesvaara
Yhtenäiskoordinaatit: 6908.523, 3653.352, z 82.5
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.1 km kaakkoon
Rekisterikylä: 405 Kiesvaara
Laajuus: Katso yleiskarttaluonnos
Kohdekuvaus:

Hotolopankangas 2:n asuinpaikka sijaitsee Penkkisuon turvetuotantoalueen eteläpuolisen kankaan keskipaikkeilla, 200 metriä kaakkoon Hotolopankankaan asuinpaikalta (59). Kangas on erittäin kivikkoinen saareke Rääkkylän kunnan itäosassa, jossa suuri osa pinta-alasta on hyvin soista. Löytöalue sijaitsi pisteen 6908.533, 3653.352 ympärillä, hieman alle 82.5 mpy. Löytötaso on samaa muinaista rantaterassia kuin Hotolopankankaan asuinpaikkakin (59). Ympäristö on koko kankaan lounaisreunalla samanlaista, joitakin vuosia sitten metsäaurattua kivistä ryteikköä.

707 01 0061 Rääkkylä (61) Kylynsuo

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 11 Kiesvaara
Yhtenäiskoordinaatit: 6908.263, 3653.606, z 80
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.4 km kaakkoon
Rekisterikylä: 405 Kiesvaara
Laajuus: Katso yleiskarttaluonnos

Kohdekuvaus:

Kylynsuon asuinpaikka sijaitsee Penkkisuon turvetuotantoalueen eteläpuolisen kankaan lounaispäässä, ampumaradan eteläpuolella. Kangas on erittäin kivikkoinen saareke Rääkkylän kunnan itäosassa, jossa suuri osa pinta-alasta on hyvin soista. Kohde sijaitsee pienessä muinaisniemekkeessä, mikä ei peruskartalla käyrien perusteella hahmotu, mutta joka maastossa erottuu selvänä tötsäkkeenä. Tämä kumpare on noin sata metriä Hotolopan tien eteläpuolella, löytöalueen ja tien väliin jää vanhaa pellonpohjaa, itse löytöalue on hakattua ja osin aurattua metsikköä.

707 01 0062 Rääkkylä (62) Saitala 3

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	4
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.790, 3648.274, z 82.5 - 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 13.1 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Sintsin harjulla, Saitalan talosta noin 700 metriä itäkoilliseen, pienen metsätien eteläpuolella. Tämä metsätie kulkee harjun eteläreunaa alkaen idässä Onkamoon menevältä tieltä (15593) ja päättyen lännessä Hammaslahti-Rasivaara -tielle. Muinaisjäännöksen länsipuolella metsätie risteää tieksi, joka pohjoisessa päättyy harjun pohjoispuolelle tielle 15593, etelässä tie vie Saitalan talon eteläpuolisille pelloille. Sintsin harju on hiekkainen harjujakso, joka idässä alkaa Pieni- ja Suuri-Onkamojärvien välisenä kannaksena, ja joka jatkuu länteen aina Jänisselkään pistävänä pitkänä Vuoniemenä. Harju kulkee kaakko-luode -suuntaisena, ja on noin yhdeksän kilometriä pitkä. Saitala 3:n (62) hiilimiilut sijaitsevat harjun luoteispäässä.

707 01 0063 Rääkkylä (63) Alatie varsi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	3
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.426, 3648.831, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän kirkosta 13.5 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Sintsin harjulla, Saitalan talosta noin 1250 metriä itäkaakkoon, pienen metsätien ja Heinäsuon pohjoispuolella. Tämä metsätie kulkee harjun eteläreunaa alkaen idässä Onkamoon menevältä tieltä (15593) ja päättyen lännessä Hammaslahti-Rasivaara -tielle.

707 01 0064 Rääkkylä (64) Heinäsuu

Perustiedot

<i>Muinaisjäännytyystyyppi:</i>	työpaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	esihistoriallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	4
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.352, 3649.089, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 13.8 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Sintsin harjulla, Saitalan talosta noin 1.5 km kaakkoon, pienen metsätien ja Heinäsuon pohjoispuolella. Tämä metsätie, joka risteää Onkamoon menevältä tieltä (15593) etelään Petäjikön talon kohdalla, päättyy lännessä Hammaslahti-Rasivaara -tielle. Heinäsuon pyyntikuopat sijaitsevat harjun eteläreunalla tien mutkassa.

707 01 0065 Rääkkylä (65) Heiskankangas

Perustiedot

<i>Muinaisjäännytyystyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.610, 3652.060, z 80-85
<i>Koordinaattiselite:</i>	Koordinaattipiste on kutakuinkin alueen keskipiste
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.6 km itäkoilliseen.
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi

<i>Laajuus:</i>	Löytöjä pisteistä: 6920.551, 3652.058 6920.556, 3652.039 6920.559, 3652.038 6920.564, 3652.065 6920.566, 3652.056 6920.586, 3652.078 6920.588, 3652.080 6920.602, 3652.105 6920.608, 3652.027 6920.610, 3652.085 6920.617, 3652.025 6920.680, 3652.010
-----------------	--

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee harjujaksolla, joka idässä alkaa Tohmajärven puolelta Särkijärven pohjoispuolelta ja joka jatkuu länteen aina Pyhäselän Jänisselälle saakka. Heiskankankaan kohdalla harjun pohjoispuolella avautuu Pieni-Onkamo, eteläpuolella Suuren Onkamon Kyyrönlahti. Kivikaudella ja varhaisen metallikauden alussa kohde on ollut kolmelta ilmansuunnalta harjujen suojaama lahdenpohjukka, laajuudeltaan noin 100 x 100 metriä. Alueen keskellä on kaksi verrattain syvää suppaa, joiden pohja on alle 80 mpy, mitä voi pitää alueella muinais-Saimaan korkeutena kivi- ja varhaisen metallikauden taitteessa.

Löydöt on poimittu lahdekkeen alueelta useista eri pesäkkeistä. Todennäköisesti koko alue on täynnä merkkejä muinaisesta asutuksesta, mutta koska nyt tavatut löydöt poimittiin metsäaurausjäljistä, saa asutuksen intensiteetistä todellisuutta pesäkkeisemmän kuvan. Löytöjen perusteella asutus paikalla on saanut alkunsa tyypillisen kampakeramiikan aikana ja jatkunut aina varhaisen metallikauden lopulle.

707 01 0066 Rääkkylä (66) Syvälahti

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	esihistoriallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	3
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.821, 3653.206, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.8 km itäkoilliseen.
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	kuoppa 1: 6920.821, 3653.206 kuoppa 2: 6920.840, 3653.226 kuoppa 3: 6920.831, 3653.217

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Pieni-Onkamon eteläreunalla, Syvälahden koillisrannalla, noin 850 m itä-koilliseen Pieni- ja Suuri-Onkamon erottavasta salmesta. Alue on mäntyistä kangasta.

Kuopanteet havaittiin Hölveikönniemeen vievän hiekkatien varrelta. Kuoppa 1 on halkaisijaltaan noin 3.5 m, syvyydeltään 70 cm, kuoppa 2:n halkaisija on noin puolitoista metriä ja syvyys 60 cm. Molempien kuoppien kairauksessa esille tuli vahva hiilikerros, n. 15 cm paksu, rikastuneessa kerroksessa. Kolmas kuopista sijaitsi loivassa alarinteessä. Se oli mitoiltaan 5 x 4 m, syvyydeltään 1.5 m. Kuopan reunalla kasvoi mänty ja kuopan reunat olivat täysin sammaloituneet. Lisäksi kuopassa oli häiriintymätön podsoli, mutta ei minkäänlaista hiilikerrosta.

707 01 0067 Rääkkylä (67) Laakkola

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työpaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	3
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6919.336, 3651.403, z 82.5
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.6 km itäkoilliseen.
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Kohteen koordinaatiksi merkitty keskimmäinen pyyntikuoppa. Muut kuopat sijaitsevat muutaman metrin säteellä pisteestä.

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Suuri-Onkamon luoteispuolella, Murtolahden länsirannalla, pari sataa metriä Laakkolan talosta luoteeseen. Peruskartalle (1996) merkitty polku on parannettu ajettavaksi tieksi, jonka varrella pyyntikuopat havaittiin. Laakkolan talon pohjoispuolella sijaitsee metsittynyt pelto, josta on ilmeisesti irtolöytönä esiintunut oikokirves KM 6098:3.

Alue, jolta mahdolliset pyyntikuopat havaittiin oli kuusivaltaista ja hyvin kivikkoista. Kuopat sijaitsevat muutaman metrin päässä tien reunasta, ja ne ovat mitoiltaan noin 1.5 x 1 m, syvyydeltään 20-40 cm. Maaperän kivikkoisuudesta johtuen kuoppien kairaus osoittautui hankalaksi, mutta ilmeisesti ainakin jonkinasteista podsoloitumista kuopissa olisi havaittavissa. Muutaman metrin päässä näistä kuopista pohjoiseen oli laakea nelisnurkkainen kuoppa, noin 4.5 x 4.5 m, joka oli resentti. Reunat tässä kuopassa olivat jyrkät eikä podsoloitumista ollut tapahtunut.

707 01 0068 Rääkkylä (68) Hakola

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.371, 3649.669, z 82.5 - 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 13.4 km itään.

Rekisterikylä: 417 Venturinniemi
Laajuus: Löytöjä kahdesta pisteestä. Toinen, suurempi keskittymä kohteen koordinaattipisteen ympäriltä, toinen löytökohta pisteessä 6915.385, 3649.801, z 85.

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Lamminpohjassa, harjun etelärinteellä. Tämän harjun länsipää sijaitsee Piimälahden itärannalla, Hakolan kohde sijaitsee harjun itäpäässä, Hakolan talon länsipuolella. Suurin osa löydöistä poimittiin Jokikumpuun ja Vihiiin vievän maantien leikkauksesta kohdasta, jossa tiestä risteää Hakolan talon viereisen pellon pohjoispuolitse kulkeva tie. Toinen löytöpesäke on tämän hiekkaisen tien varrelta, noin sata metriä itäkoilliseen ensimmäiseltä löytöpaikalta.

707 01 0069 Rääkkylä (69) Päivälaita

Perustiedot

Muinaisjäänöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: kivikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 12 Kompakka
Yhtenäiskoordinaatit: 6914.256, 3650.603, z 80 – 82.5
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 14.2 km itään.
Rekisterikylä: 417 Venturinniemi
Laajuus: Löydöt pääasiassa kahdesta pisteestä, noin 50 metrin päässä toisistaan.
Löytöpisteet: 6914.256, 3650.603 ja 6914.303, 3650.610.

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Jänisselän Piimälahden ja Suur-Onkamon välisellä alueella, noin 700 metriä lounaaseen teiden 15579 ja 15580 risteyksestä. Asuinpaikka on metsäautotien päässä. Alue on erittäin kivikkoinen ja vastikään laikutettu ja istutettu. Peruskartalla kohde näyttäisi sijaitsevan aivan 80 metrin korkeuden tuntumassa, mutta todellisuudessa löytöalueet sijaitsevat eri korkuisilla nyppylöillä, joiden länsi- ja eteläpuolella on selvä terassi.

707 01 0070 Rääkkylä (70) Ruotinniemi 2

Perustiedot

Muinaisjäänöstyyppi: valmistuspaikat - hiilimiilut
Ajoitus: esihistoriallinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 09 Rääkkylä
Yhtenäiskoordinaatit: 6920.997, 3642.457, z 83.
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 8.5 km koilliseen.

Rekisterikylä: 406 Nieminen
Laajuus: Kuoppa koordinaattien osoittamassa pisteessä. 300 m itäkoilliseen hiilimiilusta alkaa Tervalammen (71) varhaismetallikautinen asuinpaikka, johon miilukin voi liittyä.

Kohdekuvaus:

Ruotinniemen hiilimiilu, joka aiemmin on esiintynyt muinaisjäännösrekisterissä tervahautana, sijaitsee Jänisselän kaakkoisrannalla Niemisen Ruotinniemiessä. Alue on kaunista mäntykangasta, jossa vanhat rantaterassit erottuvat hyvin selvästi. Alueella on vanhoja hiekkakuoppia, ja miilun tuntumassa on vastikään tehty laaja-alainen metsän laikutus. Hiilimiilu on mitoiltaan 10 x 5 m, sen keskellä on pieni kannas, joka jakaa kuopan kahtia. Kuopan syvyys on noin metrin. Kuoppaa ympäröi selkeä reunavalli.

707 01 0071 Rääkkylä (71) Tervalampi

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi: asuinpaikat
Ajoitus: varhaismetallikautinen
Rauhoitusluokka: 2
Lukumäärä: 1
Peruskartta: 4214 09 Rääkkylä
Yhtenäiskoordinaatit: 6921.119, 3642.777, z 78 – 82.5
Sijainti: Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 8.7 km koilliseen.
Rekisterikylä: 406 Nieminen
Laajuus: Löytöalue on noin 150 m leveä vyöhyke lähinnä 78 mpy tuntumassa, mutta asuinpaikka voi jatkua aina Ruotinniemi 2:n kohteelle saakka, noin 300 m lounaaseen. Kohteen löytöpisteet ovat:
6921.119, 3642.777 (kuoppa)
6921.098, 3642.758 (palanutta luuta)
6921.108, 3642.750 (saviastian paloja)
6921.088, 3642.709 (kvartsia, saviastian paloja)
6921.137, 3642.774 (tervahauta)
6921.141, 3642.795 (kvartsiydin)
6921.142, 3642.797 (kvartsi-iskoksia)
6921.156, 3642.804 (kvartsia, saviastian paloja)
6921.145, 3642.784 (saviastian paloja, kvartsia)
6921.164, 3642.821 (kvartsia)

Kohdekuvaus:

Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka sijaitsee Jänisselän kaakkoisrannalla, Niemisen Ruotinniemiessä. Alue on kaunista mäntykangasta, jossa vanhat rantaterassit erottuvat hyvin selvästi. Alueella on vanhoja hiekkakuoppia, ja asuinpaikka-alueella sekä sen ympäristössä on vastikään tehty laaja-alainen metsän laikutus. Korkeammalla, noin 82.5 mpy, on maaperä karkeaa hiekkää, mutta alempana, 80 mpy alapuolella, on maaperä hienoa hiekkää. Kohteesta poimitut löydöt on saatu pääosin laikutusjäljistä. Koko alueella ja erityisesti sen pohjoisosissa oli runsaasti palaneita kiviä.

Alueella on kaksi selvää rakennetta: syvä kuopanne sekä tervahauta. Kuopanne saattaa olla hiilimiilu tai mahdollisesti pyyntikuoppa. Halkaisijaltaan tämä kuoppa on noin 3 m ja syvyydeltään se on noin 110 cm. Tervahauta puolestaan on rakenteeltaan selkeästi keskikourullista mallia ja siinä on selkeät vallit. Tervaa on juoksutettu rantaan päin tästä halkaisijaltaan noin kahdeksanmetrisestä ja syvyydeltään puolitoista metrisestä haudasta.

707 01 0072 Rääkkylä (72) Kirjavanniemi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja/tai varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.002, 3643.075, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 6.6 km itään.
<i>Rekisterikylä:</i>	409 Piimälahti
<i>Laajuus:</i>	Löytöjä tien reunasta kolmesta pisteestä: 6915.012, 3643.030 (kvartsia) 6915.002, 3643.075 (asbestikeramiikkaa) 6915.009, 3643.078 (kvartsia)

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Piimälähdessä, noin 6.6 km Rääkkylän kirkosta itään, Säyneenlahden luoteispuolella. Kohde on hiekkaisella rinteellä, jonka eteläpuolella maaperä on soistunut. Löydöt poimittiin uudelle omakotitalolle vievän hiekkatien varrelta. Tämä tie, kuten ei talokaan, näy inventoinnissa käytössä olleessa vuoden 1996 peruskartassa. Maasto on kuivaa mäntykangasta. Mitään maan päälle erottuvia rakenteita tai muita merkkejä esihistoriallisesta asutuksesta ei ollut inventoidessa näkössä.

707 01 0073 Rääkkylä (73) Kivilamminsuo 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työpaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.106, 3647.772, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 15 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaattipiste
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Jaamankankaan koillisreunalla, Kivilamminsuon lounaispuolella, Rääkkylä-Kitee-tien reunassa. Kuoppa suorastaan näkyy maanitielle. Maasto kohdalla nousee hieman yli 80 m harjun reunalla, ympäristö on tyypillistä kangasmaastoa mäntyvaltaisine puustoineen. Kuoppa on mitoiltaan 6 x 4 m, ja sen syvyys vaihtelee 1.6 – 1.8 m.

707 01 0074 Rääkkylä (74) Malila

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6903.987, 3648.752, 82.5 m
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Hiilimiilun välittömässä läheisyydessä on kaksi pienempää, epämääräistä kuoppaa.

Kohdekuvaus:

Jaamankankaan lounaisreunalla, pienten hiekkateiden risteyskohdassa, noin 600 m pohjois-koilliseen Malilan talosta, sijaitsee vanhalla rantaterassilla hiilimiilu. Sen välittömässä läheisyydessä on kaksi pienempää kuopannetta. Muinaisjäänöksen eteläpuolitse kulkee Karpanlahden suunnalta Malilaan vievä tie, ja kohteen luoteis- ja lounaispuolella avautuu Mikinsuo. Matkaa tielle on miilulta noin viisi metriä.

Miilu erottuu muodoltaan pyöreänä, se on halkaisijaltaan noin kaksi metrinen, syvyydeltään noin puoli metriä. Koekuopassa oli havaittavissa vahva hiilikerros, joka ulottui aina rikastuneeseen kerrokseen asti. Podsolimaannos kuopassa oli täysin kehittynyt, mikä viitannee esihistorialliseen ajoitukseen.

707 01 0075 Rääkkylä (75) Suurisärkkä 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6902.931, 3650.031, z 82.5 mpy
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.1 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Jaamankankaan länsireunalla, Multalan talosta noin 550 m pohjoiskoilliseen, metsäautotien varrella. 300-400m etelään kohteesta sijaitsee Suurisärkän (30) asuinpaikka. Suurisärkkä 2 sijaitsee Jaamankankaasta länteen pistävän hieman erillisen harju-ulokkeen luoteisäpäässä, sata kunta metriä etelään peruskartallakin (1996) näkyvältä suurelta hiekkakuopalta. Uloketta ympäröi lännessä, pohjoisessa ja idässä suo, Jaamankankaaseen se on yhteydessä etelänurkkauksestaan. Kvartsi-iskoksia löytyi aluetta halkovan hiekkatien leikkauksesta. Kohdalla harjun rinne on varsin jyrkkä, maaperä on hienoa hiekkaa, ja alue kasvaa kaunista männikköä.

MUUT KOHTEET

Rääkkylä Malilankallio

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	kultti- ja tarinapaikat
<i>Ajoitus:</i>	historiallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	ei määritelty
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6903.779, 3648.556, z 77.5 mpy
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.6 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaattipiste
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Merkkikallio on löytynyt kesällä 2003. Kallioalue, jolta hakkauksia on tullut esille, on kooltaan noin 10 x 10 metriä. Kallion pinnassa on useita epämääräisiä kuvioita, selvin niistä on viisikanta. Lisäksi osaa kallionpinnasta peittävät pienet kuopat, jotka näyttävät syntyneen ikäänkuin kalliolle olisi satanut suurella voimalla jotain materiaalia, joka olisi kallion pintaan iskeytyessään sulattanut pieniä kuoppia kiven pintaan.

5.3 Löytöluettelo

kokoelma	päänumero	alanumero	löydöt	kohdenumero	kylä	kohde
KM	137		reikäkirves		Oravilahti	Kitee?
KM	1898	6	epämuotoinen kivi		Oravisalo	Kivisalo
KM	4896	4, 6	kiviesineitä		Puhossalo	Kitee?
KM	5077	1-2	tasatalta, hioinkivi		Sintsi	Onkamosta?
KM	6098	2	poikkikirves	-	"järvestä"	malminnoston yhteydessä
KM	8899	1-3	kiviascita	-	Pötsölahti	
KM	9105	2	taltta	-	Täitänniemi	Kaisanlahti
KM	9105	3	soikea tuluskivi	-	Täitänniemi	Jokimo
KM	11074	1	rautainen keihäänkärki	-	Sintsi	Salmensillan torppa
KM	13699		suksi	-	Sangenlahti	Sangenlahti
KM	15180		kourutaltoa	-	Oravilahti	Myllyranta
KM	16292		reikäkirveen puolikas	-	Salokylä	Lievosen tilalta
KM	16293		poikkiteräinen kirves	-	Varpasalo	Ihalaisen tilalta
KM	16565		poikkiteräinen kirves	-	Sintsi	Kylmäpohjanlahden jokisuulta
KM	16566		Ilomantsin tyyppin kirves	-	kirkonkylä	löytötiedot epävarmat
KM	16567		taltta		Oravilahti	Salokylä, Taimion tien varrelta
KM	16652		saviastian palanen	1	Oravilahti	Lammingsalonkangas
KM	16673		esineen sirpale	1	Oravilahti	Lammingsalonkangas
KM	17868		asuinpaikkalöytö	1	Oravilahti	Lammingsalonkangas
KM	18277		kampakeramiikkaa	1	Oravilahti	Lammingsalonkangas
KM	18278		asbestikeramiikkaa	1	Oravilahti	Lammingsalonkangas
KM	19618		pinuolenkärki	1	Oravilahti	Lammingsalonkangas
KM	20021		asuinpaikkalöytöjä	2	Sintsi	Hiekkala
KM	20295		asbestikeramiikkaa	1	Oravilahti	Lammingsalonkangas
KM	20477		liuskenuoli	-	Kiesvaara	Siltasuo
KM	21081		poikkikirves	-	Rääkkylä	(PKM 3262)
KM	21116		asuinpaikkalöytöjä	4	Nieminen	Päivärinta
KM	21994		kampakeramiikkaa	5	Täitänniemi	Anninkangas
KM	22789		kampakeramiikkaa	6	Täitänniemi	Mehonlahti 1
KM	22790		itäkärjalainen tasatalta	-	Hypönniemi	Kuokkala
KM	22791		tasatalta	-	Oravilahti	Pitkäniemi
KM	23166		asuinpaikkalöytöjä	7	Täitänniemi	Pörrinmökki
KM	23167		asuinpaikkalöytöjä	6	Täitänniemi	Mehonlahti 1
KM	23169		saviastian palanen	-	Sintsi	Mikko Kervisen pöytästä
KM	23490	1-4	asuinpaikkalöytö	12	Oravilahti	Kotilansalo
KM	23491		asuinpaikkalöytö	11	Jaama	Mikinsuo
KM	23492	1-8	asuinpaikkalöytö	7	Täitänniemi	Pörrinmökki
KM	23867		asuinpaikkalöytöjä	5	Täitänniemi	Anninkangas
KM	23868		asuinpaikkalöytöjä	1	Oravisalo	Lammingsalonkangas
KM	23869		asuinpaikkalöytöjä	6	Täitänniemi	Mehonlahti 1
KM	23870		asuinpaikkalöytöjä	7	Täitänniemi	Pörrinmökki
KM	23871		asuinpaikkalöytöjä	7	Täitänniemi	Pörrinmökki
KM	23872		asuinpaikkalöytöjä	11	Jaama	Mikinsuo
KM	23873		asuinpaikkalöytöjä	8	Täitänniemi	Mehonlahti 2
KM	23874	1-12	asuinpaikkalöytöjä	12	Oravilahti	Kotilansalo
KM	23880		asuinpaikkalöytöjä	13	Jaama	Läävälahdensuo
KM	24030		asuinpaikkalöytöjä	9	Täitänniemi	Lappalaissuo
KM	25221		asuinpaikkalöytöjä	7	Täitänniemi	Pörrinmökki
KM	25222		asuinpaikkalöytöjä	11	Jaama	Mikinsuo
KM	25223		asuinpaikkalöytöjä	13	Jaama	Läävälahdensuo
KM	25224		asuinpaikkalöytöjä	5	Täitänniemi	Anninkangas
KM	25225		asuinpaikkalöytöjä	14	Nieminen	Kotaniemi
KM	25257		asuinpaikkalöytöjä	15	Jaama	Kivilampi
KM	25293		kvartsi	-	Oravisalo	Pyssyniemi
KM	25294		asuinpaikkalöytöjä	8	Täitänniemi	Mehonlahti 2
KM	25297		kvartsi	24	Jaama	Akkamäki 1

5.2 Kohdehakemisto

tunnus	kohde-nimi	tyyppi	ajoitus	PK	sivu
707 01 0001	Lamminsalonkangas	asuinpaikka	kivikautinen	4214 08 Rasivaara	75
707 01 0002	Hiekkala	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 12Kompakka	79
707 01 0003	Kääppäniemi	ryötkiö	ajoittamaton	4214 09 Rääkkylä	83
707 01 0004	Päivärinta	asuinpaikka	kivikautinen	4214 12 Kompakka	86
707 01 0005	Anninkangas	asuinpaikka	kivikautinen	4214 10 Suoparsaari	89
707 01 0006	Mehonlahti 1	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 10 Suoparsaari	92
707 01 0007	Pörrinmökki	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 10 Suoparsaari	95
707 01 0008	Mehonlahti 2	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 10 Suoparsaari	99
707 01 0009	Lappalaissuo	asuinpaikka	moniperiodinen	4214 10 Suoparsaari	103
707 01 0010	Lappalaissuo 2	ryötkiöt	varh.met.	4214 10 Suoparsaari	105
707 01 0011	Mikinsuo	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	108
707 01 0012	Kotilansalo	asuinpaikka	kivikautinen	4214 08 Rasivaara	113
707 01 0013	Läävälahdensuo	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	116
707 01 0014	Kotaniemi	asuinpaikka	varh.met.	4214 12 Kompakka	119
707 01 0015	Kivilampi	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	122
707 01 0016	Mikinsärkkä	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 11 Kiesvaara	125
707 01 0017	Rantala	asuinpaikat	kivi- ja varh.met.	4214 11 Kiesvaara	128
707 01 0018	Rasivaaran koulu	asuinpaikka	rautakautinen	4214 08 Rasivaara	131
707 01 0019	Huotinniemi	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 10 Suoparsaari	133
707 01 0020	Kivilamminsuu	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	135
707 01 0021	Ylälampi-Sarvisuo	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 10 Suoparsaari	138
707 01 0022	Yläjoki	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	142
707 01 0023	Salmentie	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 11 Kiesvaara	146
707 01 0024	Akkamäki 1	asuinpaikka?	kivikautinen	4214 08 Rasivaara	148
707 01 0025	Akkamäki 2	asuinpaikka	kivikautinen	4214 08 Rasivaara	150
707 01 0026	Harila	asuinpaikka	rautak/keskiaik.	4214 08 Rasivaara	153
707 01 0027	Ylälampi-Sarvisuo 2	pyyntikuopat	ajoittamaton	4214 10 Suoparsaari	156
707 01 0028	Pörrinmökki B	pyyntikuopat	ajoittamaton	4214 10 Suoparsaari	158
707 01 0029	Ylälamminsuu	pyyntikuopat	ajoittamaton	4214 10 Suoparsaari	160
707 01 0030	Suurisärkkä	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 10 Suoparsaari	162
707 01 0031	Kumpulantie	asuinpaikat	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	165
707 01 0032	Mikinlahti	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	167
707 01 0033	Kapakanmäki	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	170
707 01 0034	Rantala 2	pyyntikuoppa	ajoittamaton	4214 11 Kiesvaara	172
707 01 0035	Kapakkaselkä 1	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	174
707 01 0036	Kapakkaselkä 2	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	176
707 01 0037	Järvenpää	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	178
707 01 0038	Suurisuo	asuinpaikka	kivikautinen	4214 08 Rasivaara	180
707 01 0039	Hiekkala 2	hiilimiilu	ajoittamaton	4214 12 Kompakka	182
707 01 0040	Kannas	pyyntikuoppa	ajoittamaton	4214 12 Kompakka	184
707 01 0041	Jouhtenuslampi	asuinpaikka	kivikautinen	4214 09 Rääkkylä	186
707 01 0042	Piimä	pyyntikuoppa	ajoittamaton	4214 09 Rääkkylä	190
707 01 0043	Pirranlahti	asuinpaikka	kivikautinen	4214 12 Kompakka	192
707 01 0044	Pihlajaniemi	asuinpaikka	kivikautinen	4232 03 Onkamo	196
707 01 0045	Vihi 1	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 12 Kompakka	199
707 01 0046	Vihi 2	asuinpaikka	kivikautinen	4214 12 Kompakka	201
707 01 0047	Pihlajaniemi 2	asuinpaikka	kivikautinen	4232 03 Onkamo	203
707 01 0048	Karpanlahti	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	205
707 01 0049	Huoronniemi	ortodoksikalisto	historiallinen	4214 09 Rääkkylä	208
707 01 0050	Täpion perunapello	asuinpaikka	kivikautinen	4214 12 Kompakka	210
707 01 0051	Ruotinniemi 1	pyyntikuoppa	eshistoriallinen	4214 09 Rääkkylä	212
707 01 0052	Ylälamminsuu 2	asuinpaikka	kivikautinen	4214 10 Suoparsaari	214
707 01 0053	Laakianlahti	asuinpaikka	kivikautinen	4214 06 Oravisalo	216
707 01 0054	Saitala 1	hiilimiilu	ajoittamaton	4214 12 Kompakka	219
707 01 0055	Saitala 2	pyyntikuoppa	ajoittamaton	4214 12 Kompakka	222
707 01 0056	Kotaniemi 2	pyyntikuoppa	ajoittamaton	4214 12 Kompakka	224
707 01 0057	Pienikangas	asuinpaikka	varh.met.	4214 11 Kiesvaara	226
707 01 0058	Suosaari	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	229
707 01 0059	Hotolopankangas	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	232
707 01 0060	Hotolopankangas 2	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	234
707 01 0061	Kylynsuo	asuinpaikka	kivikautinen	4214 11 Kiesvaara	236
707 01 0062	Saitala 3	hiilimiilu	ajoittamaton	4214 12 Kompakka	239

707 01 0063	Alatien varsi	hiilimiilu	ajoittamaton	4214 12 Kompakka	242
707 01 0064	Heinäsuo	pyyntikuoppa	esihistoriallinen	4214 12 Kompakka	245
707 01 0065	Heiskankangas	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 12 Kompakka	248
707 01 0066	Syvälahti	hiilimiilu	esihistoriallinen	4214 12 Kompakka	253
707 01 0067	Laakkola	pyyntikuoppa	ajoittamaton	4214 12 Kompakka	255
707 01 0068	Hakola	asuinpaikka	kivikautinen	4214 12 Kompakka	257
707 01 0069	Päivälaita	asuinpaikka	kivikautinen	4214 12 Kompakka	260
707 01 0070	Ruotinniemi 2	hiilimiilu	esihistoriallinen	4214 09 Rääkkylä	263
707 01 0071	Tervalampi	asuinpaikka	varh.met.	4214 09 Rääkkylä	266
707 01 0072	Kirjavanniemi	asuinpaikka	kivi- ja varh.met.	4214 09 Rääkkylä	272
707 01 0073	Kivilamminsuo 2	pyyntikuoppa	ajoittamaton	4214 11 Kiesvaara	275
707 01 0074	Malila	hiilimiilu	ajoittamaton	4214 11 Kiesvaara	277
707 01 0075	Suurisärkkä 2	asuinpaikka	kivikautinen	4214 10 Suoparsaari	279
707 00 0004	Piimälahti Timola	painanne	esihistoriallinen?	4214 09 Rääkkylä	282
707 00 0005	Louhikaari	löytöpaikka	esihistoriallinen?	4214 05 Pötsönlahti	285
-	Malilankallio	kalliopiirros	historiallinen	4214 11 Kiesvaara	288

KM	25817		asuinpaikkalöytöjä	7	Täitimänniemi	Pörrinmökki
KM	25920		asuinpaikkalöytöjä	11	Jaama	Mikinsuo
KM	25921		asuinpaikkalöytöjä	7	Täitimänniemi	Pörrinmökki
KM	25922		asuinpaikkalöytöjä	8	Täitimänniemi	Mehonlahti 2
KM	26432		asuinpaikkalöytöjä	7	Täitimänniemi	Pörrinmökki
KM	26433		rautak.asp.löytöjä	18	Rasivaara	Rasivaaran koulu
KM	26436		asuinpaikkalöytöjä	9	Täitimänniemi	Lappalaissuo
KM	26437		asuinpaikkalöytöjä	16	Jaama	Mikinsärkkä
KM	26438		asuinpaikkalöytöjä	17	Jaama	Rantala
KM	26556		asuinpaikkalöytöjä	6	Täitimänniemi	Mehonlahti 1
KM	26557		asuinpaikkalöytöjä	8	Täitimänniemi	Mehonlahti 2
KM	27195		asuinpaikkalöytöjä	7	Täitimänniemi	Pörrinmökki
KM	27569		asuinpaikkalöytöjä	4	Nieminen	Päivärinta
KM	27570		asuinpaikkalöytöjä	5	Täitimänniemi	Anninkangas
KM	27571		asuinpaikkalöytöjä	8	Täitimänniemi	Mehonlahti 2
KM	27572		asuinpaikkalöytöjä	9	Täitimänniemi	Lappalaissuo 1
KM	27573		asuinpaikkalöytöjä	11	Jaama	Mikinsuo
KM	27574		asuinpaikkalöytöjä	13	Jaama	Läävälahdensuo
KM	27575		asuinpaikkalöytöjä	20	Jaama	Kivilammensuo
KM	27576		asuinpaikkalöytöjä	16	Jaama	Mikinsärkkä
KM	27577		asuinpaikkalöytöjä	17	Jaama	Rantala
KM	27578		asuinpaikkalöytöjä	19	Täitimänniemi	Huotinniemi
KM	27779		keramiikkaa, kvartzia	15	Jaama	Kivilampi
KM	27780		keramiikkaa, kvartzia, pal.luuta	16	Jaama	Mikinsärkkä
KM	27781		keramiikkaa	20	Jaama	Kivilammensuo
KM	27782		keramiikkaa, kvartzia, pal.luuta	22	Jaama	Yläjoki
KM	27783	1-8	keramiikkaa, kvartzia, pal.luuta	21	Täitimänniemi	Ylälampi-Sarvisuo
KM	27835		keramiikkaa, kvartzia, pal.luuta	5	Täitimänniemi	Anninkangas
KM	27836		keramiikkaa, kvartzia, pal.luuta	8	Täitimänniemi	Mehonlahti 2
KM	27837		keramiikkaa	11	Jaama	Mikinsuo
KM	27838		kvartzia, pal.luuta	15	Jaama	Kivilampi
KM	27839		keramiikkaa, kvartzia, pal.luuta	16	Jaama	Mikinsärkkä
KM	27840		kvartsiitihioin	17	Jaama	Rantala
KM	27841		keramiikkaa, kvartzia, pal.luuta	20	Jaama	Kivilammensuo
KM	27842		keramiikkaa, asbestia, pal.luuta	22	Jaama	Yläjoki
KM	27843		kvartzia	23	Jaama	Salmentie
KM	27996		keramiikkaa, yms.	9	Täitimänniemi	Lappalaissuo
KM	28013		asuinpaikkalöytöjä	7	Täitimänniemi	Pörrinmökki
KM	28076		rautakauden (?) keramiikkaa	26	Oravilahti	Harla
KM	28238		asuinpaikkalöytöjä	5	Täitimänniemi	Anninkangas
KM	28239		asuinpaikkalöytöjä	19	Täitimänniemi	Huotinniemi
KM	28240		asuinpaikkalöytöjä	8	Täitimänniemi	Mehonlahti 2
KM	28241		asuinpaikkalöytöjä	11	Jaama	Mikinsuo
KM	28242		asuinpaikkalöytöjä	35	Jaama	Kapakkaselkä 1
KM	28243	1	asuinpaikkalöytöjä	17	Jaama	Rantala
KM	28243	2	saviastian paloja	35	Jaama	Kapakkaselkä 1
KM	28310		keramiikkaa, kvartzia	25	Jaama	Akkamäki 2
KM	28764		asuinpaikkalöytöjä	2	Sintsi	Hiekkala
KM	28765		asuinpaikkalöytöjä	5	Täitimänniemi	Anninkangas
KM	28766		asuinpaikkalöytöjä	6	Täitimänniemi	Mehonlahti
KM	28767		asuinpaikkalöytöjä	7	Täitimänniemi	Pörrinmökki
KM	28768		asuinpaikkalöytöjä	8	Täitimänniemi	Mehonlahti 2
KM	28769		asuinpaikkalöytöjä	11	Jaama	Mikinsuo
KM	28770		asuinpaikkalöytöjä	13	Jaama	Läävälahdensuo
KM	28771		asuinpaikkalöytöjä	15	Jaama	Kivilampi
KM	28772		asuinpaikkalöytöjä	16	Jaama	Mikinsärkkä
KM	28773		asuinpaikkalöytöjä	17	Jaama	Rantala
KM	28774		asuinpaikkalöytöjä	20	Jaama	Kivilammensuo
KM	28775		asuinpaikkalöytöjä	22	Jaama	Yläjoki
KM	28776		asuinpaikkalöytöjä	23	Jaama	Salmentie
KM	28777		asuinpaikkalöytöjä	25	Jaama	Akkamäki 2
KM	28778		asuinpaikkalöytöjä	30	Täitimänniemi	Suursärkkä
KM	28779		asuinpaikkalöytöjä	31	Jaama	Kumpulantie
KM	28780		asuinpaikkalöytöjä	32	Jaama	Milonlahti
KM	28781		asuinpaikkalöytöjä	33	Jaama	Kapakanmäki
KM	28782		asuinpaikkalöytöjä	35	Jaama	Kapakkaselkä 1

KM	28783		asuinpaikkalöyöjä	36	Jaama	Kapakkaselkä 2
KM	28784		asuinpaikkalöyöjä	37	Jaama	Järvenpää
KM	28785		asuinpaikkalöyöjä	38	Jaama	Suurisuo
KM	28786		asuinpaikkalöyöjä	43	Sintsi	Pirranlahti
KM	28787		asuinpaikkalöyöjä	44	Sintsi	Pihlajaniemi
KM	28954		rautainen putkikeihäänkärki	-	Sintsi	Kirkkovouri
KM	29713		asuinpaikkalöyöjä	7	Täitimänniemi	Pörrinmökki
KM	29722		asuinpaikkalöyöjä	6	Täitimänniemi	Mehonlahti
KM	29723		asuinpaikkalöyöjä	11	Jaama	Mikinsuo
KM	29724		asuinpaikkalöyöjä	43	Sintsi	Pirranlahti
KM	29725		asuinpaikkalöyöjä	44	Sintsi	Pihlajaniemi
KM	29726		asuinpaikkalöyöjä	47	Sintsi	Pihlajaniemi 2
KM	29727		asuinpaikkalöyöjä	48	Jaama	Karpanlahti
KM	29728		asuinpaikkalöyöjä	45	Niemenen	Vihi 1
KM	29729		asuinpaikkalöyöjä	46	Niemenen	Vihi 2
KM	29766		asuinpaikkalöyöjä	7	Täitimänniemi	Pörrinmökki
KM	29767		asuinpaikkalöyöjä	9	Täitimänniemi	Lappalaissuo
KM	29768	1-2	asuinpaikkalöyöjä	17	Jaama	Rantala
KM	30460		asuinpaikkalöyöjä	45	Niemenen	Vihi 1
KM	30461		asuinpaikkalöyöjä	50	Sintsi	Tapion perunapello
KM	31215		asuinpaikkalöyöjä	52	Täitimänniemi	Ylälamminsuo 2
KM	33131		kivikirves	-	Kiesvaara	Jokikumpu, Päivilä
KM	33292	1-7	asuinpaikkalöyöjä	21	Täitimänniemi	Ylälampi-Sarvisuo
KM	33357		asuinpaikkalöyöjä	5	Täitimänniemi	Anninkangas
KM	33358		asuinpaikkalöyöjä	7	Täitimänniemi	Pörrinmökki
KM	33359		asuinpaikkalöyöjä	11	Jaama	Mikinsuo
KM	33360		asuinpaikkalöyöjä	16	Jaama	Mikinsärkkä
KM	33377		asuinpaikkalöyöjä	12	Oravilahti	Kotilansalo
KM	33695		kouritaltta			Rinnekuja
KM	34024		asuinpaikkalöyöjä	12	Oravilahti	Kotilansalo
KM	34025		asuinpaikkalöyöjä	12	Oravilahti	Kotilansalo
KM	34212		asuinpaikkalöyöjä	30	Täitimänniemi	Suurisärkkä
KM	34306		kirveen terä	-	Haapasalmi	Pantiinniemi
KM	34622		asuinpaikkalöyöjä	2	Sintsi	Hiekkala
KM	34623		asuinpaikkalöyöjä	8	Täitimänniemi	Mehonlahti 2
KM	34624		asuinpaikkalöyöjä	11	Jaama	Mikinsuo
KM	34625		asuinpaikkalöyöjä	21	Täitimänniemi	Ylälampi-Sarvisuo
KM	34626		asuinpaikkalöyöjä	22	Jaama	Yläjoki
KM	34627		asuinpaikkalöyöjä	30	Täitimänniemi	Suurisärkkä
KM	34628		asuinpaikkalöyöjä	32	Jaama	Mikinsärkkä
KM	34629		asuinpaikkalöyöjä	41	Pimälahti	Jouhtenuslampi
KM	34630		asuinpaikkalöyöjä	45	Niemenen	Vihi 1
KM	34631		asuinpaikkalöyöjä	46	Niemenen	Vihi 2
KM	34632		asuinpaikkalöyöjä	48	Jaama	Karpanlahti
KM	34633		asuinpaikkalöyöjä	53	Oravisalo	Laakianlahti
KM	34634		asuinpaikkalöyöjä	57	Kiesvaara	Pienikangas
KM	34635		asuinpaikkalöyöjä	58	Kiesvaara	Suosaari
KM	34636		asuinpaikkalöyöjä	59	Kiesvaara	Hotolopankangas
KM	34637		asuinpaikkalöyöjä	60	Kiesvaara	Hotolopankangas 2
KM	34638		asuinpaikkalöyöjä	61	Kiesvaara	Kylünsuo
KM	34639		asuinpaikkalöyöjä	65	Sintsi	Heiskankangas
KM	34640		asuinpaikkalöyöjä	68	Venturinniemi	Hakola
KM	34641		asuinpaikkalöyöjä	69	Venturinniemi	Päivälaita
KM	34642		asuinpaikkalöyöjä	71	Niemenen	Tervalampi
KM	34643		asuinpaikkalöyöjä	72	Pimälahti	Kirjaniemi
KM	34644		asuinpaikkalöyöjä	75	Täitimänniemi	Suurisärkkä 2
KM	34645		asuinpaikkalöyöjä	7	Täitimänniemi	Pörrinmökki
KM	34646		kvartsi	-	Pötsönlahti	Louhikaari
KM	34647		asuinpaikkalöyöjä	43	Sintsi	Pirranlahti
KM	34648		asuinpaikkalöyöjä	44	Sintsi	Pihlajaniemi
PKM	900		rautainen keihäänkärki?	-	Haapasalmi	
ViMus	8829		tasataltta	-	"Vaaramäen kylä"	
ViMus	8830		Kiviaseen palanen	-	"Vaaramäen kylä"	
P-K kans.op	105		kehdonjalaksen muotoisen kuokan katkelma sekä "siera"	-	Kiesvaara	Tuohtaa
P-K kans.op.	106		tasataltta	-	Kiesvaara	Lapin talon suolta
Tireen suomal. tyttökoulu	?		kaksi esineen katkelmaa	-	Rääkkylä	

5.4 Luettelo diakuvista

Kuvannut Oili Forsberg

PKM = Pohjois-Karjalan museo

PKM	Kohde	Aihe
87:725	Rääkkylä 53 Laakianlahti	Kivikautinen asuinpaikka, kuvattu lännestä itään. Panoraama 1/2. Kuvan pelloilta, aivan etualalla näkyvästä nurkkauksesta, löytyi muutama murunen palanuuta savca, kvartsi-iskokset löytyivät pelto-ojan leikkauksesta.
87:726	Rääkkylä 53 Laakianlahti	Kivikautinen asuinpaikka, panoraama 2/2.
87:727	Rääkkylä 56 Kotaniemi 2	Pyyntikuoppia Kotaniemen kärjessä, Jänisselän Ruukinlahden pohjoisrannalla. Panoraama, 1/2, kuvattu pohjoisesta etelään. Itse kuopat erottuvat kuvassa heikosti.
87:728	Rääkkylä 56 Kotaniemi 2	Pyyntikuoppia Kotaniemen kärjessä. Panoraama, 2/2.
87:729	Rääkkylä 14 Kotaniemi	Varhaismetallikautinen asumuspainanne Kotaniemessä, Jänisselän Ruukinlahden koillisrannalla. Painanne ei erotu maastossa kovin selvärajaisena, järvenpuolinen seinävalli on selkeäkö. Paikalta on aiemmin löytynyt sär2-keramiikkaa. Panoraama, 1/3, kuvattu kaakosta luoteeseen.
87:730	Rääkkylä 14 Kotaniemi	Varhaismetallikautinen asumuspainanne Kotaniemessä. Panoraama, 2/3.
87:731	Rääkkylä 14 Kotaniemi	Varhaismetallikautinen asumuspainanne Kotaniemessä. Panoraama, 3/3.
87:732	Rääkkylä 54 Saitala 1	Sintsin harjun keskipaikkeilta, läheltä Saitalan taloa, löytyi kolme hiilimiilua. Aluksi niitä arveltiin asumuspainanteiksi ja niihin liittyviksi kuopiksi, mutta kairaus vahvisti muinaisjäännöksen luonteen. Hiilimiilut sijaitsevat kuvassa vasemmalla sijaitsevan tien oikealla puolella, pöpelikössä, muutama metri tiestä. Miilunpohjien oikealla puolella metsän pimenossa hahmottuu vanha rantamuodostelma. Panoraama, 1/3, kuvattu luoteesta kaakkoon.
87:733	Rääkkylä 54 Saitala 1	Hiilimiiluja Saitalassa, Sintsin harjun lounaisrinteellä. Panoraama, 2/3.
87:734	Rääkkylä 54 Saitala 1	Hiilimiiluja Saitalassa, Sintsin harjun lounaisrinteellä. Panoraama, 3/3.
87:735	Rääkkylä 55 Saitala 2	Saitala 2 Sintsin harjun lounaisrinteellä, muutama sata metriä Saitala 1:n hiilimiilusta, havaittiin kaksi painaamaa, joita arveltiin pyyntikuopiksi. Ne voivat kuitenkin niin ikään olla vanhoja hiilimiilun pohjia. Kuvattu idästä länteen.
87:736	Rääkkylä Jänisselkä	Jänisselän maisemia Vuoniemen näköalatornista kuvattuna. Panoraama 1/3. Kuvattu luoteesta kaakkoon.
87:737	Rääkkylä Jänisselkä	Jänisselän maisemia Vuoniemen näköalatornista kuvattuna. Panoraama 2/3. Kuvattu luoteesta kaakkoon.
87:738	Rääkkylä Jänisselkä	Jänisselän maisemia Vuoniemen näköalatornista kuvattuna. Panoraama 3/3. Kuvattu luoteesta kaakkoon.
87:739	Liperi Tikansaari	Tikansaari Jänisselällä kuvattuna Vuoniemen näköalatornista, kaakosta luoteeseen.
87:740	Rääkkylä 45 Vihi	Kivi- ja varhaismetallikautisen asuinpaikka-alueen ydintä panoraamakuvasa, kuva 1/3. Kohteen asumuspainanteet ovat hiekkatien molemmin puolin, harjun rinteeseen ja kuvassa oikealla takana hämmöttävän suon välissä. Kesän 2004 inventointilöydöt tehtiin tieltä. Kuvattu kaakosta luoteeseen.
87:741	Rääkkylä 45 Vihi	Kivi- ja varhaismetallikautisen asuinpaikka-alueen ydintä panoraamakuvasa, kuva 2/3.
87:742	Rääkkylä 45 Vihi	Kivi- ja varhaismetallikautisen asuinpaikka-alueen ydintä panoraamakuvasa, kuva 3/3.

87:743	Rääkkylä 64 Heinäsuo	Heinäsuon pyyntikuoppa-alueita Sintsin harjun ja Heinäsuon välisellä kankaalla. Pyyntikuopat (4 kpl) sijaitsevat kuvan keskellä näkyvällä alalla, muutamien metrien päässä toisistaan. Panoraama 1/3, kuvattu idästä länteen.
87:744	Rääkkylä 64 Heinäsuo	Heinäsuon pyyntikuoppa-alue, panoraama 2/3.
87:745	Rääkkylä 64 Heinäsuo	Heinäsuon pyyntikuoppa-alue, panoraama 3/3.
87:746	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Kvartsiydin Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:747	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen kainalossa Sintsin harjulla. Muinainen asutusalue rajautuu panoraamakuvan reunoilla näkyvien harjujen väliin, kuva on otettu kohteen takana kulkevalta harjulta (pohjoisesta etelään). Harju muodostaa siis U:n muotoisen "vallin" kohteen ympärille. Muinainen ranta kulkee kuvassa taka-alalla näkyvän männikön takana. Panoraama 1/4.
87:748	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen kainalossa Sintsin harjulla. Panoraama 2/4.
87:749	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen kainalossa Sintsin harjulla. Panoraama 3/4.
87:750	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen kainalossa Sintsin harjulla. Panoraama 4/4.
87:751	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Tyypillistä kampakeramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:752	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Piinuolenkärjen kappale Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:753	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Sarsa-tomitsan tekstiilikeramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:754	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Koristelematonta asbestikeramiikkaa, todennäköisesti varhaismetallikautista, Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:755	Rääkkylä 68 Hakola	Hakolan kivikautinen asuinpaikka. Suurin osa löydöistä tehtiin auton takana hämmöttävästä tienleikkauksesta, yksittäinen kaavin löytyi hieman ylempää metsikön takaa, pienen tilustien pientareelta. Loiva muinainen rantaterassi erottuu kuvassa taka-alalla pellossa. Panoraama, 1/2, kuvattu lännestä itään.
87:756	Rääkkylä 68 Hakola	Hakolan kivikautinen asuinpaikka. Panoraama, 2/2, kuvattu lännestä itään.
87:757	Rääkkylä 68 Hakola	Hakolan löytöjä – palanutta luuta sekä kvartsia. KM 34640.
87:758	Rääkkylä 69 Päivälaita	Päivälaidan kivikautisen asuinpaikan pohjoispuolella. Koko löytöalue oli vastikään laikutettu, eikä alue ehkä ollut näyttävimmillään. Kuvattu koillisesta lounaaseen.
87:759	Rääkkylä 70 Ruotinniemi 2	Kairanäyte Ruotinniemen hiilimilusta. Turpeen alla erottuu ohut huuhtoutunut kerros, jonka alla noin 7-8 cm vahvuinen häiriintymätön rikastunut kerros. Tämän alapuolella alkaa voimakkaasti hiilen värjäämä "likainen" kerros, joka edustaa miilunpolttovaihetta. Täydellisen podsoloitumisen perusteella miilu lienee esihistoriallinen.
87:760	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautisen asuinpaikan kvartsiyksikkö in situ.
87:761	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta löytynyt kvartsiydin, KM 34642:4.
87:762	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka sijaitsee Ruotinniemessä, Ruotinlahden länsirannalla. Asuinpaikka-alue oli vastikään metsäaurattu. Panoraama, 1/4, kuvattu pohjoisesta etelään.
87:763	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka . Panoraama, 2/4, kuvattu pohjoisesta etelään.
87:764	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka . Panoraama, 3/4, kuvattu pohjoisesta etelään.
87:765	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka . Panoraama, 4/4, kuvattu pohjoisesta etelään.

87:766	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka ylempää rinteestä kuvattuna. Panoraama, 1/4, kuvattu lännestä itään.
87:767	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka Panoraama, 2/4, kuvattu lännestä itään.
87:768	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka Panoraama, 3/4, kuvattu lännestä itään.
87:769	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka Panoraama, 4/4, kuvattu lännestä itään.
87:770	Rääkkylä 72 Kirjavanniemi	Pimälahden Kirjavanniemen asuinpaikkalöydöt (KM 34643) on poimittu kolmesta pesäkkeestä kuvan hiekkatien yläreunan pientarelta, noin 40 m matkalta. Panoraama, 1/2, kuvattu lännestä itään.
87:771	Rääkkylä 72 Kirjavanniemi	Pimälahden Kirjavanniemen asuinpaikkalöydöt (KM 34643) on poimittu kolmesta pesäkkeestä kuvan hiekkatien yläreunan pientarelta, noin 40 m matkalta. Panoraama, 2/2, kuvattu lännestä itään.
87:772	Rääkkylä Timola	Pimälahden Huuronniemen ja Kirjavanniemen vievien teiden risteyksessä suuri kolmiosainen painanne, jonka luonne jäi kesän 2004 inventoinnissa epäselväksi. Korkeutensa puolesta paikka on vanhaa kivikautista rantaa. Panoraama, 1/2, kuvattu idästä länteen.
87:773	Rääkkylä Timola	Pimälahden Huuronniemen ja Kirjavanniemen vievien teiden risteyksessä suuri kolmiosainen painanne, jonka luonne jäi kesän 2004 inventoinnissa epäselväksi. Korkeutensa puolesta paikka on vanhaa kivikautista rantaa. Panoraama, 2/2, kuvattu idästä länteen.
87:774	Rääkkylä 41 Jouhtenuslampi	Jouhtenuslammen moniperiodista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Äärimmäisenä vasemmalla näkyvällä terassilla kulkee 80-metrin käyrä. Panoraama, 1/5, kuvattu koillisesta lounaaseen.
87:775	Rääkkylä 41 Jouhtenuslampi	Jouhtenuslammen moniperiodista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Panoraama, 2/5, kuvattu koillisesta lounaaseen.
87:776	Rääkkylä 41 Jouhtenuslampi	Jouhtenuslammen moniperiodista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Panoraama, 3/5, kuvattu koillisesta lounaaseen.
87:777	Rääkkylä 41 Jouhtenuslampi	Jouhtenuslammen moniperiodista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Panoraama, 4/5, kuvattu koillisesta lounaaseen.
87:778	Rääkkylä 41 Jouhtenuslampi	Jouhtenuslammen moniperiodista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Panoraama, 5/5, kuvattu koillisesta lounaaseen.
87:779	Rääkkylä Louhikaari	Tentatiivikohde Pötsölahden Louhikaarella. Kvartseja poimittu hiekkaisista tienleikkauksista. Kuvattu idästä länteen.
87:780	Rääkkylä 73 Kivilamminsuu	Aivan Rääkkylä-Kitee -tien vieressä, 80 m korkeuden yläpuolella, havaittiin selkeä pyyntikuoppa. Kuvattu luoteesta kaakkoon.
87:781	Rääkkylä 73 Kivilamminsuu	Aivan Rääkkylä-Kitee -tien vieressä, 80 m korkeuden yläpuolella, havaittiin selkeä pyyntikuoppa. Kuvattu kaakosta luoteeseen..
87:782	Rääkkylä 32 Mikiinlahti	Mikiinlahden asuinpaikalta löytynyt kvartsiydin, KM 34628.
87:783	Rääkkylä 32 Mikiinlahti	Mikiinlahden asuinpaikalta löytynyt kvartsiydin, KM 34628.
87:784	Rääkkylä 11 Mikiinsuo	Mikiinsuon kivikautista asuinpaikkaa, kuvattuna kaakosta luoteeseen. Löytöjä poimittiin tien reunoilta.
87:785	Rääkkylä 74 Malila	Hiilimitun paikka Jaamankankaalla. Kuvattu pohjoisesta etelään.
87:786	Rääkkylä 48 Karpanlahti	Tyypillistä kampakeramiikkaa Karpanlahden kivikautiselta asuinpaikalta, KM 34632.
87:787	Rääkkylä 48 Karpanlahti	Karpanlahden kivikautisen asuinpaikan löytötienoota Jaamankankaan vanhalta rantaterassilta. Kuvattu kaakosta luoteeseen.

87:788	Rääkkylä 22 Yläjoki	Yläjoen kivikautista asuinpaikkaa, panoraama, 1/3, kuvattu luoteesta kaakkoon. Varhaisempia löytöjä on tehty hiekkakuopan reunoilta vasemmalla näkyvän pöpelikön takaa, kesällä 2004 myös kuvan oikeassa reunassa näkyvän paljaasta leikkauksesta. Tämän kohdan päällä erottuvan nuoren koivikon takana sijaitsivat kohteen mahdolliset asumuspainanteet.
87:789	Rääkkylä 22 Yläjoki	Yläjoen kivikautista asuinpaikkaa, panoraama, 2/3, kuvattu luoteesta kaakkoon.
87:790	Rääkkylä 22 Yläjoki	Yläjoen kivikautista asuinpaikkaa, panoraama, 3/3, kuvattu luoteesta kaakkoon.
87:791	Rääkkylä 22 Yläjoki	Varhaista asbestikeramiikkaa Yläjoen hiekkakuopan seinämästä, KM 34626.
87:792	Rääkkylä 22 Yläjoki	Asuinpainanne Yläjoen hiekkakuopan reunalla. Kuvattu idästä länteen.
87:793	Rääkkylä 52 Ylälamminsuo 2	Kivikautisen asuinpaikan rippeitä Rääkkylä-Kitee –maantien laidassa, Jaamankankaan kaakkoispäässä. Panoraama, 1/2, kuvattu kaakosta luoteeseen.
87:794	Rääkkylä 52 Ylälamminsuo 2	Kivikautisen asuinpaikan rippeitä Rääkkylä-Kitee –maantien laidassa, Jaamankankaan kaakkoispäässä. Panoraama, 2/2, kuvattu kaakosta luoteeseen.
87:795	Rääkkylä Anninkangas	Ortodoksinen hautausmaa Anninkankaan kivikautisen asuinpaikan (5) luoteispuolella. Kuvattu pohjoisesta etelään.
87:796	Rääkkylä 5 Anninkangas	Muisto Anninkankaan kivikautisen asuinpaikan löytöalueesta. Kuvassa näkyvällä kohtaa on kartan ja koordinaattien perusteella ollut metsätien pohja, jolta löytöjä on poimittu. Kesällä 2004 tie oli täysin umpeen kasvanut. Kuvattu luoteesta kaakkoon.
87:797	Rääkkylä 7 Pörrinmökki	Pörrinmökkin asuinpaikkaa kesällä 2004 Huotinmientien risteyksestä. Panoraama, 1/2, kuvattu etelästä pohjoiseen.
87:798	Rääkkylä 7 Pörrinmökki	Pörrinmökkin asuinpaikkaa kesällä 2004 Huotinmientien risteyksestä. Panoraama, 2/2, kuvattu etelästä pohjoiseen.
87:799	Rääkkylä 8 Mehonlahti 2	Saviastian reunapalanen – tyypillistä kampakeramiiikkaa – Mehonlahti 2:n tienleikkauksesta in situ.
87:800	Rääkkylä 8 Mehonlahti 2	Mehonlahti 2, kivikautinen asuinpaikka. Panoraama, 1/2, kuvattu kaakosta luoteeseen. Kesän 2004 löydöt kuvan vasemmanpuoleisesta tienleikkauksesta.
87:801	Rääkkylä 8 Mehonlahti 2	Mehonlahti 2, kivikautinen asuinpaikka. Panoraama, 2/2, kuvattu kaakosta luoteeseen.
87:802	Rääkkylä 6 Mehonlahti	Mehonlahti 1:n asuinpaikan keskeistä löytöaluetta kuvassa oikealla näkyvällä penkalla. Kuvattu kaakosta luoteeseen.
87:803	Rääkkylä 30 Suurisärkkä	Varhaismetallikautisen asuinpaikan löytötienoota. Kesän 2004 löydöt poimittiin kuvan tieltä, noin 250 m matkalta. Panoraama, 1/3, kuvattu etelästä pohjoiseen.
87:804	Rääkkylä 30 Suurisärkkä	Varhaismetallikautisen asuinpaikan löytötienoota. Panoraama, 2/3, kuvattu etelästä pohjoiseen.
87:805	Rääkkylä 30 Suurisärkkä	Varhaismetallikautisen asuinpaikan löytötienoota. Panoraama, 3/3, kuvattu etelästä pohjoiseen.
87:806	Rääkkylä 75 Suurisärkkä 2	Suurisärkkä 2:n löytöaluetta kuvassa etualalla, tienleikkauksessa. Kuvattu pohjoisesta etelään.
87:807	Rääkkylä 21 Ylälampi-Sarvisuo	Kivi- ja varhaismetallikautista asuinpaikka-aluetta hiekkaisella rinteellä Rääkkylän ja Kiteen kuntien rajalla. Paikalla pitäisi rekisteritietojen perusteella olla myös kolme pyyntikuoppaa. Kuvattu kaakosta luoteeseen.
87:808	Rääkkylä 21 Ylälampi-Sarvisuo	Asuinpaikkalöytöjä tehtiin hiekkaiselta tieltä sekä alarinteestä, harjanteen laki oli heinittynyt. Panoraama, 1/2, kuvattu kaakosta luoteeseen.
87:809	Rääkkylä 21 Ylälampi-Sarvisuo	Asuinpaikkalöytöjä tehtiin hiekkaiselta tieltä sekä alarinteestä, harjanteen laki oli heinittynyt. Panoraama, 2/2, kuvattu kaakosta luoteeseen.

87:810	Rääkkylä 8 Mehonlahti 2	Tyypillistä kampakeramiikkaa, KM 34623:1-2, Mehonlahti 2:n asuinpaikalta.
87:811	Rääkkylä 8 Mehonlahti 2	Tyypillistä kampakeramiikkaa, KM 34623:1-2, Mehonlahti 2:n asuinpaikalta.
87:812	Rääkkylä 21 Ylälampi-Sarvisuo	Asbestin palanen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta, KM 34625:3.
87:813	Rääkkylä 21 Ylälampi-Sarvisuo	Sarsa-Tomitsan keramiikkaa asuinpaikalta, KM 34625:1.
87:814	Rääkkylä 21 Ylälampi-Sarvisuo	Sarsa-Tomitsan keramiikkaa asuinpaikalta, KM 34625:1.
87:815	Rääkkylä 22 Yläjoki	Varhaista asbestikeramiikkaa asuinpaikalta, KM 34626.
87:816	Rääkkylä 48 Karpanlahti	Tyypillistä kampakeramiikkaa asuinpaikalta, KM 34632.
87:817	Rääkkylä 11 Mikinsuo	Tyypillisen kampakeramiikan muruja Mikinsuon kivikautiselta asuinpaikalta, KM 34624
87:818	Rääkkylä 45 Vihi	Palanutta piitä Vihin asuinpaikalta, KM 34630:2.
87:819	Rääkkylä 21 Ylälampi-Sarvisuo	Kvartsikaavin asuinpaikalta, KM 34625:5.
87:820	Rääkkylä 44 Pihlajaniemi	Merkkejä kivikautisesta asuinpaikasta on havaittu tien oikeanpuoleisen pusikon takaa, vanhan hiekkakuopan reunoilta. Kuvattu lounaasta koilliseen.
87:821	Rääkkylä 43 Pirranlahti	Merkkejä kivikautisesta asuinpaikasta hiekkakuopan reunoilta, lähinnä oikean reunan paljastumasta. Panoraama, 1/2, kuvattu etelästä pohjoiseen.
87:822	Rääkkylä 43 Pirranlahti	Merkkejä kivikautisesta asuinpaikasta hiekkakuopan reunoilta, lähinnä oikean reunan paljastumasta. Panoraama, 2/2, kuvattu etelästä pohjoiseen.
87:823	Rääkkylä 7 Pörrinmökki	Pörrinmökkin laajan alueen koillisinta nurkkaa Jaaman tienhaaran tuntumassa. Horsmikon alta tehtiin kesän 2004 inventoinnissa kivikautisia asuinpaikkalöytöjä, paikalla lienee sijainnut ainakin kaksi asumuspainannetta, jotka metsäaurauksessa ovat tuhoutuneet. Panoraama, 1/2, kuvattu pohjoisesta etelään.
87:824	Rääkkylä 7 Pörrinmökki	Pörrinmökkiä Jaaman tien risteyksessä. Panoraama, 2/2.
87:825	Rääkkylä Malilankallio	Viisikantoja Malilankallioon piirrettyinä.
87:826	Rääkkylä Malilankallio	Malilankallion pintaan oli tehty erilaisia epämääräisiäkin piirtoviivoja.
87:827	Rääkkylä Malilankallio	Malilankallion hakattujen kuvioiden vieressä oli kallion pinnalla havaittavissa luonnon muovaamia kuoppia. Nämä kuopat näyttäisivät syntyneen ikäänkuin kallion pinnalle olisi suurella voimalla paiskautunut jotain, mikä olisi sulattanut kraatereita kiveen.
87:828	Rääkkylä 22 Yläjoki	Varhaista asbestikeramiikkaa Yläjoen kivikautiselta asuinpaikalta. KM 34626.
87:829	Rääkkylä 41 Jouhtenuslampi	Pöljän-tyyppin keramiikan reunapala karakterisine reunalistoineen Jouhtenuslammen kivikautiselta asuinpaikalta. KM 34629:1.
87:830	Rääkkylä 48 Karpanlahti	Tyypillistä kampakeramiikkaa Karpanlahden kivikautiselta asuinpaikalta. KM 34632:2.
87:831	Rääkkylä 61 Kylünsuo	Asbestisekoitteista, kivikautista keramiikkaa Kylynsuon asuinpaikalta, KM 34638:2.
87:832	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Luukonsaaren keramiikan reunapala Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:833	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Sarsa-tomitsan keramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:834	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Sarsa-tomitsan keramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:835	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Orgaanisekoitteista keramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta. KM 34639:7
87:836	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Orgaanisekoitteista keramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta. KM 34639:7

87:837	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Orgaanissekoitteista keramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta, KM 34639:7
87:838	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Koristelematonta, asbestisekaista varhaismetallikautista keramiikkaa Heiskankankaalta, KM 34639:8.
87:839	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Koristelematonta, asbestisekaista varhaismetallikautista keramiikkaa Heiskankankaalta, KM 34639:9.
87:840	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Orgaanissekoitteista keramiikkaa Heiskankankaalta, KM 34639:10.
87:841	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Rautakuonaa Heiskankankaan asuinpaikalta, KM 34639:26.
87:842	Rääkkylä 71 Tervalampi	Asbestikeramiikkaa, joka sekoitteensa puolesta suuresti muistuttaa pöljän keramiikkaa. Palat ovat hyvin rapautuneita eikä merkkejä koristelusta ole havaittavissa. Löytyneet Tervalammen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta, KM 34642:1.
87:843	Rääkkylä 71 Tervalampi	Kivimurska- ja mahdollisesti asbestisekoitteista tekstiilikkeramiikkaa Tervalammen asuinpaikalta. Suurimmissa paloissa tekstiilipainanne erottuu selvästi, osassa palojen sisäpintoja on tummaa karstaa. KM 34642:2.
87:844	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tasoiskenäydin Tervalammen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta, KM 34642:4.
87:845	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta lähes läjässä löytyneet 158 kpl kvartsi-iskosta, KM 34642:5.
87:846	Rääkkylä 7 Pörrinmökki	Pörrinmökkin laajan alueen koillisnurkasta, Jaaman tien risteyksen tuntumasta löytynyt palanen tyypillistä kampakeramiikkaa. Palan sisäpinnalla erottuu selvästi sormenjälki. KM 34645:2.

5.5 Luettelo musta-valko -negatiiveista

Kuvannut Oili Forsberg

PKM = Pohjois-Karjalan museo

PKM	Kohde	Aihe
21160:631	Rääkkylä 53 Laakianlahti	Kivikautinen asuinpaikka, kuvattu lännestä itään. Panoraama 1/2. Kuvan pelloilta, aivan etualalla näkyvästä nurkkauksesta, löytyi muutama murunen palanuuta savea, kvartsi-iskokset löytyivät pelto-ojan leikkauksesta.
21160:632	Rääkkylä 53 Laakianlahti	Kivikautinen asuinpaikka, panoraama 2/2.
21160:633	Rääkkylä 54 Saitala 1	Sintsin harjun keskipaikkeilta, läheltä Saitalan taloa, löytyi kolme hiilimiilua. Aluksi niitä arveltiin asumuspainanteiksi ja niihin liittyviksi kuopiksi, mutta kairaus vahvisti muinaisjäännöksen luonteen. Hiilimiilut sijaitsivat kuvassa vasemmalla sijaitsevan tien oikealla puolella, pöpelikössä, muutama metri tiestä. Miilunpohjien oikealla puolella metsän pimennossa hahmottuu vanha rantamuodostelma. Panoraama, 1/2, kuvattu luoteesta kaakkoon.
21160:634	Rääkkylä 54 Saitala 1	Hiilimiiluja Saitalassa, Sintsin harjun lounaisrinteellä. Panoraama, 2/2.
21160:635	Rääkkylä 55 Saitala 2	Saitala 2 Sintsin harjun lounaisrinteellä, muutama sata metriä Saitala 1:n hiilimiiluista, havaittiin kaksi painaamaa, joita arveltiin pyyntikuopiksi. Ne voivat kuitenkin niin ikään olla vanhoja hiilimiilun pohjia. Kuvattu idästä länteen.
21160:636	Rääkkylä 57 Pienikangas	Varhaismetallikautista asuinpaikkaa Pienikankaalla. Mahdollinen asumuspainanne koivupinon edessä. Panoraama, 1/3, kuvattu idästä länteen.
21160:637	Rääkkylä 57 Pienikangas	Varhaismetallikautista asuinpaikkaa Pienikankaalla. Mahdollinen asumuspainanne koivupinon edessä. Panoraama, 2/3, kuvattu idästä länteen.
21160:638	Rääkkylä 57 Pienikangas	Varhaismetallikautista asuinpaikkaa Pienikankaalla. Mahdollinen asumuspainanne koivupinon edessä. Panoraama, 3/3, kuvattu idästä länteen.
21160:639	Rääkkylä 64 Heinäsuo	Heinäsuon pyyntikuoppa-alueita Sintsin harjun ja Heinäsuon välisellä kankaalla. Pyyntikuopat (4 kpl) sijaitsivat kuvan keskellä näkyvällä alalla, muutamien metrien päässä toisistaan. Panoraama 1/3, kuvattu idästä länteen.
21160:640	Rääkkylä 64 Heinäsuo	Heinäsuon pyyntikuoppa-alue, panoraama 2/3.
21160:641	Rääkkylä 64 Heinäsuo	Heinäsuon pyyntikuoppa-alue, panoraama 3/3.
21160:642	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen kainalossa Sintsin harjulla. Muinainen asutusalue rajautuu panoraamakuvan reunoilla näkyvien harjujen väliin, kuva on otettu kohteen takana kulkevalta harjulta (pohjoisesta etelään). Harju muodostaa siis U:n muotoisen ”vallin” kohteen ympärille. Muinainen ranta kulkee kuvassa taka-alalla näkyvän männikön takana. Panoraama 1/4.
21160:643	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen kainalossa Sintsin harjulla. Panoraama 2/4.
21160:644	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen kainalossa Sintsin harjulla. Panoraama 3/4.
21160:645	Rääkkylä 65 Heiskankangas	Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen kainalossa Sintsin harjulla. Panoraama 4/4.
21160:646	Rääkkylä 68 Hakola	Hakolan kivikautinen asuinpaikka. Suurin osa löydöistä tehtiin auton takana hämmöttävästä tienleikkauksesta, yksittäinen kaavin löytyi hieman ylempää metsikön takaa, pienen tilustien pientareelta. Loiva muinainen rantaterassi erottuu kuvassa taka-alalla pellossa. Panoraama, 1/2, kuvattu lännestä itään.

21160:647	Rääkkylä 68 Hakola	Hakolan kivikautinen asuinpaikka. Panoraama, 2/2, kuvattu lännestä itään.
21160:648	Rääkkylä 69 Päivälaita	Päivänlaidan kivikautista asuinpaikkaa metsänistutusalueella. Löytökeskittymät oikealta korkean kannon läheisyydestä ja vasemmalta yksittäisten puunrunkojen tuntumasta. Panoraama, 1/4, kuvattu koillisesta lounaaseen.
21160:649	Rääkkylä 69 Päivälaita	Päivänlaidan kivikautista asuinpaikkaa metsänistutusalueella. Löytökeskittymät oikealta korkean kannon läheisyydestä ja vasemmalta yksittäisten puunrunkojen tuntumasta. Panoraama, 2/4, kuvattu koillisesta lounaaseen.
21160:650	Rääkkylä 69 Päivälaita	Päivänlaidan kivikautista asuinpaikkaa metsänistutusalueella. Löytökeskittymät oikealta korkean kannon läheisyydestä ja vasemmalta yksittäisten puunrunkojen tuntumasta. Panoraama, 3/4, kuvattu koillisesta lounaaseen.
21160:651	Rääkkylä 69 Päivälaita	Päivänlaidan kivikautista asuinpaikkaa metsänistutusalueella. Löytökeskittymät oikealta korkean kannon läheisyydestä ja vasemmalta yksittäisten puunrunkojen tuntumasta. Panoraama, 4/4, kuvattu koillisesta lounaaseen.
21160:652	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka sijaitsee Ruotinniemessä, Ruotinlahden länsirannalla. Asuinpaikka-alue oli vastikään metsäaurattu. Panoraama, 1/3, kuvattu pohjoisesta etelään.
21160:653	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka sijaitsee Ruotinniemessä, Ruotinlahden länsirannalla. Asuinpaikka-alue oli vastikään metsäaurattu. Panoraama, 2/3, kuvattu pohjoisesta etelään.
21160:654	Rääkkylä 71 Tervalampi	Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka sijaitsee Ruotinniemessä, Ruotinlahden länsirannalla. Asuinpaikka-alue oli vastikään metsäaurattu. Panoraama, 3/3, kuvattu pohjoisesta etelään.
21160:655	Rääkkylä 72 Kirjavanniemi	Pimälähden Kirjavanniemen asuinpaikkalöydöt (KM 34643) on poimittu kolmesta pesäkkeestä kuvan hiekkatien yläreunan pientareelta, noin 40 m matkalta. Kuvattu lännestä itään.
21160:656	Rääkkylä 41 Jouhtenuslampi	Jouhtenuslammen moniperiodista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Äärimmäisenä vasemmalla näkyvällä terassilla kulkee 80-metrin käyrä. Panoraama, 1/3, kuvattu koillisesta lounaaseen.
21160:657	Rääkkylä 41 Jouhtenuslampi	Jouhtenuslammen moniperiodista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Panoraama, 2/3, kuvattu koillisesta lounaaseen.
21160:658	Rääkkylä 41 Jouhtenuslampi	Jouhtenuslammen moniperiodista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Panoraama, 3/3, kuvattu koillisesta lounaaseen.
21160:659	Rääkkylä 73 Kivilamminsuo2	Aivan Rääkkylä-Kitee -tien vieressä, 80 m korkeuden yläpuolella, havaittiin selkeä pyyntikuoppa. Kuvattu luoteesta kaakkoon.
21160:660	Rääkkylä 32 Mikinlahti	Mikinlahden asuinpaikalta löytynyt kvartsiydin, KM 34628.
21160:661	Rääkkylä 11 Mikinsuo	Mikinsuon kivikautista asuinpaikkaa, kuvattuna kaakosta luoteeseen. Löytöjä poimittiin tien reunoilta.
21160:662	Rääkkylä 74 Malila	Hilimilun paikka Jaamankankaalla. Kuvattu pohjoisesta etelään.
21160:663	Rääkkylä 48 Karpanlahti	Karpanlahden kivikautisen asuinpaikan löytötienoota Jaamankankaan vanhalta rantaterassilta. Kuvattu kaakosta luoteeseen.
21160:664	Rääkkylä 22 Yläjoki	Yläjoen kivikautista asuinpaikkaa, panoraama, 1/4, kuvattu luoteesta kaakkoon. Varhaisempia löytöjä on tehty hiekkakuopan reunoilta vasemmalla näkyvän pöpelikön takaa, kesällä 2004 myös kuvan oikeassa reunassa näkyvän paljaasta leikkauksesta. Tämän kohdan päällä erottuvan nuoren koivikon takana sijaitsivat kohteen mahdolliset asumuspainanteet.
21160:665	Rääkkylä 22 Yläjoki	Yläjoen kivikautista asuinpaikkaa, panoraama, 2/4, kuvattu luoteesta kaakkoon.
21160:666	Rääkkylä 22 Yläjoki	Yläjoen kivikautista asuinpaikkaa, panoraama, 3/4, kuvattu luoteesta kaakkoon.

21160:667	Rääkkylä 22 Yläjoki	Yläjoen kivikautista asuinpaikkaa, panoraama, 4/4, kuvattu luoteesta kaakkoon.
21160:668	Rääkkylä 52 Ylälamminsuo 2	Kivikautisen asuinpaikan rppeitä Rääkkylä-Kitec -maantien laidassa, Jaamankankaan kaakkoispäässä. Panoraama, 1/2, kuvattu kaakosta luoteeseen.
21160:669	Rääkkylä 52 Ylälamminsuo 2	Kivikautisen asuinpaikan rppeitä Rääkkylä-Kitec -maantien laidassa, Jaamankankaan kaakkoispäässä. Panoraama, 2/2, kuvattu kaakosta luoteeseen.
21160:670	Rääkkylä 5 Anninkangas	Muisto Anninkankaan kivikautisen asuinpaikan löytöalueesta. Kuvassa näkyvällä kohtaa on kartan ja koordinaattien perusteella ollut metsätien pohja, jolta löytöjä on poimittu. Kesällä 2004 tie oli täysin umpeen kasvanut. Kuvattu luoteesta kaakkoon.
21160:671	Rääkkylä 7 Pörrinmökki	Pörrinmökin asuinpaikkaa kesällä 2004 Huotinnimientien risteyksestä. Panoraama, 1/2, kuvattu etelästä pohjoiseen.
21160:672	Rääkkylä 7 Pörrinmökki	Pörrinmökin asuinpaikkaa kesällä 2004 Huotinnimientien risteyksestä. Panoraama, 2/2, kuvattu etelästä pohjoiseen.
21160:673	Rääkkylä 8 Mehonlahti 2	Mehonlahti 2, kivikautinen asuinpaikka. Panoraama, 1/2, kuvattu kaakosta luoteeseen. Kesän 2004 löydöt kuvan vasemmanpuoleisesta tienleikkauksesta.
21160:674	Rääkkylä 8 Mehonlahti 2	Mehonlahti 2, kivikautinen asuinpaikka. Panoraama, 2/2, kuvattu kaakosta luoteeseen.
21160:675	Rääkkylä 30 Suurisärkkä	Varhaismetallikautisen asuinpaikan löytötiennoota. Kesän 2004 löydöt poimittiin kuvan tieltä, noin 250 m matkalta. Panoraama, 1/2, kuvattu etelästä pohjoiseen.
21160:676	Rääkkylä 30 Suurisärkkä	Varhaismetallikautisen asuinpaikan löytötiennoota. Panoraama, 2/2, kuvattu etelästä pohjoiseen
21160:677	Rääkkylä 75 Suurisärkkä 2	Suurisärkkä 2:n löytöaluetta kuvassa etualalla, tienleikkauksessa. Kuvattu pohjoisesta etelään.
21160:678	Rääkkylä 21 Ylälampi-Sarvisuo	Kivi- ja varhaismetallikautista asuinpaikka-aluetta hiekkaisella rintellä Rääkkylän ja Kiteen kuntien rajalla. Paikalla pitäisi rekisteritietojen perusteella olla myös kolme pyyntikuoppaa. Kuvattu kaakosta luoteeseen.
21160:679	Rääkkylä 44 Pihlajaniemi 1	Merkkejä kivikautisesta asuinpaikasta on havaittu tien oikeanpuoleisen pusikon takaa, vanhan hiekkakuopan reunoilta. Kuvattu lounaasta koilliseen.
21160:680	Rääkkylä 43 Pirranlahti	Merkkejä kivikautisesta asuinpaikasta hiekkakuopan reunoilta, lähinnä oikean reunan paljastumasta. Kuvattu etelästä pohjoiseen..
21160:681	Rääkkylä 7 Pörrinmökki	Pörrinmökin laajan alueen koillisinta nurkkaa Jaaman tienhaaran tuntumassa. Horsmikon alta tehtiin kesän 2004 inventoinnissa kivikautisia asuinpaikkalöytöjä, paikalla lienee sijainnut ainakin kaksi asumuspainannetta, jotka metsäaurauksessa ovat tuhoutuneet. Panoraama, 1/2, kuvattu pohjoisesta etelään.
21160:682	Rääkkylä 7 Pörrinmökki	Pörrinmökkiä Jaaman tien risteyksessä. Panoraama, 2/2.

5.6 Luettelo kohteista peruskarttalehdittäin

4214 05 PÖTSÖNLAHTI

707 00 0005 Louhikaari, löytöpaikka

4214 06 ORAVISALO

707 01 0053 Laakianlahti, kivikautinen asuinpaikka

4214 08 RASIVAARA

707 01 0001 Lamminsalonkangas, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0012 Kotilansalo, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0018 Rasivaaran koulu, rautakautinen asuinpaikka

707 01 0024 Akkamäki 1, kivikautinen asuinpaikka?

707 01 0025 Akkamäki 2, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0026 Harila, rautakautinen ja/tai keskiaikainen asuinpaikka

707 01 0038 Suurisuo, kivikautinen asuinpaikka

4214 09 RÄÄKKYLÄ

707 01 0003 Kääppäniemi, ajoittamaton röykkiö

707 01 0041 Jouhtenuslampi, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0042 Piimä, ajoittamaton pyyntikuoppa

707 01 0049 Huuronniemi, ortodoksikalmisto

707 01 0051 Ruotinniemi 1, esihistoriallinen pyyntikuoppa

707 01 0070 Ruotinniemi 2, esihistoriallinen hiilimiilu

707 01 0071 Tervalampi, varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 01 0072 Kirjavaniemi, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 00 0004 Piimälahti Timola, esihistoriallinen painanne?

4214 10 SUOPARSAARI

707 01 0005 Anninkangas, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0006 Mehonlahti 1, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 01 0007 Pörrinmökki, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 01 0008 Mehonlahti 2, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 01 0009 Lappalaissuo, moniperiodinen asuinpaikka

707 01 0010 Lappalaissuo 2, varhaismetallikautisia röykkiöitä

707 01 0019 Huotinniemi, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 01 0021 Ylälampi-Sarvisuo, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 01 0027 Ylälampi-Sarvisuo 2, ajoittamattomia pyyntikuoppia

707 01 0028 Pörrinmökki B, ajoittamattomia pyyntikuoppia

707 01 0029 Ylälamminsuo, ajoittamattomia pyyntikuoppia

707 01 0030 Suurisärkkä, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 01 0052 Ylälammingsuo 2, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0075 Suurisärkkä2, kivikautinen asuinpaikka

4214 11 KIESVAARA

707 01 0011 Mikinsuo, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0013 Läävälahdensuo, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0015 Kivilampi, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0016 Mikinsärkkä, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 01 0017 Rantala, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 01 0020 Kivilammingsuo, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0022 Yläjoki, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0023 Salmentie, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka

707 01 0031 Kumpulantie, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0032 Mikinlahti, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0033 Kapakanmäki, kivikautinen asuinpaikka

707 01 0034 Rantala 2, ajoittamaton pyyntikuoppa

707 01 0035 Kapakkaselkä 1, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0036 Kapakkaselkä 2, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0037 Järvenpää, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0048 Karpanlahti, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0057 Pienikangas, varhaismetallikautinen asuinpaikka
707 01 0058 Suosaari, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0059 Hotolopankangas, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0060 Hotolopankangas 2, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0061 Kylynsuo, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0073 Kivilamminsuu 2, ajoittamaton pyyntikuoppa
707 01 0074 Malila, ajoittamaton hiilimiilu
- Malilankallio, historiallinen kalliopiirros

4214 12 KOMPAKKA

707 01 0002 Hiekkala, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka
707 01 0004 Päivärinta, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0014 Kotaniemi, varhaismetallikautinen asuinpaikka
707 01 0039 Hiekkala 2, ajoittamaton hiilimiilu
707 01 0040 Kannas, ajoittamaton pyyntikuoppa
707 01 0043 Pirranlahti, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0045 Vihi 1, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka
707 01 0046 Vihi 2, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0050 Tapion perunapelto, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0054 Saitala 1, ajoittamattomia hiilimiiluja
707 01 0055 Saitala 2, ajoittamattomia pyyntikuoppia
707 01 0056 Kotaniemi, ajoittamattomia pyyntikuoppia
707 01 0062 Saitala 3, ajoittamaton hiilimiilu
707 01 0063 Alatien varsi, ajoittamaton hiilimiilu
707 01 0064 Heinäsuu, esihistoriallinen pyyntikuoppa
707 01 0065 Heiskankangas, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka
707 01 0066 Syvälahti, esihistoriallinen hiilimiilu
707 01 0067 Laakkola, ajoittamaton pyyntikuoppa
707 01 0068 Hakola, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0069 Päivälaita, kivikautinen asuinpaikka

4232 03 ONKAMO

707 01 0044 Pihlajaniemi, kivikautinen asuinpaikka
707 01 0047 Pihlajaniemi 2, kivikautinen asuinpaikka

6. KOHDEKUVAUKSET KARTTAOTTEINEEN

707 01 0001 Rääkkylä (1) Lamminsalonkangas

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6908.387, 3641.429, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 8.8 km kaakkoon.
<i>Rekisterikylä:</i>	407 Oravilahti
<i>Laajuus:</i>	Löytöjä tehty aikoinaan suuren hiekkakuopan reunoilta sekä risteysalueelta, tienreunaan työnnetystä maasta.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Sangenlahteen ja Hankasalmelle vievän tien itäpuoleisella mäntykankaalla. Alueella on useita hiekkakuoppia, joista läntisimmät ovat aivan tien reunan molemmin puolin. Kohteen löydöt on poimittu tien itäpuolelta, kahden päätieta läheisimmän hiekkakuopan reunoilta sekä tien leikkauksesta. Löytöaineisto on monipuolinen, ja typologisesti löydöt edustavat keskineoliittikumia sekä kivikauden loppuvaihetta. Löytöinä on talletettu muun muassa varhaista asbestikeramiikkaa, tyypillistä kampakeramiikkaa ja kivikauden lopun asbestikeramiikkaa sekä piiesineitä ja liuskerenkaan kappale.

Löydöistä läntisemmän kuopan reunoilta ovat löydöt numeroilla KM 16652, 16673 ja 18277, itäisemmän kuopan löydöt on luetteloitu numeroille KM 17868, 18278 ja 20295, tien leikkauksen löydöt ovat KM 23868. Vuoden 1995 inventoinnissa tarkastettiin tien länsipuolella sijaitseva pelto, joka oli kynnetty, ilman, että kohteesta olisi uusia löytöjä tehty.

Löytöalueet sijaitsevat 82.5 metrin käyrän yläpuoleisella vanhalla rantaterassilla. Maaperä alueella on pinnan lähellä karkeahkoa hiekkaa, syvemmillä maaperä on hienojakoisempaa. Keskisellä kivikaudella alue on ollut joko kokonaan saarena tai mahdollisesti pohjoisesta pistävänä alavana niemekkeenä, asuinpaikka-alue on – kuten niin usein muuallakin – rannan tuntumassa, hieman suojan puolella.

Tutkimukset ja löydöt:

Heikki Hirvonen 1965, irtolöytö	KM 16652, saviastian palanen
Tuomas Björkman 1965, tarkastus	KM 16673, saviastian paloja, kiviesineen katkelma
Mauri Lamminsalon 1969, irtolöytö	KM 17868, saviastian paloja, kvartsi-iskoksia
Oiva Keskitalo 1970, tarkastus	KM 18277, 18278 kampakeramiikkaa, asbestikeramiikkaa
Matti Huurre 1975, tarkastus	KM 20295, asbestikeramiikkaa
Päivi Kankkunen 1986, tarkastus	KM 23868, liuskerenkaan katkelma, asuinpaikka-löytöjä

Petro Pesonen 1993, tarkastus	-
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	-
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Asuinpaikan ensimmäiset löydöt teki koululainen Heikki Hirvonen, joka havaitsi Strandenin sorakuopaksi kutsutun alueen reunalla asbestisekoitteen saviastian palasen (KM 16652) keväällä 1965. Hän toimitti löydön Rasivaaran koululle, josta siitä ilmoitettiin eteenpäin Muinaistieteelliselle toimikunnalle. Jo reilun viikon kuluttua paikalla kävi Tuomas Björkman Joensuusta, ja hän totesi kohdalla sijainneen kivikautisen asuinpaikan. Björkman löysi lisää saviastian paloja (tyypillistä kampakeramiikkaa) suunnilleen samoilta tietymiltä kuopan reunalta (karttaluonnoksessa B), lisäksi löytöinä tuli myös kirveen terätkelma.

Joitakin vuosia myöhemmin, keväällä 1969, löysi koululainen Mauri Lamminsalo löytöpaikan itäpuolisen sorakuopan koillisreunalta lisää asbestisekoitteisia saviastian paloja sekä kvartsi-iskoksia (KM 17 868). Löytökohta on noin 90-110 m itään aiemmasta löytökohdasta (karttaluonnoksessa D). Oiva Keskitalo kävi vuotta myöhemmin paikalla Lamminsalon kanssa. Löytöinä tuli kampakeramiikkaa (karttaluonnoksessa A ja B, KM 18277a sekä 18277b), sekä asbestikeramiikkaa (karttaluonnoksessa D, KM 18278).

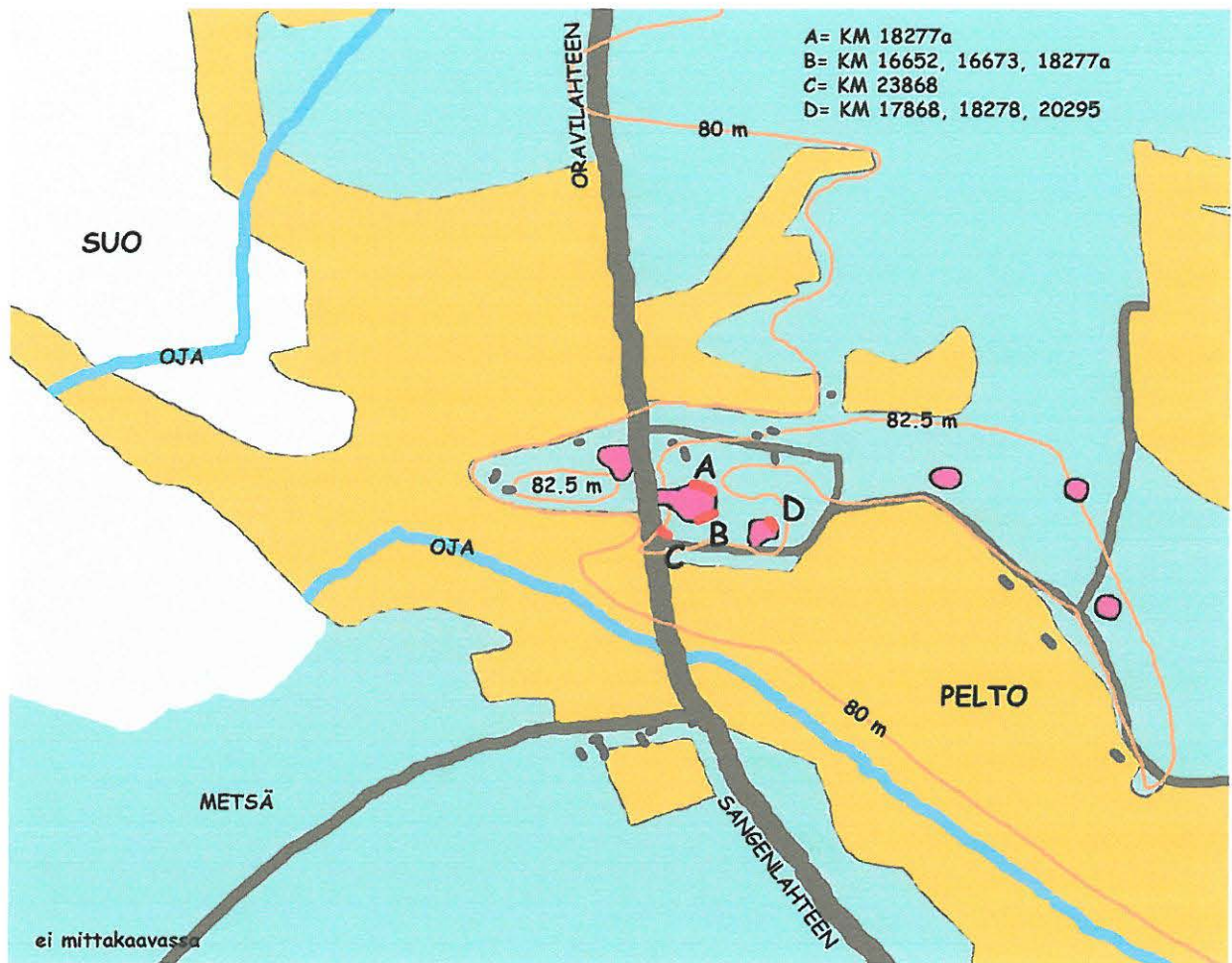
Viimeisen kolmenkymmenen vuoden aikana paikkaa on tarkastettu useaan otteeseen. Hiekanotto alueella on ilmeisesti päättynyt jo aikoja sitten, joten havainnointimahdollisuudet alueella ovat aikojen saatossa huonontuneet. Matti Huurre löysi kohdetta tarkastessaan 1975 asbestikeramiikan palasen (KM 20 295, karttaluonnoksessa D) sekä kvartsi-iskoksia, joita ei otettu talteen. Päivi Kankkunen kävi paikalla elokuussa 1986, jolloin hän havaitsi "Strandenin hiekkakuopan" vieressä sijaitsevalla risteysalueella (karttaluonnos C) löytöjä, muun muassa liuskerenkaan katkelman (KM 23868). Löydöt havaittiin risteyksen myllätystä maasta noin 20 metrin matkalta.

Kankkusen käydessä paikalla olivat sorakuopat jo kasvaneet umpeen. Myöhemmissä tarkastuksissa (Petro Pesonen 1993) ja inventoinneissa (Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, Oili Forsberg 2004) on vain voitu todeta havainnointimahdollisuuksien puuttuvan. Pesonen ja Karjalainen pääsivät tarkastamaan päätien länsipuolisen pellon, mutta alue oli löydötön. Kesällä 2004 avonaisena näkyvän tien länsipuolisen hiekkakuopan reunat olivat niin ikään vailla merkkejä esihistoriallisesta asutuksesta.

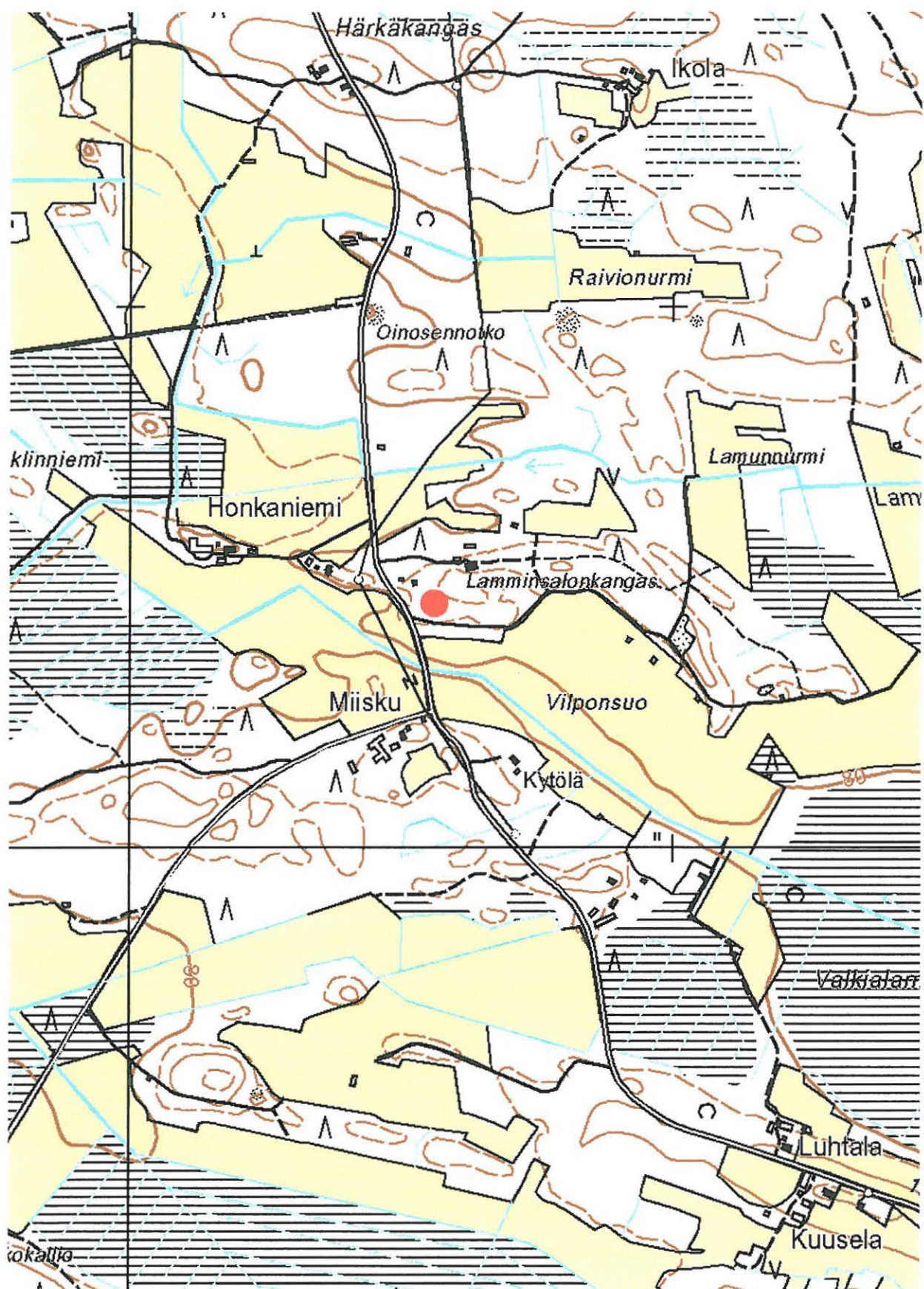
Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä todettiin, että kankaalla on runsaasti pieniä hiekanottopaikkoja. Hiekkaa ei kuitenkaan näytä otetun Lamminsalonkankaalta enää aikoihin, joten kuoppien reunat ovat puskittuneet ja havainnointimahdollisuudet olivat huonot. Lisäksi kangas on siinä määrin reiätetty, että alueen vanhoista rantamuodoista oli hyvin hankala saada selkeää kuvaa. Asuinpaikka lienee suuresti tuhoutunut hiekanotossa.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 08 Rasivaara Karttaluonnos kohteesta, ei mittakaavassa, piirt. Oili Forsberg Oiva Keskitalon karttaluonnospohjaa täydentäen.
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

*Karttaluonnos Lammingsalonkankaan kohteesta, ei mittakaavassa. Piirt. Oili Forsberg
 Oiva Keskitalon karttaluonnospohjaa täydentäen.*

RÄÄKKYLÄ 0001 LAMMINSALONKANGAS, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 08 Rasivaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat, asumuspainanteet
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.568, 3653.611, z 82 (muinaisjäännösrekisterin tieto) asuinpainanne 1: 6920.595, 3653.681 (gps-mittaus kesällä 2004)
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18 km itäkoilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Hiekkalan taloon vievän tien risteyksestä ainakin 150 m itään, vähintään 60 metrin levyinen vyöhyke.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Entuudestaan tunnettu asuinpaikka sijaitsee harjujaksolla, joka idässä alkaa Tohmajärven puolelta Särkijärven pohjoispuolelta ja joka jatkuu länteen aina Pyhäselän Jänisselälle saakka. Hiekkala sijaitsee harjun keskipaikkeilla, muutamia kilometrejä Tohmajärven rajasta länteen, Suuren ja Pienen Onkamon välissä olevan kannaksen keskellä, sata metriä Hiekkalan talosta itään.

Asuinpaikkaa on pääosiltaan metsäisen hiekkaharjun alarinteellä, maasto viettää loivasti etelään ja muuttuu noin 80 mpy soiseksi. Kohteesta on aiemmin todettu kaksi asumuspainannetta, kesän 2004 inventoinnissa kyettiin paikallistamaan vain painanne 1. Petro Pesonen kirjoittaa raportissaan (1995), että toinen asumuspainanne sijaitsee Hiekkalan talousrakennuksen tuntumassa, joten kesän 2004 löydöt (KM 34622, palanutta savea, kvartsi-iskoksia sekä palanutta luuta), jotka poimittiin muutaman kymmenen metrin matkalta Rääkkylä-Tikkala-tien leikkauksesta, aivan Hiekkalan pihaan kääntyvän tienhaaran tuntumasta, liittyivät tähän nyt paikallistamattomaan asumuspainanteeseen. Varhaisimmat löydöt (KM 20021, saviastian palasia, kvartsi-iskoksia ja palanutta luuta) on poimittu tienleikkauksesta asumuspainanne 1:n eteläpuolelta. Pesosen ja Karjalaisen inventoinnin yhteydessä toiseen asuinpainanteista tehtiin koekuoppa, josta löytyi myös asuinpaikkalöytöjä.

Asumuspainanne vaikutti suuremmalta, kuin Pesosen ja Karjalaisen inventointiraportissa (1995) kuvataan. Tuolloin painauman kooksi on saatu 7 x 5m, syvyydeksi noin 50 cm. Kesän 2004 inventoinnissa painanteen kooksi mitattiin 10 x 4 m, syvyydeksi noin 40 cm. Kyseessä on kuitenkin varmaankin sama painanne, niin selkeä muodoiltaan tämä painauma on. Joitakin metrejä kaakkoon asumuspainanteesta sijaitsee pyyntikuopaksi rekisteröity painanne, Rääkkylä 39 Hiekkala 2.

Kohteen koordinaattitiedot vaikuttavat hieman sekavilta. Muinaisjäännösrekisterissä mainitut yhtenäiskoordinaatit eivät ole täysin samat kuin Pesosen ja Karjalaisen raportissa annetut peruskoordinaatit. Lisäksi maastossa arvioiden nämä molemmat vaihtoehdot sijoittuvat hieman liikaa lounaaseen. Uskottavimmat mittaukset ovat todennäköisesti kesän 2004 gps-tulokset, mutta koska muinaisjäännösrekisterin tieto osoittaa kohteen keskikoordinaattia, ei tätä tietoa ole syytä muuttaa Hiekkala 2:n osalta.

Tutkimukset ja löydöt:

Matti Huurre 1975, tarkastus	KM 20021, varhaismetallikautista asbestikeramiikkaa, palanut luuta
Mika Lavento 1992, vaaitus	-
Mika Lavento 1993 inventointi	-
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28764, tyypillistä kampakeramiikkaa, muistuttaa rombikuoppakeramiikkaa, kvartssia, palanutta luuta
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34622, palanutta savea ja luuta, kvartssia

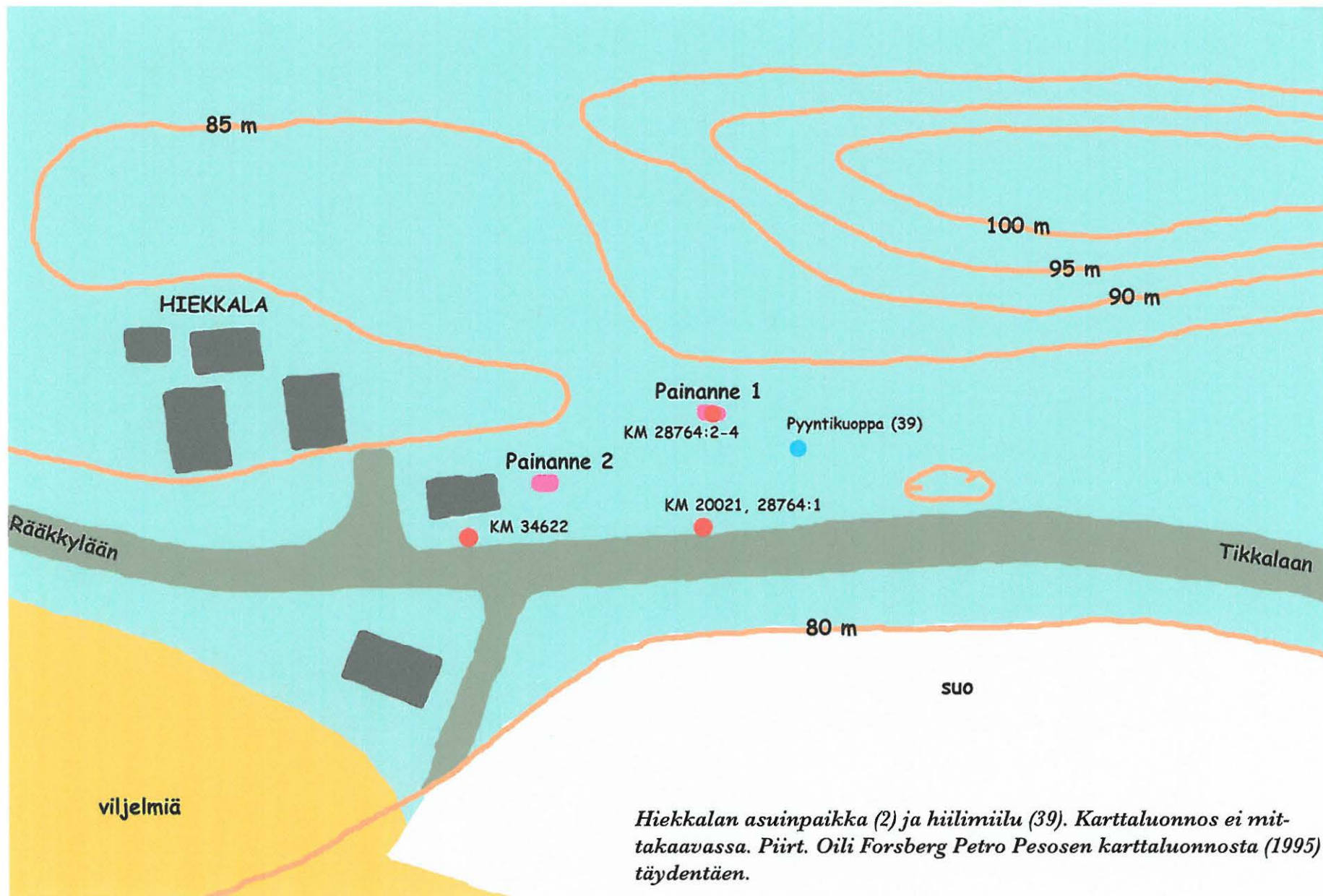
Kohteen on löytänyt 1975 Matti Huurre, joka toteaa havainneensa löydöt tienleikkauksesta. Helsingin yliopiston vaaituksissa (Lavento 1992) paikalla todettiin, että muinaisen rantatörmän alaosa sijoittuu välille 78.4 – 80.4 mpy. Varhaismetallikautinen asutusvaihe on sijoittunut välille 81-82 mpy. Kivikautinen asutusvaihe on myöhempien löytöjen ja havaintojen pohjalta sijoitettu tämän vaaituksen perusteella korkeuksille 83 – 86 mpy. Mika Lavento inventoi kohteen 1993 löytämättä tällä kertaa mitään.

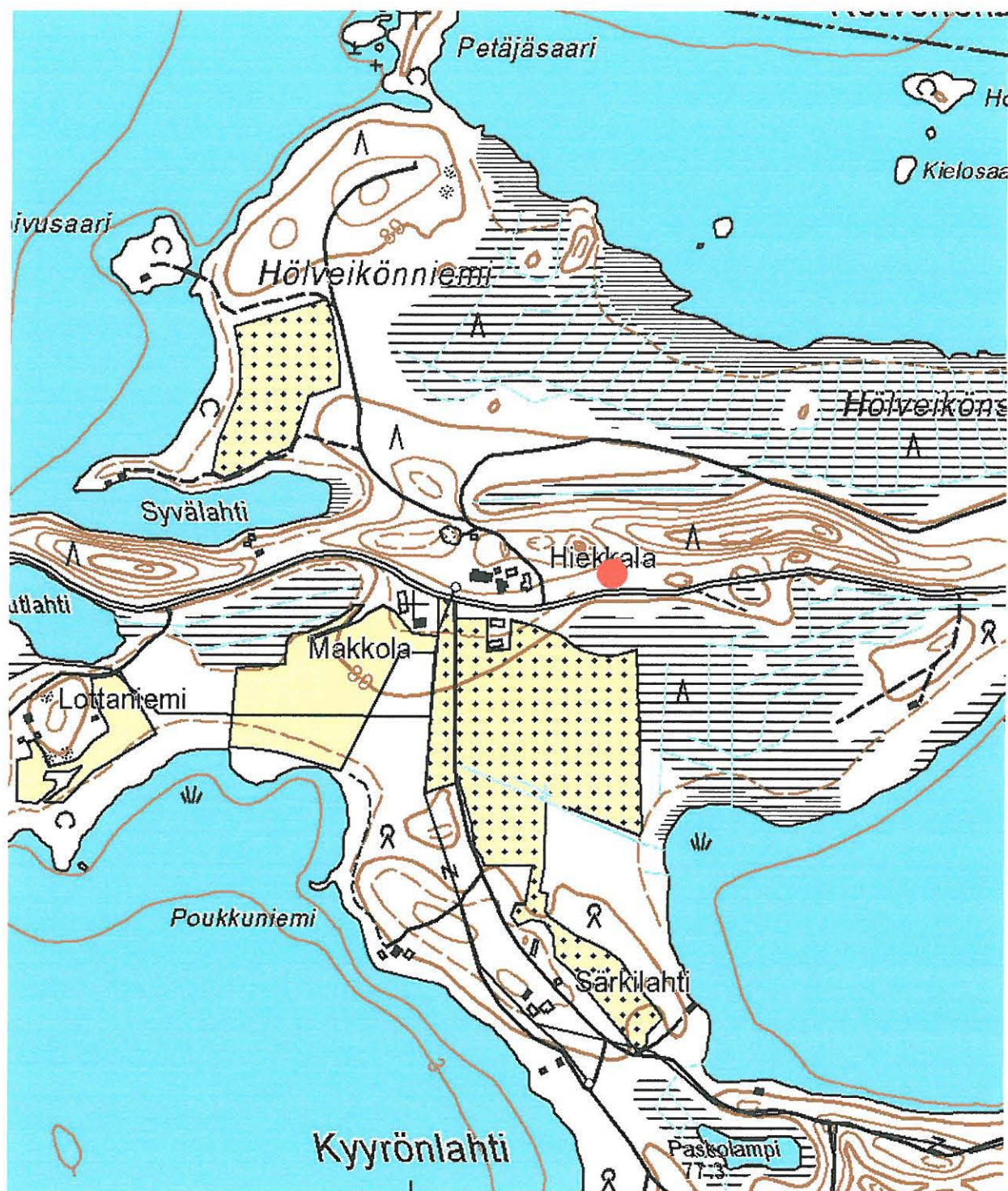
Vuoden 1995 inventoinnin yhteydessä tekivät Pesonen ja Karjalainen koekuopan asumuspainanne 1:een, josta pääosa numerolle KM 28764 luetteloiduista löydöistä tuli. Löytöjen lisäksi kuopan maannoksessa oli havaittavissa selvä likamaakerros. Osa päänumeron KM 28764 löydöistä on poimittu tienleikkauksesta, läheltä Huurteen varhaisimpia löytöjä.

Kesän 2004 inventoinnissa todettiin asuinpaikan kunto muuttumattomaksi. Toista asuinpainannetta ei täsmälleen kyetty paikallistamaan, mutta Pesonen totesi sen jo alkuperäisessä raportissaankin epämääräiseksi. Asuinpainanne 1 sijaitsee rikkomattomalla mäntyvaltaisella kankaalla havainnointimahdollisuuksien ollessa hyvät sen ympäristössä. Uusia asuinpainanteita ei kuitenkaan alueelta etsinnöistä huolimatta havaittu. Pyyntikuopaksi rekisteröity painauma aivan painanne 1:n läheisyydessä (Rääkkylä 39 Hiekkala 2, katso kohdeluettelon kohtaa) kairattiin. Kairauksessa kävi selvästi ilmi, että kuoppa oli vanha, sillä podsoloituminen oli paikalla täysin kehittynyt. Rikastuneesta kerroksesta löytyi kuitenkin niin runsaasti hiiltä, että kuopan luonnetta pyyntiin suunnattuna on syytä epäillä.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka Karttaluonnos kohteesta, ei mittakaavassa, piirt. Oili Forsberg, Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0002 HIEKKALA, kivi- ja/tai varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0003 Rääkkylä (3) Kääppäniemi

Perustiedot

Muinaisjäännöstyyppi:	kivirakenteet - rökkiöt
Ajoitus:	ajoittamaton
Rauhoitusluokka:	2
Lukumäärä:	1
Peruskartta:	4214 09 Rääkkylä
Yhtenäiskoordinaatit:	6914.972, 3643.717, z 80
Sijainti:	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 7.4 km itään
Rekisterikylä:	409 Piimälahti
Laajuus:	
Kohdekuvaus:	

Kohde sijaitsee Piimälahden Kääppäänniemessä, Pakarilan talosta noin 200 metriä pohjoiseen, hiekkakankaalla. Kääppäänniemi sijaitsee Jänisselän Piimälahden etelärannalla. Alueen eteläpuolella pikkuruinen Piimäjoki yhdistää Piimälahden ja Jouhtenuslammen. Vuoden 1979 tarkastuskertomuksessa Matti Huurre kuvaa rökkiötä sanoen sen olevan halkaisijaltaan noin kymmenmetrinen, aivan maaton ja matala kivikko, jonne matkaa pellon reunasta oli pari kymmentä metriä.

Kesän 2004 inventoinnissa rökkiötä ei kyetty maastossa paikallistamaan.

Tutkimukset ja löydöt:

J. Maukonen 1879	-
Pirjo Lahtiperä 1964, inventointi	-
Matti Huurre 1979, tarkastus	-
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Suomen Muinaismuistoyhdistyksen stipendiaattina vuonna 1879 Liperin kihlakuntaa kiertänyt J. Maukonen kertoo Kääppäänniemen rökkiöstä seuraavaa:

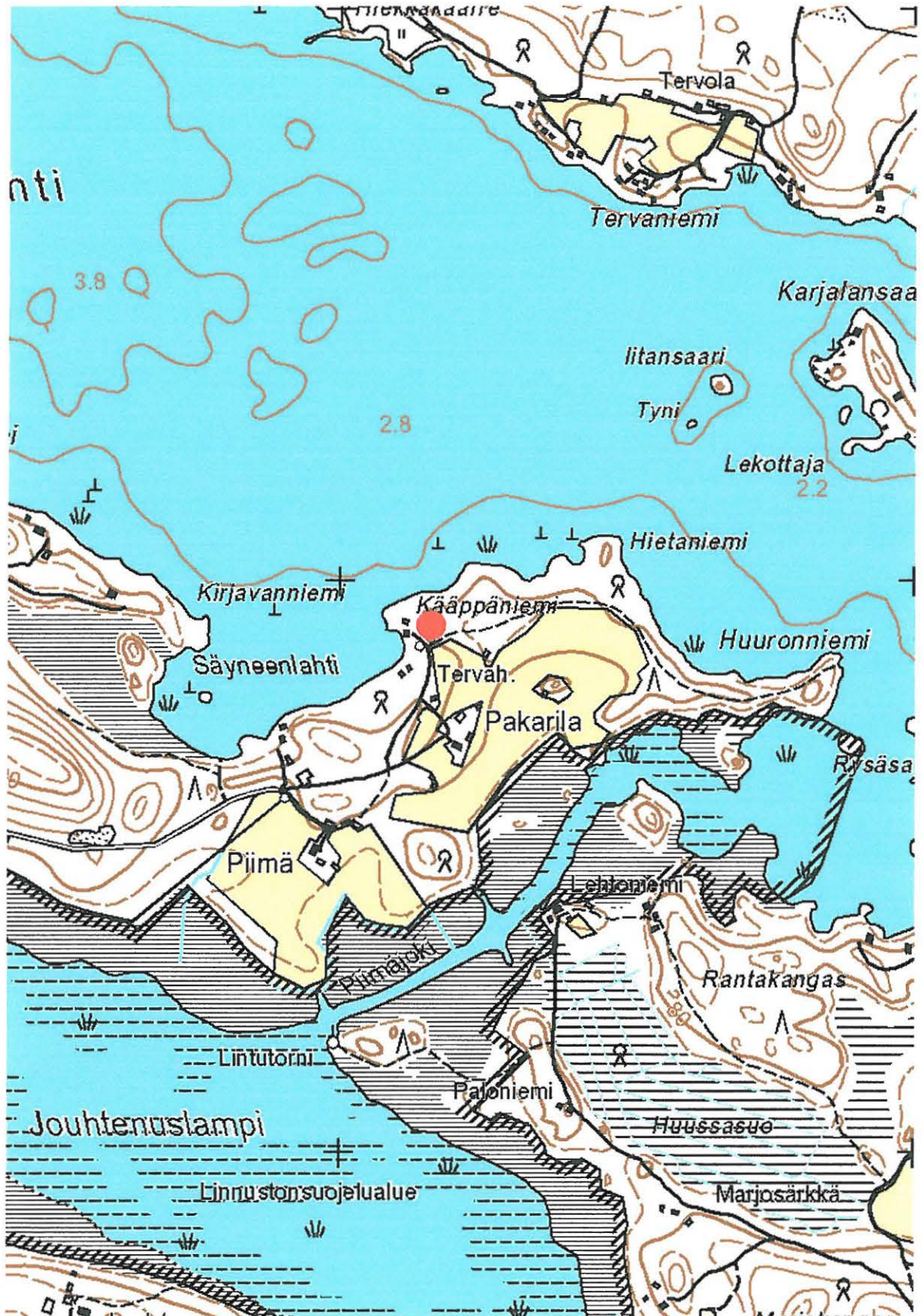
...noin kivenheitto matkaa Matti Pakarisen talon pellon aidasta...on petäjikön keskellä 1-2 jalkaa korkea soikean muotoinen kivipanos, jonka pitempi halkaisija on 24 ja lyhempi halkaisija 16 jalkaa pitkä... Tämän kivikehän, joka vanhaan aikaan kuului olleen ympäröity sanotun kuvion muotoisella vieretysten ladotulla kivirivillä, ovat rahainetsijät hajotelleet melkeen perinpohjin, ettei siitä enää aivan tarkkaa selkoa saa. Muinaisuudessa näet on tähän uhrattu tinalehtiä ja rahoja, joita esim. joutomies Jaakko Iknaatus oli kerran 1/4 kopeikan ja ristirossan kappaleissa kerännyt myssyinsä täyteen. Erityiset kivet ovat rauniossa sekä kokonsa että muotonsa puolesta hyvin epämuikaisia...Tuohon puheena olevan kivipanoksen soikeaan muotoon katsoen, joka vielä jonkun verran jäännöksestä hämmöittää, lienee se pidettävä pakanuuden aikaisena."

Pirjo Lahtiperä toteaa (1964) "kivikasan" niin laonneeksi ja kasvillisuuden peittämäksi, ettei hän ilman emäntä Martta Pirhosen apua sitä ensinkään olisi löytänyt. Hän arvelee kiveyksen vielä Maukosen ajoista hajonneen lisää, vaikka toteaakin Maukosen kokoarvion pitävän kutinsa.

Huurre kävi tarkastamassa paikan "Rääkkylän veneen" kaivauksen yhteydessä yhdessä Eero Naskalin kanssa. Hän toteaa röykkiön kunnan vuonna 1979 vastaavan Lahtiperän kuvausta. Hän mainitsee lisäksi sen kiintoisan seikan, että "kääppä"-sanalla on Hämeessä ollut merkitys `kiviraunio`, viron kielen kääp tai kääbas tarkoittaa hautakumpua.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 09 Rääkkylä
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0003 KÄÄPPÄNIEMI, ajoittamaton röykkiä. Ote peruskartasta 4214 09 Rääkkylä. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0004 Rääkkylä (4) Päivärinta

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6919.614, 3646.666, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 11.2 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laaajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Päivärinnan kivikautinen asuinpaikka sijaitsee Oriveden Ruukinlahteen laskevan Kylmäpohjanjoen suun eteläpuolella, Hammaslahteen vievän tien länsipuolella, noin 300 metriä Ruukinlahdesta kaakkoon. 80 metrin korkeuskäyrä muodosta jokisuun eteläpuolella saarekkeen, jonka kaakkoisreunalla sijaitsee Päivärinnan talo. Löytöpaikkoja on kaksi, toinen talon ulkorakennuksen nurkalla, toinen viitisenkymmentä metriä länsilounaaseen, vanhan pellon alueella. Saarekkeen eteläreunalla on hyvinkin voinut olla pienoinen asutusvyöhyke. Alueen maaperä on hiekkainen, ja varmaan miellyttävä suojaisa sijaintikin on houkuttanut paikalle kivikautista asutusta.

Tutkimukset ja löydöt:

Mauno ja Markku Karttunen 1981, irtolöytö	KM 21116
Matti Huurre 1982, tarkastus	-
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Ensimmäiset, ja toistaiseksi ainoat varmat havainnot asuinpaikasta tekivät Mauno ja Markku Karttunen, jotka Pekka Karttunen toimitti Museovirastoon. Nämä löydöt, KM 21116, ovat tyyppillistä kampakeramiikkaa sekä liuskeinen nuolenkärki. Löydöt tulivat ilmoille rakennus- ja peltotöiden yhteydessä. Yhdessä keramiikan palasista on poikkeuksellinen koristelu, joka kuvaa ilmiselvää ihmishahmoa. Nimekseen tämä hahmo on sittemmin saanut "Rääkkylän tikku-ukko".

Matti Huurre tarkasti paikan vuotta myöhemmin löytämättä paikalta kuitenkaan mitään. Havainnointiolot olivat kehnot – ruohikko sekä muu kasvillisuus hättäsivät havaintojen tekoa. Osa vanhasta löytöalueesta oli laidunmaana.

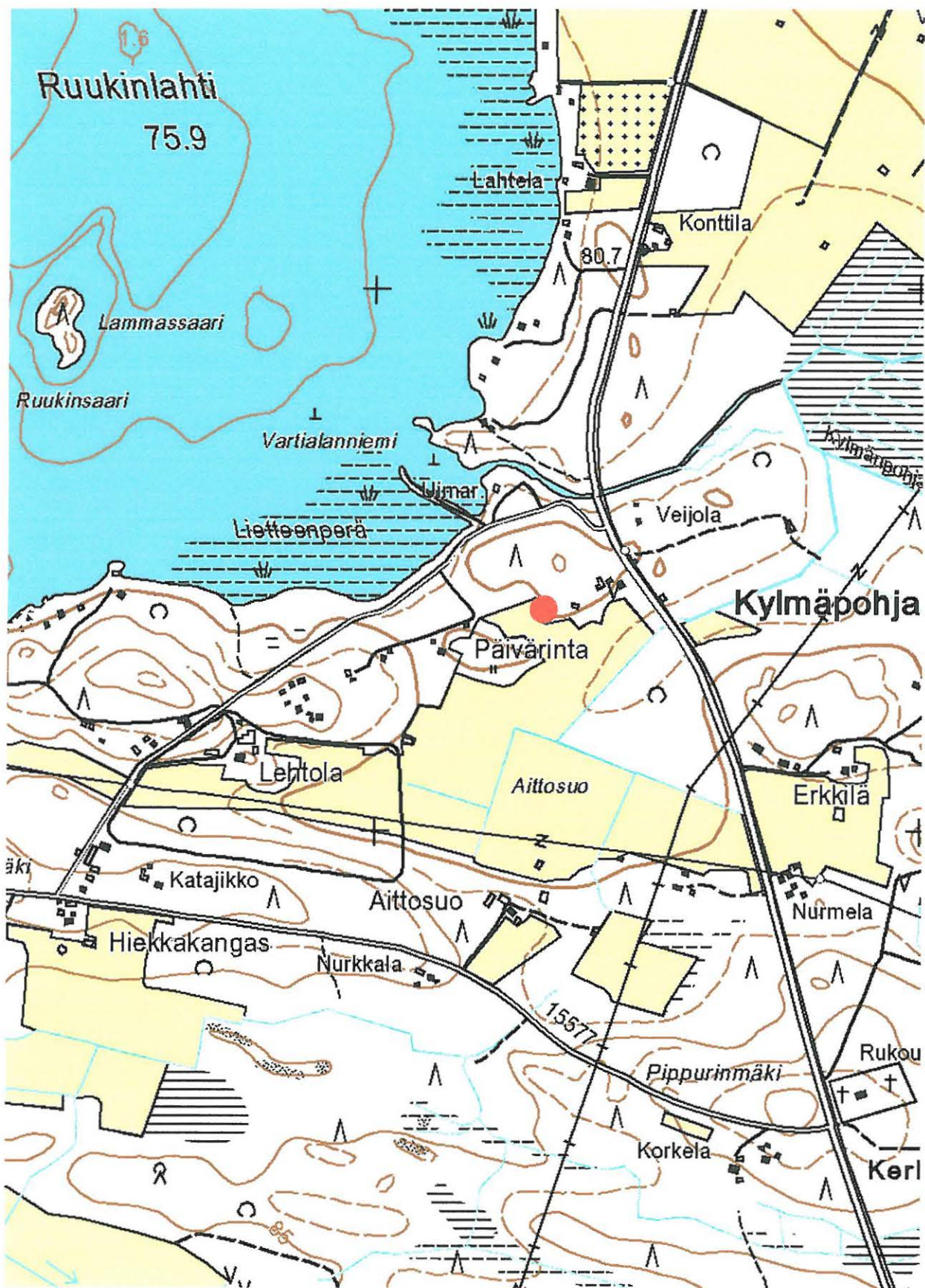
Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä löytöalue todettiin umpeenkasvaneeksi, joten mitään uutta tietoa ei kohteesta saatu.

Jussi-Pekka Taavitsainen julkaisi pienen artikkelin Päivärinnan löydöistä 1982 Fennoskandia antiquassa. Artikkelissa hän keskittyy etsiskelemään vastineita muualta Pohjois-Euroopasta tikku-ukkokuviolle. Lähimmät vastineet hän löytää muista kampakeraamisista astioista. Lisäksi hän esittää, että Rääkkylän Päivärinnan ukko lienee syntynyt hetken mielihohteesta ilman, että sille olisi tekovaiheessa annettu sen kummempaa symbolista tai rituaalista merkitystä. Perusteina hän käyttää sitä, että ukko on piirretty muun koristelun päälle ilman, että se vaikuttaisi kuuluvan kokonaisuusmitteluun.

Julkaisut: Jussi-Pekka Taavitsainen 1982. Tikku-ukko Rääkkylästä. *Fennoskandia antiqua I.*

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0004 PÄIVÄRINTA, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0005 Rääkkylä (5) Anninkangas

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6902.138, 3651.782, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 20 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Anninkangas sijaitsee Rääkkylän ja Kiteen välisen, Jaamankankaan sivuitse kulkevan maantien koillispuolella. Matkaa kuntien väliselle rajalle on noin kilometri. Jaamankankaan itäpuolella on soiden ympäröimä laajahko kumpare, Anninkangas, jonka länsiosassa sijaitsee ortodoksinen hautausmaa. Kivikautisia asuinpaikkalöytöjä on tehty alueen eteläreunoilta metsäaurausvaoista sekä hiekkaiselta tieltä, pääosin pari sataa metriä kaakkoon hautausmaasta.

Alue on mäntyvaltaista, hiekkapohjaista kangasmaastoa. Hautausmaalta itään avautuu vanha hakkuualue, joka on tätä nykyä lähes umpeenkasvanut ja horsmittunut.

Tutkimukset ja löydöt:

Matti Huurre 1983, tarkastus	KM 21994, kampakeramiikkaa
Päivi Kankkunen 1987, inventointi	KM 23867, saviastian paloja, kvartsia
Matti Huurre 1989, tarkastus	KM 25224, saviastian paloja, kvartsia
Lavento Mika 1991, tarkastus	-
Lavento Mika 1992, vaaitus	KM 27570, saviastian palasia
Lavento Mika 1993, inventointi	KM 28238, saviastian paloja
Pesonen Petro 1993, inventointi	KM 27835, saviastian paloja, kvartsia, palanutta luuta
Pesonen Petro ja Karjalainen Taisto 1995, inventointi	KM 28765, kvartsikaavin, saviastian pala
<i>luetteloimatta 2004, 2002</i>	KM 33357
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Kohteen ensimmäisen tarkastuksen (1983) syyksi Matti Huurre ilmoittaa Pohjois-Karjalan museosta tulleen ilmoituksen. Huurre löysi ortodoksisen hautausmaan läheisyydestä, hakkuualueelta, kampakeramiikkaa (KM 21994) ja toteaa ensimmäisten löytöjen tulleen samalta alueelta. Nämä löydöt on ilmeisesti tehty metsäaurauksen yhteydessä, ja ne ovat olleet syynä Pohjois-Karjalan museon ilmoitukseen. Museovirastolle nämä ensimmäiset löydöt eivät kuitenkaan ilmeisesti ole päätyneet.

Paikalla kävi Päivi Kankkunen vuonna 1987 Jaamankankaan aluetta inventoidessaan. Koekuopituksen yhteydessä talteen otettiin asuinpaikkalöytöjä (KM 23867) metsänistutusalueen eteläpuolisen

hiekkatien eteläpuolelta. Itse tienleikkauksesta ei tällöin löytöjä tehty. Vuosien varrella Anninkangas on näyttänyt kuuluvan arkeologien suosikkikohteisiin, sieltä on 1990-luvun aikana kirjattu kivikautisia asuinpaikkalöytöjä useaan otteeseen.

Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä alue oli lähes umpeen kasvanut. Vanhasta metsänistutusalueesta oli vain muisto jäljellä – alue kasvaa tätä nykyä nuorta männikköä ja horsmikkoa. Hämmästyttävää oli havaita, että myös kaikissa edellisissä inventointi- ja tarkastuskertomuksissa mainittu kankaan etelälaitaa kulkeva metsätie vaikutta lähes umpeen kasvaneelta. Uusia löytöjä ei siten tehty.

Kertomuksen liitteet:

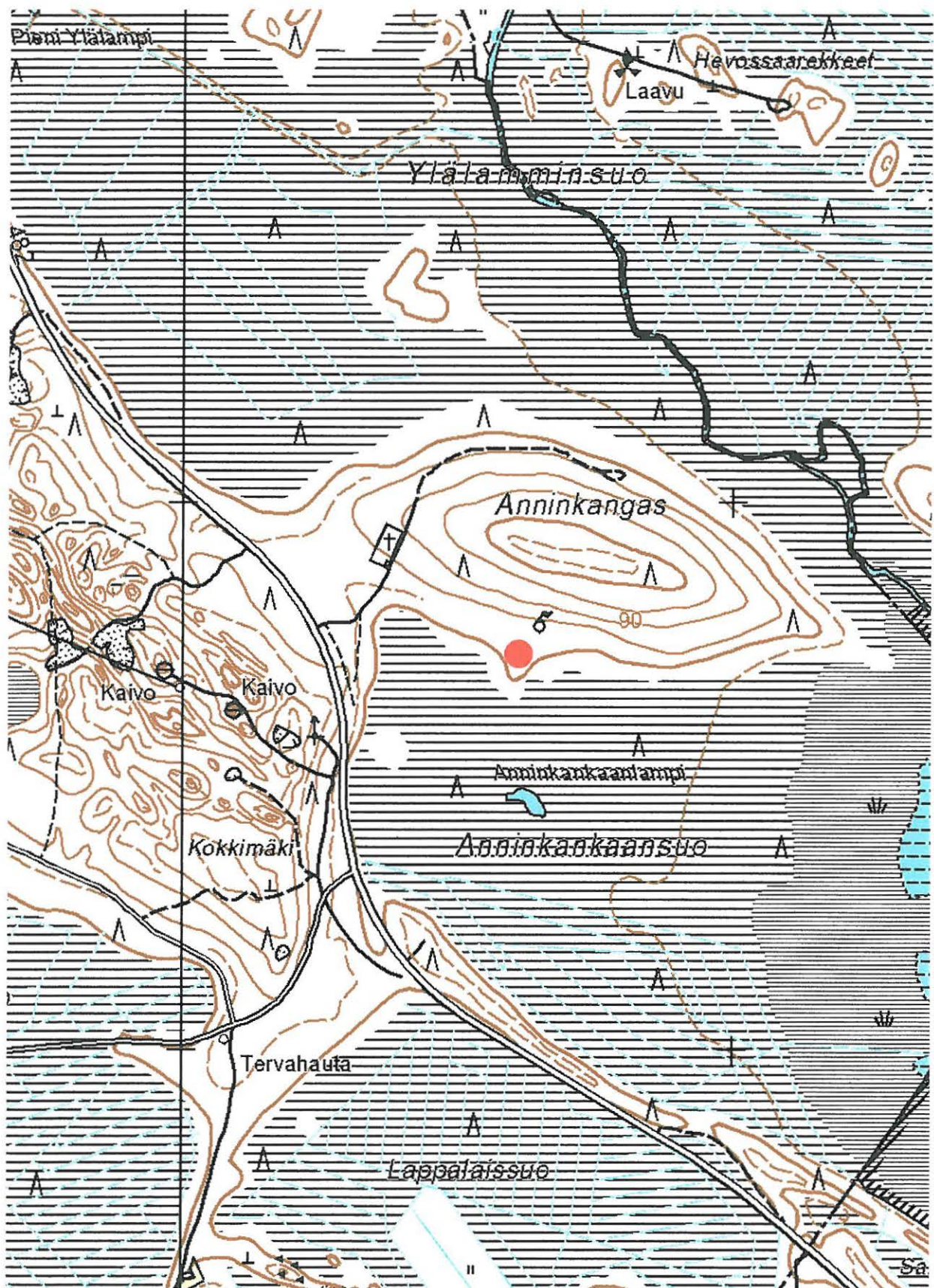
Kartat PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari

Negatiivit PKM 21160:670. Muisto Anninkankaan kivikautisen asuinpaikan löytöalueesta. Kuvassa näkyvällä kohtaa on kartan ja koordinaattien perusteella ollut metsätien pohja, jolta löytöjä on poimittu. Kesällä 2004 tie oli täysin umpeen kasvanut. Kuvattu luoteesta kaakkoon.

Diat PKM 87:795. Ortodoksinen hautausmaa Anninkankaan kivikautisen asuinpaikan (5) luoteispuolella. Kuvattu pohjoisesta etelään.
87:796. Muisto Anninkankaan kivikautisen asuinpaikan löytöalueesta. Kuvassa näkyvällä kohtaa on kartan ja koordinaattien perusteella ollut metsätien pohja, jolta löytöjä on poimittu. Kesällä 2004 tie oli täysin umpeen kasvanut. Kuvattu luoteesta kaakkoon.

Muisto Anninkankaan kivikautisen asuinpaikan löytöalueesta. Kuvassa näkyvällä kohtaa on kartan ja koordinaattien perusteella ollut metsätien pohja, jolta löytöjä on poimittu. Kesällä 2004 tie oli täysin umpeenkasvanut. PKM 87:796.

RÄÄKKYLÄ 0005 ANNINKANGAS, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0006 Rääkkylä (6) Mehonlahti 1

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja/tai varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6902.151, 3650.550, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 20 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Multalan taloon vievän tien risteyksestä kaakkoon, suurelle hiekkakuopalle asti, kapeana vyöhykkeenä

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylän kirkosta noin 20 km kaakkoon Jaamankankaan alueella, Kiteelle vievän maantien lounaispuolella, Multalan taloon vievän tien varrella. Löytöjä on tehty alueella sorakuopalta tien varresta risteykseen asti, parin sadan metrin matkalta. Risteyksen kohdalla sen länsipuolelle pistää pieni soiden ympäröimä niemeke, joka kasvaa mäntyjä. Löytötienoilla, tien länsipuolella maasto muuttuu soiseksi 80 metrin korkeuskäyrän alapuolella. Viimeisimmät löydöt on tehty pienen sorakuopan reunalta Multalan talon risteyksessä. Tämä sorakuoppa ei näy peruskartalla. Maasto on aika jyrkkää harjua löytötienoilla, tie kulkee todennäköisesti aivan asuinpaikan päältä ja on siten tuhonnut paljon kohteesta. Maasto on mäntyvaltaista, hiekkapohjaista kangasta.

Tutkimukset ja löydöt:

Janne ja Ari Multanen 1985, irtolöytö	KM 22789, kampakeramiikkaa
Matti Huurre 1985, tarkastus	KM 23167, kampakeramiikkaa, kvartssia
Päivi Kankkunen 1987, inventointi	KM 23869, saviastian paloja, kvartssia, piitä
Matti Huurre 1991, tarkastus	KM 26556, saviastian pala
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28766, saviastian paloja
Petro Pesonen 1996, tarkastus	KM 29722, saviastian paloja
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

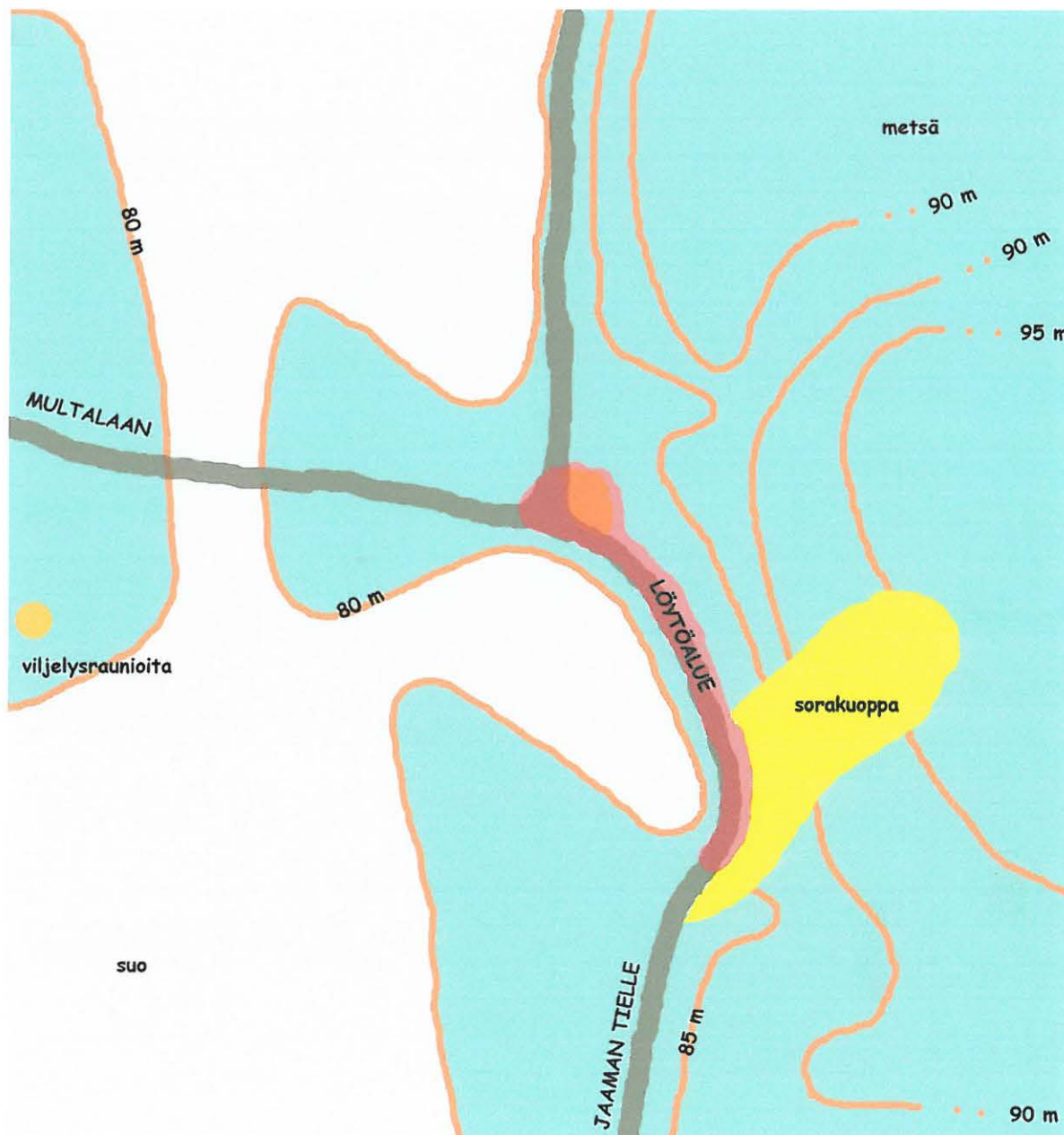
Paikan ensimmäiset löydöt (KM 22789) tekivät Multalan talon pojat, Janne ja Ari. Keramiikkaa oli kuuleman mukaan kerättävissä "sökkikaupalla". Tämän löydön perusteella Matti Huurre tarkasti (KM 23176) paikan 1985. Huurteen mukaan löytöjä tuli noin 200 metrin matkalta tienleikkauksesta peruskartassakin näkyvältä hiekkakuopalta Multalaan vievän tien risteykseen. Huurteen mukaan maasto on suhteellisen tasaista ja asuinpaikaksi soveltuvaa. Tämä ei täysin vastaa allekirjoittaneen käsitystä, sillä harju nousee löytöalueen takana jyrkkänä, eikä asutusvyöhyke voi siten olla kovin leveä.

Suuren hiekkakuopan reunoilta ei löytöjä ole tehty. Päivi Kankkunen mainitsee (1987) löytäneensä pari iskosta pienemmän, pohjoisemman hiekkakuopan reunoilta. Ilmeisesti tämän inventoinnin muutkin löydöt, keramiikka ja pii, on tehty risteysalueelta. Pesonen ja Karjalainen (1995) poimivat kaikki löytönsä Multalan talon risteyksestä. Inventoinnin yhteydessä suoritetussa vaaituksessa asuinpaikka-alueen korkeudeksi saatiin 82.75 mpy.

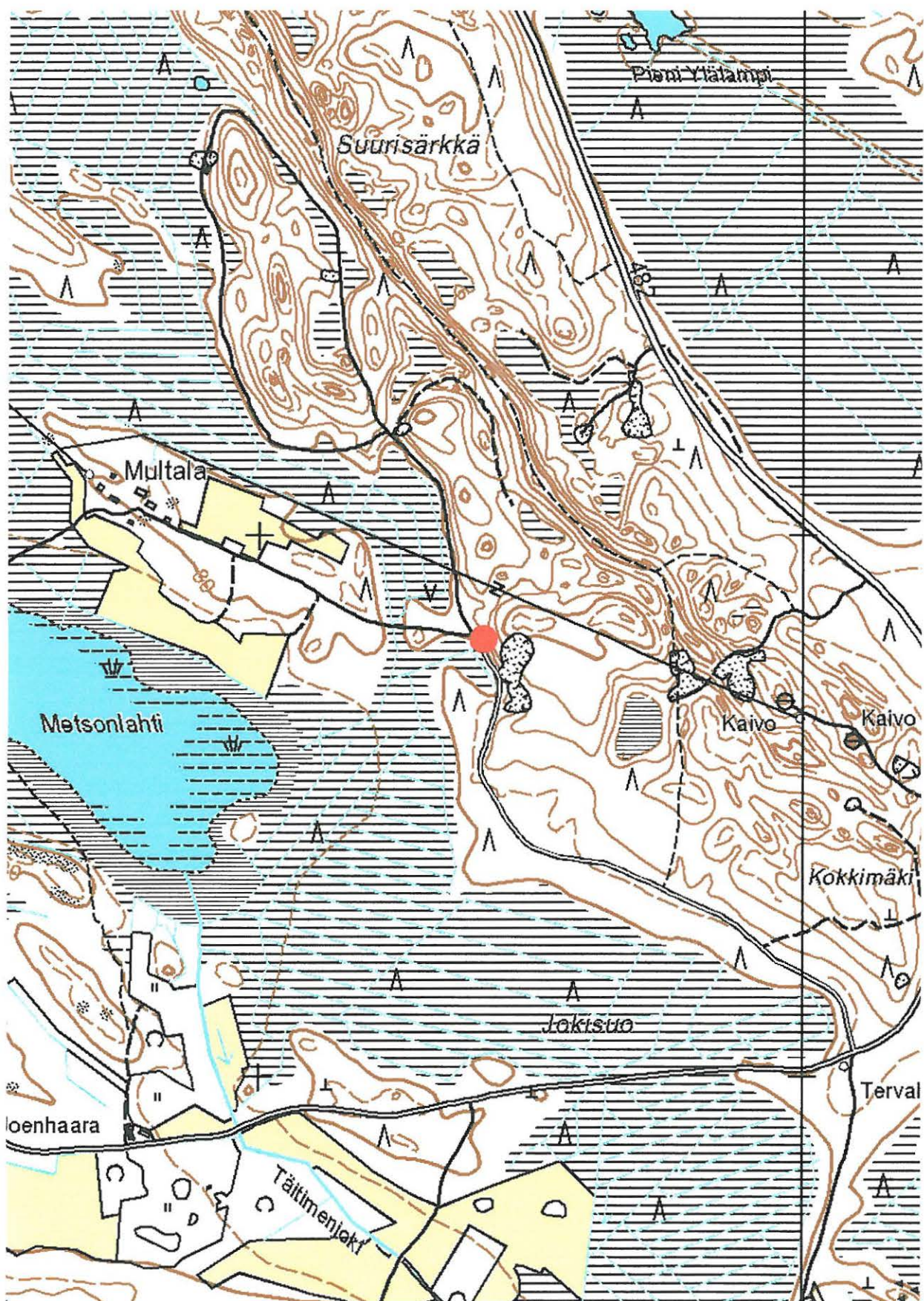
Kesän 2004 inventoinneissa ei uusia löytöjä tehty, vaikka tienleikkauksissa oli paikoin runsaastikin hiekkaista maata auki.

Kertomuksen liitteet:

- Kartat** PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari
Karttaluonnos kohteesta, ei mittakaavassa, piirt. Oili Forsberg, Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen
- Negatiivit** -
- Diat** PKM 87:802. Mehonlahti 1:n asuinpaikan keskeistä löytöaluetta kuvassa oikealla näkylällä penkalla. Kuvattu kaakosta luoteeseen.

Mehonlahti 1:n aluetta, ei mittakaavassa. Piirt. Oili Forsberg Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen

RÄÄKKYLÄ 0006 MEHONLAHTI, kivi- ja/tai varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0007 Rääkkylä (7) Pörrinmökki

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6901.557, 3651.138, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 21 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	itäpää: 6901.54, 3651.51 eteläpää: 6901.33, 3651.28 luoteispää: 6901.81, 3650.77 koillispää: 6901.766, 3651.438

Kolme ensimmäistä koordinaattipistettä on manuaalisesti muunnettu yhtenäiskoordinaateiksi Pesosen ja Karjalaisen (1995) inventointikertomuksesta. Viimeinen piste on saatu gps-mittauksella kesällä 2004.

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan eteläpäässä, Jaaman, Multalan ja Huotinniemen teiden varsilla, Multalan ja Huotinniemen teiden risteyksestä noin 600 m Multalaan ja 100 m Huotinniemeen päin. Lisäksi asuinpaikka-alueella on aivan Jaamalle Rääkkylä-Kitee –maantieltä kääntyvän tien risteysalueella, nelisen sataa metriä koilliseen Multalan ja Huotinniemen teiden risteyksestä.

Multalan tien varressa on aiemmin todettu ainakin kuusi asumuspainannetta, Huotinniemen ja Jaaman teiden varsilla on muitakin painanteita, joista osa on tervahautoja, osa pyyntikuoppia. Kesän 2004 inventoinnissa päätieltä Jaamalle kääntyvän tien tuntumasta todettiin ainakin yksi metsäaurauksessa tuhottu asumuspainanne.

Kaivaustutkimusten ja topografian perusteella Pörrinmökki on yksi Pohjois-Karjalan merkittävimpiä kivikautisia asuinpaikkoja ja nimensä se on saanut paikalla sijainneesta Pörrin mökistä. Pinta-alaltaan se on arvioitu vähintään 10 ha:n suuruiseksi, mutta todennäköisesti alue on tätäkin laajemmalle levinnyt. Lähes välittömästi alueen pohjoispäästä alkaa Mehonlahti2:n (8) asuinpaikka-alue, joka puolestaan edelleen pohjoista kohden jatkuu harjun länsireunalla Mehonlahden (6) asuinpaikkana. Huolimatta teistä, hiekkakuopista ja osittaisesta metsäaurauksesta asuinpaikka-alue on edelleenkin suhteellisen ehjä. Maasto alueella on kuivaa mäntyvaltaista kangasta.

Pörrinmökin asutus sijoittuu Jaamankankaan alarinteellä Saimaan muinaisille rantaterasseille siten, että vanhempi asutusvaihe (83.5 – 84.5 mpy) ajoittuu Vuoksen puhkeamisen tienoille noin 6000 vuotta sitten, nuorempi asutusvaihe ajoittuu Vuoksen synnyn jälkeiseen aikaan.

Tutkimukset ja löydöt:

Matti Huurre 1985, tarkastus	KM 23166:1-14
Matti Huurre 1986, tarkastus	KM 23492

Päivi Kankkunen 1987, inventointi	KM 23870:1-8, 23871:1-19
Matti Huurre 1989, tarkastus	KM 25221
Esa Hintikainen 1990, kaivaus	KM 25817:1-227
Mauri Marienberg 1990, irtolöytö	KM 25921:1-3
Mika Lavento 1991, kaivaus	KM 26432:1-1079
Petro Pesonen 1992, kaivaus	KM 27195:1-1979
Petro Pesonen 1993, kaivaus	KM 28013:1-19076
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28767:1-22
Petro Pesonen 1996, kaivaus	KM 29713:1-7604
Mika Lavento 1996, tarkastus	KM 29766:1-6
<i>luetteloimatta 2004, 2002</i>	KM 33358
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34645:1-5

Liikkuessaan Jaamankankaalla alkukesästä 1985 poimi Matti Huurre Pörrinmökin ensimmäiset löydöt Jaaman risteyksestä Multalaan vievän tien vasta perkatusta ojasta. Löytöjä oli runsaasti, ja niitä Huurre poimi noin 400 m:n matkalta. Seuraavana vuonna kohdetta tarkastettaessa Huurre havaitsi Pörrinmökin asuinpaikan jatkuvan etelän suuntaan, Huotinniemen vievän tien itäpuolelle.

Kohdetta on sittemmin tarkastettu, inventoitu ja kaivettu useaan eri otteeseen. Merkittävimmät tulokset on saatu niistä useista eri kaivauksista, joita kohteella on tehty. Kaivaukset aloitti kesällä 1990 Esa Hintikainen Museovirastosta. Vuosien 1991-1993 tutkimukset liittyivät Helsingin yliopiston arkeologian laitoksen Muinais-Saimaa –projektiin, jolloin Museoviraston lisäksi Helsingin yliopiston arkeologian laitos oli mukana tutkimuksissa. Tällöin laitos järjesti kohteessa opetuskaivauksia.

Tutkimustuloksia on julkaissut lähinnä Petro Pesonen useissa eri yhteyksissä. Kaikkiaan tutkittua alaa on noin 1600 m².

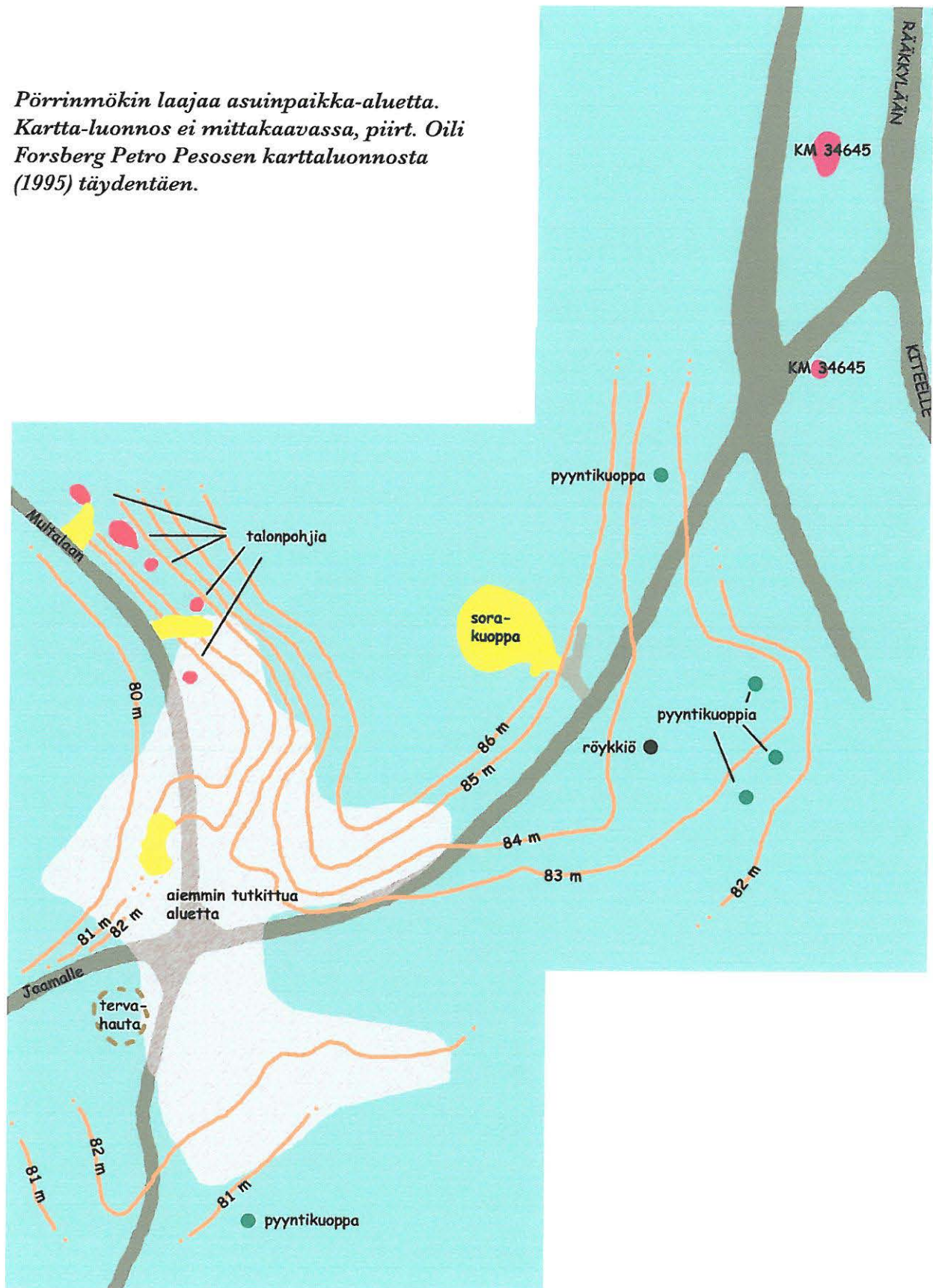
Julkaisuja:

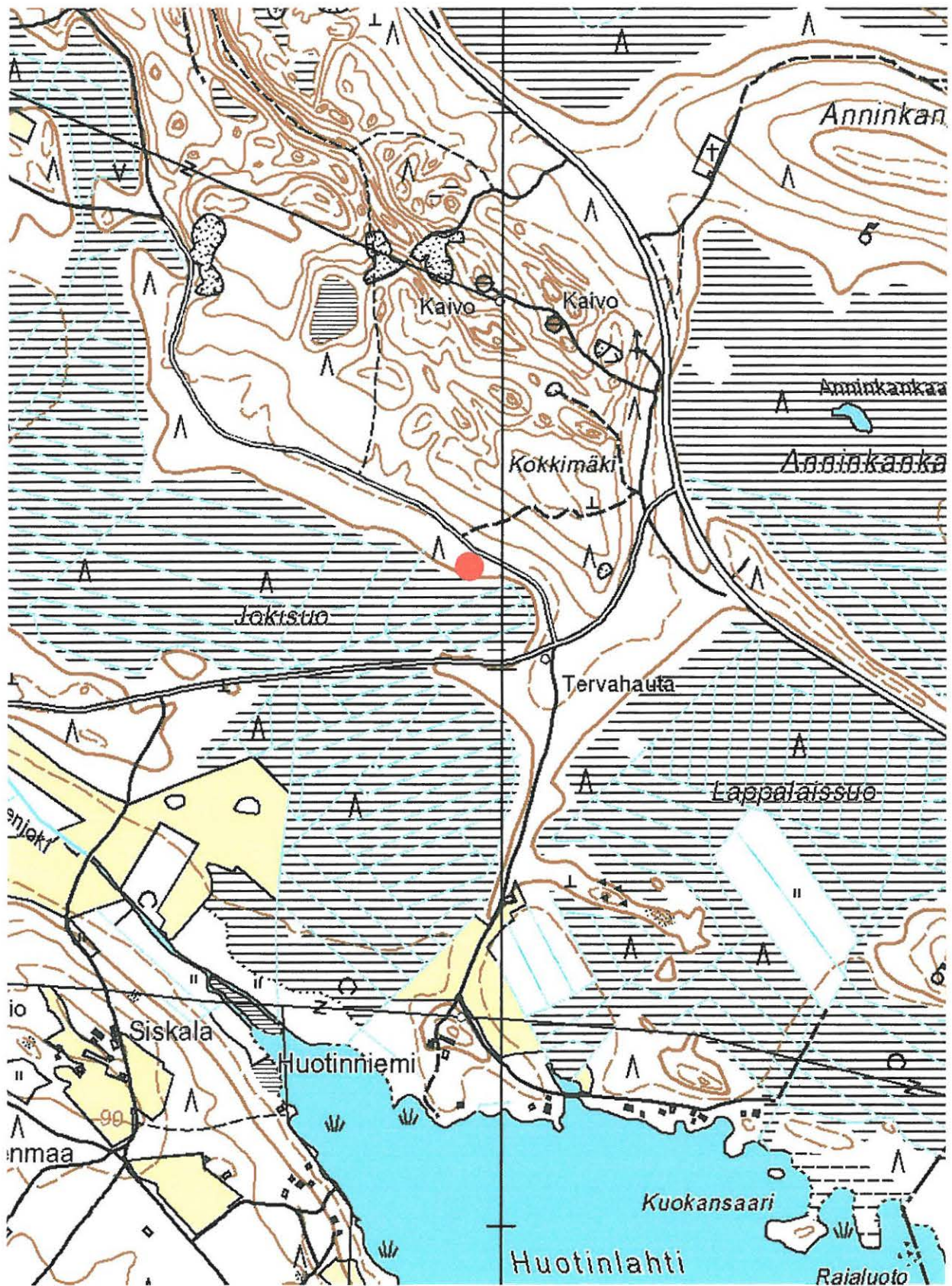
Pesonen Petro 1995. Hut Floor Areas and Ceramics — Analysis of the Excavation Area in the Rääkkylä Pörrinmöki Settlement Site, Eastern Finland. *Fennoscandia Archaeologica XII*.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari Karttaluonnos kohteesta, ei mittakaavassa, piirt. Oili Forsberg, Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen
<i>Negatiivit</i>	PKM 21160:671-672. Pörrinmökin asuinpaikkaa kesällä 2004 Huotinniementien risteyksestä. Panoraama, kuvattu etelästä pohjoiseen. 21160:681-682. Pörrinmökin laajan alueen koillisinta nurkkaa Jaaman tienhaaran tuntumassa. Horsmikon alta tehtiin kesän 2004 inventoinnissa kivikautisia asuinpaikkalöytöjä, paikalla lienee sijainnut ainakin kaksi asumuspainannetta, jotka metsäaurauksessa ovat tuhoutuneet. Panoraama, kuvattu pohjoisesta etelään.
<i>Diat</i>	PKM 87:797-798. Pörrinmökin asuinpaikkaa kesällä 2004 Huotinniementien risteyksestä. Panoraama, kuvattu etelästä pohjoiseen. 87:823-824. Pörrinmökin laajan alueen koillisinta nurkkaa Jaaman tienhaaran tuntumassa. Horsmikon alta tehtiin kesän 2004 inventoinnissa kivikautisia asuinpaikkalöytöjä, paikalla lienee sijainnut ainakin kaksi asumuspainannetta, jotka metsäaurauksessa ovat tuhoutuneet. Panoraama, kuvattu pohjoisesta etelään. 87:846. Pörrinmökin laajan alueen koillisnurkasta, Jaaman tien risteyksen tuntumasta löytynyt palanen tyyppillistä kampakeramikkaa. Palan sisäpinnalla erottuu selvästi sormenjälki. KM 34645:2.

Pörrinmökin laajaa asuinpaikka-alueita. Kartta-luonnos ei mittakaavassa, piirt. Oili Forsberg Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen.

RÄÄKKYLÄ 0007 PÖRRINMÖKKI, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohteen muinaisjäännösrekisteriin merkitty piste on merkitty kartalle punaisella ympyrällä.

707 01 0008 Rääkkylä (8) Mehonlahti 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6901.843, 3650.594, z 79 - 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 19.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laaajuus:</i>	Alue lienee paikallistettavien löytöjen perusteella ainakin 150 m pitkä ja vähintäänkin 50 m leveä vyöhyke kesän 2004 löytöpuoleen (6901.892, 3650.602) ympärillä

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan lounaispäässä, parisataa metriä luoteeseen Pörrinmäen (7) pohjoisimmista löydöistä. Välittömästi kohteen pohjoispuolella alkaa Mehonlahden (6) asuinpaikka. Alueelta on tehty löytöjä Multalan tien molemmin puolin joku aika sitten raivatulta pellolta.

Multalan tien yläpuolisilta (koillispuolisilta) alueilta on tehty pääosin kivikaudelle kuuluvia löytöjä, tien alapuolella (lounaisrinteellä) on puolestaan havaittu merkkejä varhaismetallikautisesta asutuksesta. Ranta on metallikauden alussa ollut paikalla matala, kivikaudella ranta on ollut jyrkempi.

Kohteesta on erotettu rantaterasseja, jotka kuitenkin osittain ovat tuhoutuneet kynnyksessä. Maaperä on varsinkin alueen yläosissa hienoa hiekkaa, alempana maa-aines on peltomultaa. Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä alueella ei ollut enää havaittavissa peltoa, vaan paikalla kasvaa nuori männikkö.

Tutkimukset ja löydöt:

Matti Huurre 1986, tarkastus	-
Päivi Kankkunen 1987, inventointi	KM 23873:1-10. Saviastian paloja, piitä, kvartssia.
Juha Marienberg 1989, irtolöytö	KM 25294, asuinpaikkalöytöjä
Mauri Marienberg 1990, irtolöytö	KM 25922, asuinpaikkalöytö
Matti Huurre 1991, tarkastus	KM 26557, asuinpaikkalöytö
Mika Lavento 1992, vaaitus	KM 27571, asuinpaikkalöytö
Mika Lavento 1993, inventointi	KM 28240:1-17, kivitalta, saviastian paloja, piiesine, -iskos, palanutta luuta ja palanutta savea
Petro Pesonen 1993, tarkastus	KM 27836:1-5, kampakeramiikkaa, varhaista asbestikeramiikkaa, kvartssia, palanutta luuta
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28768:1-12, saviastian paloja, piitä, kvartssia, palanutta luuta, hiotun kiviesineen katkelma
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34623:1-3, tyypillistä kampakeramiikkaa, kuonaa

Matti Huurre kävi paikalla syksyllä 1986 saatuaan tiedon kohteesta Pohjois-Karjalan museosta. Tällöin paikalta ei kuitenkaan vielä löydetty mitään suoranaisesti asuinpaikkaan viittaavaa. Vuotta myöhemmin Päivi Kankkusen tarkastaessa kohdetta paikalta löydettiin kivikautisia asuinpaikkalöytöjä.

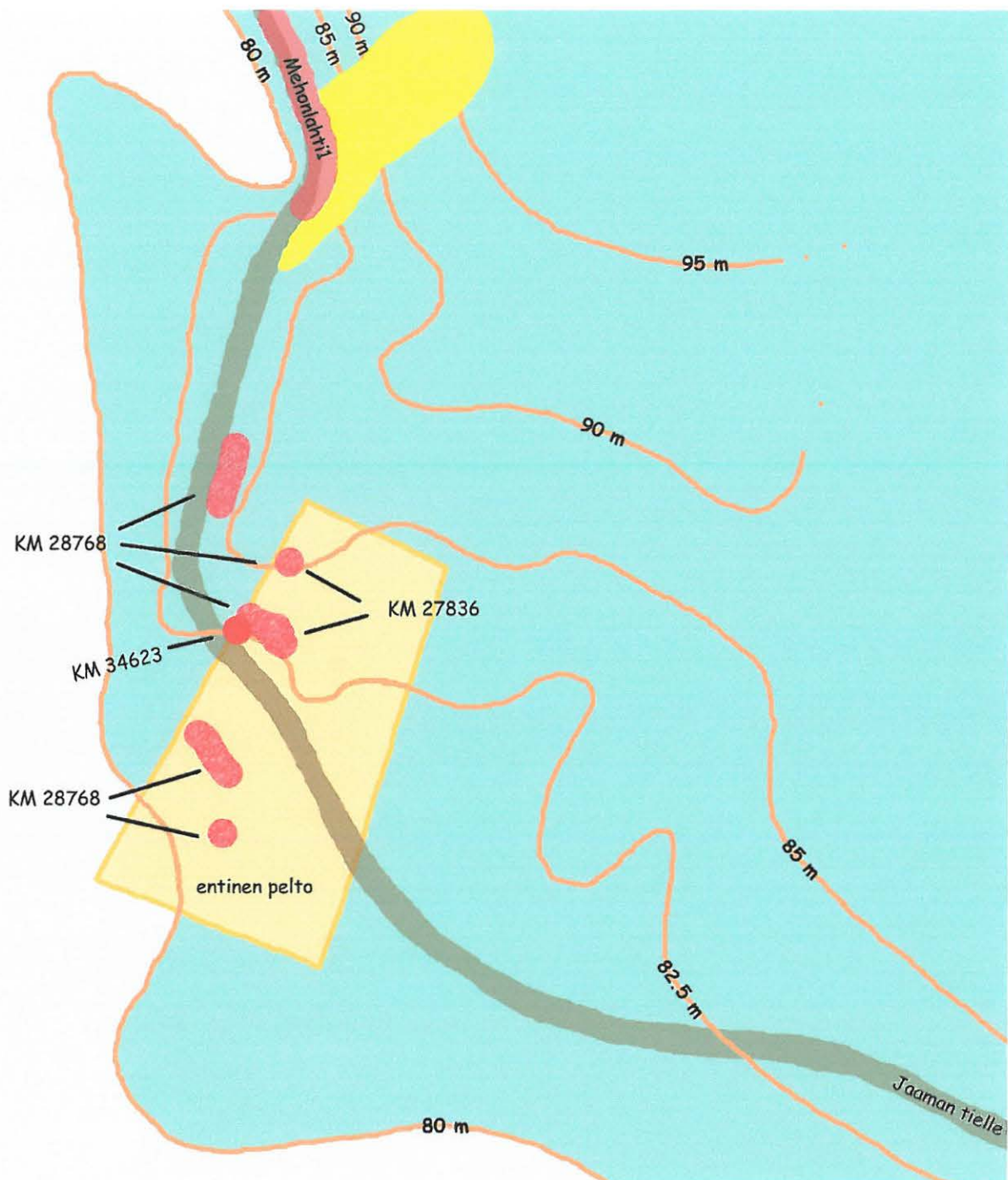
Kankkusen jälkeen paikalla on ravannut väkeä keräämässä löytöjä vuosina 1989-1992 ilman, että tarkastuskertomuksia olisi käynneistä laadittu. Vielä Mika Lavennon (1993) ja Petro Pesosen inventointien (1993, 1995) aikoihin alueella oli paljasta maanpintaa, josta löytöjä poimittiin useista eri pisteistä. Pesosen yleiskarttaluonnoksesta käy ilmi, että löytöjä oli tehty ainakin viidestä suuremmasta pesäkkeestä, eri rantakorkeuksilta.

Kesän 2004 inventoinnin aikaan paljasta maata oli enää tienleikkauksissa, josta myös löydöt poimittiin. Löytöpiste on koordinaattien perusteella kuitenkin aivan samalla alueella kuin tähän asti tunnettu löytöalue, joten kohteen laajuudesta ei inventoinnissa saatu aiemmasta poikkeavaa tietoa. Löydöt olivat kaunista tyyppillistä kampakeramiikkaa, mutta samasta tienleikkauksesta – ja siis “kivikautiselta korkeudelta” – löytyi myös kappale metallikuonaa. Tämä kuonan kappale liittyyne hieman alempana sijaitsevan varhaismetallikautisen asutuksen piiriin. Nyt koko tien lounaispuolinen alue oli kasvillisuuden peitossa, eikä havainnointimahdollisuuksia ollut.

Kertomuksen liitteet:

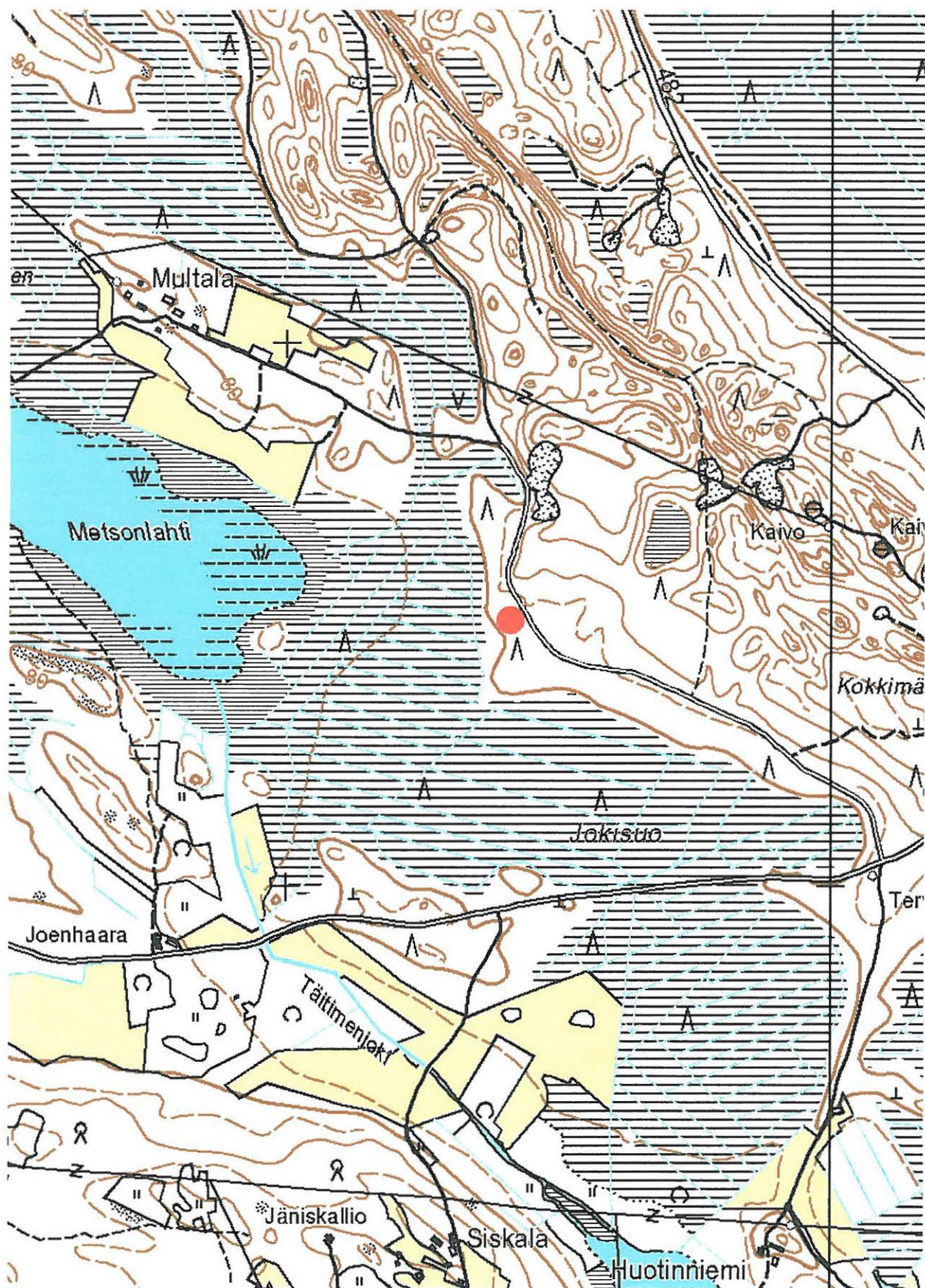
- Kartat* PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari
Karttaluonnos kohteesta, ei mittakaavassa, piirt. Oili Forsberg, Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen
- Negatiivit* PKM 21160:673-674. Mehonlahti 2, kivikautinen asuinpaikka. Panoraama, kuvattu kaakosta luoteeseen.
Kesän 2004 löydöt kuvan vasemmanpuoleisesta tienleikkauksesta.
- Diat* PKM 87:799. Saviastian reunapalanen – tyyppillistä kampakeramiikkaa – Mehonlahti 2:n tienleikkauksesta in situ.
87:800-801. Mehonlahti 2, kivikautinen asuinpaikka. Panoraama, kuvattu kaakosta luoteeseen. Kesän 2004 löydöt kuvan vasemmanpuoleisesta tienleikkauksesta.
87:810. Tyyppillistä kampakeramiikkaa, KM 34623:1-2, Mehonlahti 2:n asuinpaikalta.
87:811. Tyyppillistä kampakeramiikkaa, KM 34623:1-2, Mehonlahti 2:n asuinpaikalta.

Karttaluonnos Mehonlahti 2:n asuinpaikan tuntumasta, ei mittakaavassa. Piirt. Oili Forsberg Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen.

Viereisen sivun kuva: Saviastian palanen (KM 34623:1) in situ Mehonlahti 2:n asuinpaikalta. PKM 87:799.

RÄÄKKYLÄ 0008 MEHONLAHTI 2, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	moniperiodinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6900.877, 3652.011, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylä luterilaisesta kirkosta 21.1 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Lappalaissuo on Rääkkylän ja Kiteen välisen Jaamankangasta kulkevan maantien eteläpuolella, aivan kuntien välisen rajan tuntumassa. Kohde sijaitsee Lappalaissuon itäosassa metsämäellä. Löytöjä on tullut koko mäen alueelta metsänaurusvaioista. Kohde liittyyne kumpareella oleviin lapinraunioihin.

Tutkimukset ja löydöt:

Matti Huurre 1986, tarkastus	saviastian paloja, ei ilmeisesti luetteloitu
Päivi Kankkunen 1987, inventointi	KM 24030, pii-iskoksia
Mika Lavento 1991, tarkastus	KM 26436, kampakeramiikkaa, asbestikeramiikkaa, tekstiilikeramiikkaa, piitä sekä viherliuskeinen taltta
Mika Lavento 1992, vaaitus	KM 27572, asuinpaikkalöytöjä
Päivi Maaranen 1993, inventointi	KM 27996, saviastian paloja, piitä, kvartssia
Mika Lavento 1996, tarkastus	KM 29767, saviastian paloja, palanutta luuta

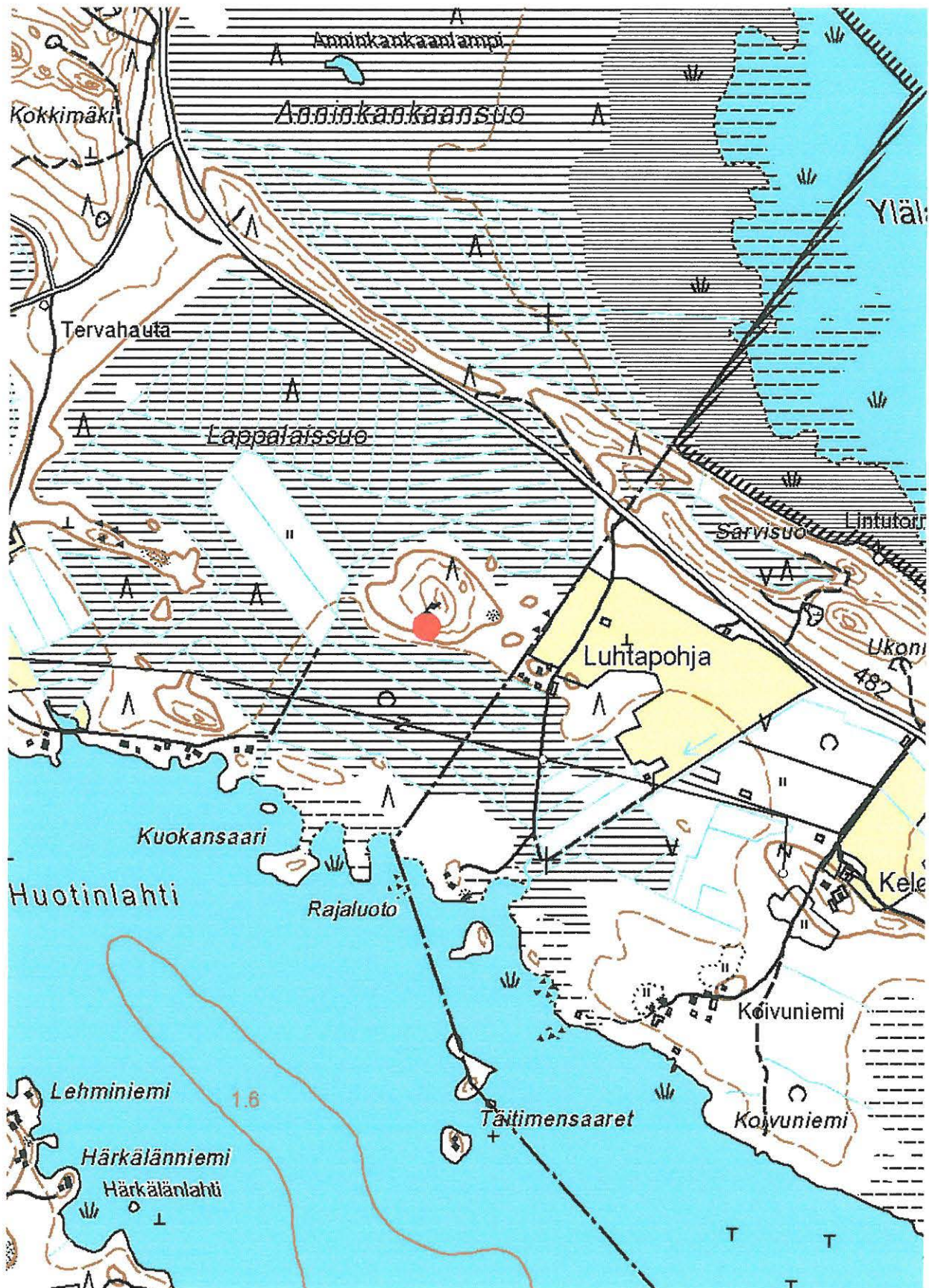
Paikalla kävi Matti Huurre syksyllä 1986 saatuaan tiedon Lappalaissuon kohteista Rääkkylästä Juha Marienbergiltä. Kohteen tarkastuksessa paikalta löytyi keramiikkaa metsäauratulta alueelta. Päivi Kankkunen mainitsee Lappalaissuon kohteet inventointikertomuksessaan (1987), mutta toteaa samalla, ettei itse käynyt paikalla, vaan että tiedot ovat peräisin Huurteelta. Seuraavan kerran kohteesta tehtiin löytöjä 1991, jolloin Mika Lavento kävi paikalla Helsingin yliopiston arkeologian laitoksen opetuskaivausväen kanssa. Tällöin asuinpaikka-alueelta poimittiin erilaatuista kivi- ja varhaisen metallikauden keramiikkaa, sekä piitä että viherliuskeinen taltta.

Päivi Maarasan käydessä paikalla 1993 oli metsäauraus jo lähes umpeenkasvanut, mutta löytöjä hän poimi edelleenkin paljaista kohdista. Saviastian palaset edustivat tälläkin kertaa laajaa ajanjaksoa varhaisesta asbestikeramiikasta tekstiilikeramiikkaan. Vuonna 1996 kävi Helsingin yliopiston arkeologian laitoksen ekskursionryhmä paikalla. Tämän retken seurauksena toimitettiin lisää asuinpaikkalöytöjä Museovirastolle.

Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä kohdetta ei tarkastettu.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0009 LAPPALAISSUO, moniperiodinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	kivirakenteet - rökkiöt
<i>Ajoitus:</i>	varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	4 (5)
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6900.860, 3652.082, z 81
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 21.2 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kiviröykkiöt sijaitsevat Lappalaissuon itäosassa olevalla metsäauratulla mäellä, jolla on myös asuinpaikka (Rääkkylä 9). Mäen länsiosassa, jyrkähkön rinteen päällä, on kehämäinen kiviraunio, jonka halkaisija on noin 10 m, korkeus ulkopuolelta noin metri maanpinnasta. Kiviröykkiön keskellä on syvä kuoppa, jonka halkaisija on 8-9 m, vallin leveys on 1-2 m. Mäen etelärinteellä on kalliopohjalla kolme pienempää rauniota, jotka ovat vaurioituneet metsänaurauksessa. Lisäksi mäellä on pienellä kumpareella nelisivuinen latomus.

Tutkimukset ja löydöt:

Matti Huurre 1986, tarkastus	-
Mika Lavento 1991, tarkastus	-
Päivi Maaranen 1993, inventointi	-
Mika Lavento 1996, tarkastus	-

Paikalla kävi Matti Huurre syksyllä 1986 saatuaan tiedon Lappalaissuon kohteista Rääkkylästä Juha Marienbergiltä. Kohteen tarkastuksessa paikalta löytyi keramiikkaa (Rääkkylä 9). Lisäksi Huurre totesi Lappalaissuon rökkiön (Rääkkylä 10) muistuttavan suuresti "lapinraunioita". Paikalla oli myös muita kivikasoja, joita Huurre epäili peltoraunioiksi.

Päivi Kankkunen mainitsee Lappalaissuon kohteet inventointikertomuksessaan (1987), mutta toteaa samalla, ettei itse käynyt paikalla, vaan että tiedot ovat peräisin Huurteelta. Seuraavan kerran kohteesta tehtiin löytöjä 1991, jolloin Mika Lavento kävi paikalla Helsingin yliopiston arkeologian laitoksen opetuskavainväen kanssa. Lavennon mukaan paikalla on neljä selvää "lapinraunioita" eli rökkiötä. Kolme pienempää Lavento toteaa jossain määrin tuhoutuneiksi, mutta suurin oli lähes alkuperäisessä asussaan. Huurteen epäilyt rökkiön myöhemmästä kaivelusta – kasan keskiosa on kuopalla, niinkuin yleisesti näillä rökkiöillä on tapana – Lavento ilmeisesti tässä yhteydessä tyrmää. Hän toteaa, että rökkiön keskisyvennyksessä on havaittavissa kylmämuurattua seinämää.

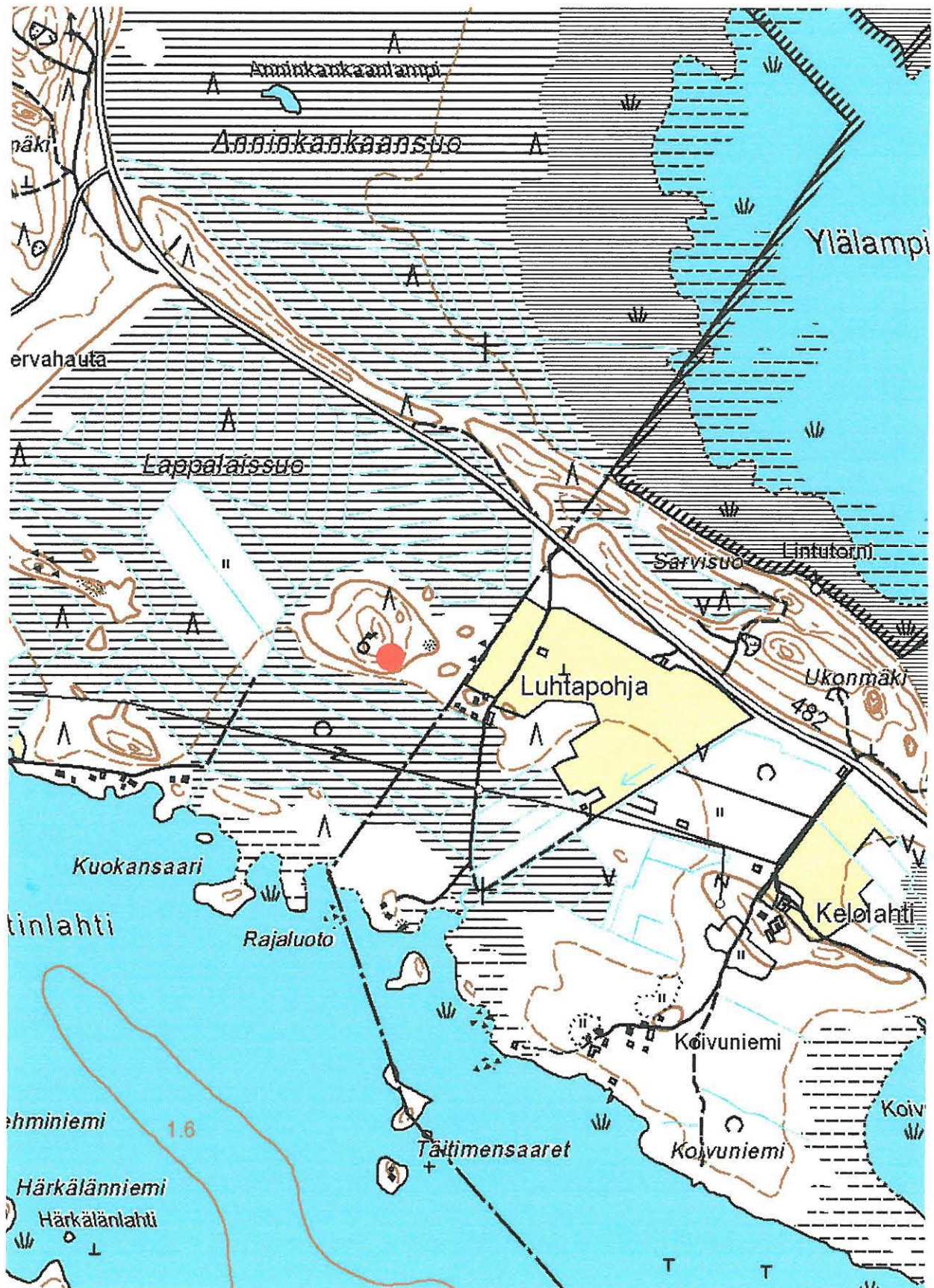
Päivi Maaranen totesi paikalla käydessään (1993) kolme neljästä rökkiöistä lähes tuhoutuneiksi. Maaranen tietää kertoa, että "paikalliset ihmiset" epäilivät alueen omistajan aviomiehen tahallaan auranneen rökkiöt hajalle. Edellä mainittujen lisäksi Maaranenkin noteeraa "läheisellä kalliolla" sijaitsevan nelisivuisen latomuksen. Vuonna 1996 paikalla kävi uudelleen Mika Lavento Helsingin

yliopiston arkeologian laitoksen ekskursion ryhmän kanssa. Tällöin Lavento totesi paikalla enää kolme röykkiötä. Lisäksi hän tässä yhteydessä mainitsee kraaterimaisen röykkiön todennäköisesti avatuksi "haudanryöstön" yhteydessä. Kylmämuuratusta seinämästä hän ei enää mainitse.

Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä paikalla ei käyty.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0010 LAPPALAISSUO 2, varhaismetallikautisia röykkiöitä. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0011 Rääkkylä (11) Mikinsuo

Perustiedot

<i>Muinaisjäämöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.144, 3648.405, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaliite, kesän 2004 löydöt, KM 34624, metsätieltä, väliltä 6904.129, 3648.355 – 6904.151, 3648.332.

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Kitee-Rääkkylä –maantien eteläpuolella, Kapakan tien varrella, Mikinsuon länsipuolella. Löytöalue on Jaamankankaan lounaisrinnettä, maasto on hiekaista mäntykangasta. Varhemmin löytöalueita mainitaan olleen kaksi erillistä: Mikinsuo 1:n löydöt on poimittu Kapakan tien itäpuolelta, Mikinsuohon pistävältä hiekkaniemekkeeltä. Paikalta on aiempien inventointien ja tarkastusten yhteydessä raportoitu metsäaurausjälkiä. Kesällä 2004 alue oli umpeenkasvanut, ja kaikki löydöt poimittiin sen metsätien varrelta, joka erkanee Kapakan tiestä kohti Läävälahdensuota ja pohjoista. Tämä alue on kulkenut nimellä Mikinsuo 2. Mikinsuon asuinpaikka on kuitenkin mitä ilmeisimmin yhtenäinen alue.

Edellä kuvatun löytöalueen pohjoispuolelta, Mikinsuon pohjoispäädystä on löytynyt yksittäinen kvartsi-iskos. Päälöytöalueen luoteispuolella, noin 100 metrin päässä, alkaa Mikinlahden (32) asuinpaikka-alue. Tästä edelleen pari sataa metriä pohjois-luoteeseen, metsäautotien itäpuolella, sijaitsee Läävälahdensuon (13) kivikautinen asuinpaikka.

Tutkimukset ja löydöt:

Matti Huurre 1986, tarkastus	KM 23491, saviastian paloja, kvartssia
Päivi Kankkunen 1987	KM 23872, saviastian paloja, kvartssia
Matti Huurre 1989, tarkastus	KM 25222, saviastian paloja, kvartssia, piitä
Esa Hintikainen 1990, tarkastus	KM 25920, saviastian paloja, piitä
Mika Lavento 1992, vaaitus	KM 27573
Mika Lavento 1993, inventointi	KM 28241, saviastian paloja
Petro Pesonen 1993, tarkastus	1KM 27837, saviastian pala
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28769, saviastian paloja, kvartssia, palanutta luuta
Petro Pesonen 1996, tarkastus	KM 29723, saviastian paloja, kiviesineen katkelma
<i>luetteloidmatta 2004, 2002</i>	KM 33359
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34624, saviastian paloja

Mikinsuon kohteen kävi tarkastamassa syksyllä 1986 Matti Huurre saatuaan siitä ilmoituksen Juha Marienbergiltä. Huurre kertoo Marienbergin poimineen kohteesta löytöjä, joita kuitenkin ei ilmeisesti ole luetteloitu Museoviraston kokoelmiin. Huurteen tarkastuksen yhteydessä Kapakan tien itäpuolelta löytyi muutamia saviastian muruja metsäaurauksesta, lännempää metsätien pinnalta poimittiin kampakeramiikkaa sekä kvartsi-iskos.

Päivi Kankkusen inventoinnin yhteydessä 1987 kohteesta löytyi asbestikeramiikan palasia tien itäpuoliselta alueelta, metsätieltä yksi keramiikan palanen ja iskos. Huurteen paikallakäynnistä 1989 on arkistoissa merkintä vain löytöluettelossa. Vuotta myöhemmin Huurre kävi jälleen paikalla Esa Hintikaisen ja Rauni Laukkasen kera. Lyhytsanaisessa tarkastuskertomuksessa viitataan edelleenkin alueella tapahtuneen metsänaurauksen paljastumiin, joista löytöjä oli poimittu.

Mika Lavennon tarkastusten ja inventointien dokumentointi näyttää niukalta. Petro Pesonen on käynyt paikalla kahdestikin, vuosina 1993 ja 1995. Jälkimmäisen käynnin yhteydessä Pesonen kuvaa Kapakan tien ja metsätien reunaan kaivetun vesijohtoputken kaivuutöiden nostaneen pintaan lisää löytöjä. Uutena löytökohtana hän mainitsee aiemmin tunnettujen alueiden pohjoispuolella sijaitsevan kohdan, josta löytyi kvartsi-iskos.

Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä tästä vesijohtoputkesta sen kummemmin kuin metsänaurauksestakaan ei ollut enää jälkeäkään havaittavissa. Löydöt, KM 34624, tyypillistä kampakeramiikkaa, poimittiin samalta Mikinsuon läntiseltä alueelta, metsätien leikkauksesta, kuin aiemminkin.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
Karttaluonnos kohteesta, ei mittakaavassa, piirt. Oili Forsberg, Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen

Negatiivit PKM 21160:661. Mikinsuon kivikautista asuinpaikkaa, kuvattuna kaakosta luoteeseen. Löytöjä poimittiin tien reunoilta.

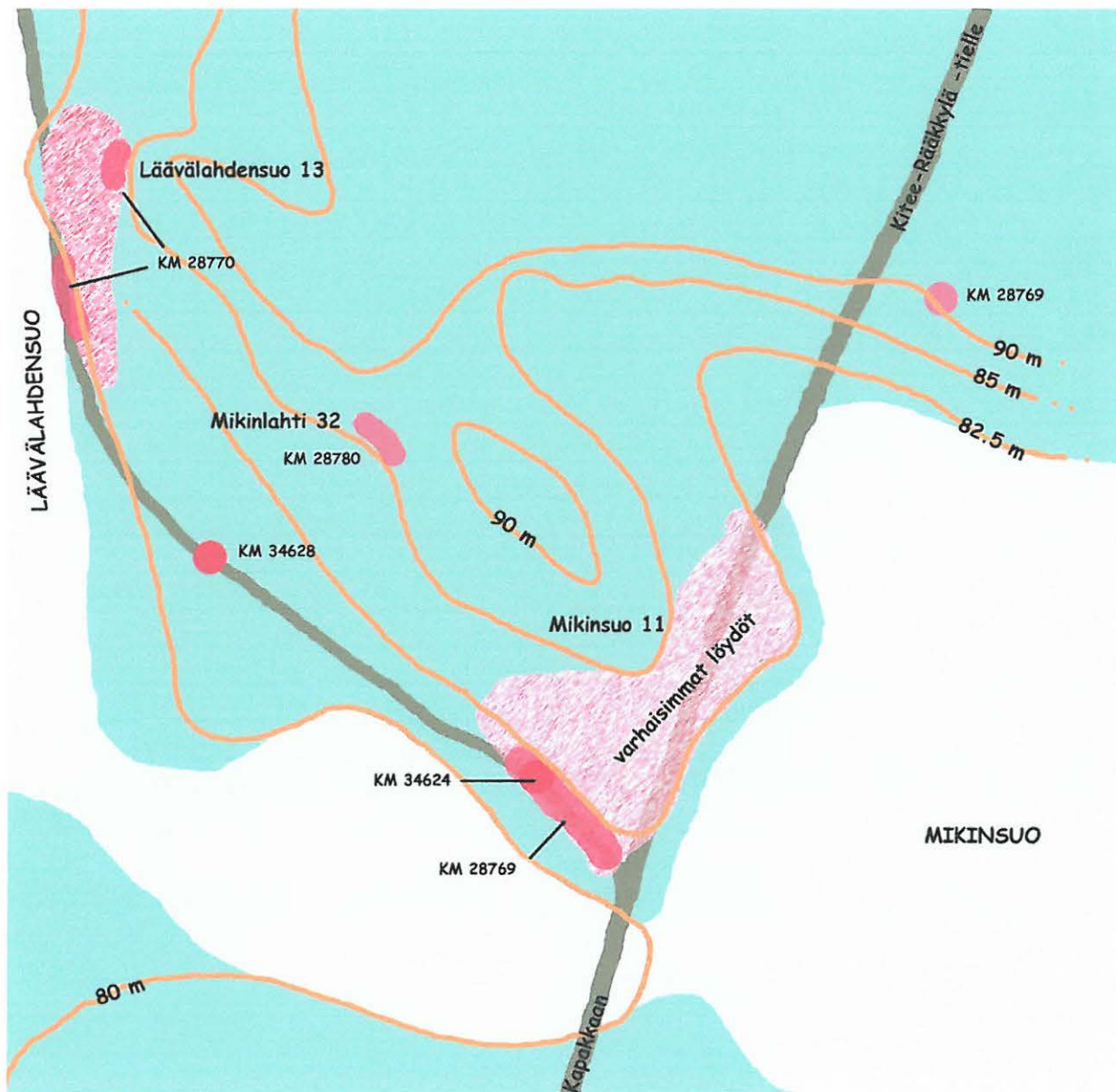
Diat PKM 87:784. Mikinsuon kivikautista asuinpaikkaa, kuvattuna kaakosta luoteeseen. Löytöjä poimittiin tien reunoilta.
87:817. Tyypillisen kampakeramiikan muruja Mikinsuon kivikautiselta asuinpaikalta, KM 34624.

Mikinsuon kivikautista asuinpaikkaa. Löytöjä poimittiin tien pientareilta. Kuvattu kaakosta luoteeseen. PKM 87:784.

Tyypillisen kampakeramiikan murusia Mikinsuolta, KM 34624. PKM 87:817.

Karttaluonnos alueelta, jolla sijaitsevat Mikinsuo (11), Mikinlahti (32) ja Läävälahdensuo (13). Ei mittakaavassa. Piirtänyt Oili Forsberg, Petro Pesosen karttaluonnoksia (1995) täydentäen.

RÄÄKKYLÄ 0011 MIKINSUO, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 11 Kiesvaara ja 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0012 Rääkkylä (12) Kotilansalo

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6912.383, 3671.128, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 2.1 km eteläkaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	407 Oravilahti
<i>Laajuus:</i>	Katso kaivauskertomukset
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee kuivatun Oravilahden rannasta noin 100 m koilliseen. Entisen lahden reunaa kulkee jonkinlainen tie, metsän puolella maasto on alavaa ja kosteaa, ja siitä kohoaa pieniä, kivikkoisia kumpareita, joiden laki nousee korkeimmillaan hieman yli 82.5 mpy. Alueella on varhemmin tehty metsäauration, johon on sitten istutettu männyntaimia.

Yhdellä kuvatuista kumpareista sijaitsee Kotilansalon asuinpaikka kivikkoisessa pöpelikössä. Kohdetta on kaivettu 2002 ja 2003 noin 60 neliömetrin alalta. Löytöinä on tullut varhaista asbestikeramiikkaa, Pöljän keramiikkaa, kvartsia ja palanutta luuta. Kaivausten yhteydessä on tutkittu myös kiviröykkiö, joka oli tehty suuren maakiven viereen.

Tutkimukset ja löydöt:

Matti Huurre 1986, tarkastus	KM 23490, asbestikeramiikkaa, kvartsia, palanutta luuta
Päivi Kankkunen 1987, tarkastus	KM 23874, keramiikkaa, kvartsia, palanutta luuta
Päivi Kankkunen 2002, kaivaus (<i>luetteloimatta 2004</i>)	KM 33377
Päivi Kankkunen 2003, kaivaus (<i>luetteloimatta 2004</i>)	KM 34024
<i>luetteloimatta 2004</i> , 2003	KM 34025

Matti Huurre kävi paikalla syksyllä 1986 Juha Marienbergin tekemän ilmoituksen perusteella. Huurre totesi, ettei paikka vaikuta mitenkään hyvältä kivikautiseksi asuinpaikaksi jyrkkien rinteiden ja kivikkoisuuden takia. Paikalta hän kuitenkin löysi kiistatonta asuinpaikka-aineistoa: asbestikeramiikkaa, kvartsia ja palanutta luuta.

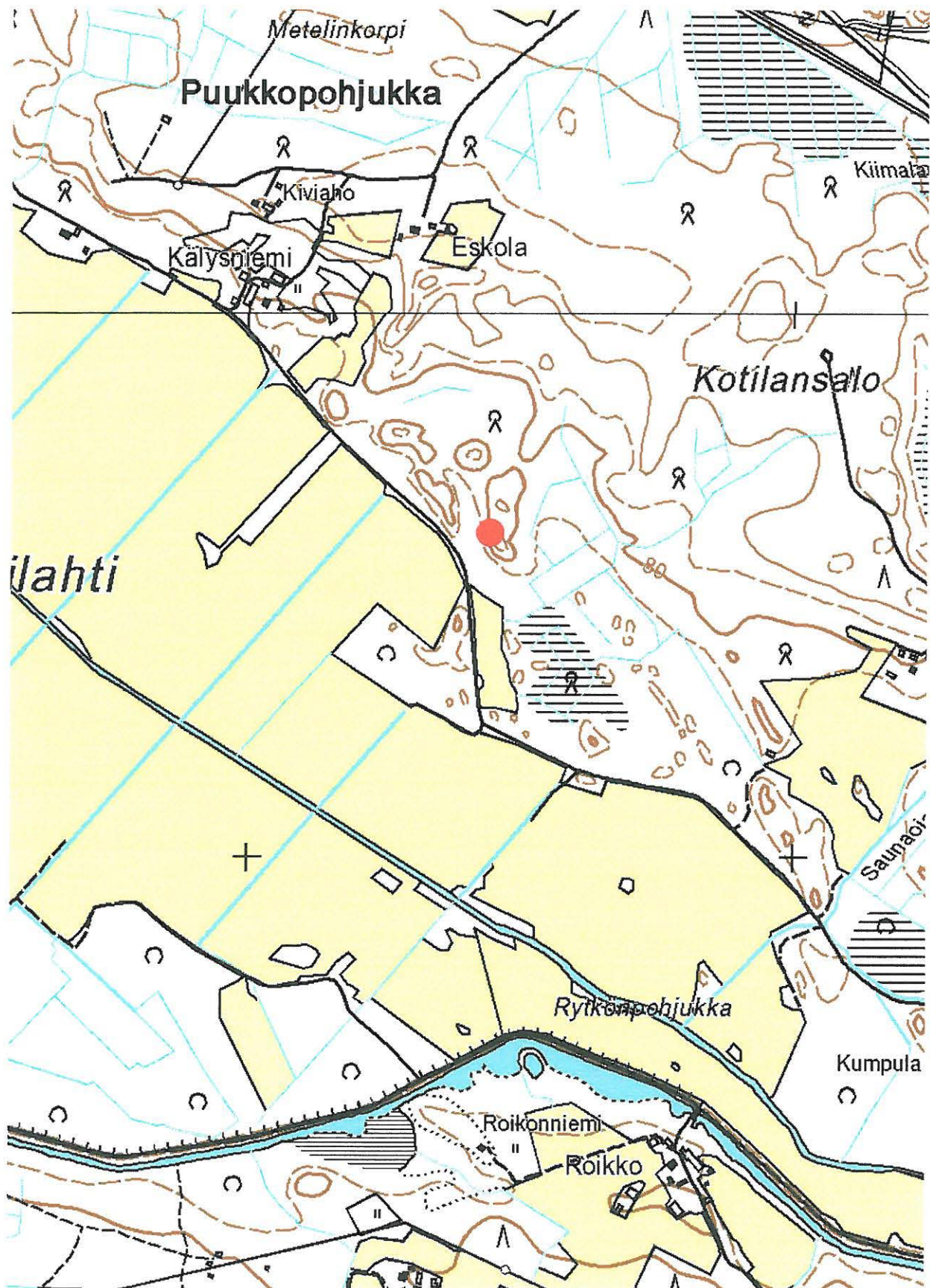
Päivi Kankkunen tarkastuksen yhteydessä 1987 löytyi lisää samantyyppistä asuinpaikkamateriaalia. Kankkunen toteaa tarkastuskertomuksessa metsäaurauksen jälkien kasvavan parastaikaa umpeen ja että tehokas auration on kohteessa liikutellut runsaasti kiviä.

Vuosituhanen alussa paikalla on tehty kaivauksia kahtena kesänä, 2002 ja 2003. Museovirastosta kaivauksia on johtanut tutkija Päivi Kankkunen, mutta ilmeisesti Oulun yliopiston arkeologian oppiaine (?) on samaan aikaan tehnyt oman pikenemmän kaivauksensa paikalla. Valmiita kaivauskertomuksia ei keväällä 2004 vielä ollut olemassa.

Kesän 2004 inventoinnissa paikalla ei käyty. Koska kaivauskertomuksia ei inventointiajankohtana ollut vielä käytettävissä, otti allekirjoittanut yhteyttä tutkimusten tekijään, Päivi Kankkuseen. Tämä totesi paikan olevan erittäin vaikeakulkuisten yhteyksien päässä, ja että paikalla ei ollut juuri mitään nähtävissä, joten hän suositteli inventoijalle keskittymistä Rääkkylän muihin tunnettuihin ja tuntemattomiin esihistoriallisiin kohteisiin. Tämä neuvo otettiin vastaan, koska kohteen kaivauskertomukset tulevat kuvaamaan kohteen luonnetta huomattavasti enemmän kuin yksittäisen arkeologin paikalla pistäytyminen.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 08 Rasivaara
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0012 KOTILANSALO, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 08 Rasivaara ja 4214 09 Rääkkylä. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0013 Rääkkylä (13) Läävälahdensuo

Perustiedot

<i>Muinaijsjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.423, 3648.152, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	6904.53, 3648.15 – 6904.36, 3648.15 (laskettu manuaalisesti Petro Pesosen ilmoittamista peruskoordinaateista)
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan lounaisreunalla, 300 metriä Rääkkylä-Kitee –maantien lounaispuolella. Löytöalueen eteläisimmästä päästä on matkaa Mikinlahden asuinpaikalle (32) vajaa parisataa metriä. Kohteen länsipuolelle jää Läävälahdensuo ja sen länsipuolelle Taitimenjärvi. Alue on hiekkapohjaista mäntykangasta, joka kohteen löytymisen aikana on ollut metsäaurattu. Löytöjä on tehty metsäaurausvaoista, alueen halki kulkevan metsätien pinnalta sekä tien viertä kulkevan ojan pientareilta. Kesällä 2004 metsäauraus oli jo umpeenkasvanut, eikä uusia löytöjä myöskään tehty tien pinnalta.

Tutkimukset ja löydöt:

Päivi Kankkunen 1987, inventointi	KM 23880, saviastian paloja, kvartsia
Matti Huurre 1989, tarkastus	KM 25223, saviastian paloja, kvartsia
Mika Lavento 1992, vaaitus	KM 27574, saviastian paloja, kvartsia, palanutta luuta
Mika Lavento 1993, inventointi	-
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28770, saviastian paloja, kvartsia, palanutta luuta, kiviliuska
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

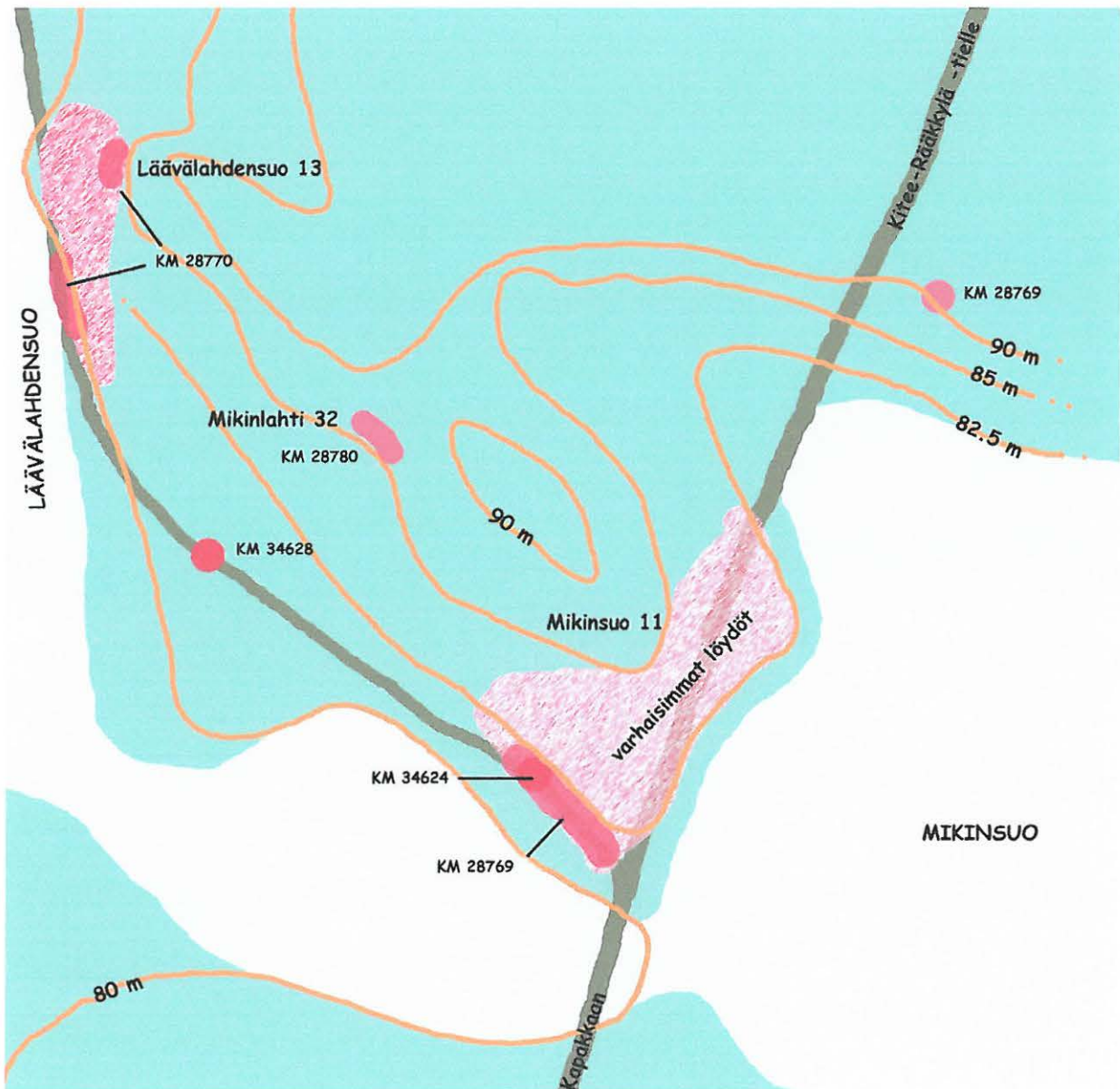
Kohde on löytynyt ilmeisesti Päivi Kankkusen inventoidessa Jaamankangasta 1987. Kankkunen kuvaa löytöaluetta siten, että paikalla Jaamankankaassa on "taskumainen" syvennys, jonka alaosa (ilmeisesti korkeuteen viitaten) inventointilöydöt poimittiin. Löydöt olivat saviastian palasia, retusoitu kvartsi sekä kvartsiesineen teelmä. Matti Huurteen tarkastuksen tuloksena Museoviraston kokoelmiin kohteesta päätyi lisää saviastian palasia sekä kvartsia (KM 25223). Mika Lavennon inventointilöydöt, KM 27574, saviastian palasia, on poimittu pääosin tieltä sekä sen leikkauksesta. Lavento toteaa myös selviä merkkejä kulttuurikerroksesta tienleikkauksessa. Pesosen ja Karjalaisen inventoinnissa 1995 löytyi pääasiassa pöljänkeramiikkaa alueen alemmilta korkeuksilta. Inventointiraportissa todetaankin, että kohteen tyypillinen kampakeramiikka ja pöljänkeramiikka löytyvät eri rantakorkeuksilta. Näitä korkeuksia on vaaittu 1992 (Lavento) ja 1995.

Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä todettiin taannoinen metsäauraus tyystin umpeenkasvaneeksi.

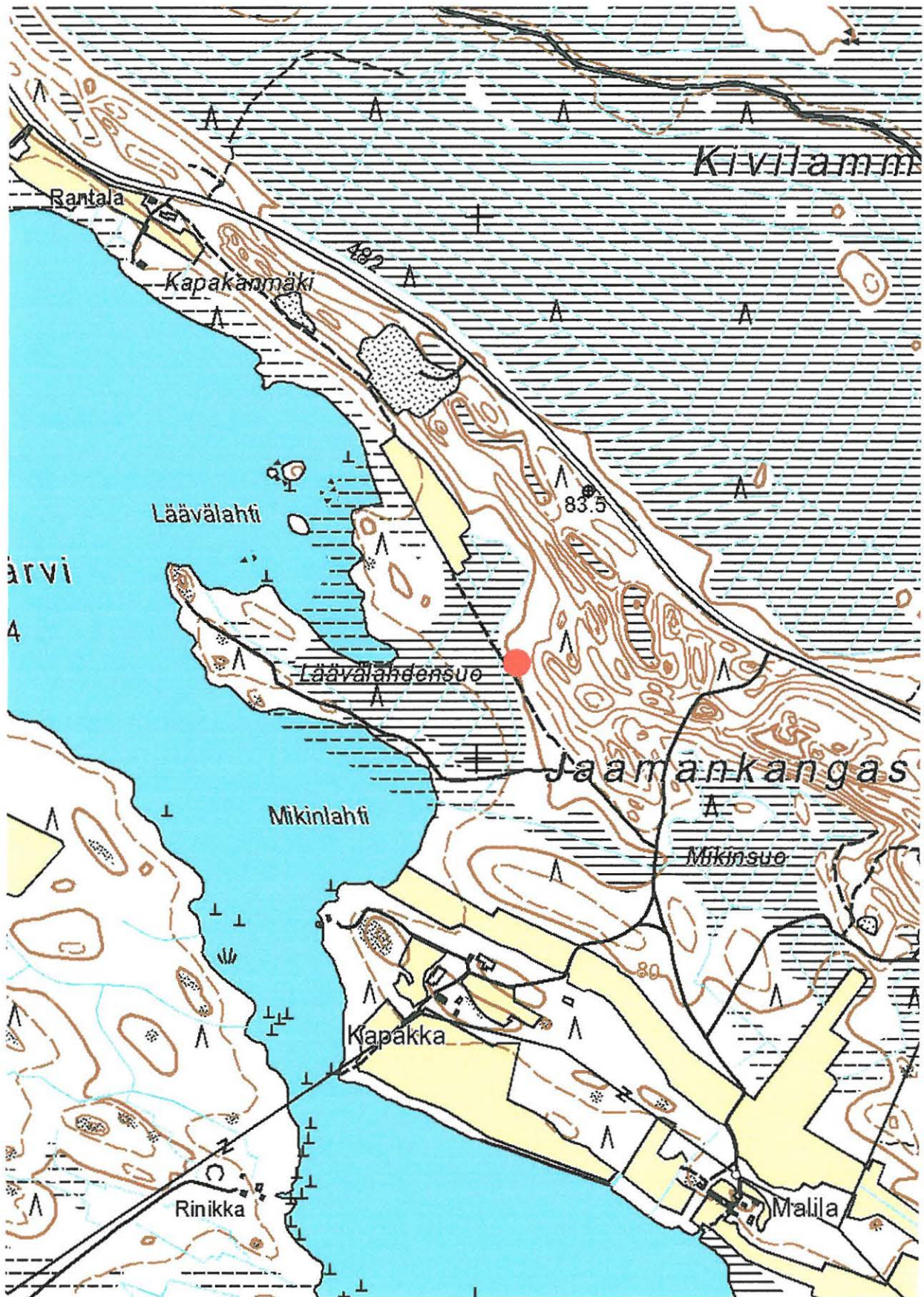
Myöskään tienpinnalta tai -leikkauksesta ei löytöjä tehty. Kohteet Läävälahdensuo (13), Mikinlahti (32) ja Mikinsuo (11) löytöalueineen sijaitsevat kuitenkin niin vieretysten, että on makukysymys, halutaanko kohteita pitää erillisinä kivi-kautisina asuinpaikkoina, vai käsitelläkö kohteita yhtenä asuinpaikkana osittain erillisine löytöpesäkkeineen. Mikinlahdelta tehtiin inventoinnissa (2004) kvartsilöytöjä, KM 34628, Mikinsuolta löytyi puolestaan kampakeramiikkaa, KM 34624.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara Karttaluonnos kohteesta, ei mittakaavassa, piirt. Oili Forsberg, Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

Karttaluonnos alueelta, jolla sijaitsevat Mikinsuo (11), Mikinlahti (32) ja Läävälahdensuo (13). Ei mittakaavassa. Piirtänyt Oili Forsberg, Petro Pesosen karttaluonnoksia (1995) täydentäen.

RÄÄKKYLÄ 0013 LÄÄVÄLAHDENSUO, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0014 Rääkkylä (14) Kotaniemi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat, asuinpainanteet ?
<i>Ajoitus:</i>	varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6921.259, 3646.069, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Oriveden Ruukinlahteen viettävällä hiekkaisella rinteellä, Kotaniemen etelärannalla, Hammaslahden tieltä Kotaniemen kärkeen johtavan tien varrella. Vanhat rantaterassit Kotaniemessä ovat selkeät ja kauniit. Maasto alueella on kuivaa mäntykangasta, mutta koordinaattien perusteella määritellyn kohteen tietämissä on rannan suuntainen pöpelikkö, joka kasvaa nuorta männikköä, koivuja ja pieniä lehtipuita. Tämä lienee sittemmin umpeenkasvanut metsäaurausalue, josta varhaisimmat ja toistaiseksi ainoat löydöt on tehty.

Entisen metsäaurauksen luoteispuolella, pisteessä 6921.309, 3646.043, on epämääräinen painauma, joka voi olla luonnonmuodostelmakin. Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen koekuopittivat kaksiosaisena pitämänsä painauman inventoinnin 1995 yhteydessä löytämättä siitä merkkejä kulttuurikerroksesta tai löytöjä. Painanteiden mitoiksi on tällöin määritelty 8 x 8 m ja 4 x 3 m. Kohteen peruskoordinaatit (6918.16, 4490.75) eivät kuitenkaan täysin täsmää yllä ilmoitettujen yhtenäiskoordinaattien kanssa, jotka otettiin gps-mittauksena paikalla, joten on epävarmaa, onko kyseessä sama painauma.

Tutkimukset ja löydöt:

Matti Huurre 1988, tarkastus	KM 25225, saviastian paloja, kvartssia, asbestia
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	-
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Paikalla kävi Matti Huurre kesällä 1988 saatuaan kuulla kohteesta Juha Marienbergiltä. Tämä oli poiminut varhaismetallikautista keramiikkaa metsäaurausjäljistä. Kaikki nämä löydät on luetteloitu samalle päänumerolle KM 25225.

Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen kävivät paikalla keväällä 1995 löytämättä lisää asuinpaikkamateriaalia. Ilmeisesti metsäauraus oli hyvää kyytiä kasvamassa umpeen. Sitä vastoin tutkijat kiinnittivät huomion löytöalueen luoteispuolella sijaitsevaan mahdolliseen asumuspainanteeseen, jota he pitivät kaksiosaisena. Painanteesta ei kuitenkaan koekuopituksessa löytynyt mitään. Inventointikertomuksen koordinaatit lienevät hieman epätarkat, sillä ne osoittavat painauman sijaitsevan aivan rannassa, huomattavasti elle 80 mpy. Kertomustekstissä kuitenkin mainitaan sen sijaitsevan rantavallin päällä, joka kohdalla on erittäin jyrkkä ja eroosion syömä.

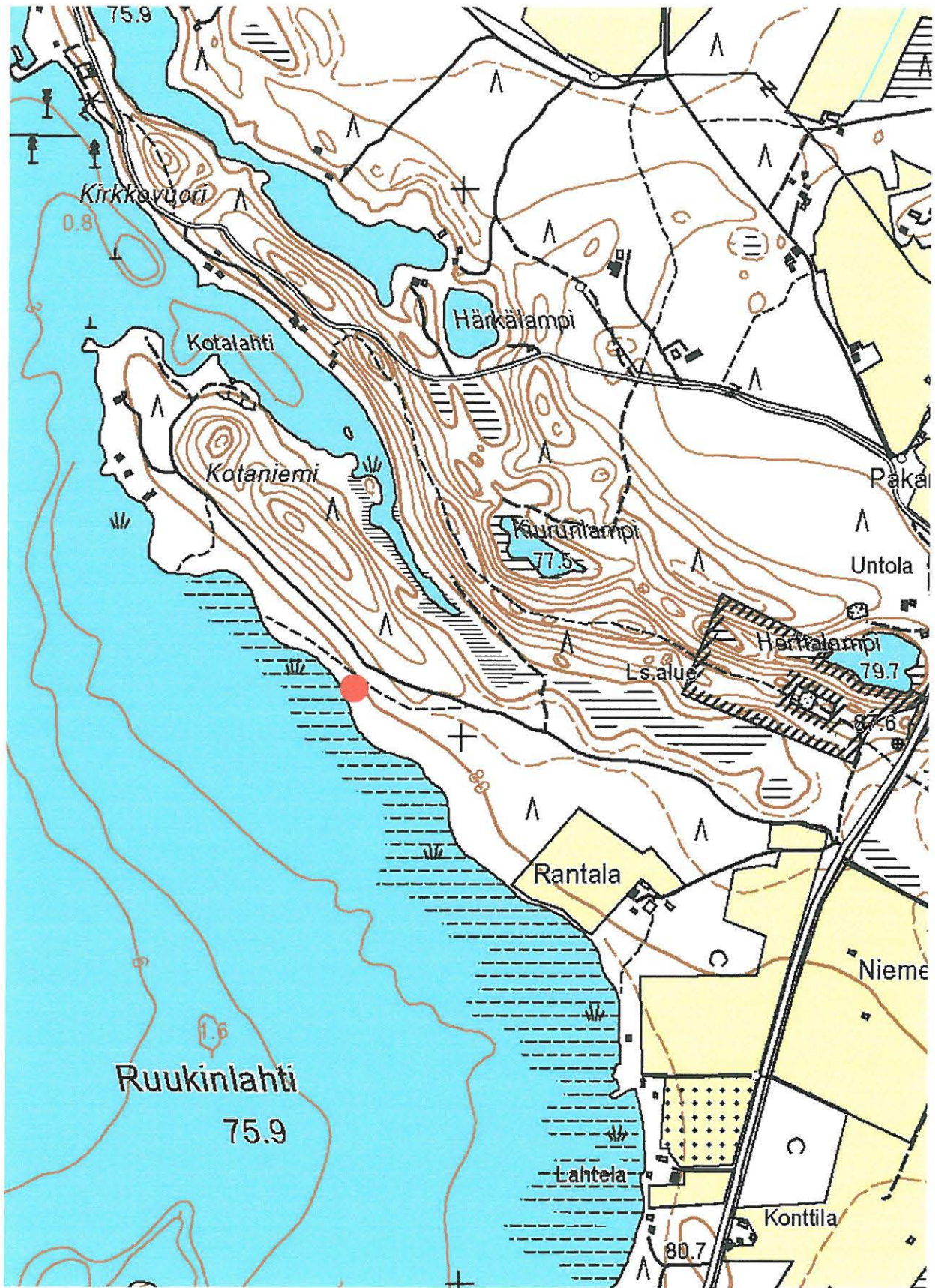
Kesän 2004 inventoinnissa metsäauraus oli täydellisesti umpeenkasvanut. Asumuspainanne (painanteet) osoittautui sangen epämääräiseksi luomukseksi, joka voisi ehkä olla myös luonnon muovaama. Painanteen kaksiosaisuutta ei tämän inventoinnin yhteydessä kyetty hahmoittamaan. Mitoiksi koko painanteelle saatiin 15 x 7 m, ja syvimmillään se oli noin 40 cm. Painanne on aivan rantatöyrään tuntumassa, hieman alle 80 mpy. Töyrään leikkausta tarkastettaessa ei siinä havaittu mitään ihmistoimintoihin viittaavaa, vaikka töyräältä painanteelle on matkaa vain muutama metri. Tämä ei tarkoita sitä, että painauma ei voisi olla asumuspainanne, mutta mitään uutta evidenssiä tämän näkemyksen puolesta ei kuitenkaan inventoinnissa saatu.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka

Negatiivit -

Diat PKM 87:729-731. Varhaismetallikautinen asumuspainanne Kotaniemessä, Jänisselän Ruukinlahden koillisrannalla. Painanne ei erotu maastossa kovin selvärajaisena, järvenpuolinen seinävalli on selkeähkö. Paikalta on aiemmin löytynyt sär2-keramiikkaa. Panoraama, kuvattu kaakosta luoteeseen.

RÄÄKKYLÄ 14 KOTANIEMI, varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0018 Rääkkylä (18) Rasivaaran koulu

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	rautakautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6910.389, 3643.139, z 130
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 8.2 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	411 Rasivaara
<i>Laajuus:</i>	Rakennusten ja pihantasoituksen vuoksi kohteen todellista luonnetta ja laajuutta on mahdoton päällepäin arvioida.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Rasivaaran koulu sijaitsee korkean mäen lounaisrinteellä, lähes mäen harjalla. Paikalla on kolme suurta rakennusta: itse koulurakennus, huoltorakennus sekä opettajien asuntola, muu alue mäenlaelta on tasoitettu koulun piha-alueeksi, joka on tätä nykyä sorakenttänä. Koulualueen itäpuolella on urheilukenttä, etelä- ja lounaispuolella puolestaan pensasaidan rajaama nurmikenttä, jonka keskellä on pieni kasvimaata. Kohteen rautakautiset löydöt on poimittu tästä kasvimaata.

Tutkimukset ja löydöt:

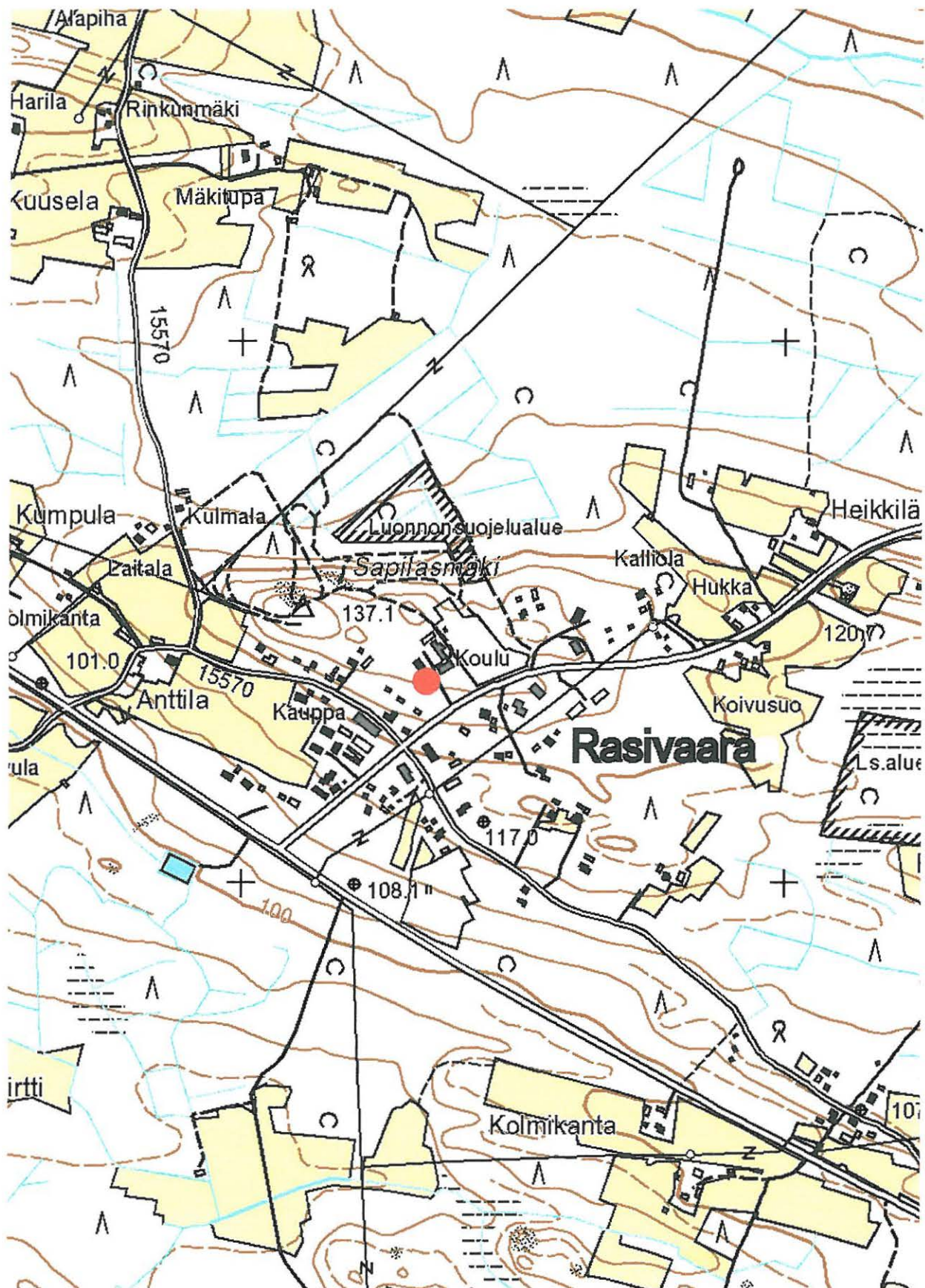
Mika Lavento 1991, tarkastus KM 26433, rautak. keramiikkaa, savitiivistettä, kvartsia
Oili Forsberg 2004, inventointi -

Helsingin yliopiston arkeologian laitoksen pitäessä opetuskaivauksia Rääkkylän Pörrinmökissä vuonna 1991 oli ryhmä majoitettuna Rasivaaran koulun tiloissa. Tällöin kohteen löysi opiskelija Andres Tvauri tutkistelllessaan koulun eteläpuolista kasvimaata. Löydöt poimittiin aivan koulun seinän vierustalta, vain noin 10 m rakennuksesta etelään. Tarkastuskertomuksessa mainitaan, että löydöt havaittiin aivan pintamullassa, mutta että muutoin havaintojen tekeminen alueella oli mahdotonta. Ympäristössä maanpinta oli joko nurmella tai sitten koulurakennuksen mylläämä. Löydöistä voidaan mainita erityisesti rautakautiseksi ajoitettava saviastian reunapalanen. Sen reuna on tasapaksu ja reunan päällys tasainen. Pala on koristelematon.

Hannu Poutiainen mainitsee Rasivaaran kansakoulun löydöt inventointikertomuksessaan Pohjois-Karjalan rautakautisesta ja keskiaikaisesta asutuksesta (1996). Hän arvelee, että paikalla olisi mahdollisesti sijainnut joko asuinpaikka tai ortodoksinen kalmisto. Sijaintinsa puolesta kohde luonnollisesti soveltuisikin ortodoksiseksi hautausmaaksi, mutta siinä tapauksessa keramiikka lienee sekundäärisessä kontekstissa, jos sitä varmuudella voidaan pitää rautakautisena. Kesällä 2004 paikka oli vähintäänkin yhtä myllätty kuin kohteen löytymisen ajankohtana. Uusia löytöjä ei kasvimaasta tehty.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 08 Rasivaara
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0018 RASIVAARAN KOULU, rautakautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 08 Rasivaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0019 Rääkkylä (19) Huotinniemi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6900.714, 3651.087, z 78
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 20.2 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Kohteen sijaintitiedot ovat hieman ristiriitaiset
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijainnee Jaamankankaan eteläpuolella Huotinniemessä, Muljulanselän Huotinlahden pohjukassa, vanhalla, sittemmin osittain pensastuneella peltoalueella. Kohteen sijaintitiedot ovat osittain ristiriitaiset. Asuinpaikkalöytöjä on poimittu matalan mäen lounais- ja länsirinteeltä alueelta, joka oli löytöhetkellä perunamaana. Paikalla ei ole havaittavissa selviä rantaterasseja, mutta itse mäki liittyy Jaamankankaaseen pienen kannaksen välityksellä.

Tutkimukset ja löydöt:

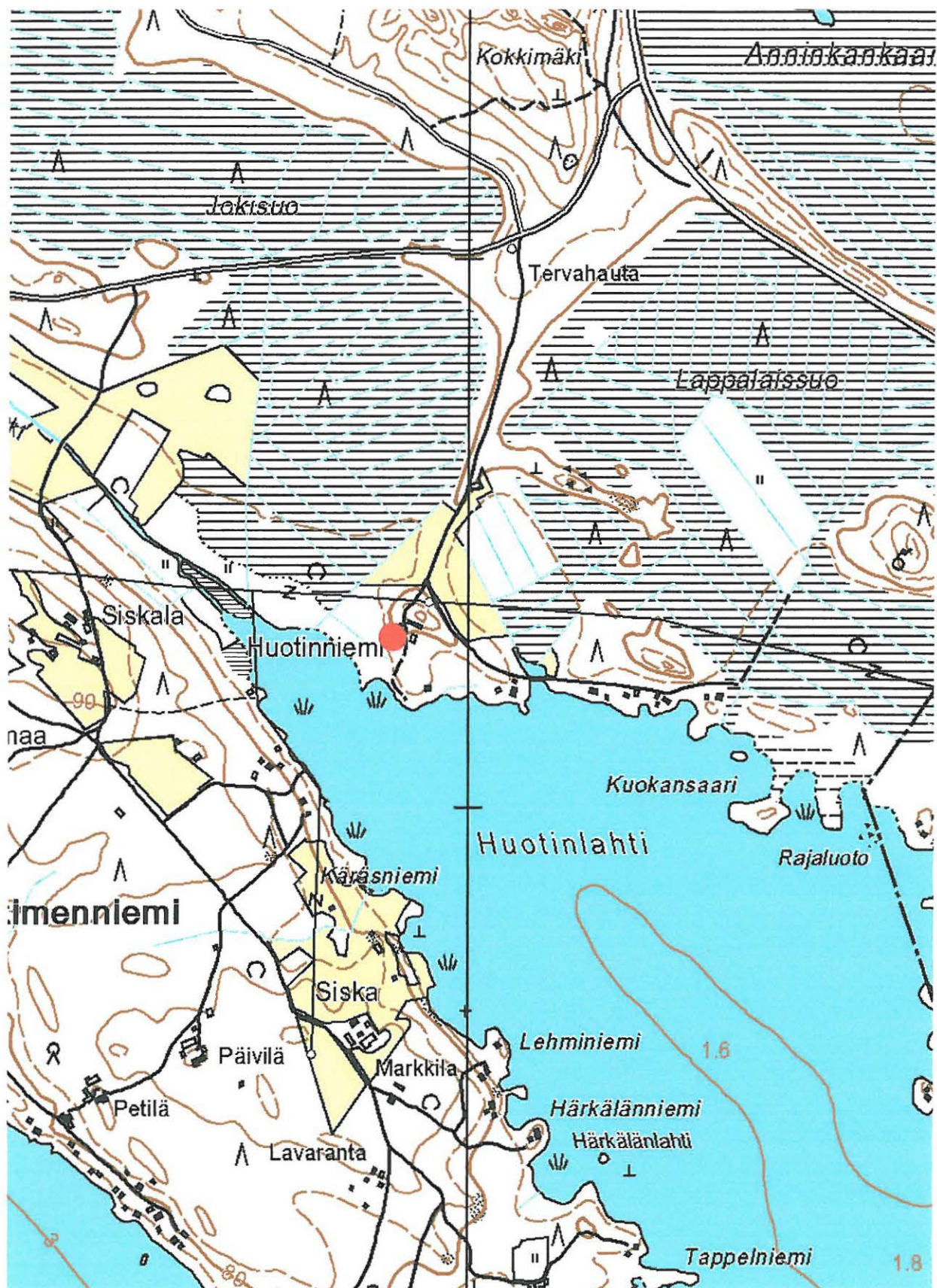
Mika Lavento 1992, vaaitus	KM 27578, saviastian paloja
Mika Lavento 1993, inventointi	KM 28239, saviastian paloja, kvartssia, kivilaji-iskos
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Inventointiraportissaan vuodelta 1993 mainitsee Mika Lavento kohteen löytäjäksi Petro Pesosen. Muutoin tiedot kohteesta ovat niukat ja osittain ristiriitaiset. Inventointikertomuksessa kuvatut sijaintitiedot ovat ilmeisesti täysin virheelliset (“Iso-Sirnihtan saarella”) ja viittanevat johonkin Kesälahden kohteeseen. Lavennon inventointikertomuksessa mainitut peruskoordinaatit (6897 35, 4494 85) eivät myöskään täysin täsmää muinaisjäännösrekisterissä annettujen (yllä) yhtenäiskoordinaattien kanssa.

Vaaituksen yhteydessä (1992) paikalta löydettiin tekstiilikeramiiikkaa ja Sär 2-keramiikkaa sekä hioimen katkelma. Tällöin paikalla otettiin myös fosforinäytteitä, joista käsi ilmi, että alueella – varsinaista löytöaluetta korkeammalla tasolla – oli selvä fosforipiikki. Lavento huomauttaa myös, että kohde on vanhemman metallikauden kohteeksi erityisen mielenkiintoinen siitä syystä, ettei siihen topografisista syistä voi liittyä vanhempaa asutusta. Näin kohde edustaisi eräänlaista “puhdasta” vanhemman metallikauden kohdetta. Kovin intensiivistä asutusta paikalla ei kuitenkaan voida fosforianalyysin perusteella olettaa olleeksi. Valitettavasti kesällä 2004 koko alue oli täysin nurmlettunut, eikä mikään tarkempi havainnointi paikalla ollut mahdollista. Uusia löytöjä ei siten paikalla tehty.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0019 HUOTINNIEMI, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0020 Rääkkylä (20) Kivilamminsuo

Perustiedot

<i>Muinaišnjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.366, 3648.875, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso yleiskarttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylä-Kitee -tien pohjoispuolella, pienellä Jaamankankaasta koilliseen pistävällä niemekkeellä. Löytöjä on tehty laajalta alueelta kivikkoisen niemenkärjen ja maantien väliseltä alueelta metsäaurausvaoista. Löydöt ovat pääasiassa varhaista asbestikeramiikkaa, mutta palasia myös tyylillisesti lähinnä varhaisimpaan varhaiskampakkeramiikkaan kuuluvasta astiasta on löytöjen joukossa.

Asuinpaikan edustalla olevalla niemenkärjellä on suurien lohcareiden muodostama kivikehä, jonka keskellä on noin 6 x 6 m laajuinen avoin tila. Tämä alue voi olla ihmistoimin raivattu kivettömäksi, ja on mahdollista, että sen keskellä on sijainnut asumus.

Tutkimukset ja löydöt:

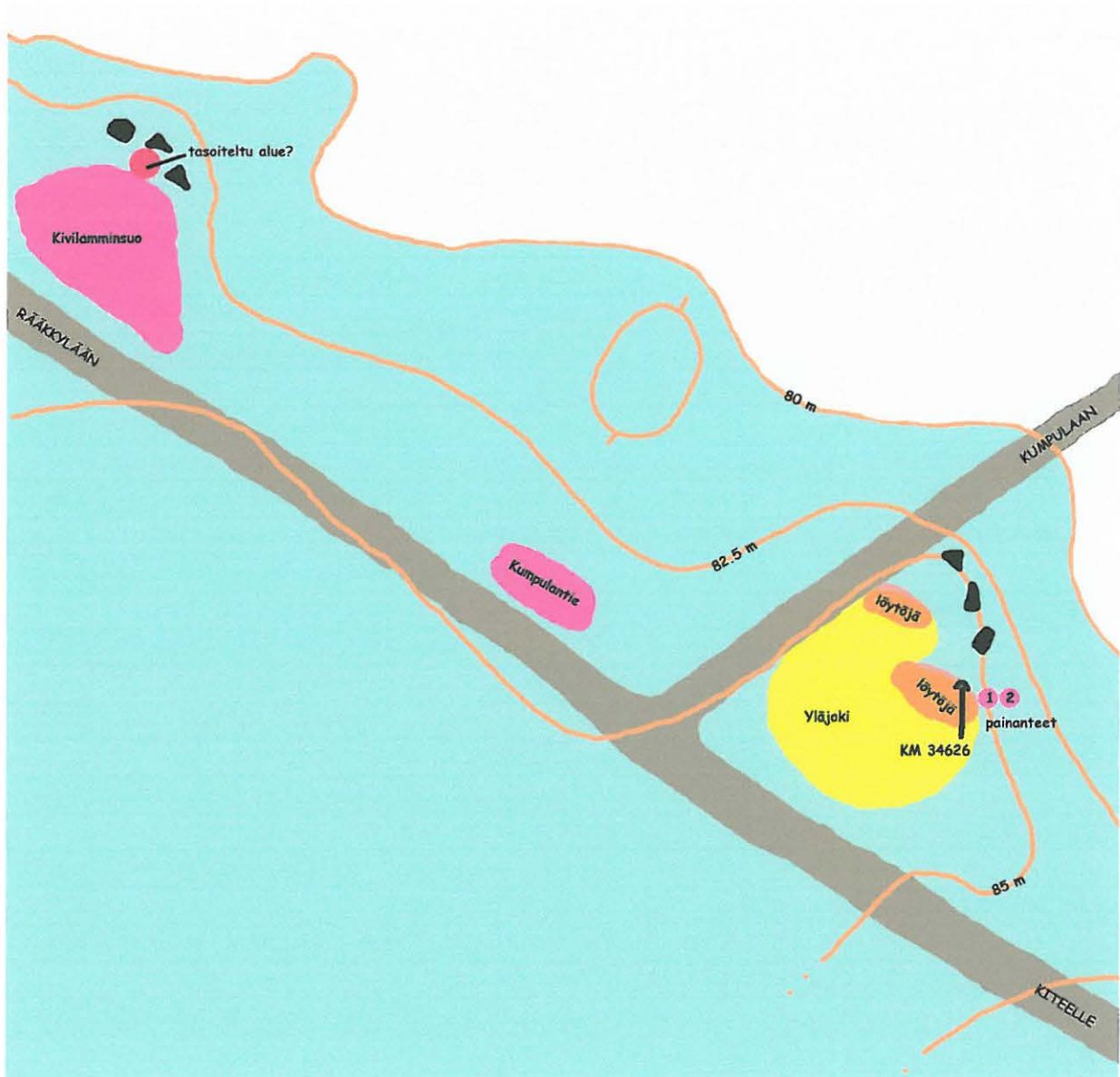
Mika Lavento 1992, vaaitus	KM 27575, saviastian paloja, kiviesineitä
Petro Pesonen 1993, tarkastus	KM 27781
Petro Pesonen 1993, inventointi	KM 27841, saviastian paloja, kvartssia, palanutta luuta, asbestia
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28774, saviastian paloja, kvartssia, palanutta luuta, asbestia
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Kohde on ilmeisesti löytynyt Helsingin yliopiston arkeologian laitoksen Saimaa-inventoinnin vaaitusten yhteydessä. Varhaisimmat löydöt on tehty suppealta alueelta metsäaurausvaoista, mutta keväällä 1995 alue paljastui Pesosen ja Karjalaisen inventoinnissa huomattavasti aiemmin oletettua laajemmaksi ja runsaslöytöisemmäksi. Palanutta luuta löytyi hiekkaisesta maasta paikoitellen niin paljon, että tutkijat ottivat neljän litran maanäytteitä, joista palanutta luuta seulottiin millin seulalla. Varsinaisen löytöalueen korkeudeksi vaaittiin 84.5 mpy, mikä käy hyvin yksin paikan varhaisneoliittisen löytöateriaalin kanssa. Hieman alemmilta korkeuksilta löytyi lisäksi kvartssia.

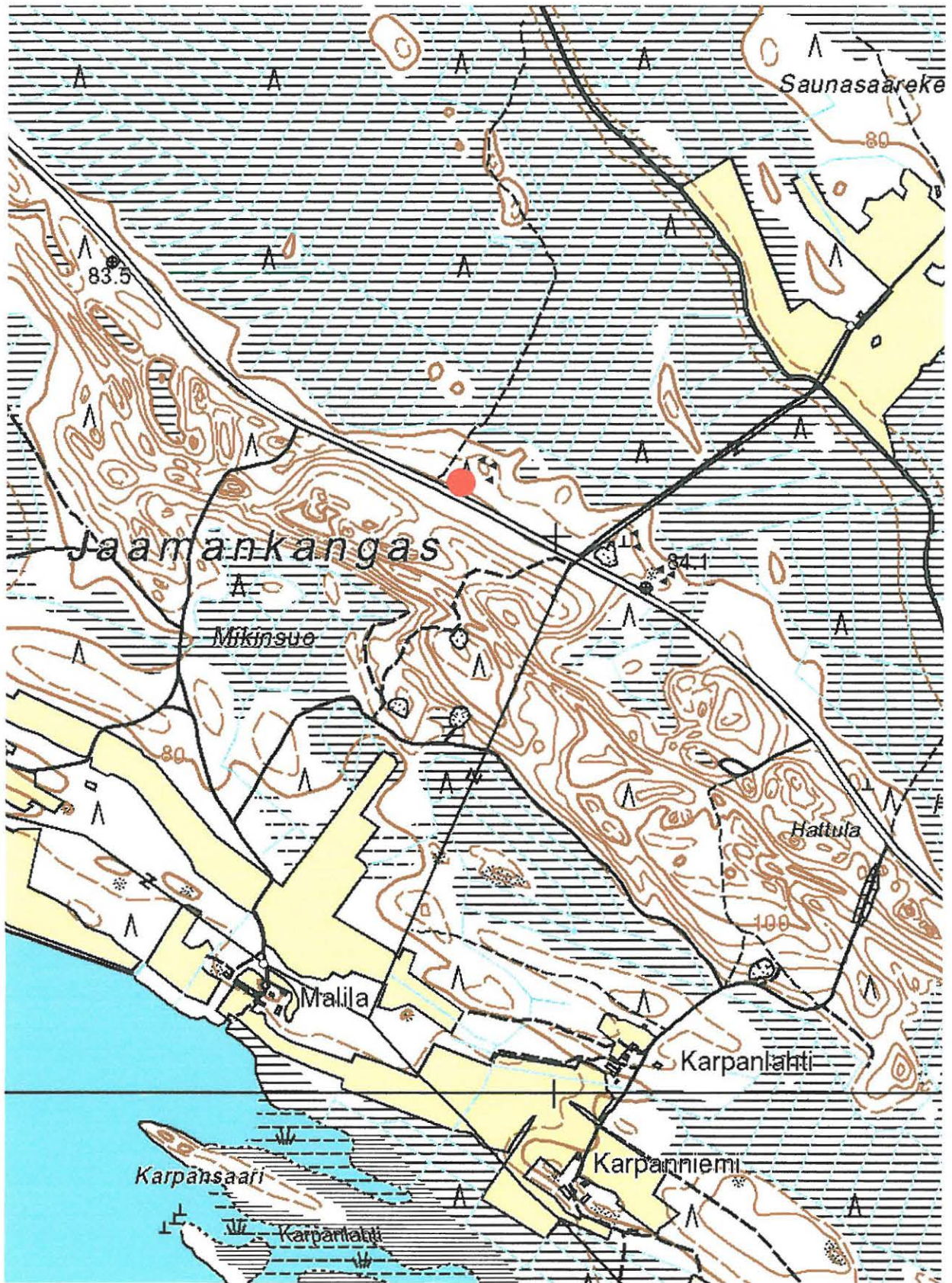
Kesän 2004 inventoinnin aikana metsäauraukset olivat kasvaneet täysin umpeen, eikä uusia löytöjä kohteesta tehty.

Kertomuksen liitteet:

Kartat	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara Yleiskarttaluonnos alueesta, ei mittakaavassa. Perustuu Petro Pesosen karttaluonnokseen (1995).
Negatiivit	-
Diat	-

Yleiskarttaluonnos muinaisjäännösalueesta, jossa sijaitsevat Kivilamminsuu (20), Yläjoki (22) ja Kumpulantie (31). Perustuu Petro Pesosen yleiskarttaluonnokseen (1995), täydentäen piirtänyt Oili Forsberg. Ei mittakaavassa.

RÄÄKKYLÄ 0020 KIVILAMMINSUO, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 11 Kiesvaara ja 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6901.140, 3652.289, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 21 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Löytöalue välillä 6901.221, 3652.229 – 6901.163, 3652.288. Muinai sjäännösrekisterissä annetut koordinaatit osuvat lähes Rääkkylä-Kitee –maantielle ja ovat siten epätarkat. Todennäköisesti asuinpaikka-alue jatkuu löytölinjalta ylärinteeseen, jossa havainnointimahdollisuudet kuitenkin olivat huonot.

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka-alue sijaitsee Rääkkylä-Kitee –maantien tuntumassa hiekkaisella nyppylällä, joitakin kymmeniä metrejä kunnan rajalta. Muinaijäännösrekisterin tietojen perusteella asuinpaikkalöytöjä on tehty maantien molemmiin puoliin, kesän 2004 inventointilöydöt poimittiin alueen lounaislaidalla kulkevan hiekkatien pinnalta sekä joitakin metrejä ylempää rinteestä laikutusjäljistä. Pesosen karttaluonnoksessa (1995) löytöalue kuvataan kuitenkin nyppylän laelle.

Kohteesta on mj-rekisterissä ilmoitettu löytyneeksi myös kolme asumuspainannetta, Pesosen karttaluonnoksessa niitä on kuitenkin vain yksi. Tämä osa asuinpaikkaa oli kuitenkin niin heinittynyt, ettei havaintoja asumuspainanteesta päästy tekemään. Laikutuksesta huolimatta asuinpaikka-alue ainakin Rääkkylän puolisilta osiltaan vaikuttaa suhteellisen eheältä.

Ylälampi-Sarvisuon asuinpaikka-alue (21) Rääkkylän ja Kiteen kuntien rajalta. Löytöjä poimittiin kesän 2004 inventoinnissa lähinnä kuvan keskellä näkyvän hiekkatien yläpuolelta. Panoraama. PKM 87:808-809.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen 1993, tarkastus	KM 27783, keramiikkaa, kvartssia, palanutta luuta
Pesonen Petro ja Karjalainen Taisto 1995, inventointi	-
Eero Ikonen 2002, irtolöytö	KM 33292, saviastian paloja, kvartssia
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34625, varhaismetallikautista keramiikkaa, asbestia, kvartssia

Kohteen on löytänyt Petro Pesonen kesällä 1993. Asuinpaikkalöytöjen lisäksi paikalta on löytynyt kolme pyyntikuoppaa sekä ilmeisesti yksi asumuspainanne. Karttatietojen perusteella painanne ja löytöalue sijaitsisivat pääasiassa hiekkaisen harjanteen laella. Kesän 2004 löydöt tehtiin alemmaa rinteestä. Havainnointi harjanteen laella oli käytännössä mahdotonta korkean heinikon vuoksi.

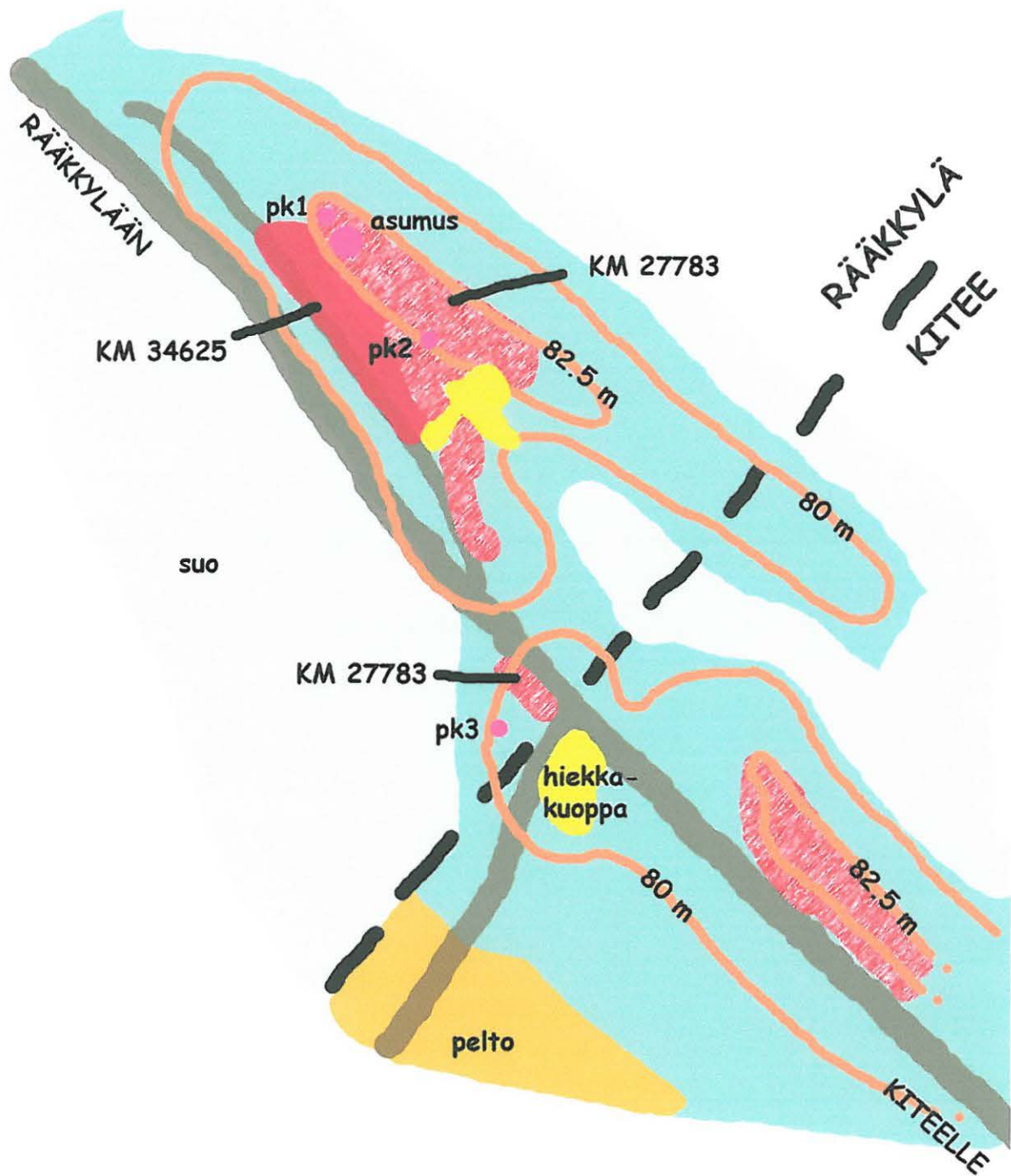
Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari (1996) Karttaluonnos alueesta, piirt. Oili Forsberg Petro Pesosen karttaluonnoksen (1995) pohjalta.
<i>Negatiivit</i>	PKM 21160:678. Kivi- ja varhaismetallikautista asuinpaikka-alueita hiekkaisella rinteellä Rääkkylän ja Kiteen kuntien rajalla. Paikalla pitäisi rekisteritietojen perusteella olla myös kolme pyyntikuoppaa. Kuvattu kaakosta luoteeseen.
<i>Diat</i>	PKM 87:807. Kivi- ja varhaismetallikautista asuinpaikka-alueita hiekkaisella rinteellä Rääkkylän ja Kiteen kuntien rajalla. Paikalla pitäisi rekisteritietojen perusteella olla myös kolme pyyntikuoppaa. Kuvattu kaakosta luoteeseen. 87:808-809. Asuinpaikkalöytöjä tehtiin hiekkaiselta tieltä sekä alarinteestä, harjanteen laki oli heinittynyt. Panoraama, kuvattu kaakosta luoteeseen. 87:812. Asbestin palanen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta, KM 34625:3. 87:813. Sarsa-Tomitsan keramiikkaa asuinpaikalta, KM 34625:1. 87:814. Sarsa-Tomitsan keramiikkaa asuinpaikalta, KM 34625:1. 87:819. Kvartsikaavin asuinpaikalta, KM 34625:5.

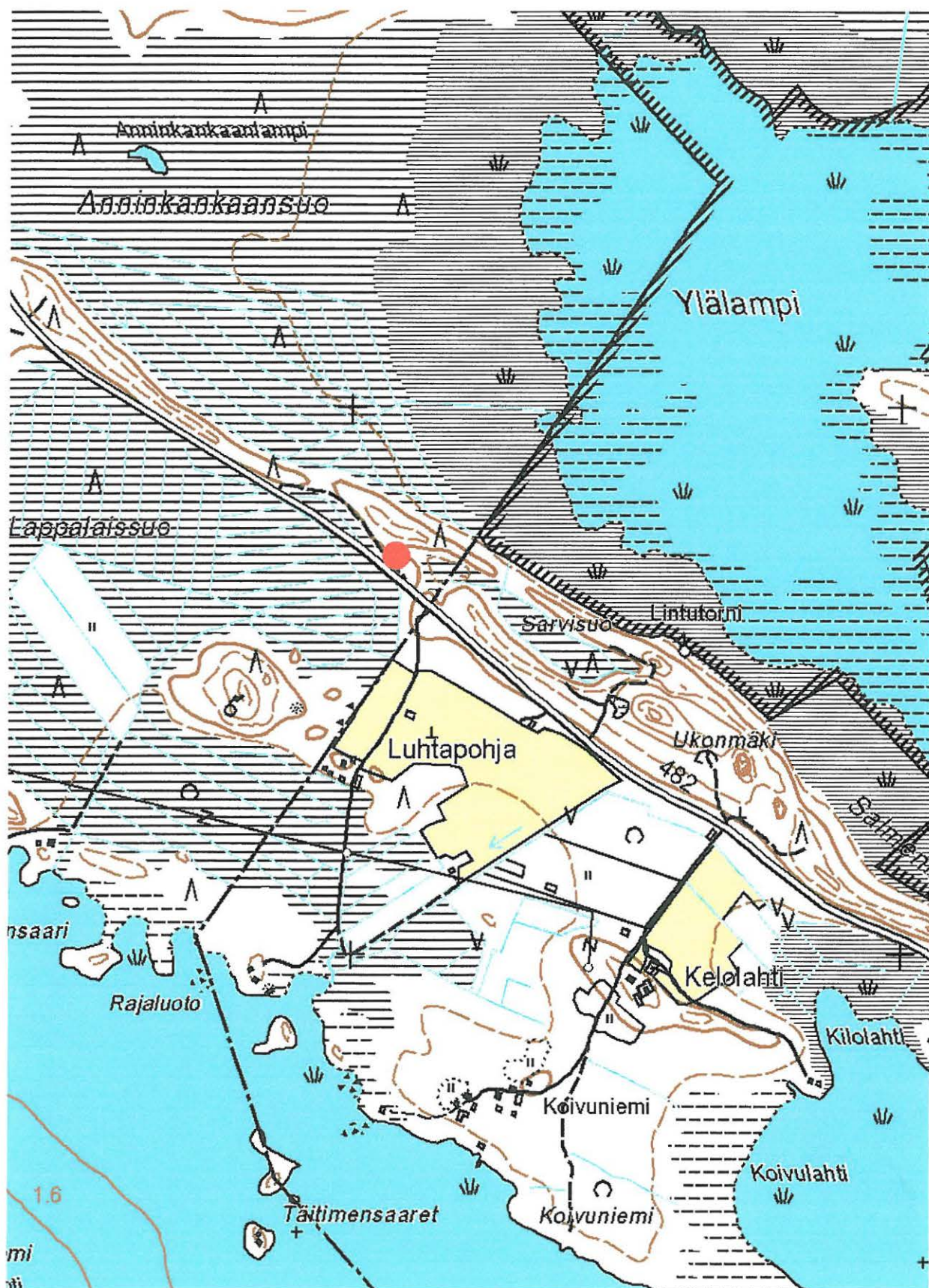
***Tekstiilikeraamisen astian suuosaa
Ylälampi-Sarvisuon asuinpaikalta (21).
PKM 87:814***

YLÄLAMPI-SARVISUO (21) JA YLÄLAMPI-SARVISUO 2 (27)

Yleiskarttaluonnos Ylälampi-Sarvisuon (21) asuinpaikka-alueesta ja Ylälampi-Sarvisuo 2:n pyyntikuopista (27). Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) mukailten ja täydentäen piirtänyt Oili Forsberg. Ei mittakaavassa.

RÄÄKKYLÄ 21 YLÄLAMPI-SARVISUO, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka.
Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0022 Rääkkylä (22) Yläjoki

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.260, 3649.180, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.7 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Hiekkakuopan pohjoisreuna, metsikköön päin alarinteeseen.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylä-Kitee –maantien pohjoispuolella, pienen hiekkakuopan ympärillä, Kumpulän taloon johtavan tilustien kaakkoispuolella. Alue on mäntyvaltaista kangasmaastoa. Asuinpaikan kohdalla vanhat rantamuodostelmat ovat selvästi havaittavissa.

Ennen kesän 2004 inventointia oli kohteesta tehty löytöjä pääasiassa kahdesta pesäkkeestä hiekkakuopan reunalta, viimeisimmät löydöt havaittiin kaakkoisemman löytöalueen (katso yksityiskohtakarttaa) tuntumasta. Tämän löytöalueen pohjoispuolella, joitakin metrejä hiekkakuopan reunalta metsään päin, on kaksi laakeaa painannetta, joista toinen voi olla myöhempääkin maankäsittelyä. Hiekkakuopan reunaan lähempi painanne on kuitenkin aika selvä asumuspainanne.

Selkeämmän painanteen koordinaatit ovat: 6904.251, 3649.185. Painanne on soikeahko, 6 x 4 m ja noin 80 cm syvä. Epämääräisempi painanne, joka on lähes kiinni edellisessä, on lähes neliön muotoinen, 5 x 5 m. Se on noin 60 cm syvä. Painanteen koordinaatit ovat 6904.248, 3649.179.

Yläjoen asuinpaikalla (22), hiekkakuopan reunalla, sijaitsi selkeä asuinpainanne. PKM 87:792.

Tutkimukset ja löydöt:

Pesonen Petro 1993, tarkastus	KM 27782, saviastian paloja, kvartssia, asbestia, palanutta luuta
Pesonen Petro 1993, inventointi	KM 27842, , saviastian paloja, asbestia, palanutta luuta
Pesonen Petro 1995, inventointi	KM 28775, saviastian paloja, palanutta luuta
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34626, varhaista asbestikeramiikkaa

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
Karttaluonnos kohteesta, täydennetty Petro Pesosen (1995) yleiskarttaa alueesta, ei mittakaavassa.

Negatiivit PKM 21160:664-667. Yläjoen kivikautista asuinpaikkaa, panoraama, kuvattu luoteesta kaakkoon. Varhaisempia löytöjä on tehty hiekkakuopan reunoilta vasemmalla näkyvän pöpelikön takaa, kesällä 2004 myös kuvan oikeassa reunassa näkyvän paljaasta leikkauksesta. Tämän kohdan päällä erottuvan nuoren koivikon takana sijaisivat kohteen mahdolliset asumuspaikat.

Diat PKM 87:788-790. Yläjoen kivikautista asuinpaikkaa, panoraama, kuvattu luoteesta kaakkoon. Varhaisempia löytöjä on tehty hiekkakuopan reunoilta vasemmalla näkyvän pöpelikön takaa, kesällä 2004 myös kuvan oikeassa reunassa näkyvän paljaasta leikkauksesta. Tämän kohdan päällä erottuvan nuoren koivikon takana sijaisivat kohteen mahdolliset asumuspaikat.

87:791. Varhaista asbestikeramiikkaa Yläjoen hiekkakuopan seinämästä, KM 34626.

87:792. Asuinpaikka Yläjoen hiekkakuopan reunalla. Kuvattu idästä länteen.

87:815. Varhaista asbestikeramiikkaa asuinpaikalta, KM 34626.

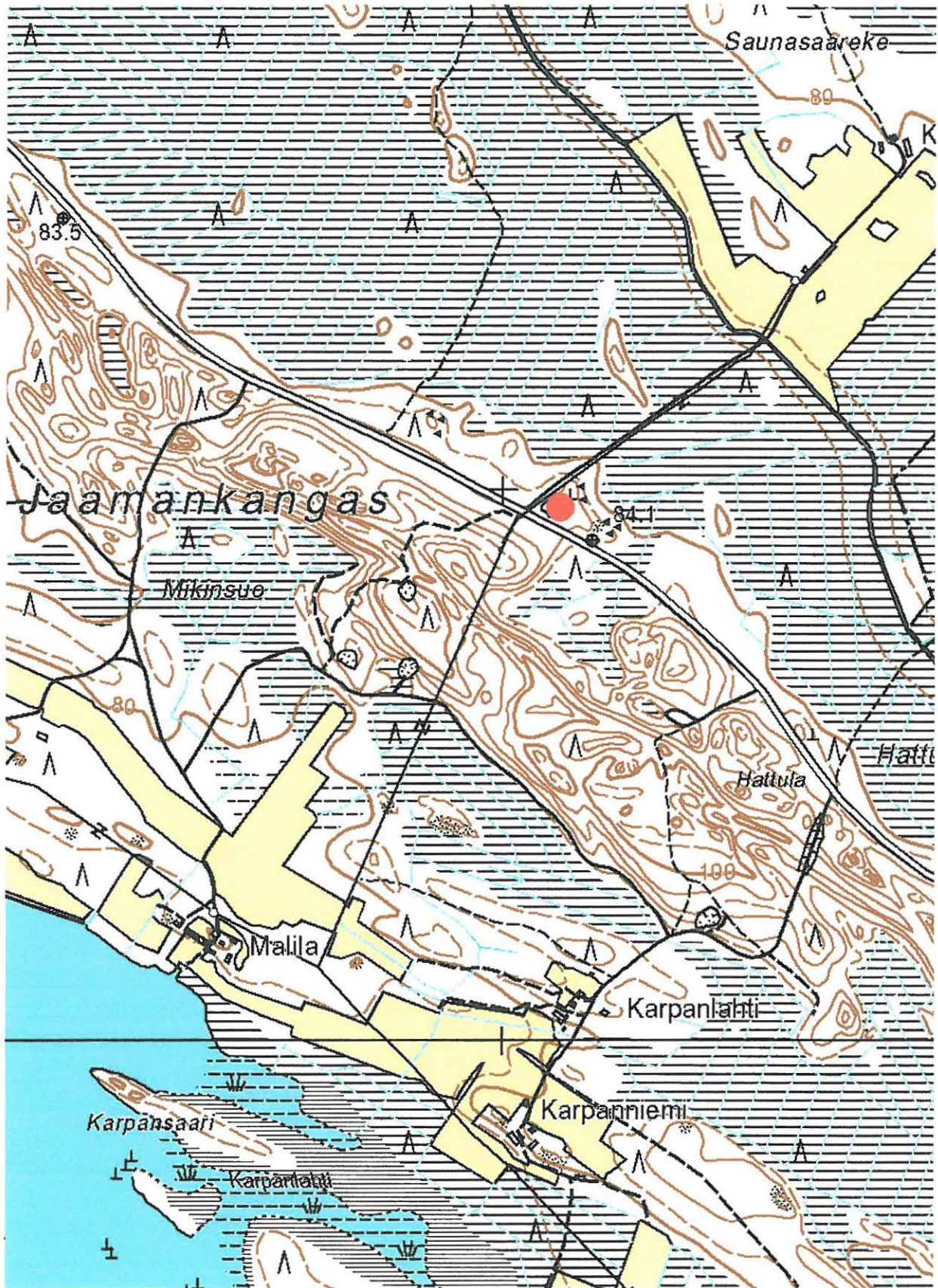
87:828. Varhaista asbestikeramiikkaa Yläjoen kivikautiselta asuinpaikalta. KM 34626.

Yläjoelta (22), hiekkakuopan reunalta löytynyt varhaista asbestikeramiikkaa, KM 34626. Kuva PKM 87:791.

Yleiskarttaluonnos Yläjoen asuinpaikalta (22). Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen piirtänyt Oili Forsberg. Ei mittakaavassa.

RÄÄKKYLÄ 0022 YLÄJOKI, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 11 Kiesvaara ja 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0023 Rääkkylä (23) Salmentie

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.502, 3648.558, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Löytöalue on ilmeisesti suppeahko ala koordinaattipisteen ympärillä.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaalla, Rääkkylä-Kitee –tien koillispuolella, Salmentien risteuksen kohdalla. Tämä tie johtaa lounaassa Kapakan taloon. Alue on hiekkaista mäntykangasta. Kohde sijaitsee 80 mpy korkeuskäysrän yläpuolisella niemekkeellä hieman muuta ympäristöä ylempänä. Alueella on suurehkoja kiviä, kuten muutaman sadan metrin päässä sijaitsevien Kivilamminsuon (20), Yläjoen (22) ja Kumpulantien (31) asuinpaikkojenkin läheisyydessä. Salmentien kohteesta on löytynyt ainoastaan kvartsi-iskoksia, jotka saattavatkin olla peräisin mainittujen kivien hyvälaatuisista kvartsisuonista.

Tutkimukset ja löydöt:

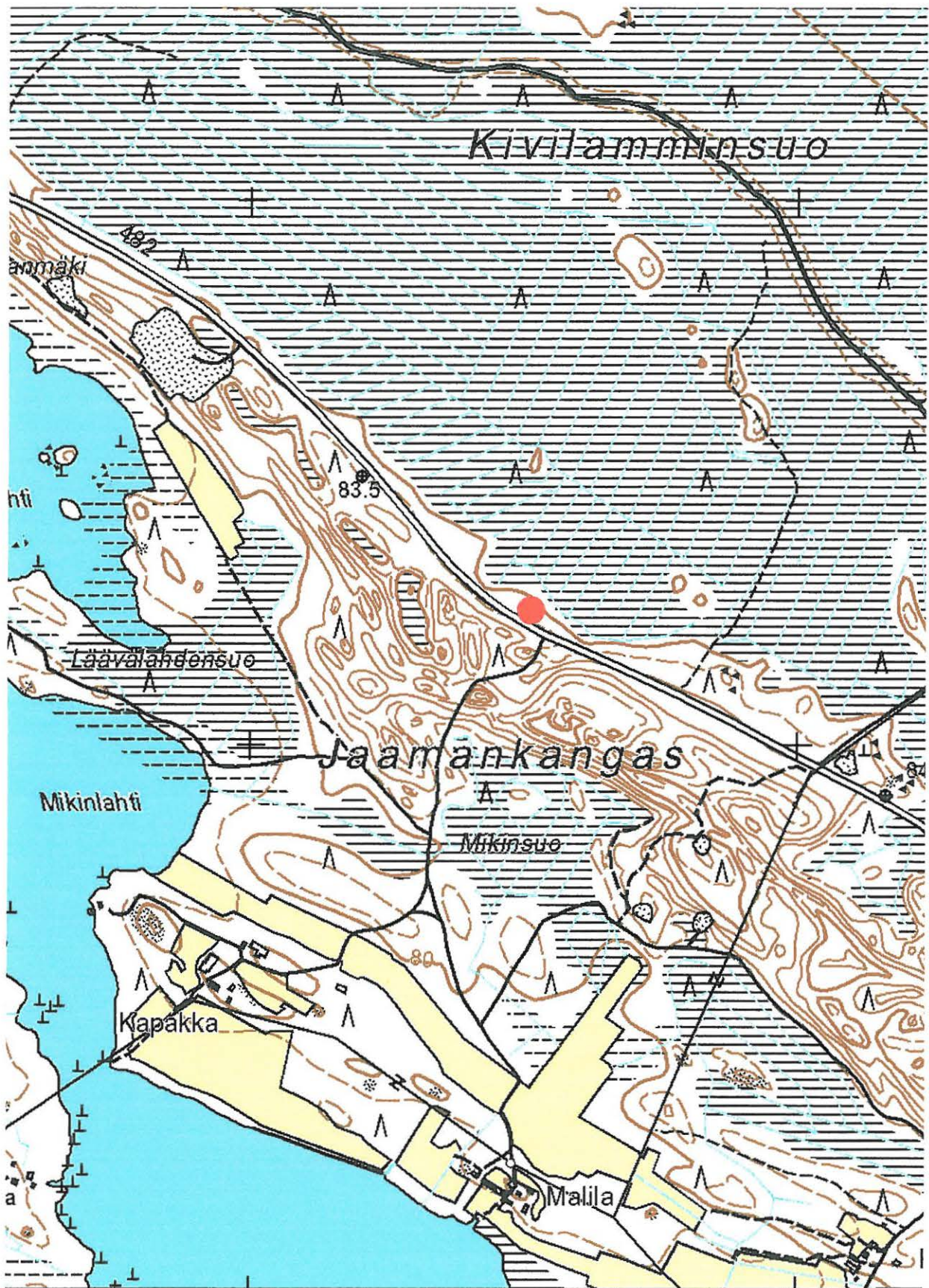
Petro Pesonen 1993, inventointi	KM 27843, kvartsia
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	
	KM 28776, kvartsia
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Petro Pesonen löysi kohteen syyskesällä inventoidessaan tienoita. Koko alue Salmentieltä Kivilamminsuolle oli tarkastushetkellä metsäaurattuna, mutta löytöjä tehtiin vain Salmentien haarasta. Kertomuksessaan Pesonen mainitsee, että asuinpaikka mahdollisesti jatkuu tien toisella puolella – ilmeisesti hän viittaa 82.5 mpy käyrään, kohti luodetta.

Tarkastushetkellä 2004 oli metsäauraus kasvanut umpeen. Uusia löytöjä ei tehty sen paremmin entuudestaan tunnetulla kohteella kuin tien toisella puolellakaan.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0023 SALMENTIE, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0015 Rääkkylä (15) Kivilampi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.987, 3646.477, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 13.6 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaliite Pesonen ja Karjalainen 1995
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Jaamankankaan luoteispäässä, Rääkkylä-Kitee-maantien koillispuolella, Likoniemelle kääntyvän tien luoteispuolella. Löytöalue on pari sataa metriä leveä vyöhyke päätien koillispuolella, vanhalla rantaterassilla. Likoniemen tienhaaran kohdalla on aiemmin ollut metsäaurausalue, josta varhaisimmat löydöt on tehty.

Alue on hiekkaista mäntykangasta, asuinpaikkalöytöjä on tehty metsäaurausvakojen lisäksi tienleikkauksesta ja koekuopista. Löytöjä on kahdelta eri terassilta, ylempältä on varhaista asbestikeramiikkaa, alemmalta tämän lisäksi vielä tyypillistä kampakeramiiikkaa.

Kesällä 2004 metsäauraus oli täysin umpeenkasvanut, eikä kohteesta löytynyt mitään uutta.

Tutkimukset ja löydöt:

Juha Marienberg 1989, irtolöytö	KM 25257, pala kampakeramiiikkaa
Mika Lavento 1992, vaaitus	
Petro Pesonen 1993, tarkastus	KM 27779, asbestikeramiikkaa, kvartssia
Petro Pesonen 1993, inventointi	KM 27838, kvartssia, palanutta luuta
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28771, kampa- ja asbestikeramiikkaa, kvartssiveitsi ja -iskoksia
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

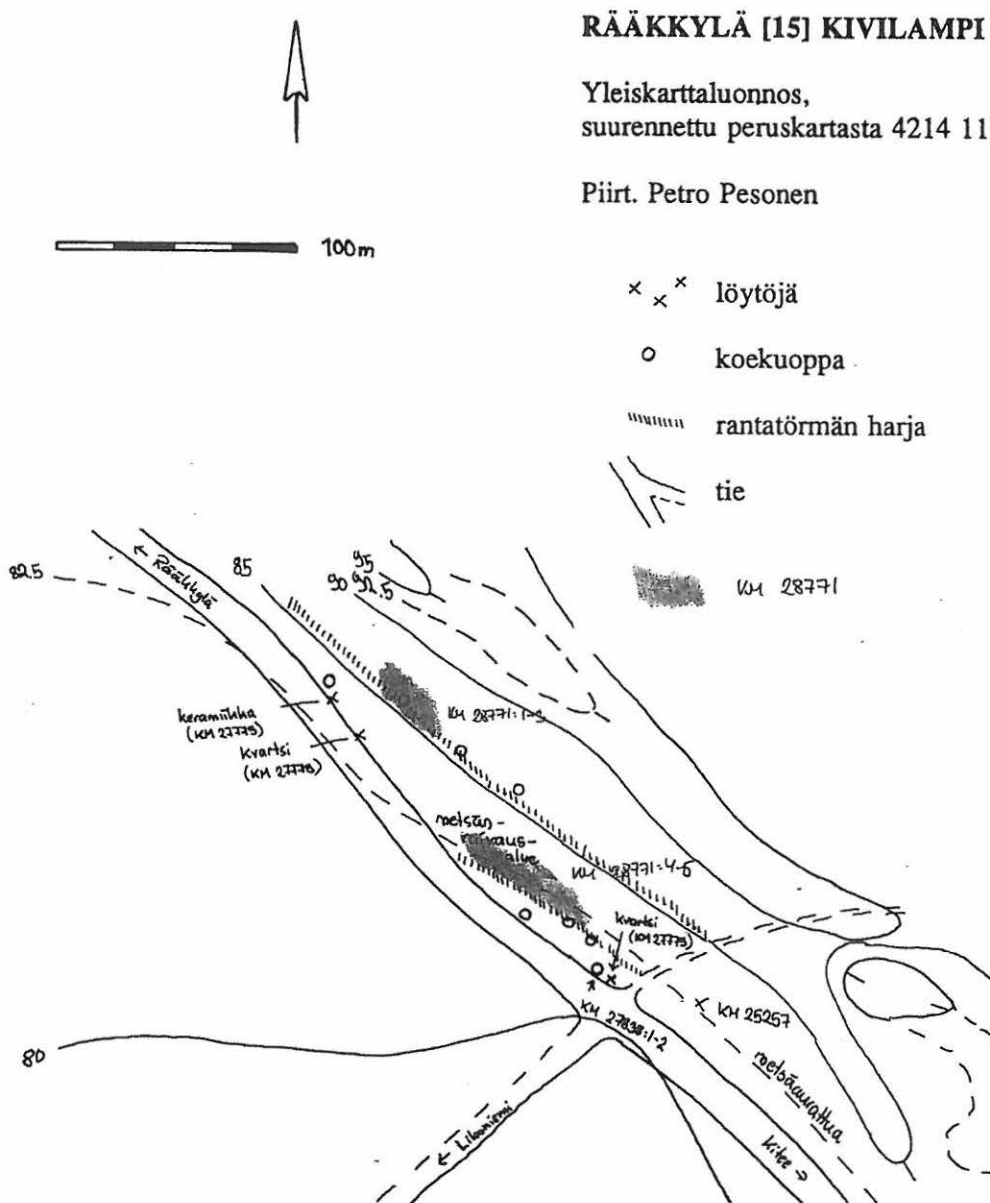
Kohteen löysi Juha Marienberg vuonna 1989. Hän toimitti Museovirastoon suuren kappaleen kampakeraamisesta astiasta, jonka hän oli löytänyt metsäaurausjäljestä Likoniemen tienhaaraa vastapäätä. Petro Pesonen tarkasti paikan 1993 ja löysi tällöin useammasta pesäkkeestä asbestikeramiikkaa ja kvartssia. Myöhemmin samana vuonna tehdyn inventoinnin yhteydessä paikalta löytyi koekuopituksessa lisää kvartssia sekä palanutta luuta.

Keväällä 1995 paikalla inventoivat Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen, jolloin eri rantakorkeuksia vaaittiin. Asutusta todettiin kahdella erillisellä rantakorkeudella, joista ylempi käsitti ainoastaan varhaista asbestikeramiikkaa, alempi tämän lisäksi myös kampakeramiiikkaa.

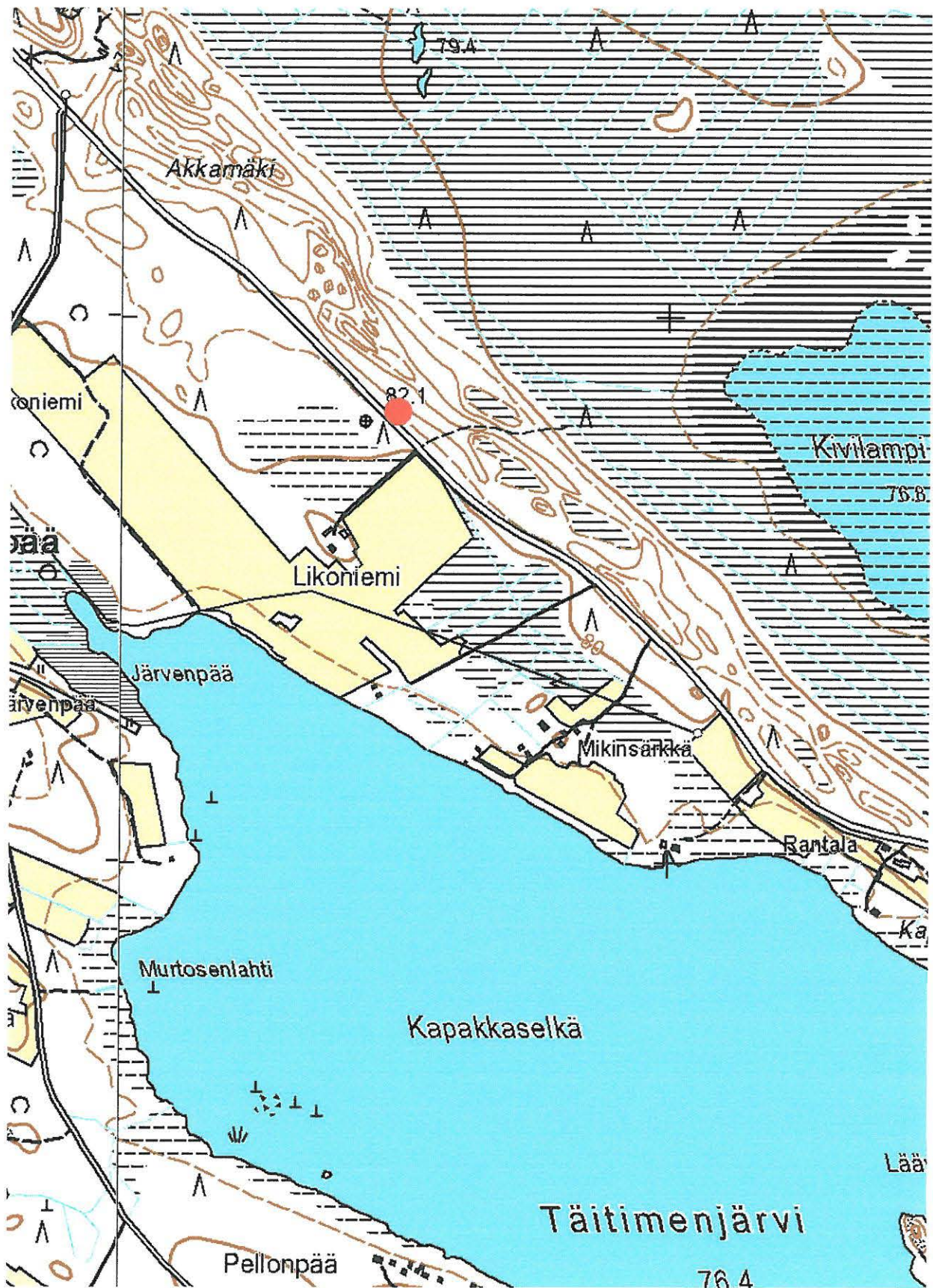
Pesosen inventointien perusteella näyttää siltä, että kohde on suhteellisen yhtenäinen asutusvyöhyke Likoniemen tienhaarasta parisataa metriä luoteeseen. Kesällä 2004 oli metsänauraus tyystin umpeenkasvanut, havainnointimahdollisuudet paikalla olivat olemattomat, eikä uusia löytöjä tehty.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
 Petro Pesosen yleiskarttaluonnos (1995) kohteesta
Negatiivit -
Diat -

Kivilammen (15) löytöalueita. Petro Pesosen yleiskarttaluonnos (1995). Kesällä 2004 metsänauraus oli umpeenkasvanut, eikä uusia löytöjä tehty.

RÄÄKKYLÄ 0015 KIVILAMPI, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 11 Kiesvaara ja 4214 08 Rasivaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0016 Rääkkylä (16) Mikinsärkkä

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.752, 3646.788, z
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 14 km kaakkoon.
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaliite Pesonen ja Karjalainen 1995
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaalla, Täitimänjärven pohjoispuolella, Rääkkylä-Kitee –maantien koillispuolella olevalla luode-kaakko –suuntaisella harjanteella ja tien lounaispuolella olevalla kumpareella ja sen alaisella kankaalla. Alue on mäntykangasta, kaikki löydöt ovat metsänaurautusvaoista. Asuinpaikalla on erotettu neljä löytöaluetta, jotka ovat kolmella korkeusvyöhykkeellä.

Kesän 2004 inventoinnissa todettiin metsäauraukset täysin umpeenkasvaneiksi. Havainnointimahdollisuudet olivat siten huonot, eikä uusia löytöjä tehty.

Tutkimukset ja löydöt:

Mika Lavento 1991, tarkastus	KM 26437, saviastian paloja, kvartssia, palanutta luuta
Mika Lavento 1992, vaaitus	KM 27576, asbestikeramiikkaa
Petro Pesonen 1993, tarkastus	KM 27780, saviastian paloja, kvartssia, kvartsiittia, palanutta luuta
Mika Lavento 1993, inventointi	-
Petro Pesonen 1993, inventointi	KM 27839, saviastian paloja, palanutta savea, piitä, kvartssia, palanutta luuta
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28772, saviastain paloja, piitä, kvartssia, rautakuonaa, palanutta luuta, pihkaa
<i>luetteloimatta 2004, 2002</i>	KM 33360
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Helsingin yliopiston arkeologian laitoksen opetuskaivausten yhteydessä tehtiin paikalle ekskursion, missä yhteydessä kohteen ensimmäiset löydöt tehtiin. Nämä löydöt, saviastian palat, on ilmeisesti luetteloitu päänumerolle KM 26437. Arkistotiedot kohteen löytymisen ajoilta ovat hieman sekavat, mutta ilmeisesti Lavento vaaituksensa yhteydessä löysi vielä palasen asbestikeramiikkaa (KM 27576).

Petro Pesonen tarkasti kohteen kesällä 1993 selvittäen samalla kohteen asbesti- ja kampakeramiikan löytösuhteita kohteessa. Pesonen totesi, että kohteesta vain kulttuurikerroksen ylin osa oli jossain määrin tuhoutunut ja että kohde jatkui metsäauratun alueen kaakkoispuolelle. Samana kesänä kävi Lavento vielä löytöomassa yksittäisen kvartsi-iskoksen kohteesta.

Petro Pesosen inventointien 1993 ja 1995 (yhdessä Taisto Karjalaisen kanssa) perusteella vaikuttaa siltä, että alueella on neljä erillistä löytöaluetta kolmella eri löytökorkeudella. Ylin löytöalue on harjanteella 85.5 mpy ja löytöaineisto on pelkästään varhaista asbestikeramiikkaa. Seuraava löytötaso on maantien halkomana 82.8 mpy. Tältä alueelta on sekä varhaista asbestikeramiikkaa että tyypillistä kampakeramiikkaa, mutta mahdollisesti myös myöhäisneoliittista asbestikeramiikkaa. Alin löytöterassi on noin 80.3 mpy, mistä on rautakuonaa sekä mahdollisesti varhaismetallikautista asbestikeramiikkaa.

Kesällä 2004 saatiin vain todeta koko löytöalue täysin umpeenkasvaneeksi pöpeliköksi. Havainnointimahdollisuudet olivat olemattomat, eikä uusia löytöjä tehty.

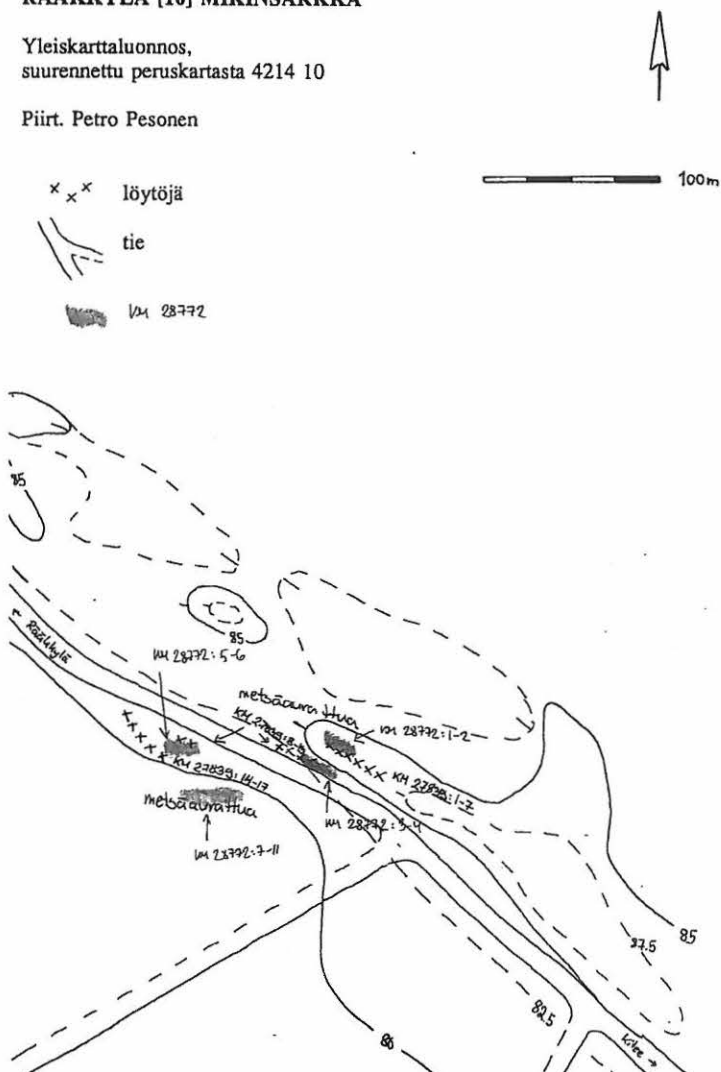
Kertomuksen liitteet:

Kartat	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara Petro Pesosen yleiskarttaluonnos (1995) kohteesta
Negatiivit	-
Diat	-

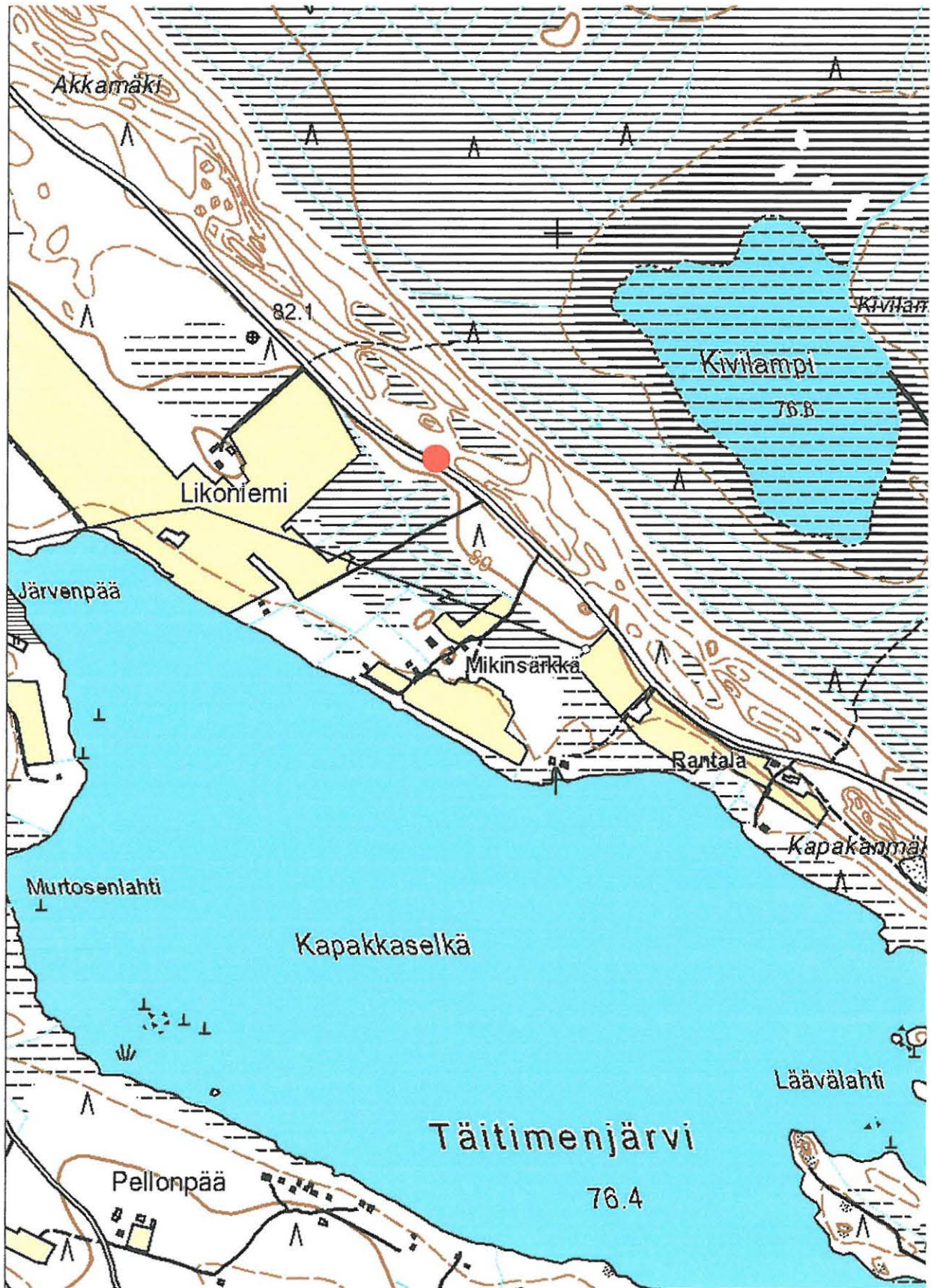
RÄÄKKYLÄ [16] MIKINSÄRKKÄ

Yleiskarttaluonnos,
suurennettu peruskartasta 4214 10

Piirt. Petro Pesonen

Mikinsärkän (16) löytöalueita Petro Pesosen yleiskarttaluonnoksessa (1995). Kesän 2004 inventoinnissa alue todettiin umpeenkasvaneeksi, eikä uusia löytöjä tehty.

RÄÄKKYLÄ 0016 MIKINSÄRKKÄ, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0017 Rääkkylä (17) Rantala

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.355, 3646.266, z 79
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 14.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Jaamankankaan luoteispäässä, Taitimenjärven ja Kivilammen välisellä kannaksella, Rääkkylä-Kitee –maantien molemmiin puolin. Asuinpaikalla on havaittu kaksi erillistä löytötasoa, joista ylempi on kivikkoisella moreeniharjanteella, noin 82.5 mpy, tien koillispuolella. Alempi löytöalue on nykyisellä pellolla, välittömästi tien lounaispuolella, noin 79.5 mpy.

Tutkimukset ja löydöt:

Mika Lavento 1991, tarkastus	KM 26438, kampa- ja asbestikeramiikkaa, kvartssia
Mika Lavento 1992, vaaitus	KM 27577, saviastian paloja, kvartssia, kiviesineitä, palanutta luuta
Mika Lavento 1993 inventointi	KM 28243:1, saviastian paloja
Petro Pesonen 1993, inventointi	KM 27840, kvartsiittiydin
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28773, kvartssia
Mika Lavento 1996, tarkastus	KM 29768, saviastian pala, kvartssia
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Kesällä 1991 Helsingin yliopiston opetuskaivausryhmä kävi paikalla Juha Marienbergin opastamana. Tällöin metsikön puoli alueesta oli vasta metsäaurattu, mistä inventoijat poimivatkin kampa- ja asbestikeramiikan palasia sekä kvartsi-iskoksia. Löydöt tehtiin noin 20 x 30 m suuruiselta alueelta.

Vuotta myöhemmin kävi Mika Lavento paikalla vaaitsemassa kohteen, ja tällöin paikalta poimittiin runsaasti lisää löytöjä (KM 27577). Tällöin löytynyttä suurehkoa asbestikeraamisen astian pohjapalaa on Petro Pesonen arvellut Jysmän keramiikaksi. Vaaituksen yhteydessä ilmeisesti on havaittu, että löytöalueita on kahdella eri tasolla, sillä vaaitusraportissa mainitaan osa löydöistä poimituiksi ylemmältä terassilta, osa alemmalta. Vuotta myöhemmin tehdyn inventoinnin raportissa Lavento toteaa, että ylempään tason löytöaineisto on myöhäisneoliittista asbestikeramiikkaa ja alemman tason materiaali on varhaismetallikautista, keramiikka lähinnä Sär 2:sta. Samassa yhteydessä otettiin fosfaattinäytesarjoja molemmilta alueilta. Tulokset osoittivat selvästi intensiivisempiä ihmistoimintoja kivikautisella asutuksella.

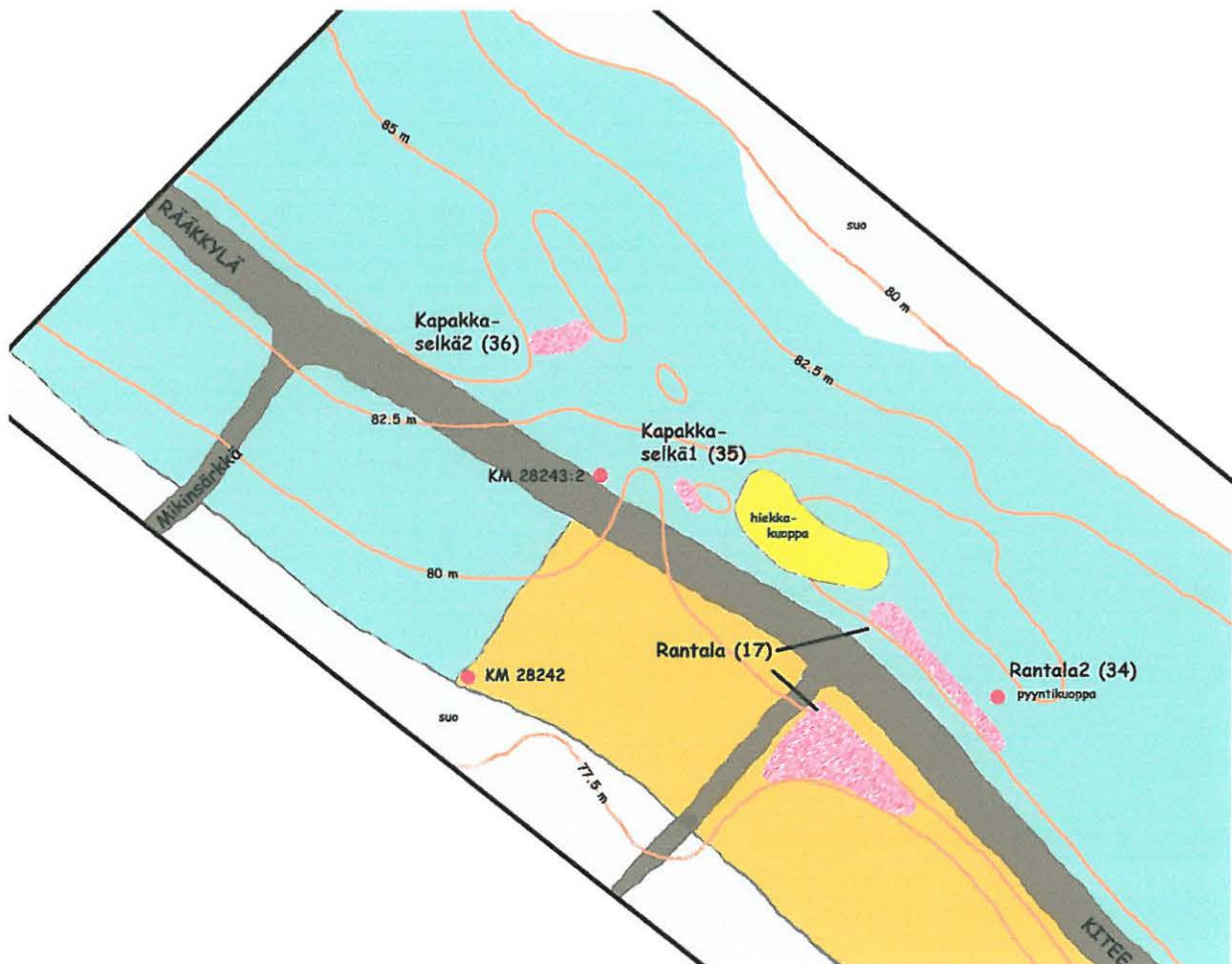
Vuoden 1993 inventoinnin yhteydessä Lavento löysi asbestikeramiikkaa noin sata metriä luoteeseen aiemmin tunnetulta, ylemmältä löytöalueelta. Löydöt (KM 28243:2) luetteloiitiin Rantalan

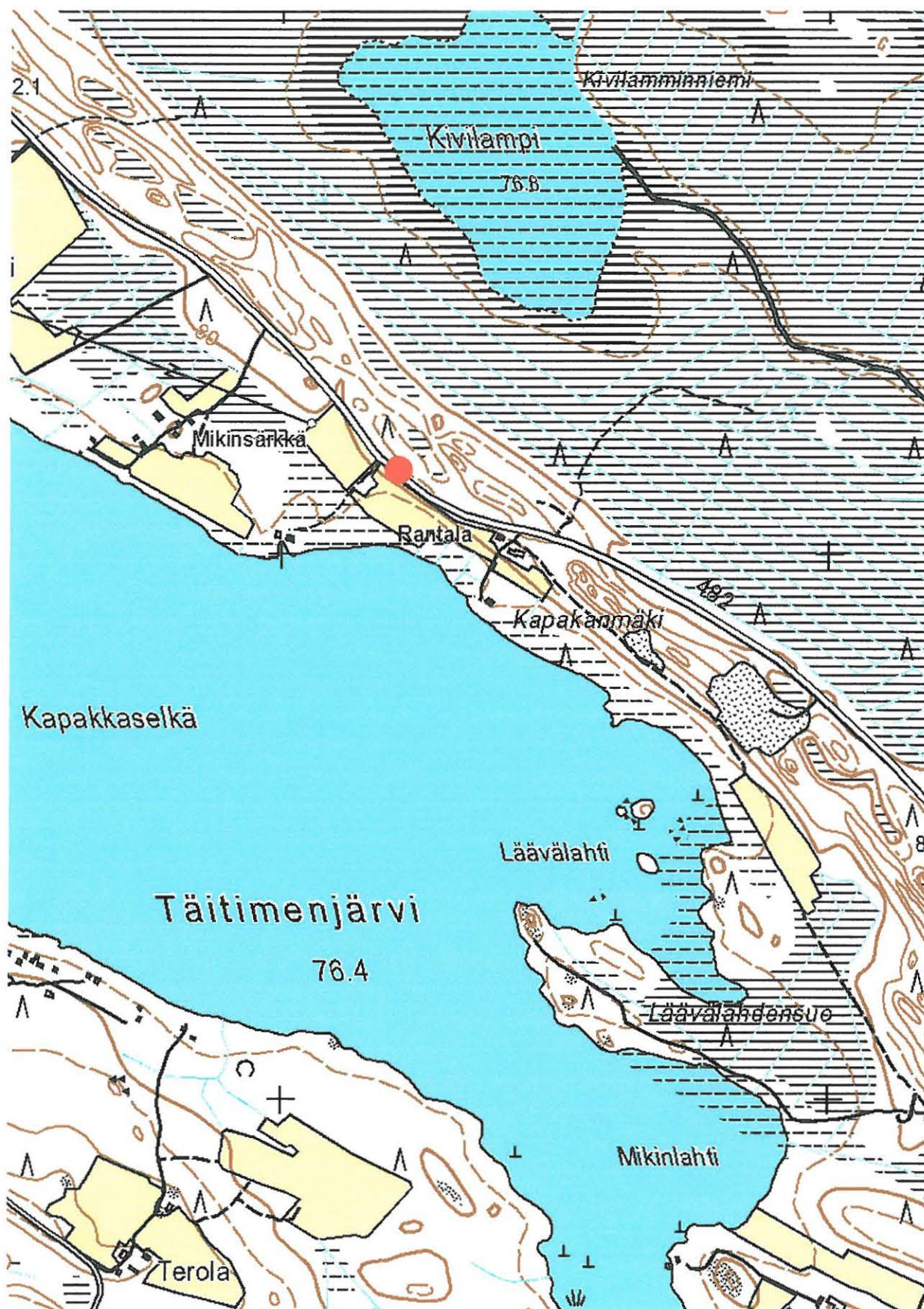
kohteeseen kuuluviksi. Myöhemmin nämä löydöt on yhdistetty Kapakkaselkä 1:n (35) asutukseen kuuluviksi. Vuonna 1993 Petro Pesonen löysi inventoidessaan Jaamaa Rantalasta kvartsiittiytimen. Kahta vuotta myöhemmin hän kävi uudelleen paikalla yhdessä Taisto Karjalaisen kanssa. Tämän käynnin tuloksena metsiköstä löytyi lisää kvartsi-iskoksia, mutta alempi löytötaso, pellon alue, ei ollut auki tutkimusajankohtana toukokuussa. Kesällä 2004 kaikki merkit muinoisesta metsäaurauksesta olivat hävinneet maastosta. Lisäksi pelto oli nurmella, joten havainnointimahdollisuudet olivat olemattomat, eikä uusia löytöjä alueelta tehty.

Kertomuksen liitteet:

- Kartat* PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
 Karttaluonnos muinaisjäännösalueesta 17 Rantala, 34 Rantala 2, 35 Kapakkaselkä 1 ja 36 Kapakkaselkä 2. Petro Pesosen karttaluonnoksia (1995) yhdistellen ja mukailten piirtänyt Oili Forsberg. Ei mittakaavassa.
- Negatiivit* -
- Diat* -

Karttaluonnos muinaisjäännösalueesta Rantala (17), Rantala 2 (34), Kapakkaselkä 1 (35) ja Kapakkaselkä 2 (36). Petro Pesosen karttaluonnoksia (1995) mukailten piirtänyt Oili Forsberg. Ei mittakaavassa.

RÄÄKKYLÄ 0017 RANTALA, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0024 Rääkkylä (24) Akkamäki 1

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat ?
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6906.529, 3645.851, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12.7 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	?
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kvartsi-iskoksen löytöpaikka sijaitsee Akkamäen luoteispäässä, Rääkkylä-Kitee -tieltä Jaamalle haarautuvan tien 15567 risteyksessä, päätien koillispuolella. Alue on jyrkkäreunaisen soraharjanteen lounaisreunalla, harjusta on otettu runsaasti soraa aivan viime aikoihin asti.

Tutkimukset ja löydöt:

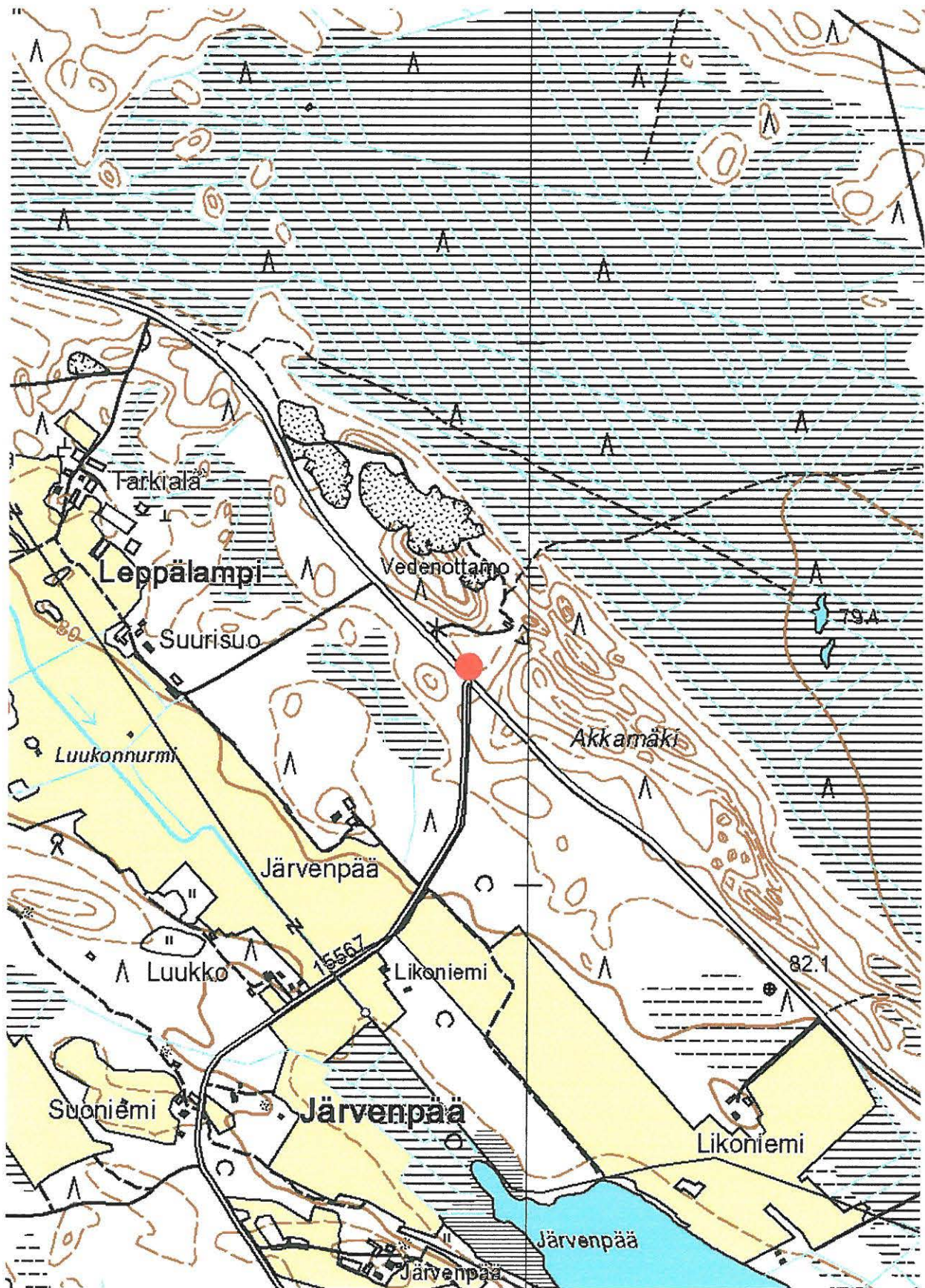
Juha Marienberg 1989, irtolöytö	KM 25297, retusoitu kvartsi-iskos
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	-
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Juha Marienberg on toimittanut Museoviraston kokoelmiin paikalta löytönsä retusoidun kvartsi-iskoksen. Löytöluettelossa ei mainita mitään löytöoloista. Petro Pesonen toteaa inventointikertomuksessaan, että korkeutensa ja topografiansa puolesta paikalla hyvinkin saattaa olla asuinpaikka, vaikkei mitään siihen viittaavaa inventoinnin yhteydessä tullutkaan ilmi.

Inventoinnin yhteydessä 2004 saatettiin vain todeta, ettei maanpinta paikalla ollut avoinna, alue kasvoi nuoria mäntyjä ja koivuja. Koordinaattipisteen tienoille kaivettiin muutamia koekuoppia, jotka olivat vailla merkkejä esihistoriallisista toimista. Huomattavaa kuitenkin oli, että koko tien 15567 risteyksen alueella oli siellä täällä, paikoitellen runsaastikin, mitä ilmeisimmin palaneita kiviä, mikä epäsuorasti viitanee jonkin asteiseen asumiseen näillä tienoilla, tosin ilman, että nämä ihmistoimet välttämättä olisivat esihistoriallisia. Laaja sorakuoppa kohdan pohjoispuolella lukuisine teineen ja polkuineen pääteiden ohella rikkovat maisemaa niin, että muinaismaisemaa paikalle on vaikea hahmottaa.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 08 Rasivaara Yleiskarttaluonnos Akkamäen alueelta, ei mittakaavassa, piirretty Petro Pesosen luonnoksia yhdistelemällä. (Katso sivu 151.)
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0024 AKKAMÄKI 1, kivikautinen asuinpaikka (?). Ote peruskartoista 4214 08 Rasivaara ja 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0025 Rääkkylä (25) Akkamäki 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6906.263, 3645.933, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12.9 kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan luoteisreunalla, Taitimänjärven pohjoispuolella. Kohde on Jaamalle päätieltä kääntyvän tien 15567 risteyksestä noin 200-250 m kaakkoon pienellä kumpareella. Maaperä täällä on hiekkaista, mutta hyvin louhikkoistakin paikoitellen. Kohteen löytymisen aikoihin oli paikka vasta ikään metsäaurattu. Löydöt on poimittu näistä vaoista.

Aivan asuinpaikan alapuolella, osin myös eheällä mäntykankaalla, on useita viljelysraunioita ja kumpareen itäpuolella maakellarin jäännökset. Kellarin seinämät ovat kylmämuuratut, ja rakennelman koko on noin 7 x 4 m. Sen syvyys vaihtelee metristä puoleentoista.

Tutkimukset ja löydöt:

Juha Marienberg 1994, irtolöytö	KM 28310, saviastian paloja, kvartsia
Petro Pesonen 1995, inventointi	KM 28777, saviastian paloja, kvartsia, palanutta luuta
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

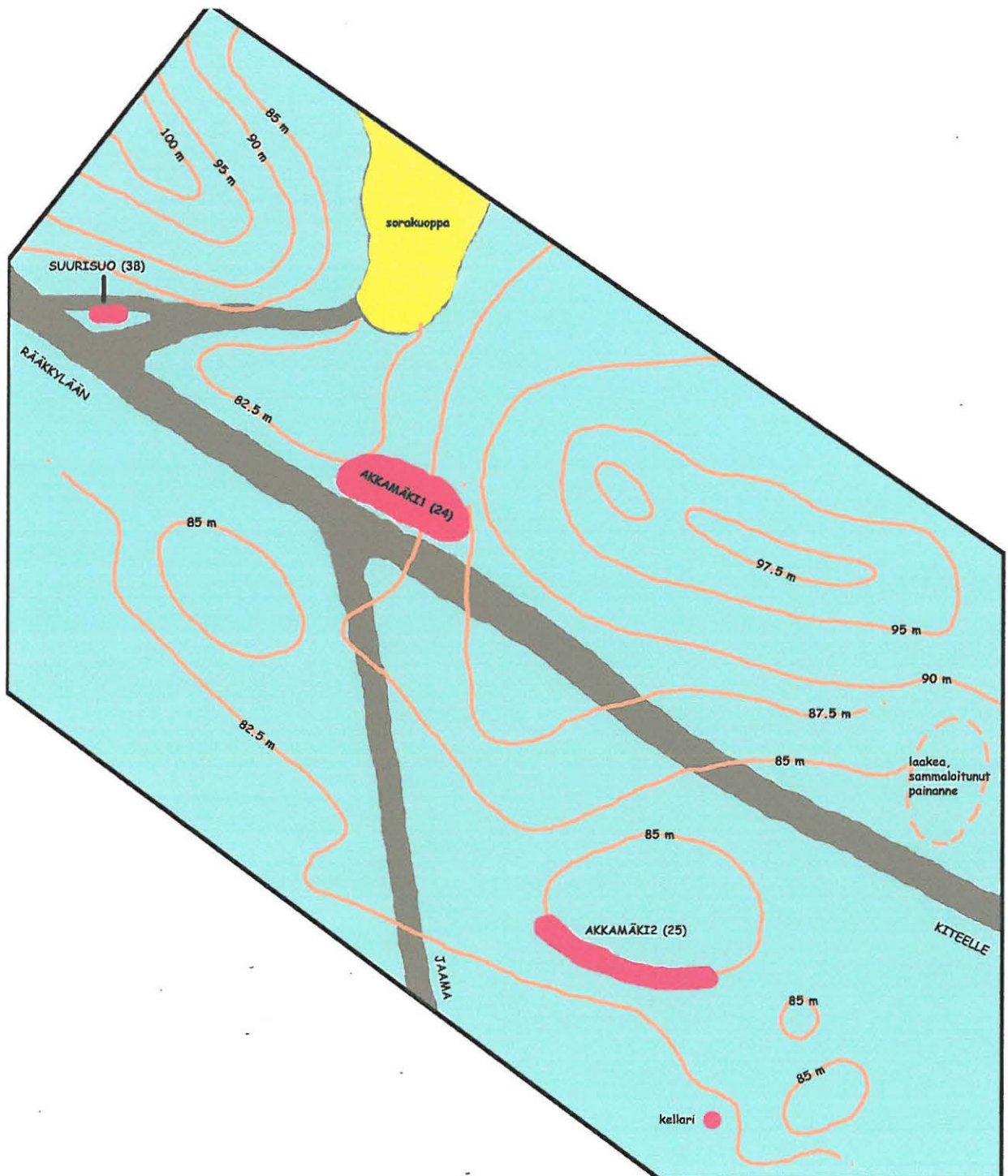
Kohteen löysi Juha Marienberg vuonna 1994. Pesosen inventointilöydöt ovat samalta kohdalta kuin aiemmatkin. Alue oli tällöin metsäaurattu, ja löydöt poimittiin aurasvaoista noin 60 x 15 m kokoiselta alueelta kumpareen lounais- ja etelärinteeltä. Samassa yhteydessä asuinpaikka myös vaaittiin, jolloin rantatörmän juuren korkeudeksi saatiin 83.2 mpy ja löytökorkeudeksi noin 85.3 mpy.

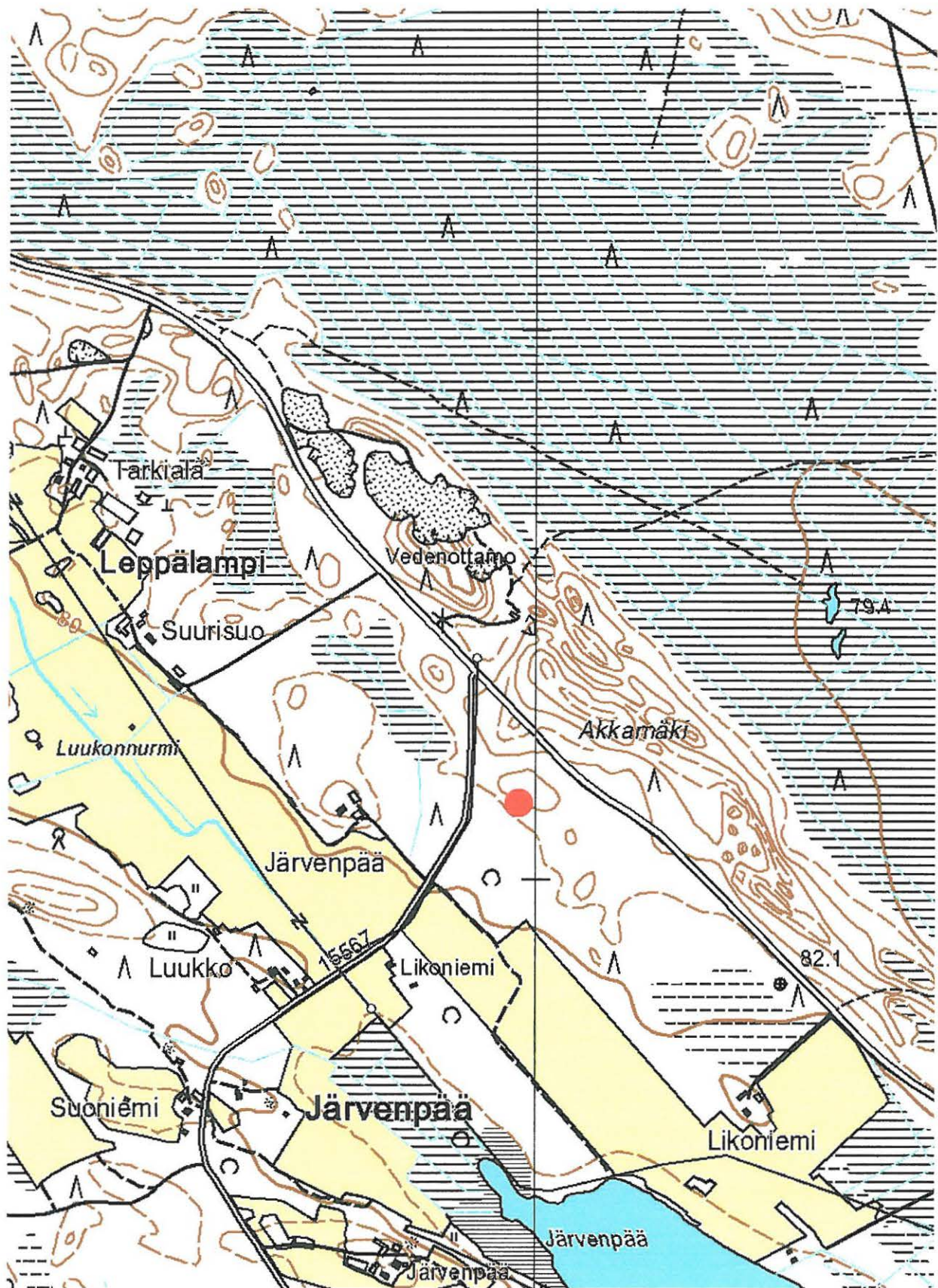
Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä voitiin todeta metsäauraus lähes umpeenkasvaneeksi. Kumpare kasvaa tätä nykyä nuoria mäntyjä ja koivuja. Uusia löytöjä kohteesta ei tehty.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 08 Rasivaara Yleiskarttaluonnos Akkamäen alueelta, ei mittakaavassa, piirretty Petro Pesosen luonnoksia yhdistelemällä.
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

Yleiskarttaluonnos Akkamäen asuinpaikkojen (24 ja 25) sekä Suurisuon (38) alueelta. Petro Pesosen karttaluonnoksia (1995) yhdistelemällä piirtänyt Oili Forsberg. Ei mittakaavassa.

RÄÄKKYLÄ 0025 AKKAMÄKI 2, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 08 Rasivaara ja 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0026 Rääkkylä (26) Harila

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	rautakautinen ja/tai keskiaikainen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6910.506, 3640.279, z 92
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 6 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	407 Oravilahti
<i>Laajuus:</i>	Alueen laajuus on tarkemmin selvittämättä
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Löytöalue on Rasivaaran kylältä kolmisen kilometriä länteen, Oravilahdessa, tien 15559 varrella sijaitsevan Harilan talon pihapiirin tuntumassa, pellolla. Löydöt on tehty viemäröintitöiden yhteydessä, ja ne viittaavat rautakautiseen tai myöhempään asutukseen paikalla. Löydöissä on rautakauden (?) tyyppin karjalaiskeramiikan lisäksi liitupiipun palasia, mikä viitannee myöhempään ajoitukseen, sekä luun kappaleita.

Tutkimukset ja löydöt:

Irtolöytö 1993	KM 28076, rautakauden tyyppin karjalaista keramiikkaa
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

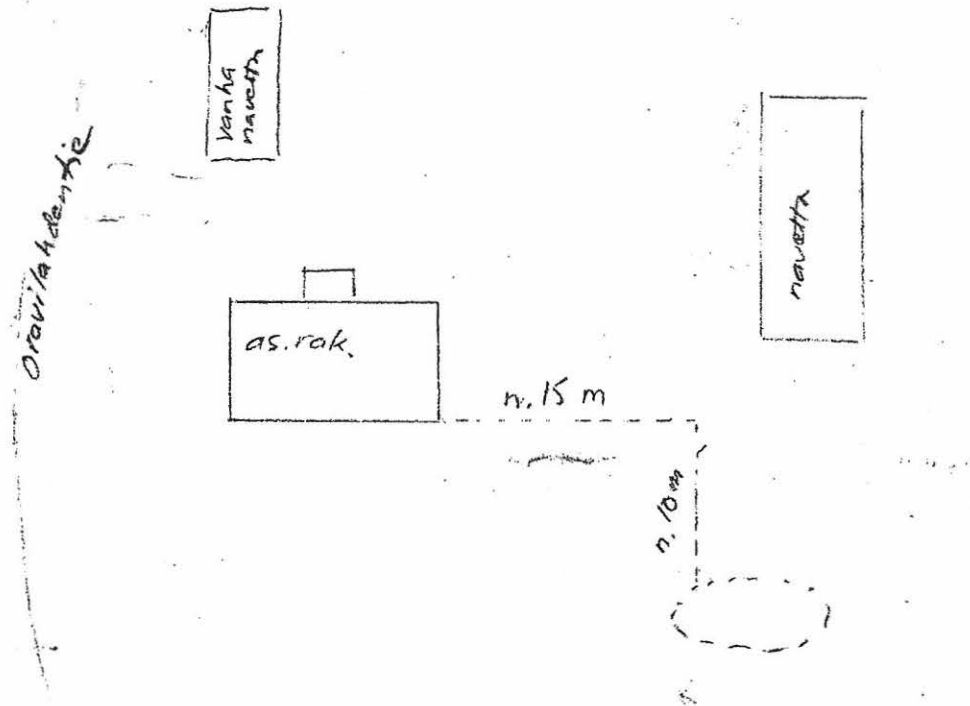
Löydöt on tehty noin 60 cm maanpinnan alapuolelta, pellosta, noin 20 m asuinrakennuksen eteläpuolelta. Löydöt tulivat peltomullan alapuolelta, missä myös oli havaittavissa laattakivistä tehtyä holvimaista rakennetta, joka kaartui takaosastaan alaspäin. Holvauksen alla oli pari senttiä savimaata, minkä alla puolestaan 10-15 cm mustaa, palanutta maakerrosta noin 1.5 m pituisena läikkänä. Tämän kerroksen alla oli puhdas kiekkaamaa. Kaikki löydöt oli poimittu mustasta, noensekaisesta maasta.

Pirjo Lahtiperä mainitsee inventointikertomuksessaan vuodelta 1964, että Oravilahden Kuusikossa on aiemmin sijainnut luterilainen kirkko Kuusikon tilan mailla. Nykyinen kirkko kirkonkylällä on rakennettu 1851, joten tätä vanhempi on Oravilahden kirkon täytynyt olla. Lahtiperän inventoidessa paikalla saatettiin edelleenkin erottaa itä-länsi-suuntaiset hautarivit, vaikka hautasumaata ympäröivä kiviaita oli purettu jo 1900-luvun alussa. Kirkon paikka hautausmaineen sijaitsee noin kilometrin kaakkoon Harilan löytöpaikalta, eivätkä nämä muinaisjäännökset välttämättä liity suoranaisesti samaan yhteyteen. Alueella on kuitenkin ollut kiinteätä asutusta vuosisatojen ajan, ja Harilan löydöt voivat hyvinkin olla historialliselta ajalta.

Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä voitiin ainoastaan todeta, että löytöpelto ympäristöineen oli nurmella. Uusia löytöjä ei paikalta tehty.

Kertomuksen liitteet:

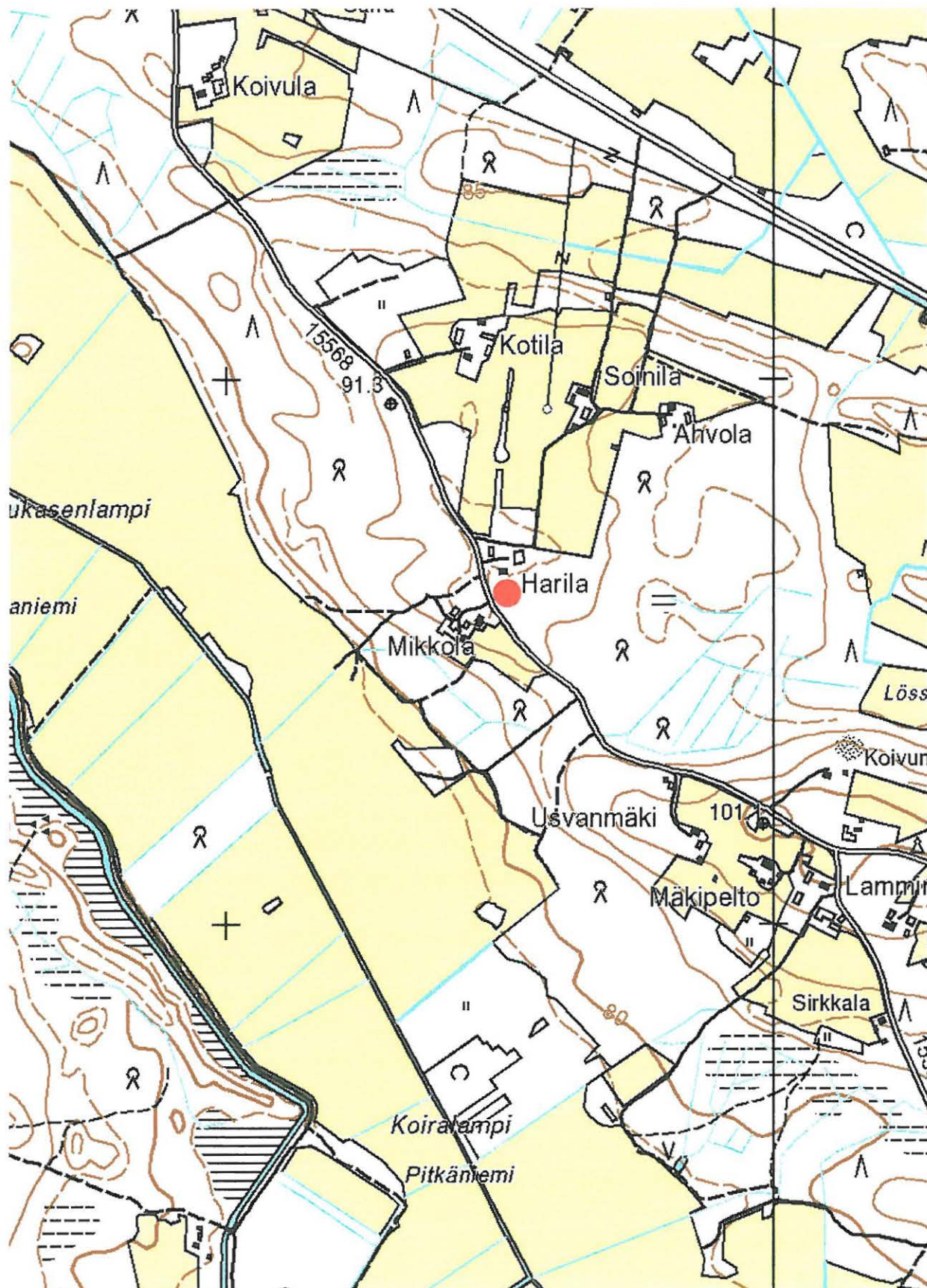
- Kartat** PK 1:20 000, 4214 08 Rasivaara
Verifikaatin mukana seuranneen kartan kopiot sijainnista sekä poikkileikkauksesta, ei mittakaavassa.
- Negatiivit** -
- Diat** -

Asemapiirros Harilan löytöalueesta, ei mittakaavassa. Museoviraston Arkeologian osaston topografinen arkisto, Harilan verifikaatti.

Poikkileikkauskartta maannoksesta löytöpaikalla. Lähde sama kuin yllä. Ei mittakaavassa.

RÄÄKKYLÄ 0026 HARILA, rautakautinen jaltai keskiaikainen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 08 Rasivaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	3
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6901.170, 3652.288, z 81
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 21 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Katso yleiskarttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Pyyntikuopat sijaitsevat Rääkkylä-Kitee –maantien molemmin puolin aivan kuntien välisellä rajalla. Pyyntikuopat 1 ja 2 sijaitsevat samalla harjanteella kuin asuinpaikka Ylälampi-Sarvisuo 21, ja pyyntikuoppa 3 puolestaan Luhtapohjan tien risteuksen pienellä tasannealueella. Pyyntikuoppien halkaisijaksi mj-rekisteri ilmoittaa 2 m ja syvyydeksi 50 cm.

Alue on hiekkapohjaista kangasmaastoa, jossa periaatteessa vanhatkin kuopanteet erottuvat selvästi.

Tutkimukset ja löydöt:

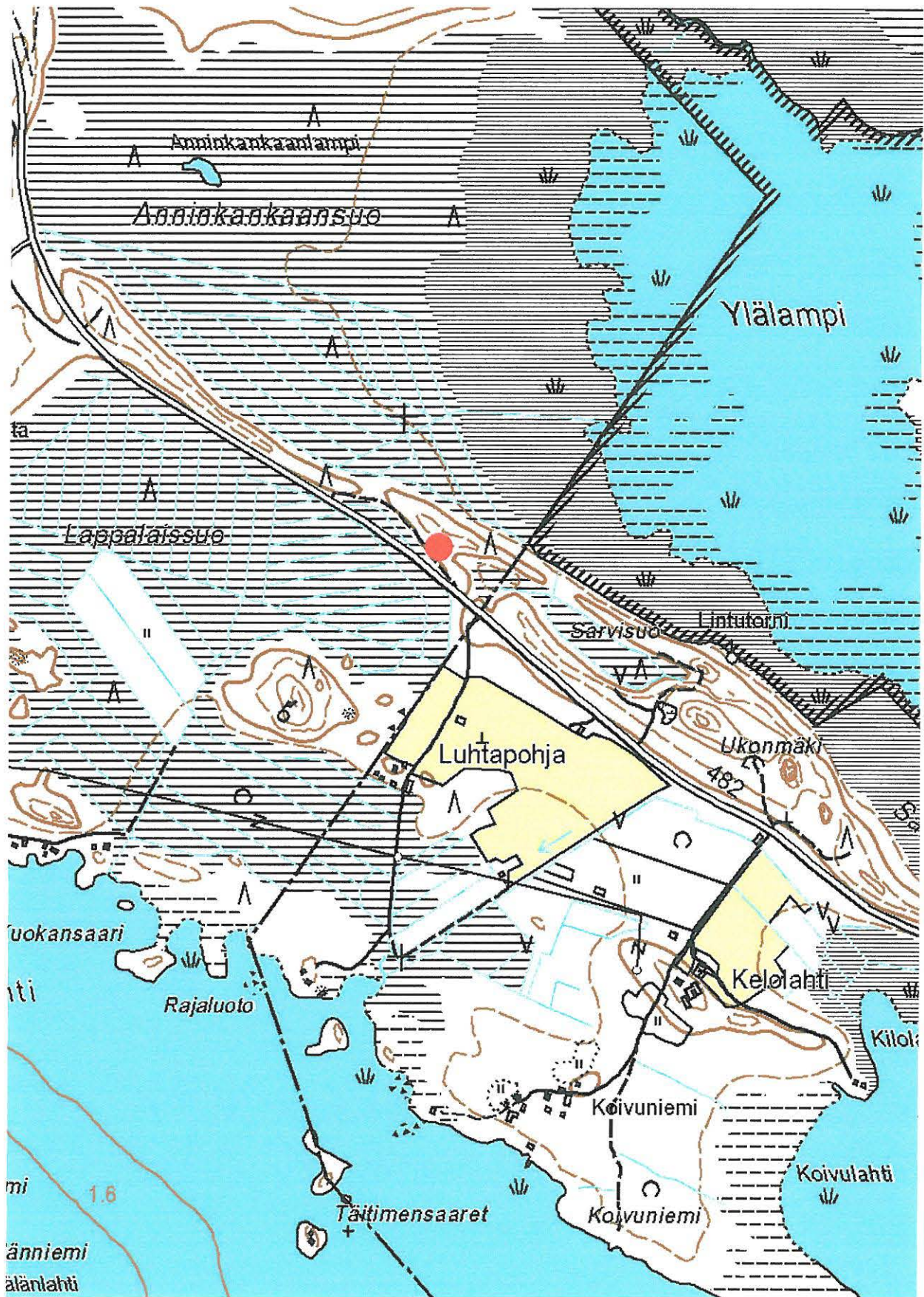
Petro Pesonen 1995, inventointi	-
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Petro Pesonen löysi pyyntikuopat Jaamankankaan inventoinnin yhteydessä varhaismetallikautisen asuinpaikan (Ylälampi-Sarvisuo 21) tuntumasta. Pyyntikuopat 1 ja 2 sijaitsevat asuinpaikalla, kolmas pyyntikuopista on Luhtapohjaan kääntyvän tien risteysalueella. Pesonen toteaa, että pyyntikuoppien tunnistamista vaikeuttavat lähes koko harjun pituudelta kaivetut puolustusvarustukset.

Kesän 2004 inventoinnissa näitä kuopanteita ei kyetty paikallistamaan. Koordinaattitiedot niin tästä kohteesta kuin Ylälampi-Sarvisuon (21) asuinpaikaltakin ovat ilmeisesti hieman epätarkat. Lisäksi rinnettä oli laikutettu aika vastaikään ja sen laki kasvoi tiheää heinää.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirretty Petro Pesosen karttaa (1995) täydentäen (katso sivu 140).
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0027 YLÄLAMPI-SARVISUO 2, ajoittamattomia pyyntikuoppia. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	5
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6901.490, 3651.412, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 21 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Pyyntikuoppa 1: 6901.38, 3651.33 pyyntikuoppa 2: 6901.55, 3651.46 pyyntikuoppa 3: 6901.57, 3651.48 pyyntikuoppa 4: 6901.58, 3651.47 pyyntikuoppa 5: 6901.65, 3651.40

Kohdekuvaus:

Pyyntikuopat sijaitsevat Pörrinmökkin (7) asuinpaikka-alueella, Jaamankankaan eteläkärjessä, hiekkaisella mäntykankaalla. Niitä on aiemmin arveltu niin hiilimiiluiksi, tervahaudoiksi kuin asumuspainanteiksikin, mutta mitä ilmeisimmin ne ovat pyyntikuoppia.

Tutkimukset ja löydöt:

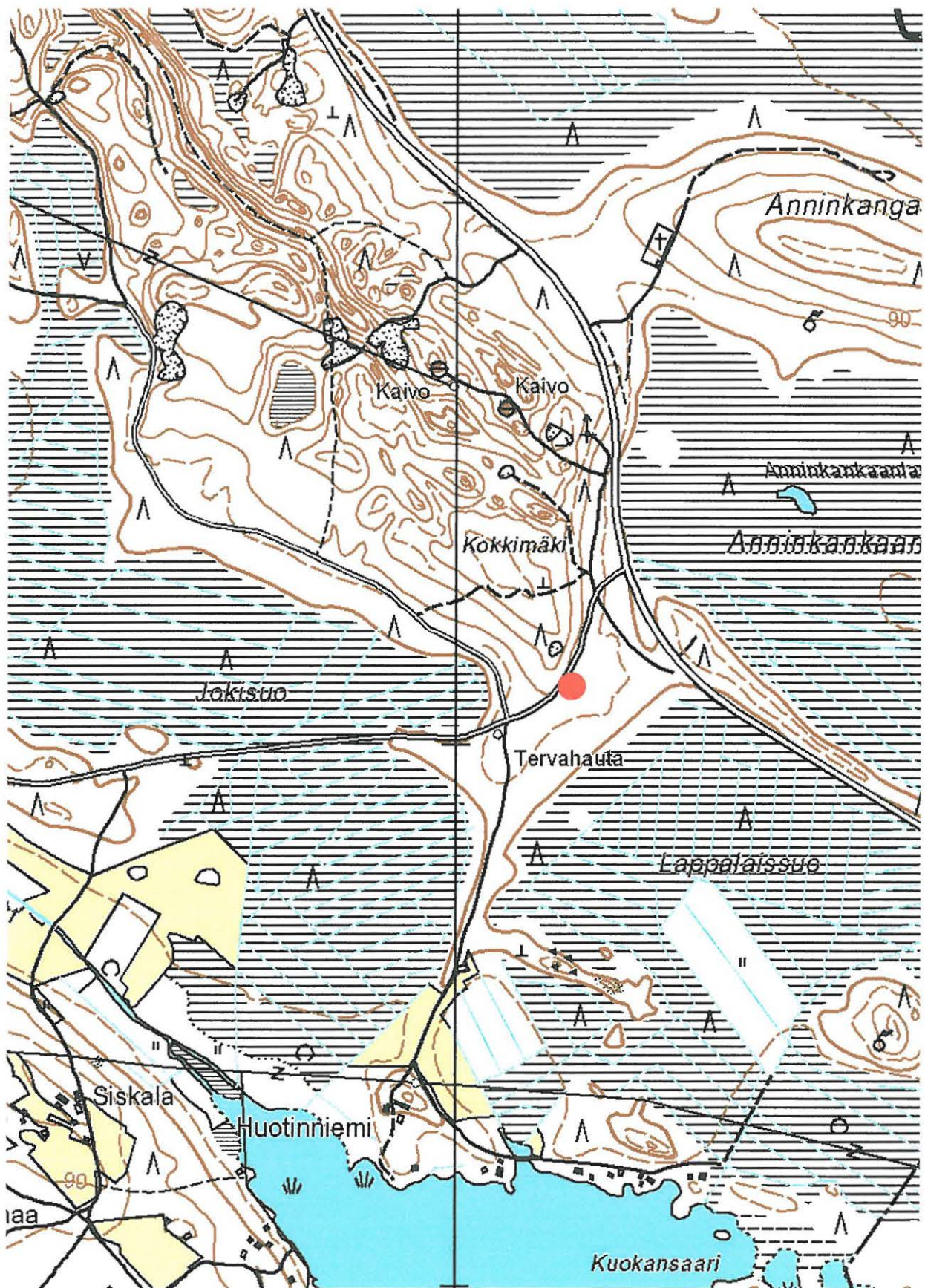
Petro Pesonen tarkasti kuopat Jaamankankaan inventoinnin yhteydessä toukokuussa 1995. Hän totesi kuoppien olevan todennäköisimmin pyyntikuoppia, erityisesti kuoppa numero viittä voi pitää sellaisena.

Kesän 2004 inventoinnissa todettiin kuoppien 2-4 alueen puskittuneen, kuopat yksi ja viisi sitä vastoin olivat helpohkosti löydettävissä.

Ylhäällä ilmoitetut kuoppien yhtenäiskoordinaatit on laskettu manuaalisesti Petro Pesosen ilmoittamista peruskoordinaateista.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirretty Petro Pesosen yleiskarttaa (1995) täydentäen (katso sivu 97).
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0028 PÖRRINMÖKKI B, ajoittamattomia pyyntikuoppia. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0029 Rääkkylä (29) Ylälamminsuo

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6902.723, 3650.804, z 83
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 20 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Pyyntikuoppa sijaitsee Rääkkylä-Kitee tien varrella, Jaamankankaan koillisreunalla ja Ylälamminsuon lounaisreunalla, Jaamankankaalla oleville hiekkakuopille menevän metsäautotien pohjoispuolella. Kuopan halkaisija on noin kaksi metriä, ja syvyyttä sillä on nelisenkymmentä senttiä. Metsäautotien varrella on muitakin kuoppia ja kaivantoja, jotka kuitenkin tuskin ovat esihistoriallisia.

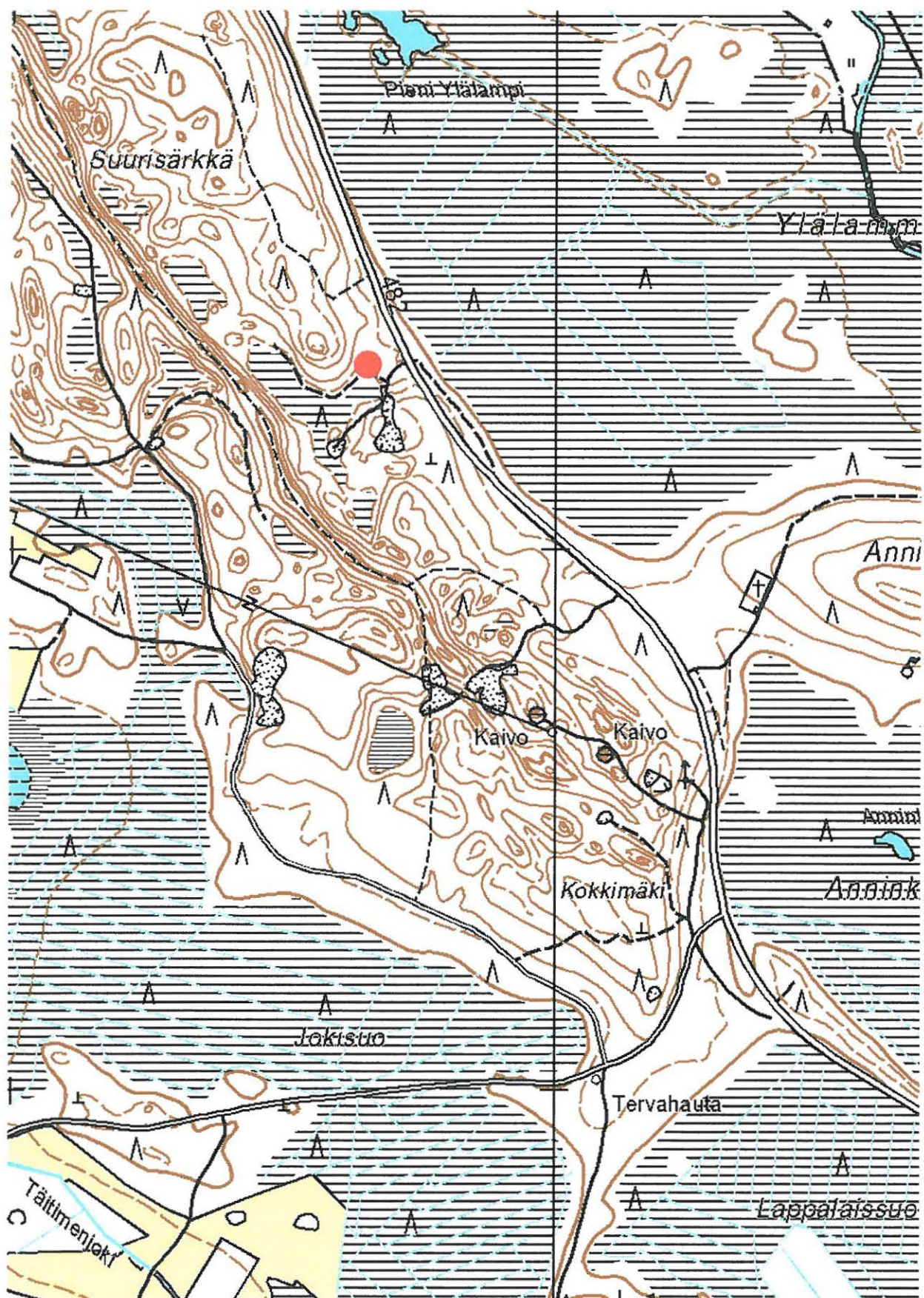
Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen 1995, inventointi	-
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Petro Pesonen löysi pyyntikuopan huhtikuun lopulla aloitellessaan Jaamankankaan inventointia yhdessä Taisto Karjalaisen kanssa. Kuoppa oli edelleen hyvin hahmotettavissa kesällä 2004, tosin itse pyyntikuoppa vaikutti sängen vaatimattomalta kauniissa kangasmaastossa.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0029 YLÄLAMMINSUO, ajoittamaton pyyntikuoppa. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0030 Rääkkylä (30) Suurisärkkä

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6902.571, 3650.110, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 19 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Asuinpaikalla on aiemmin todettu kolme erillistä pesäkettä. Kesän 2004 inventoinnissa kuitenkin kvartsi-iskoksia tavattiin metsätien pinnalta yhtenäisesti ainakin noin 250 m matkalta, 6902.510 , 3650.194 - 6902.675 , 3650.083.

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Jaamankankaan länsireunalla, Multalan talosta noin 300 m koilliseen, metsäautotien varrella. Paikalla on aiemmin (1995) hahmotettu kolme erillistä löytöaluetta, joiden keskikoordinaatti on annettu asuinpaikan koordinaateiksi. Lisäksi kohteesta on dokumentoitu kolme erillistä asuinpaikkaa. Kesän 2004 inventoinnissa kuitenkin löytöpesäkkeiden välisiltä alueilta tieltä löytyi yhtenäisesti kvartsi-iskoksia, joten asuinpaikka-alue lienee vähintäänkin 250 metriä leveä vyöhyke tien molemmin puolin 80-83 mpy.

Asuinpaikanteista kaksi sijaitsee alueen pohjoispäädystä, kolmas aivan asuinpaikka-alueen etelänurkassa. Tämä kolmas painanne on epäselvä, eikä sitä koekuopitettaessa maannoksesta havaittu löytöjä eikä likamaata. Tämän painanteen mitoituksi on annettu 6 x 4 m, syvyys 50 cm. Kaksi selvempää painannetta ovat suurempia, 8 x 4 m, ja syvempiä, noin puoli metriä.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi

KM 28778, pöjänkeramiikkaa, pienoistaltoa, hiotun kiviesineen katkelma, kvartsia, palanutta luuta sekä palaneita kiviä

luetteloimatta 2004, 2003 KM 34212, asuinpaikkalöydöt

Oili Forsberg 2004, inventointi

KM 34627, varhaismetallikautista asbestikeramiikkaa, kvartsia

Kohteen löysivät Pesonen ja Karjalainen 1995 inventoinnissa. Tällöin alue myös vaatiin, mistä ovat peräisin kohteen korkeustiedot (80-83 mpy).

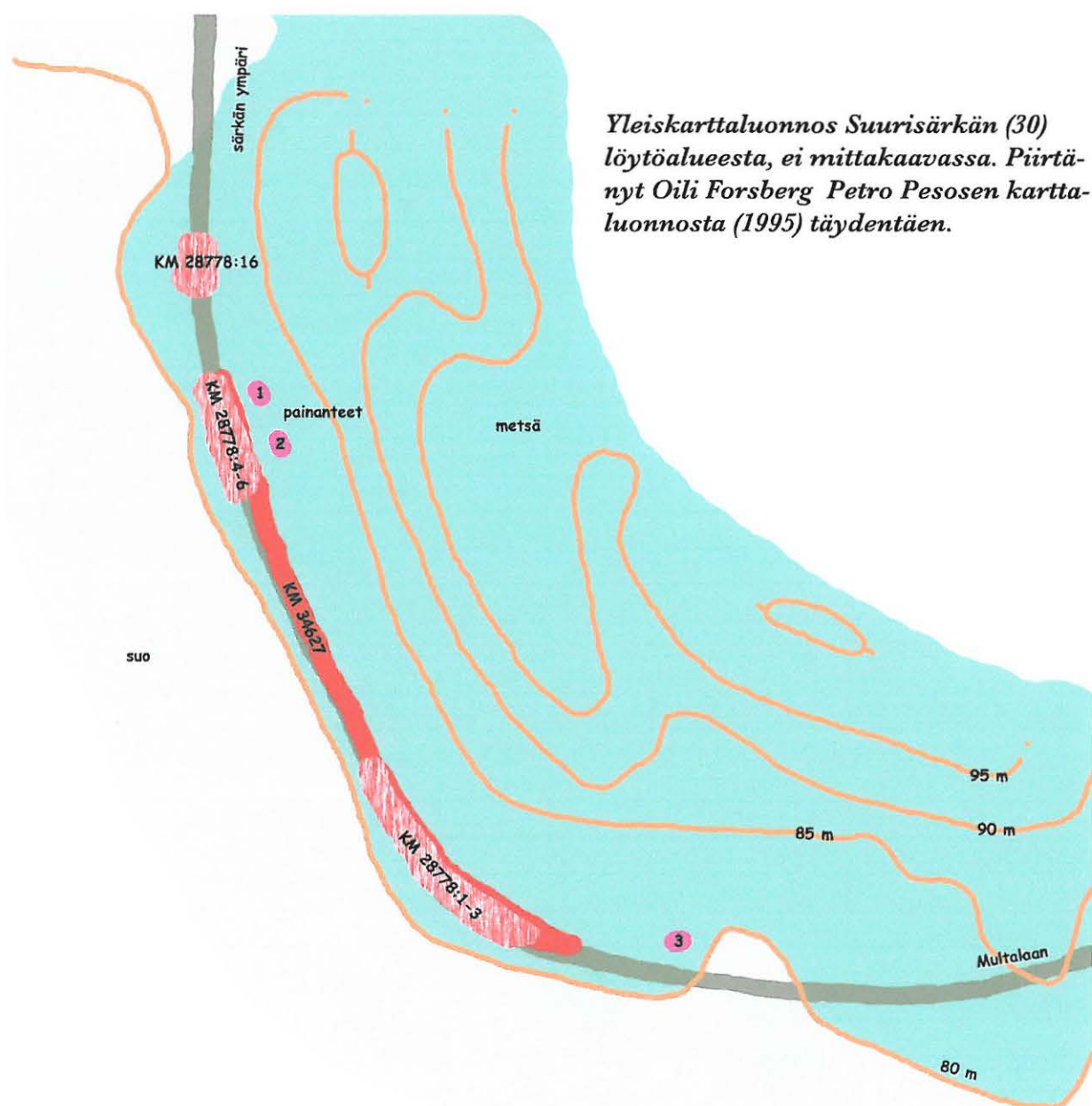
Kesän 2004 inventoinnissa asumuspainanteiden löytäminen tuotti päänvaivaa inventoijalle. Yksikään painanteista ei vaikuta kovin selvältä, vaikka painanteet 1 ja 2 lopulta löytyivätkin maastosta. Niiden syvyydeksi arveltu puoli metriä lienee kuitenkin hieman liioiteltu. Kolmatta painannetta, joka aiemmassa raportissa on mainittu epäselväksi, ei varmuudella paikallistettu. Inventointilöydöissä oli runsaasti hyvälaatuisia kvartsia sekä varhaismetallikautista asbestikeramiikkaa. Inventointiraportissa 1995 arvellaankin alueen matalimpien osien olleen asutettuja varhaisella metallikaudella, mikä sai näin lisää vahvistusta uusimmassa inventoinnissa.

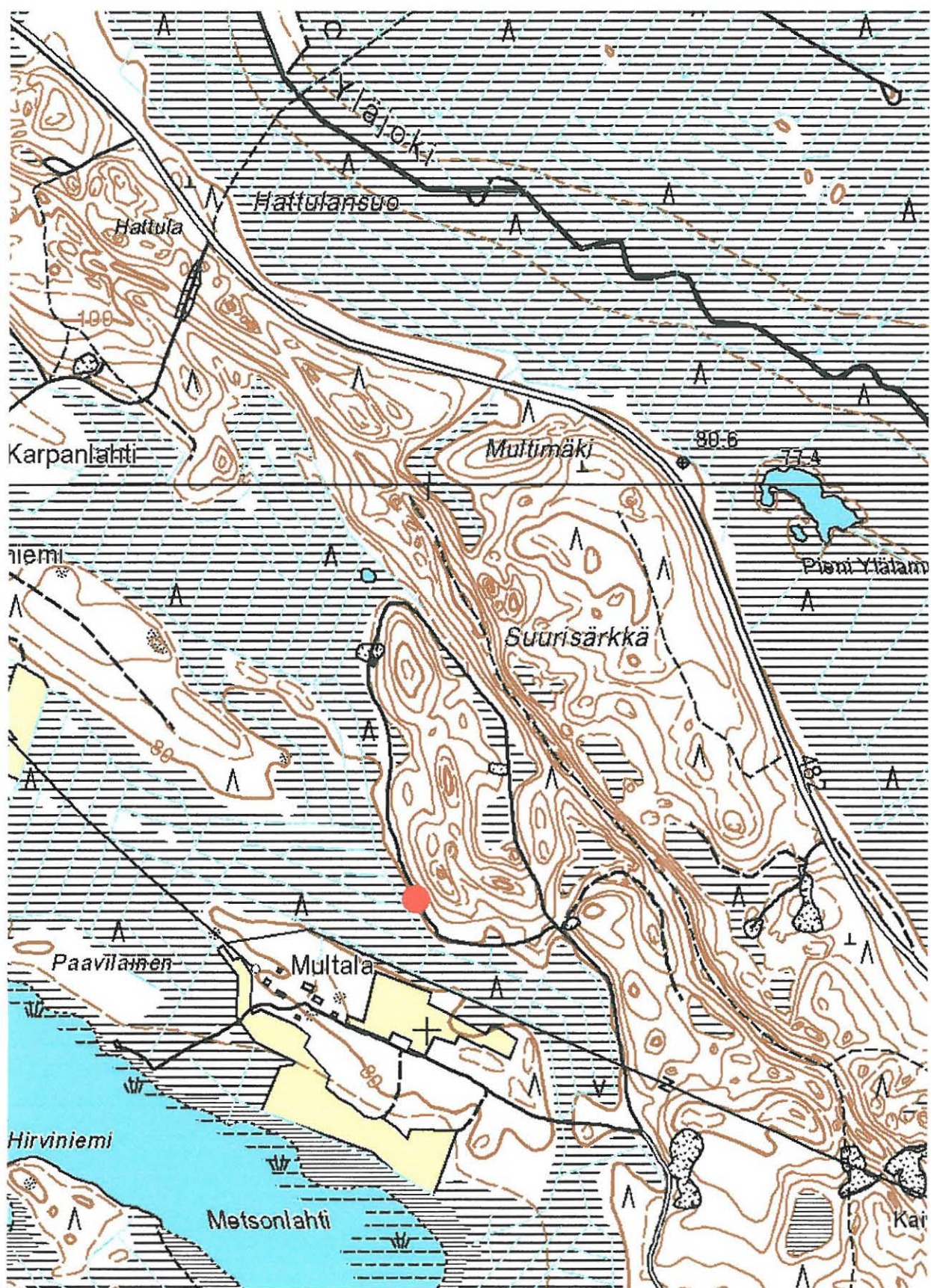
Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari
Yleiskarttaluonnos alueesta, ei mittakaavasta. Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) täydentäen.

Negatiivit PKM 21160:675-676. Varhaismetallikautisen asuinpaikan löytötienoota. Kesän 2004 löydöt poimittiin kuvan tieltä, noin 250 m matkalta. Panoraama, kuvattu etelästä pohjoiseen.

Diat PKM 87:803-805. Varhaismetallikautisen asuinpaikan löytötienoota. Kesän 2004 löydöt poimittiin kuvan tieltä, noin 250 m matkalta. Panoraama, kuvattu etelästä pohjoiseen.

RÄÄKKYLÄ 0030 SUURISÄRKKÄ, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 10 Suoparsaari ja 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0031 Rääkkylä (31) Kumpulantie

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.285, 3649.059, z 84
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.6 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Löytöalue on suhteellisen pieni, noin 25 x 25 m koordinaattipisteen ympärillä. Asutus paikalla liittyy kuitenkin kiinteästi Yläjoen (22) ja Kivilamminsuon (20) kohteiden asutukseen.

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylä-Kitee -tien koillispuolella, noin 50 metriä Kumpulan talon tienhaarasta. Alue on Jaamankankaan itäreunaa. Satakunta metriä kaakkoon, Kumpulan tien kaakkoispuolella sijaitsee Yläjoki (22) asuinpaikka, ja toiset sata metriä luoteeseen, tien samalla puolella, Kivilamminsuon (20) asuinpaikka.

Maaperä paikalla on hieman kivikkoista hiekkakangasta. Löydöt on poimittu metsäaurausalueelta sekä alueen halki vedetyn vesijohtoputken täyttemaasta.

Tutkimukset ja löydöt:

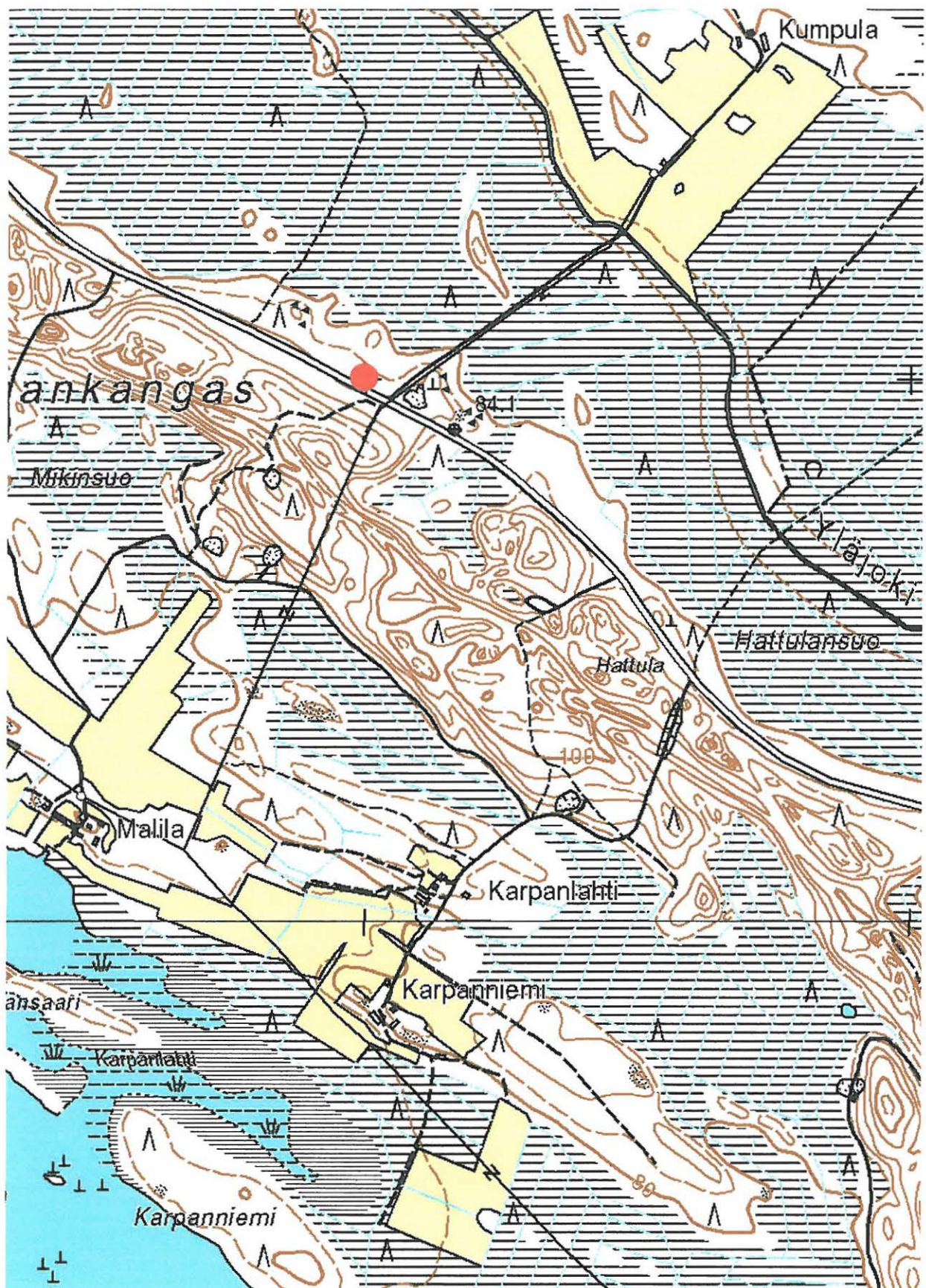
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28779, saviastian paloja, kvartssia
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Kohteen löysivät Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen keväällä 1995. Löytöpaikalla maasto muodostaa kumpareen, jolla asuinpaikan ydinosa on arveltu sijainneen. Saviastian palaset ovat varhaista asbestikeraamiikkaa. Todennäköisesti asutus on ollut sangenyhtenäistä alueella, sillä asbestikeraamiset kohteet Kumpulantie (31), Yläjoki (22) ja Kivilamminsuon (20) sijaitsevat aivan vierivieressä samalla harjun rinteellä muutaman sadan metrin sisällä.

Kesällä 2004 voitiin vain todeta metsäaurausvaot sekä vesijohtoputken kohta umpeen kasvaneiksi. Uusia löytöjä ei paikalta siten tehty.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara Yleiskarttaluonnos alueesta, ei mittakaavassa. Pohjana käytetty Petro Pesosen karttaluonnoksia (katso sivu 136).
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0031 KUMPULANTIE, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 11 Kiesvaara ja 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0032 Rääkkylä (32) Mikinlahti

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6904.279, 3648.278, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterialisesta kirkosta 16.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Kohteen muinaisjäännösrekisterissä annetut koordinaatit ilmoittavat pisteen, jonka ympäriltä on poimittu varhaista asbestikeramiikkaa (KM 28780) noin 10 x 10 m alueelta. Löydöt KM 34628 on poimittu alemmaa metsätien varrelta, pisteistä 6904.231, 3648.274 ja 6904.239, 3648.238. Todennäköisesti Mikinlahden asuinpaikka-alue on suorassa yhteydessä luoteessa Läävälahden (13) kivikautiseen asuinpaikkaan ja kaakossa Mikinsuon (11) asuinpaikkaan.

Kohdekuvaus:

Mikinlahden asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan lounaisreunalla, vajaat 400 m lounaaseen Rääkkylä-Kitee –maantieltä. Vajaa parisataa metriä luoteeseen on Läävälahdensuon asuinpaikka (13) ja reilu 100 m kaakkoon Mikinsuon (11) kohde.

Mikinlahden löytötienoo on hiekkaista, mäntyvaltaista rinnettä, joka kohteen löytymisajankohtana oli osittain metsäaurattuna. Kohteen lounaispuolella kulkee metsätie, joka erkanee Jaamankankaan poikki kulkevalta Kapakan taloon menevältä tieltä parisataa metriä kohteen kaakkoispuolella.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28780, saviastian paloja, kvartssia
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34628, kvartssia

Kohteen löysivät Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995 inventoidessaan Jaamankankaan aluetta. Löytöalue todetaan pienialaiseksi, ja se sijaitsee korkeammalla rantakorkeudella kuin viereinen Mikinsuon (11) löytöalue. Mikinlahden löydöt on poimittu 85 mpy tuntumasta jonne tutkijat epäilevät niiden joutuneen rantaterassin harjalta (86.8 mpy) metsäaurauksen yhteydessä. Löydetyt saviastian palaset ovat varhaista asbestikeramiikkaa.

Kesällä 2004 metsäauraus oli kasvanut umpeen, mutta entuudestaan tunnetun löytöalueen alapuolelta metsätien pinnalta ja ojanleikkauksista poimittiin muutamia kvartsi-iskoksia sekä suuri kvartsilohkare, josta kvartssia oli selvästi hakattu bipolaarisesti. Kesän 2004 löytöalue on huomattavasti entuudestaan tunnettua matalammalla, alle 82.5 mpy, eikä ole mitään syytä olettaa kvartsien “valuneen” alas asuinpaikalta. Onkin todennäköistä, että koko Läävälahdensuon ja Mikinsuon välinen hiekkainen rinnealue on ollut asutettuna ainakin varhaisen asbestikeramiikan käytöstä lähtien aina kivikauden lopulle, mahdollisesti pitempäänkin.

Kertomuksen liitteet:

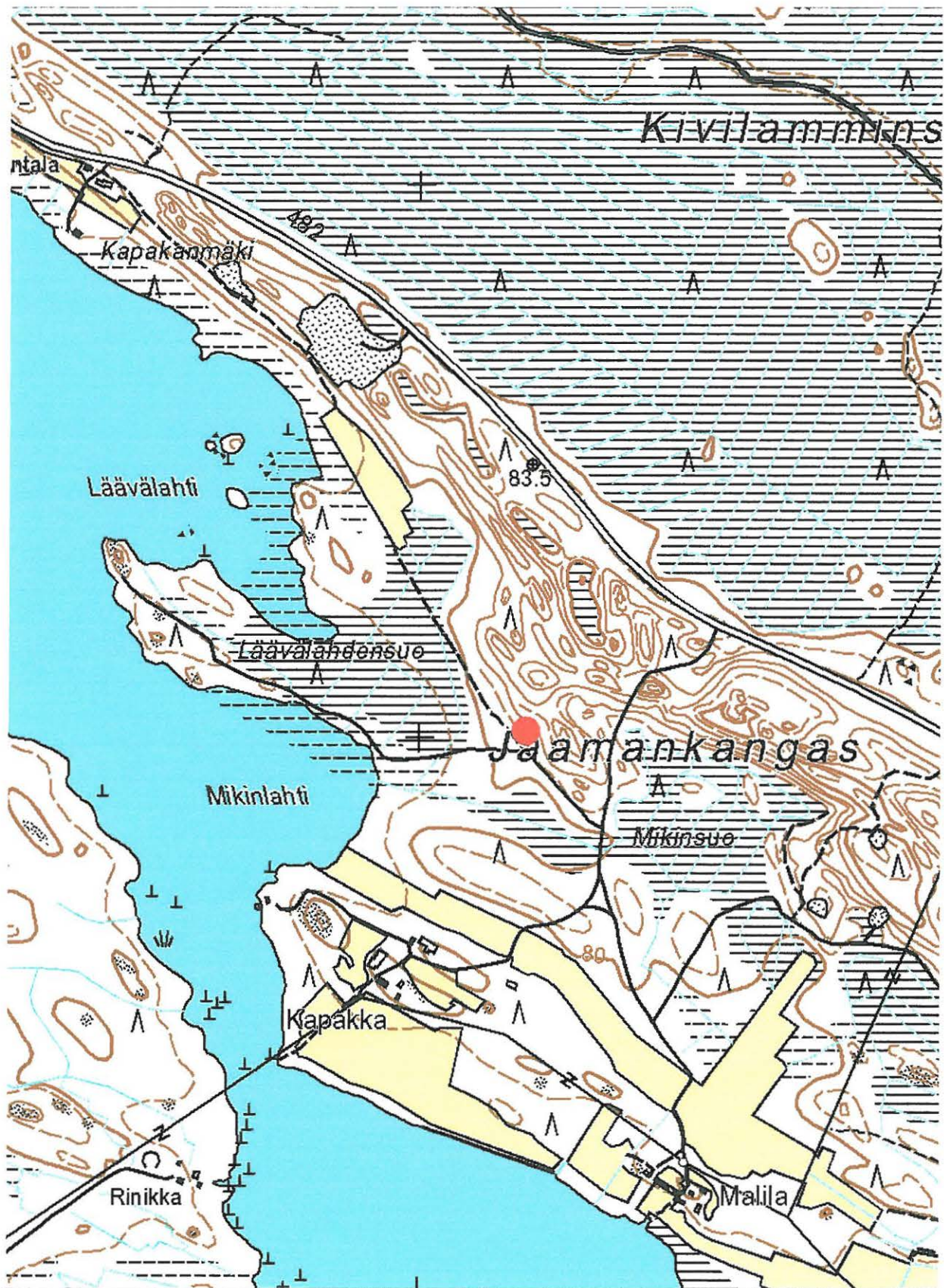
Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
Karttaluonnos kohteesta, ei mittakaavassa, piirt. Oili Forsberg, Petro Pesosen
karttaluonnosta (1995) täydentäen (katso sivu 177).

Negatiivit PKM 21160:660. Mikinsuon kivikautista asuinpaikkaa, kuvattuna kaakosta luoteeseen. Löytöjä poimittiin
tien reunoilta.

Diat PKM 87:782. Mikinlahden asuinpaikalta löytynyt kvartsiydin, KM 34628.
87:783. Mikinlahden asuinpaikalta löytynyt kvartsiydin, KM 34628.

Kvartsiydin Mikinsuon asuinpaikalta, KM 34628. PKM 783.

RÄÄKKYLÄ 0032 MIKINLAHTI, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0033 Rääkkylä (33) Kapakanmäki

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.163, 3647.486, x 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 15 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Löydöt suppeahkolta alueelta koordinaattipisteen tuntumasta. Kohteen laajuus epäselvä.

Kohdekuvaus:

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylä-Kitee -tien eteläpuolella, Rantalan talon itäpuoleisella pellolla, päärakennuksesta 80 -120 m itäkaakkoon. Kohta on hiekkaista peltoa, jossa maasto kohoaa noin 82.5 mpy. Kohteen kvartsi-iskokset on poimittu pellon koillisnurkasta.

Tutkimukset ja löydöt:

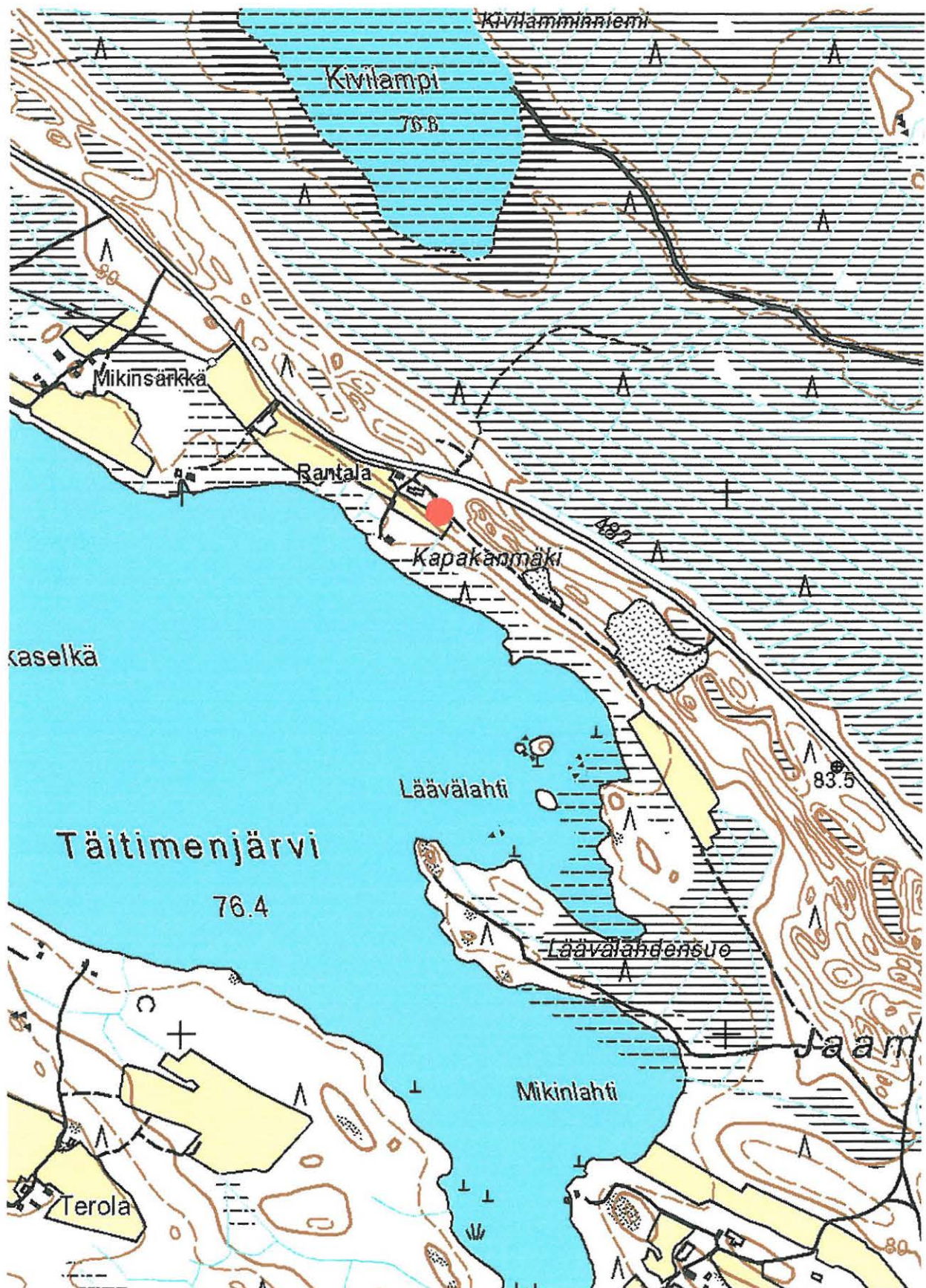
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi
KM 28781, kvartsia
Oili Forsberg 2004, inventointi -

Kapakanmäen asuinpaikan löysivät Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen toukokuussa 1995. He poimivat tällöin avoinna olleesta, hiekkaisesta pellosta kymmenkunta kvartsi-iskosta.

Kesän 2004 inventoinnin hetkellä pelto oli nurmella, joten lisäselvyyttä asuinpaikka-alueen laajuudesta ei saatu. Uusia löytöjä ei myöskään tehty.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
Negatiivit -
Diat -

RÄÄKKYLÄ 0033 KAPAKANMÄKI, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0034 Rääkkylä (34) Rantala 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoistuluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.343, 3647.268, z 83
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 14.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Pyyntikuoppa sijaitsee Rääkkylä-Kitee –maantien koillispuolella, samalla harjanteella kuin Rantalan asuinpaikan ylempi osa, mutta itse asuinpaikasta noin 100 m kaakkoon. Tien reunasta on kuopalle noin 12 m. Harjanteen rinnalla kulkee pohjoisempana varsinainen harju ja näiden väliin jää nykyään suomalainen laakso. Pyyntikuoppa sijaitsee matalan harjanteen kapeimmalla kohdalla, hieman ennen muinaisen lahden päätä. Kuoppa on halkaisijaltaan noin kaksi metrinen ja 70 cm syvä.

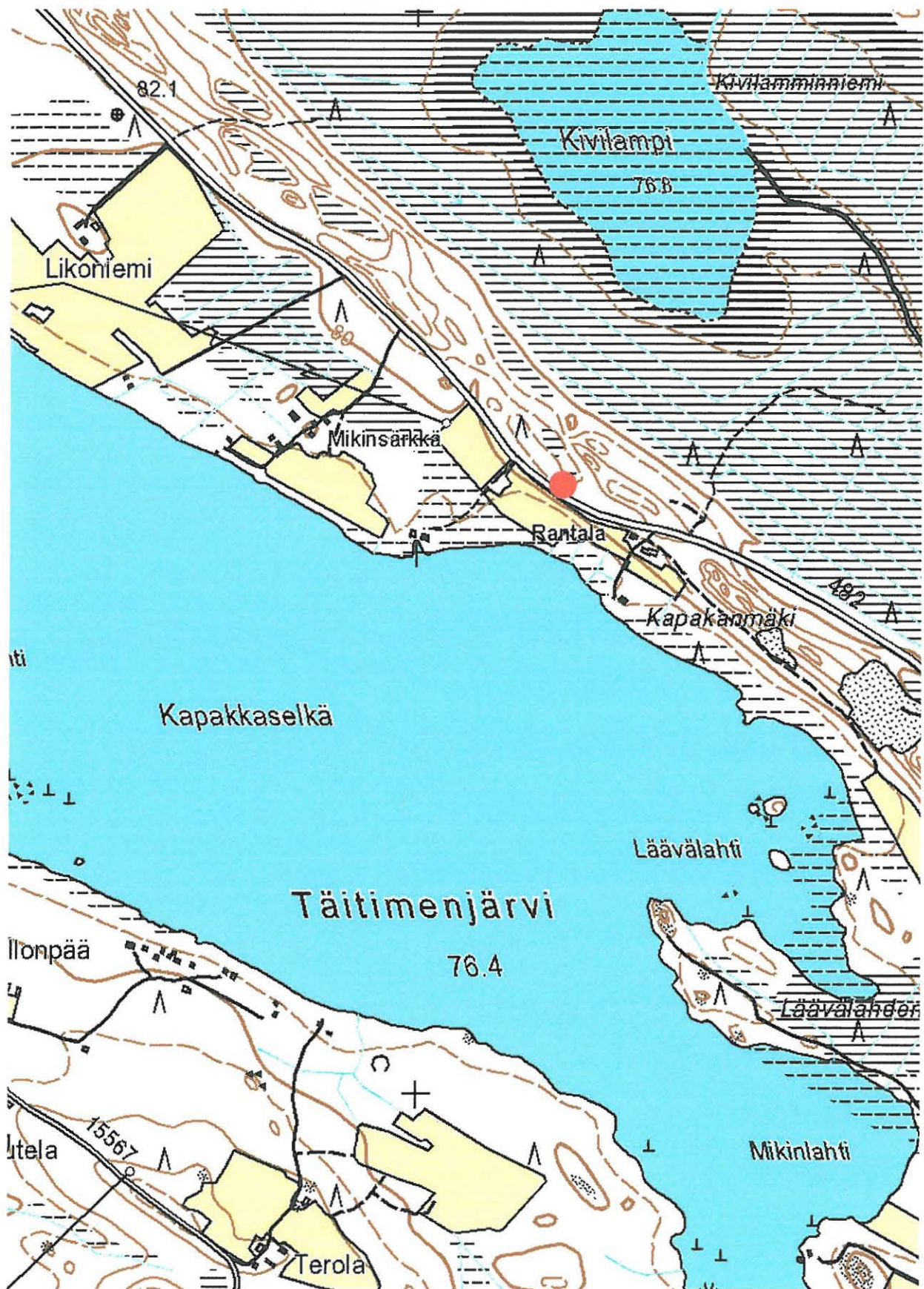
Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	-
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Pesonen ja Karjalainen löysivät pyyntikuopan inventoidessaan Jaaman harjualetta keväällä 1995. Rankkasateesta johtuen tyydyttiin kesällä 2004 vain toteamaan, ettei pyyntikuoppa ollut yhdeksässä vuodessa mihinkään hävinnyt. Se oli kaunis, selkeästi erottuva kuopanne.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara Yleiskartta alueesta, ei mittakaavassa, P. Pesosta (1995) mukaillen (katso sivu 129).
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0034 RANTALA 2, ajoittamaton pynnntikuoppa. Ote periskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0035 Rääkkylä (35) Kapakkaselkä 1

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.468, 3647.142, z 81
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 15 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan luoteispäässä, Rääkkylä-Kitee –maantien koillispuolella, reilu 150 m luoteeseen Rantalan (17) asuinpaikalta. Paikalla on muinoin ollut matala lahdelmä, jonka kaakkoisella ranna-osa asuinpaikka on sijainnut matalan harjanteen päässä. Kapakkaselkä 1:n ja Rantalan asuinpaikkojen väliin jää vanha, matalahko hiekkakuoppa, joka on täysin puskittunut.

Tutkimukset ja löydöt:

Mika Lavento 1993, inventointi	KM 28242:1, kvartsi-iskos ja KM 28243:2, saviastian paloja
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28782, saviastian paloja, kvartsia, palanutta luuta, rautaesine
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Vuoden 1993 inventoinnin yhteydessä Lavento löysi asbestikeramiikkaa noin sata metriä luoteeseen aiemmin tunnetulta Rantalan (17) asuinpaikalta. Löydöt (KM 28243:2) luetteloihin Rantalan kohteeseen kuuluviksi. Saman inventoinnin yhteydessä Lavento löysi pelloilta kvartsia, jotka hän luetteloi Mikinsärkän kohteen yhteyteen. Petro Pesonen pitää kuitenkin näitä löytöjä Kapakkaselkä 1:een kuuluvina, mistä syystä löydöt ja Lavennon inventointi tässä yhteydessä tulkoon mainituiksi.

Pesonen ja Karjalainen löysivät Kapakkaselkä 1:n alueelta, umpeen kasvavista metsäaurausvaoista, noin 10 x 10 m alueelta, lähinnä myöhäisneoliittista asbestikeramiikkaa. Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä havainnointiolosuhteet olivat mahdottomat – metsäauraus oli täysin umpeenkasvanut, minkä lisäksi juuri inventointihetkellä, 16.heinäkuuta iltapäivällä, alkoi sataa taivahan täydeltä. Uusia löytöjä ei siten tehty.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara Yleiskartta alueesta, ei mittakaavassa, P. Pesosta (1995) mukailten (katso sivu 129).
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0035 KAPAKKASELKÄ 1, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0036 Rääkkylä (36) Kapakkaselkä 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.574, 3647.067, z 84
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 15 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee aivan Jaamankankaan luoteispäässä, satakunta metriä itäkaakkoon Mikinsärkän tienhaarasta. Paikalla on muinoin ollut matala lahdelma, jonka luoteisrannalla asuinpaikka on sijainnut. Paikka sijaitsee kahden harjanteen välisessä laaksossa muinaisella rantaterassilla.

Tutkimukset ja löydöt:

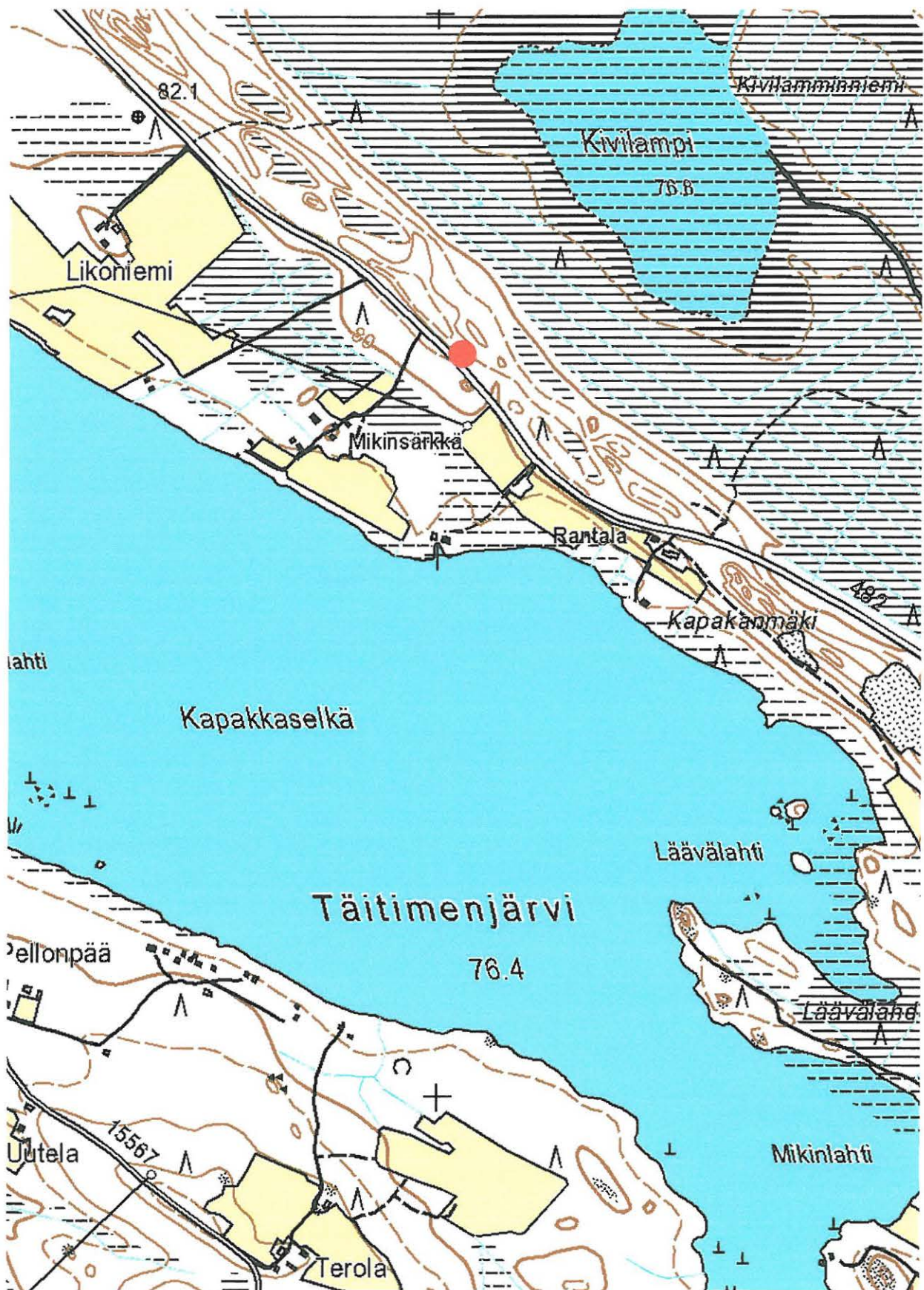
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28783, saviastain paloja, kvartsia, palanutta luuta
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Kohteen löysivät Pesonen ja Karjalainen 1995 Jaaman alueen inventoinnin yhteydessä. Löydöt, joiden joukossa on runsain mitoin varhaista asbestikeramiikkaa, poimittiin tuolloin tuoreista metsänaurusvaosta noin 20 x 20 m suuruiselta alalta sekä pienen hiekanottoalueen reunalta. Inventoijat arvelevat raportissaan hiekkakuoppaa supaksi, josta on rouhaistu soraa vain hiukkasen reunalta.

Kesän 2004 inventoinnissa kohteen tarkastusta häyttasi rankkasade. Lisäksi metsänaurusvaot olivat täälläkin kasvaneet umpeen. Uusia löytöjä ei siten tehty.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara Yleiskartta alueesta, ei mittakaavassa, P. Pesosta (1995) mukaillen (katso sivu 129).
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0036 KAPAKKASELKÄ 2, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0037 Rääkkylä (37) Järvenpää

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6906.217, 3646.246, x 85
<i>Sijainti:</i>	Rasivaaran luterilaisesta kirkosta 13.2 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Löydöt poimittu noin 40 x 40 m koordinaattipisteen ympäriltä
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee välittömästi Rääkkylä-Kitee -tien koillispuolella, Akkamäen kaakkoispuolella, Jaaman pohjoisemman tien risteyksestä noin puoli kilometriä kaakkoon. Alue on hiekkakangasta, jossa on, kuten muuallakin näillä seuduin harjun alarinteillä, isohkoja kiviä.

Tutkimukset ja löydöt:

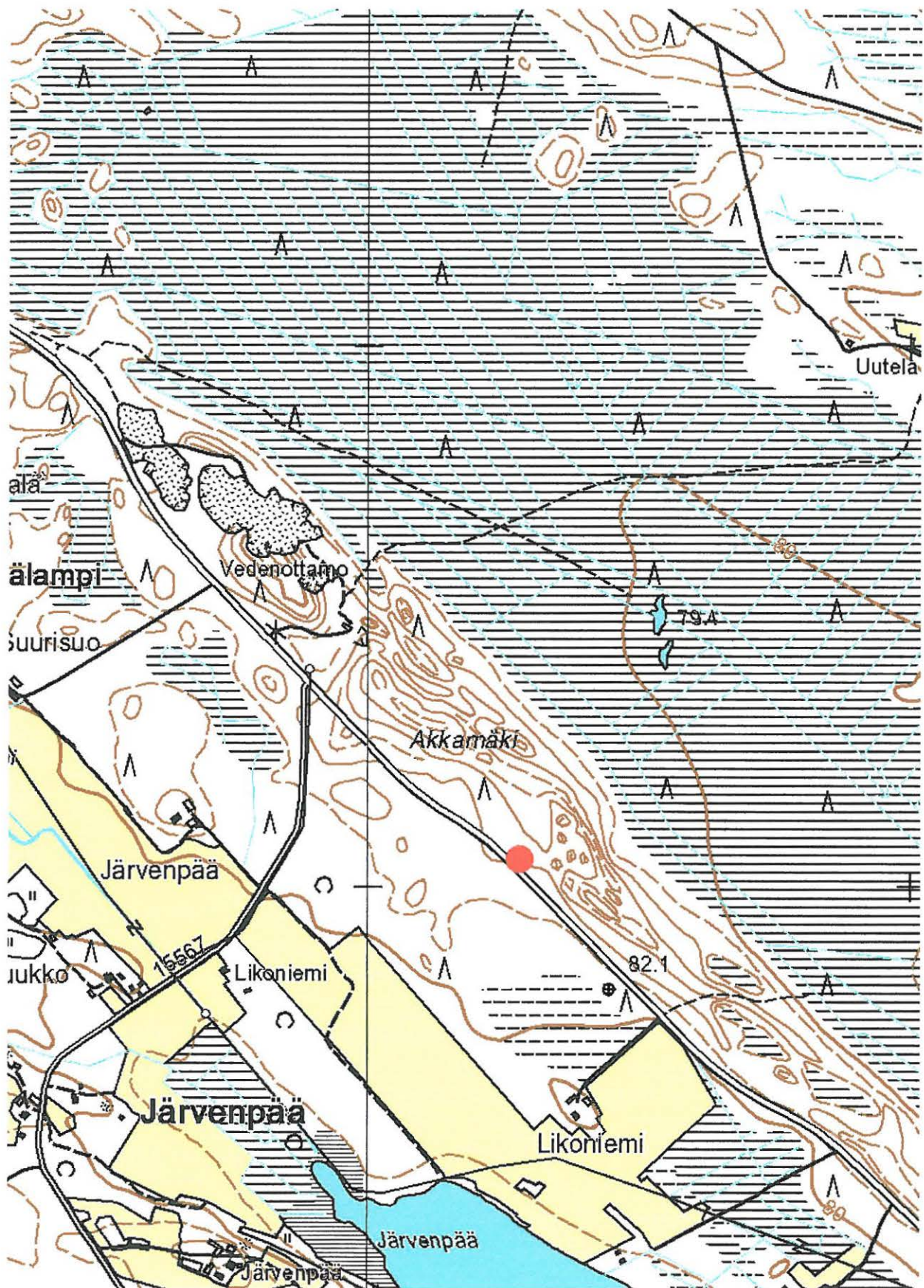
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28784, saviastian paloja, kvartsia, palanutta luuta
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Pesonen ja Karjalainen löysivät kohteen toukokuussa 1995 Jaaman alueita kierrellessään. Alue oli tuolloin metsäaurattu, ja näistä aurausvaoista, kahdelta eri korkeudelta, löytöjä tuolloin poimittiin. Alempien löytöjen korkeudeksi raportissa ilmoitetaan 84.9 mpy ja ylemmän 86.3 mpy. Molemmilta korkeuksilta on löytynyt varhaista asbestikeramiikkaa, mutta löytöalueiden väliin jää mahdollinen rantamuodostelma.

Kesällä 2004 alue kasvoi nuorta, kaunista männikköä. Maanpintaa oli vielä paikka paikoin avoinna aurauksen jäljiltä, mutta uusia löytöjä ei kuitenkaan paikalta tehty.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0037 JÄRVENPÄÄ, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 11 Kiesvaara ja 4214 08 Rasivaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0038 Rääkkylä (38) Suurisuo

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat ?
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 08 Rasivaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6906.634, 3645.746, z 84
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12.6 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Akkamäen kupeessa, Rääkkylä-Kitee -tien koillispuolella, kohdassa, josta päätieltä haarautuu pienempi tie soranottoalueelle. Lisäksi löytöalueen pohjoispuolella kulkee vanhempi tien pohja. Löytöalue on aivan jyrkkärinteisen mäen eteläpuolella, jonkin verran 85 mpy alapuolella. Vaikka alue vaikuttaakin aika myllättyä, voi kohdalle helposti kuvitella asuinpaikan mäen katveeseen tasaiselle mäntykankaalle.

Tutkimukset ja löydöt:

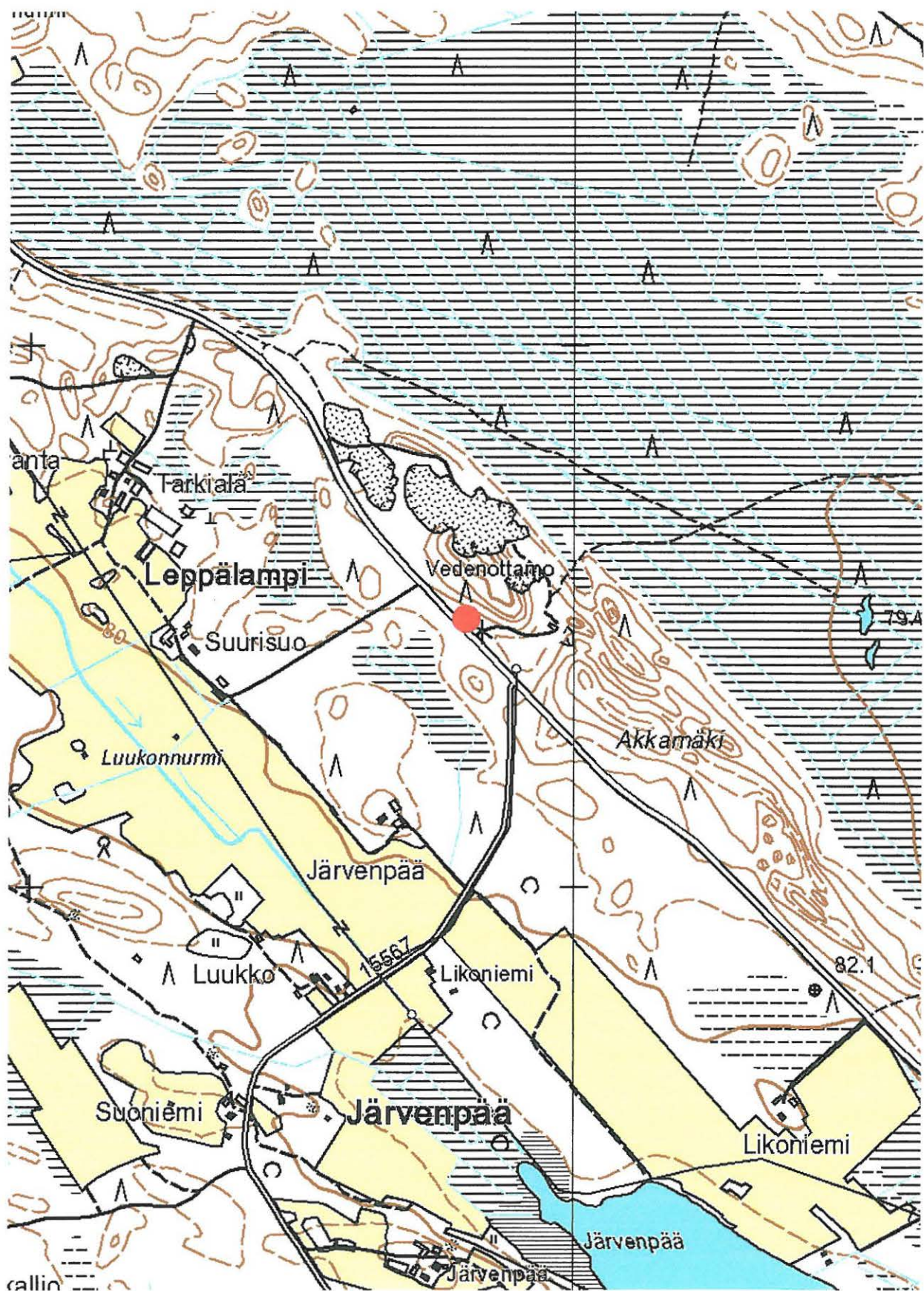
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	
	KM 28785, kvartsi-iskoksia
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Kohteen löysivät Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen inventoidessaan Jaamalla 1995. Paikalta löytyi muutama kvartsi-iskos, joiden sijaintia inventoijat arvelivat mahdollisesti sekundäärisiksi.

Kesän 2004 inventoinnissa paikalle tehtiin muutamia löydöttömiä koekuoppia. Aivan risteysalueen luoteispuolella metsikössä havaittiin laakea painauma, johonka tehdystä koekuopasta saatettiin vaillinaisen ja sekavan podsolin perusteella päätellä, että kaivanne oli sangen tuore, vaikka maan päälle sitä saattoi pitää jopa asumuspainanteena. Uusia löytöjä ei paikalta tehty.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 08 Rasivaara Yleiskarttaluonnos Akkamäen alueelta, ei mittakaavassa, piirretty Petro Pesosen luonnoksia yhdistelemällä (katso sivu 151).
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0038 SUURISUO, kivikautinen asuinpaikka (?). Ote peruskartoista 4214 08 Rasivaara ja 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.570, 3653.651, z 83
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18 km itäkoilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaattipisteet
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee harjujaksolla, joka idässä alkaa Tohmajärven puolelta Särkijärven pohjoispuolelta ja joka jatkuu länteen aina Pyhäselän Jänisselälle saakka. Hiekkala sijaitsee harjun keskipaikkeilla, muutamia kilometrejä Tohmajärven rajasta länteen, Suuren ja Pienen Onkamom välissä olevan kannaksen keskellä, sata metriä Hiekkalan talosta itään.

Paikalta on dokumentoitu kivikautinen asuinpaikka, jonka keskellä pyyntikuopaksi esitetty painauma sijaitsee. Koekuopituksen perusteella se todennäköisemmin on kuitenkin hiilimiilu, joita Sintsin harjulta on löytynyt useita.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi -
Oili Forsberg 2004, inventointi -

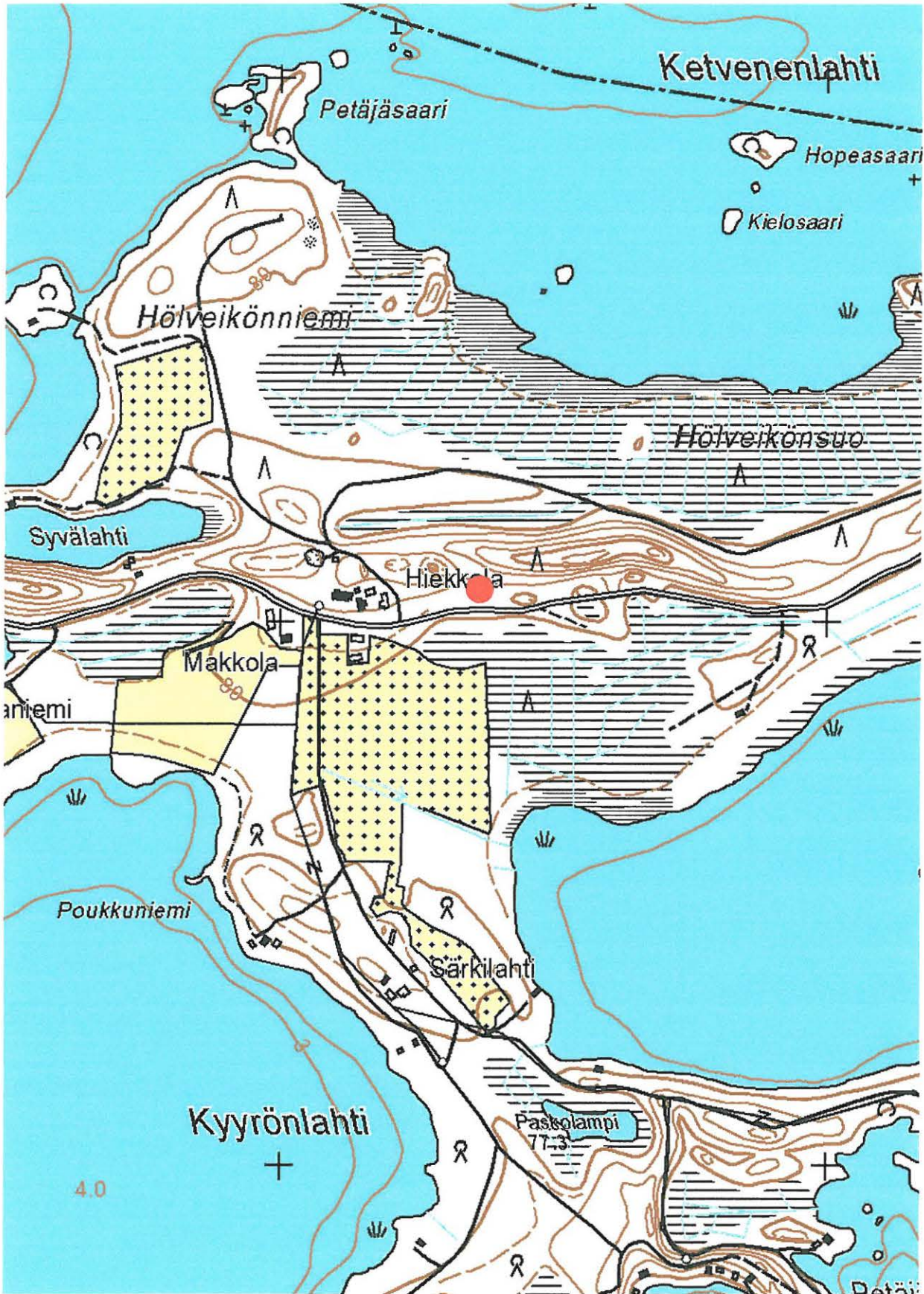
Kuopanteen havaitsivat Pesonen ja Karjalainen tarkastaessaan Hiekkalan kivikautista asuinpaikkaa (2) keväällä 1995. Muinaisjäännösrekisteriin se merkittiin pyyntikuopaksi ja sen mitoituksi saatiin 1.5 x 1.5 m, syvyys 50 cm.

Kesän 2004 inventoinnissa tähän hyvin vaatimattomaan kuoppaan tehtiin koekuoppa, jossa saatettiin havaita maannoksen täydellisesti podsoloituneen, mutta rikastuneen kerroksen sisältävän erittäin runsaasti hiiltä suurinakin paloina. Näin tämä kuopanne muistuttaa niitä lukuisia painauma joita erityisesti Sintsin harjulta rekisteröitiin kesän 2004 inventoinnissa. Kaikki runsaasti hiiltä sisältäneet kuopat on merkitty hiilimiiluiksi. Täydellinen podsoloituminen viitanee esihistorialliseen ajoitukseen.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirretty Petro Pesosen karttaa (1995) täydentäen (katso sivu 81).

Negatiivit -
Diat -

RÄÄKKYLÄ 0039 HIEKKALA 2, ajoittamaton hiilimiilu. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0040 Rääkkylä (40) Kannas

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	2
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.748, 3654.684, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 19 km itäkoilliseen.
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Pyyntikuopat sijaitsevat Suuri- ja Pieni-Onkamojärvien välisellä kannaksella, Tikkalaan vievän tien pohjoispuolella, jyrkähkösti kasvavalla rinteellä, Kannaksen talosta 350 m länteen. Lähes suoraan pyyntikuoppien alapuolella, tien eteläpuolella, on pieni mökki ja sille johtava tie. Alempi pyyntikuopista on noin 85 mpy ja sijaitsee 15 m tiestä. Tämä kuoppa on soikea, halkaisijaltaan kaksimetrinen ja syvyydeltään noin 50 cm. Ylempi kuopista sijaitsee noin 88 mpy, 25 m tiestä. Se on pyöreä, halkaisijaltaan 1.5 m ja syvyydeltään 50 cm.

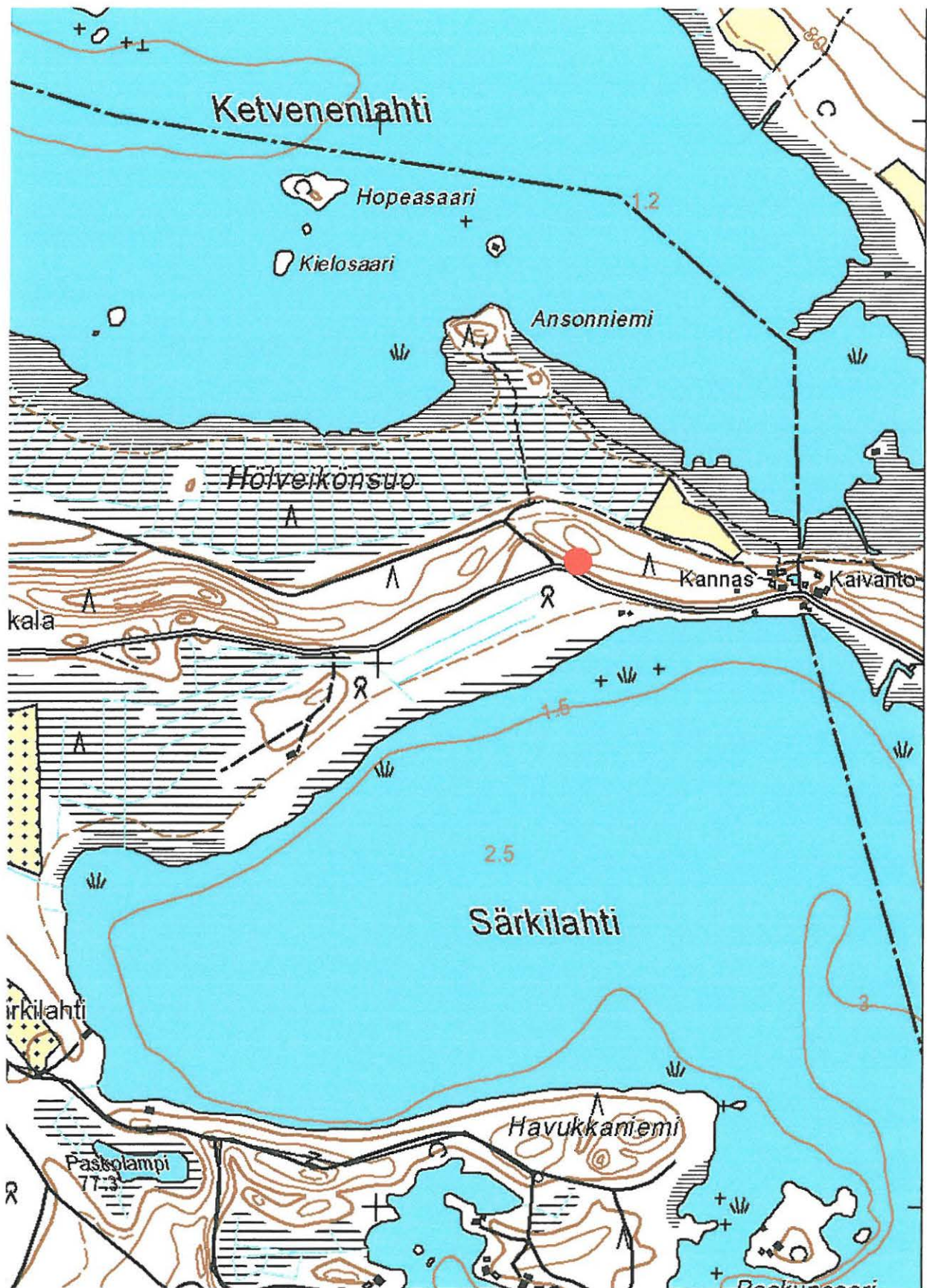
Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	-
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Pyyntikuopat löytyivät Pesosen ja Karjalaisen inventoinnin yhteydessä 1995. Kesän 2004 inventoinnissa todettiin pyyntikuoppien ympäristö ja kunto ilmeisen samanlaisiksi kuin kymmenkunta vuotta aiemminkin.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0040 KANNAS, ajoittamattomia pyyntikuoppia. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0041 Rääkkylä (41) Jouhtenuslampi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6914.544, 3643.126, z 80 – 85 mpy
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta
<i>Rekisterikylä:</i>	409 Piimälahti
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Rääkkylän kirkonkylän itäpuolella, Jänisselän Piimälahden etelärannalla, soistuneen Jouhtenuslammen pohjoispuolella, Piimän talosta joitakin satoja metrejä luoteeseen. Alue on hiekkapohjaista männikkökangasta, joka löytöalueen luoteispuolella kohoaa yli 100 mpy.

Asuinpaikka-alueen eteläosassa on 7 x 5 m kokoinen asuinpainanne, jonka syvyys on noin 70 cm. Ympäristön maasto on rikkomaton, ja painanne näkyy erittäin selvänä ja komeana. Painauma on pituussuunnaltaan hieman vinosti rantaa kohden, ja sen korkeus on hieman yli 80 mpy. Samalta löytökorkeudelta, Huuronniemeen vievän tien pientareelta on löytynyt pöljänkeramiikkaa (reunapala, KM 34629:1) sekä kvartsi-iskoksia. Asuinpaikkalöytöjä on myös tehty Huuronniemeen johtavan tien kupeessa sijaitsevan suurehkon hiekkakuopan reunalta, aina 85 mpy tasolle saakka. Täältä on löytynyt muun muassa ns. näkkileipävasbia (KM 34629:3). Sorakuoppaa lukuunottamatta maasto on tien molemmin puolin ehjä.

Noin 300 m itä-koilliseen asuinpaikalta sijaitsee Piimän pyyntikuoppa (42).

Tutkimukset ja löydöt:

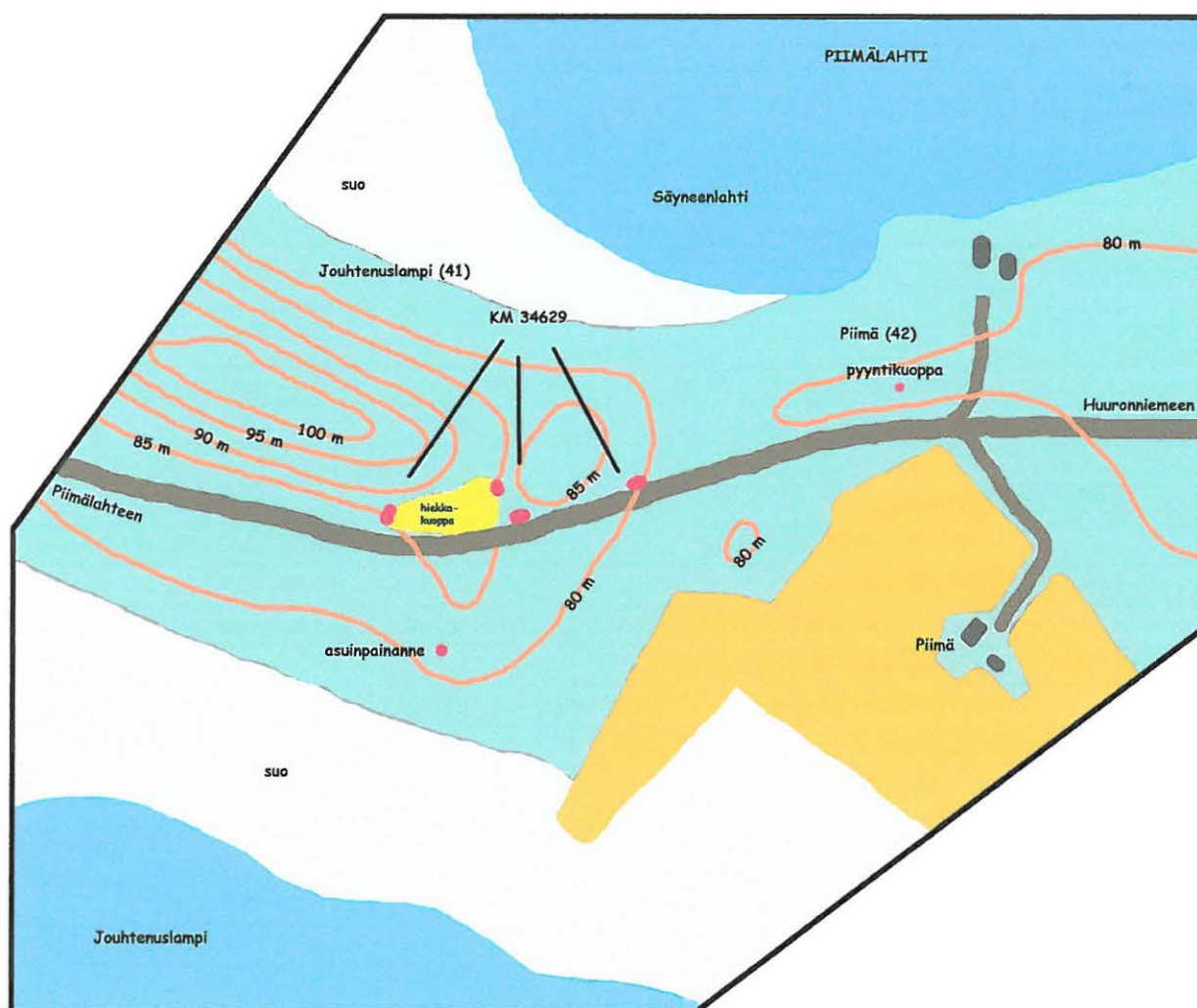
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi -
Oili Forsberg 2004, inventointi KM 34629, asbestikeramiikkaa, kvartsia

Kohteen asuinpainanteen löysivät Pesonen ja Karjalainen 1995 inventoidessaan Rääkkylää. Tällöin painanteen kooksi mitattiin 6 x 6 m ja syvyydeksi metri. Painannetta koekuopitettiin tuolloin, mutta harmikseen inventoijat toteavat, ettei koekuopista tehty löytöjä eikä havaintoja kulttuurikerroksesta. Rekisteriin kohde merkittiin kivikautiseksi asuinpaikaksi kysymysmerkin kera.

Kesän 2004 inventoinnin jälkeen voidaan todeta, ettei Pesosen ja Karjalaisen intuitio pettänyt, ja kysymysmerkki voidaan turvallisesti poistaa muinaisjäännösrekisteristä Jouhtenuslammen kohdalta. Löytöjä poimittiin suhteellisen laajalta alueelta, useista pesäkkeistä ja useilta eri korkeuksilta. Kohteen ympäristössä on ainakin yksi hyvin selvä muinainen rantaterassi, jonka päältä on pöljänkeramiikkaa. Myös asuinpainanne on tällä alemmalla rantakorkeudella. Varhaista asbestikeramiikkaa sekä kvartsia löytyi hieman ylempää aina 85 mpy korkeuksille saakka. Vaikka Huuronniemen tien eteläpuolella maata oli avoinna vain yhden tuulenkaadon vierellä, eikä löytöjä juuri tältä kohden tehty, on syytä olettaa, että asuinpaikka-alueen ydin sijaitsee juuri täällä. 85 m käyrä tekee pienen niemekkeen tien eteläpuolelle, joten myös varhaisempaa, varhaisasbestikeraamista asutusta voi olla tien eteläpuolella.

Kertomuksen liitteet:

- Kartat** PK 1:20 000, 4214 09 Rääkkylä
Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Pohjana käytetty Pesosen karttaluonnosta (1995) sekä peruskarttaa omilla muistiinpanoilla täydentäen.
- Negatiivit** PKM 21160:656-658. Jouhtenuslammen moniperiodista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Äärimmäisenä vasemmalla näkyvällä terassilla kulkee 80-metrin käyrä. Panoraama, kuvattu koillisesta lounaaseen.
- Diat** PKM 87:774-778. Jouhtenuslammen moniperiodista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Äärimmäisenä vasemmalla näkyvällä terassilla kulkee 80-metrin käyrä. Panoraama, kuvattu koillisesta lounaaseen.
87:829. Poljän-tyyppin keramiikan reunapala karakterisine reunalistoineen Jouhtenuslammen kivikautiselta asuinpaikalta. KM 34629:1.

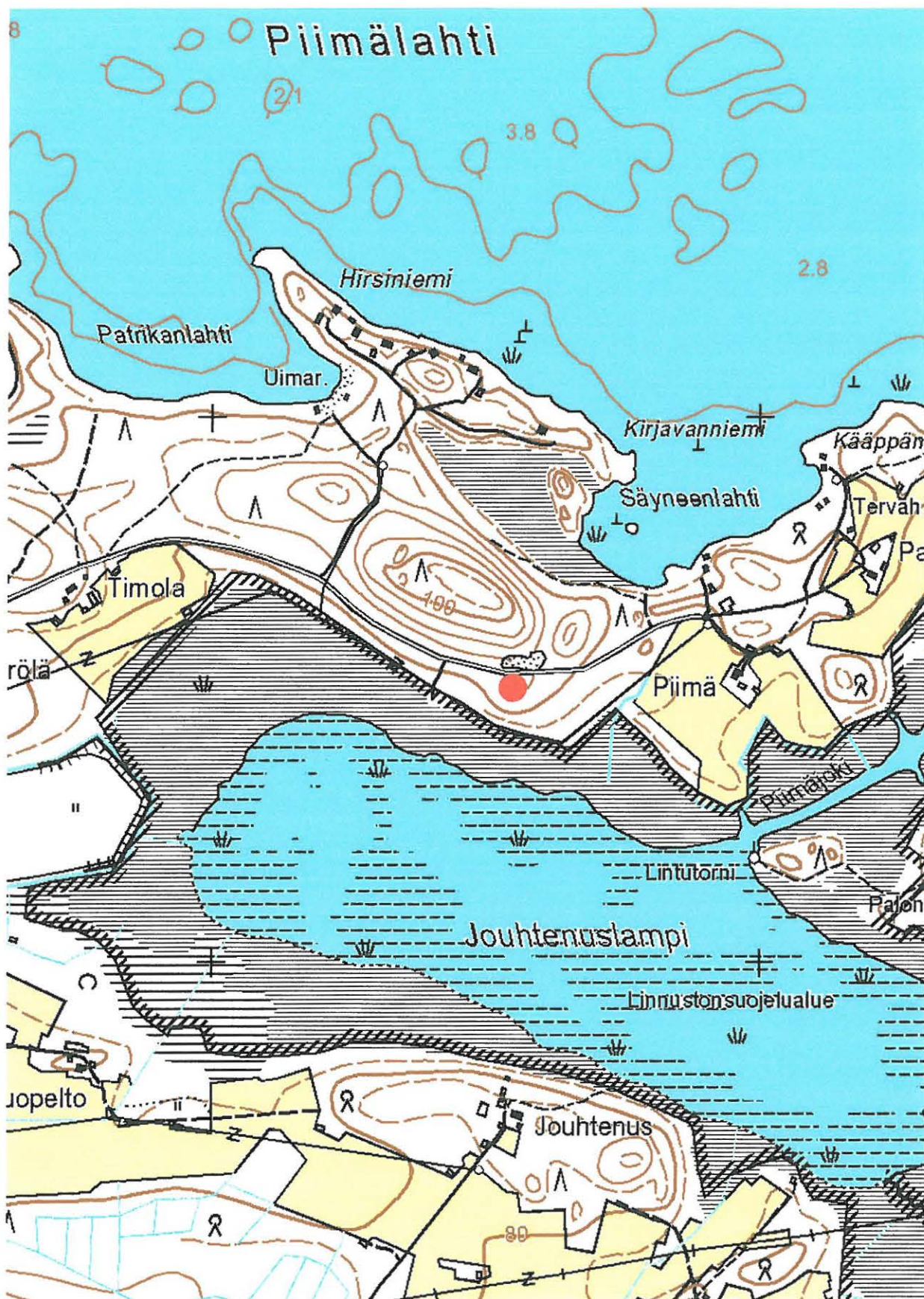

Jouhtenuslammen kivikautinen asuinpaikka (41) ja Piimän pyyntikuoppa (42), yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Pohjana käytetty Petro Pesosen karttaluonnosta (1995) sekä peruskarttaa, omilla muistiinpanoilla täydentäen. Piirtänyt Oili Forsberg.

Jouhtenuslammen asuinpaikka (41). Kivikautista asuinpaikkaa kuvassa näkyvän tien molemmin puolin. Äärimmäisenä vasemmalla näkyvällä terassilla kulkee 80-metrin käyrä. Panoraama, kuvattu koillisesta lounaaseen. PKM 87:774-778.

Pikkukuvassa pöljänkeramiikan reunapala karakterisine reunalistoineen Jouhtenuslammen kivikautiselta asuinpaikalta, KM 34629:1. PKM 87:829.

RÄÄKKYLÄ 0041 JOUHTENUSLAMPI, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 09 Rääkkylä. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0042 Rääkkylä (42) Piimä

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6914.698, 3643.429, z 81
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 7.2 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	409 Piimälahti
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaattipiste
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Pyyntikuoppa sijaitsee Jänisselän Piimälahden Huuronniemeen johtavan tien pohjoispuolella, Säyneenlahden etelärannalla, Piimän talosta 160 pohjoiseen. Matkaa pyyntikuopalta Jouhtenuslammen kivikautiselle asuinpaikalle (41) lännessä on muutama sata metriä.

Alue on komeaa mäntykangasta. Muinoin pyyntikuoppa on sijainnut matalalla kannaksella. Matkaa kuopalle on Huuronniemen tieltä 20 m ja Säyneenlahden rannalle johtavalta mökkitieltä noin 40 m. Pyyntikuoppa on halkaisijaltaan parimetrinen ja syvyydeltään noin 70 cm.

Tutkimukset ja löydöt:

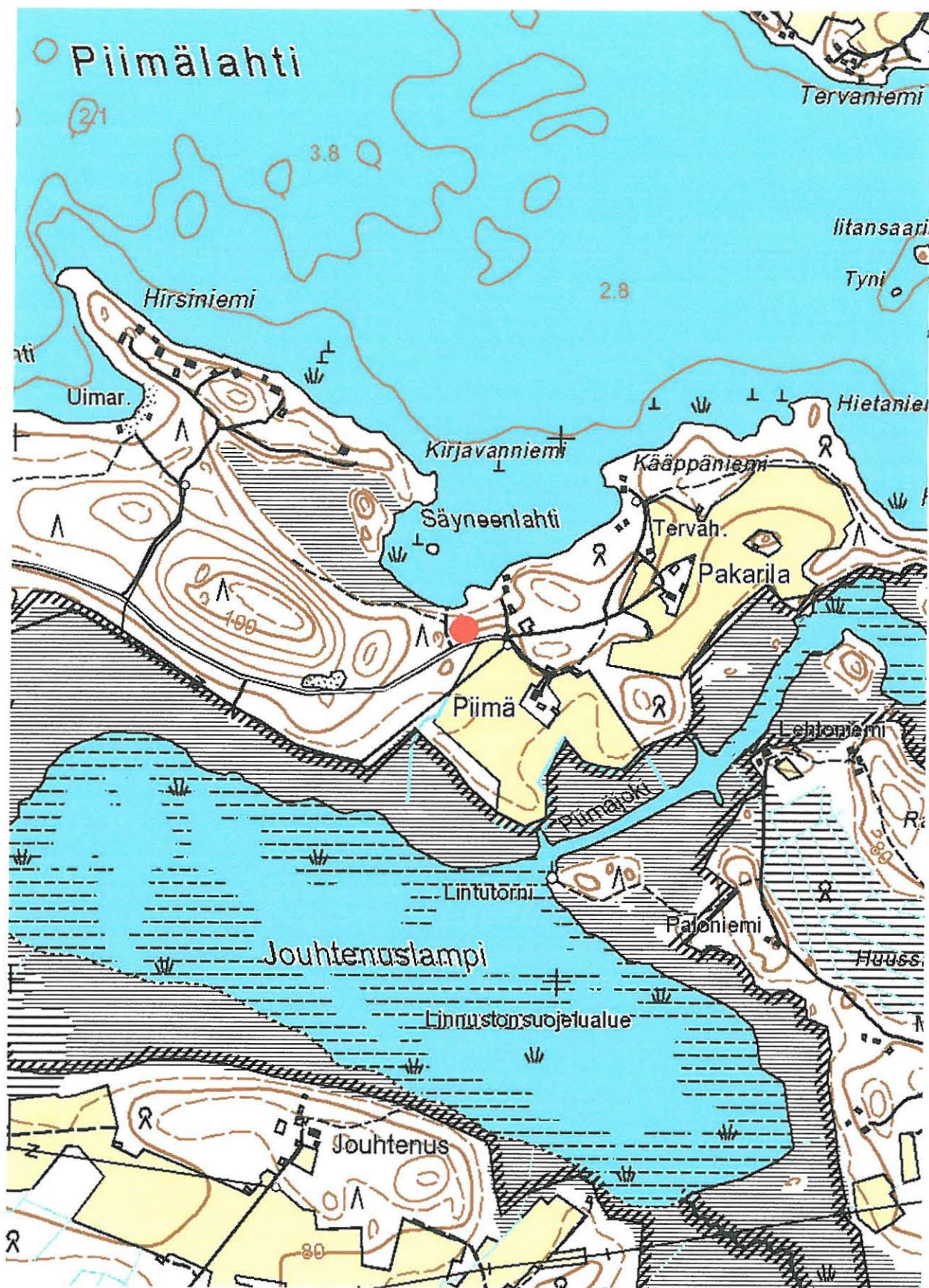
Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	-
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Kohteen löysivät Pesonen ja Karjalainen Jaamankankaan inventoinnin yhteydessä keväällä 1995. Inventointikertomuksessa mainitaan kohde yhdeksi Rääkkylän edustavimmista pyyntikuoppakohteista.

Aivan yhtä imponoitunut ei ollut kesän 2004 inventoija. Pyyntikuoppa paikallistettiin koordinaattien perusteella. Ehkäpä sen halkaisijaksi voisi väittää pariakin metriä, mutta aivan 70 cm syvyiseksi ei kuoppaa ehkä uskalla väittää. Sinänsä ympäristö muinaisniemessä on kiistämättä mitä edullisin pyyntikuopalle.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 09 Rääkkylä Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Pohjana käytetty Pesosen karttaluonnosta (1995) sekä peruskarttaa omilla muistiinpanoilla täydentäen (katso sivu 187).
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0042 PIIMÄ, ajoittamaton pyyntikuoppa. Ote peruskartasta 4214 09 Rääkkylä. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0043 Rääkkylä (43) Pirranlahti

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.316, 3655.447, z 81
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso yleiskarttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Suuri-Onkamon ja Hasonselän välisellä kannaksella, Pihlajaniemeen johtavan tien pohjoispuolella. Asuinpaikkalöytöjä on tehty Parkkosen mökille johtavan tienhaaran tuntumasta, Pihlajaniemen tien pohjoisleikkauksesta sekä syvän hiekkakuopan pohjois- ja itäseinämistä. Ilmeisesti kohteessa on kaksi löytökorkeutta alemman ollessa noin 81-82 mpy, ylemmän 83-84 mpy.

Maasto on nuorta, hiekkapohjaista mäntymetsää. Vihin asuinpaikat (45 ja 46) sijaitsevat reilun kilometrin länteen samalla hiekkaisella muinaisniemellä. Varsinkin itäänpäin antaa topografia syyn olettaa asuinpaikan jatkuvan siihen suuntaan nykyisinkin ehjälle kankaalle.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi	KM 28786, saviastian paloja, kvartssia, palanutta luuta
Petro Pesonen 1996, tarkastus	KM 29724, saviastian paloja, hioin, kvartssia, palanutta luuta, asbestia
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34647, palanutta savea, kvartssia

Kohteen löysivät Pesonen ja Karjalainen 1995 Jaamankankaan alueen inventoinnin yhteydessä. Löydöistä alemmat (KM 28768: 1-5) on poimittu paikalla olevan hiekkakuopan eteläreunalta ja sen eteläpuolella kulkevan tien leikkauksesta. Ylemmät löydöt ovat hiekkakuopan pohjoisreunalta. Keramiikka on tyyppillistä kampakeramiikkaa sekä asbestikeramiikkaa.

Ylemmältä asuinpaikka-alueelta on myös poimittu ne löydöt, jotka Petro Pesonen luetteloi tarkastusmatkaltaan yhdessä Taisto Karjalaisen ja Raija Ylösen kanssa. Tällöin aiemmin vain asbestikeramiikaksi nimetystä aineistosta löytyi selkeitä Kierikin keramiikan reunapaloja.

Kesän 2004 inventointilöydöt (KM 34647, palanutta savea sekä kvartsi-iskoksia) poimittiin hiekkakuopan eteläreunalta. Itse kuoppa vaikuttaa lähinnä hyvätyltä, ja sen reunoilla kasvaa nuoria koivuja sekä pensaita.

Kertomuksen liitteet:

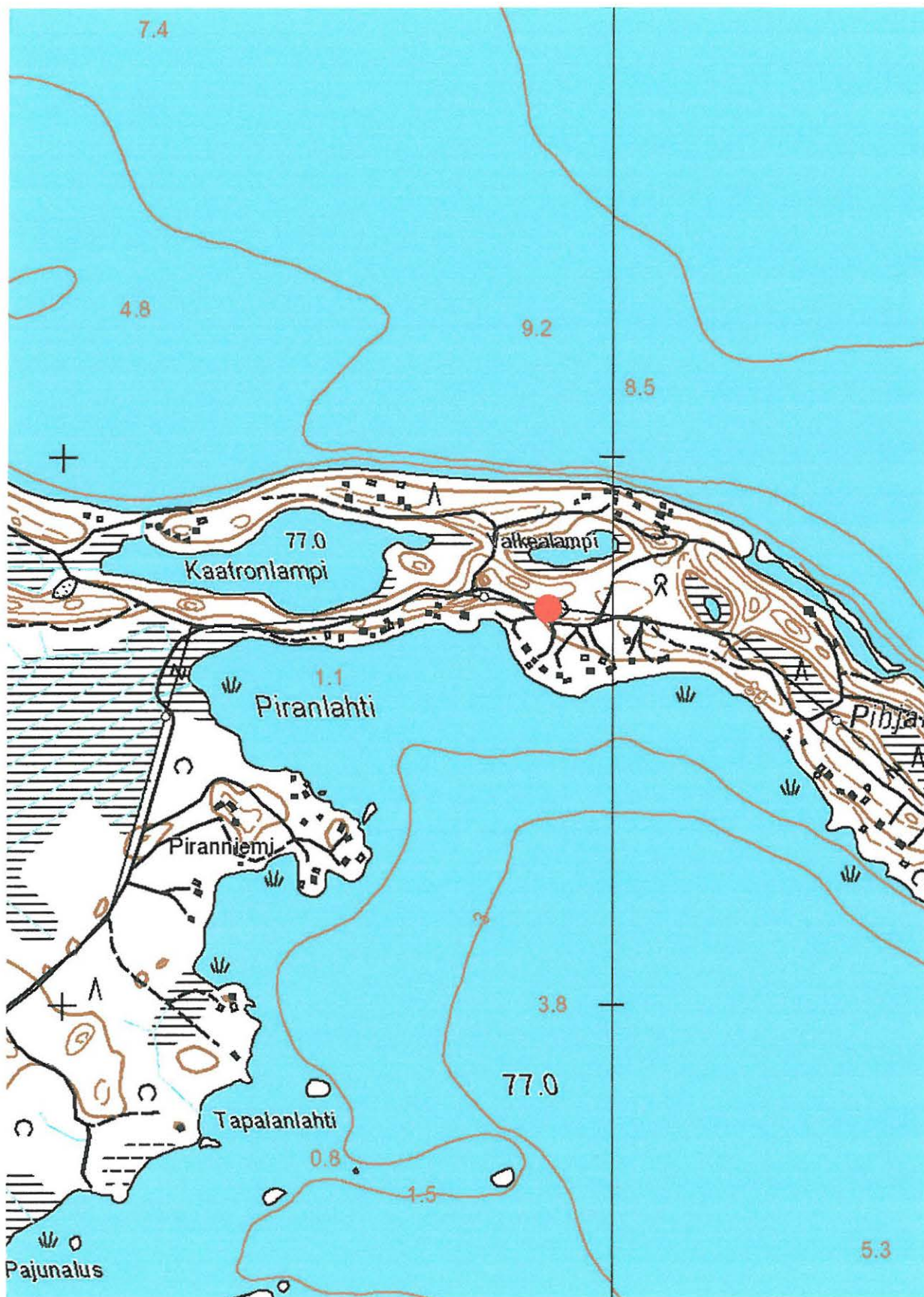
- Kartat** PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirretty Petro Pesosen kartan (1995) ja peruskartan pohjalta, täydentäen.
- Negatiivit** PKM 21160:680. Merkkejä kiviakuisesta asuinpaikasta hiekkakuopan reunoilta, lähinnä oikean reunan paljastumasta. Kuvattu etelästä pohjoiseen.
- Diat** PKM 87:821-822. Merkkejä kiviakuisesta asuinpaikasta hiekkakuopan reunoilta, lähinnä oikean reunan paljastumasta. Panoraama, kuvattu etelästä pohjoiseen.

Yleiskarttaluonnos Pirranlahden asuinpaikalta (43), ei mittakaavassa. Piirtänyt Oili Forsberg Petro Pesosen yleiskartan (1995) ja peruskartan pohjalta täydentäen.

Pirranlahti (43). Merkkejä kivi-kautisesta asuinpaikasta hiekkakuopan reunoilta, lähinnä oikean reunan paljastumasta. Panoraama, kuvattu etelästä pohjoiseen. PKM 87:821-822.

RÄÄKKYLÄ 0043 PIRRANLAHTI, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 12 Kompakka ja 4232 03 Onkamo. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0044 Rääkkylä (44) Pihlajaniemi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4232 03 Onkamo
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.139, 3655.946, z 81
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.5 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Koordinaattipiste
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Suuri-Onkamon ja Hasonselän välisellä kannaksella, Pihlajaniemeen johtavan tien pohjoispuolella, tältä tieltä kalanviljelylaitokselle erkanevan tien risteysalueella. Löytökohdalla kalanviljelylaitokselle johtavaa tietä on levennetty matalaksi hiekkakuopaksi, jonka seinämistä varhaisimmat löydöt (KM 28787) ovat peräisin. Löytöalue, noin 20 metrin matka hiekkakuopan seinämässä, oli punaiseksi värjäytynyttä kulttuurimaata. Ehjää asuinpaikkaa lienee jäljellä muinaisella niemellä löytökohdasta itään.

Nykyisellään hiekkakuopan reunat ovat tyystin umpeenkasvaneet. Löytötienoo on kosteahkoa sekametsää. Pihlajaniemi 2 (47) lienee samaa asuinpaikkaa Pihlajaniemi 1:n kanssa.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995, inventointi

KM 28787, saviastian paloja, kvartssia, palanutta luuta

Petro Pesonen, Taisto Karjalainen, Raija Ylönen 1996, tarkastus

KM 29725, saviastian paloja, kvartssia

Oili Forsberg 2004, inventointi

KM 34648, kvartssia

Kohteen löysivät Petro Pesonen ja Taisto Karjalainen 1995 inventoinnin yhteydessä. He arvioivat raportissaan asuinpaikan suhteellisen ehjäksi ja vain osin hiekkakuopan tuhoamaksi. Vuoden 1996 tarkastuslöydöt mainitaan poimituiksi samalta kohtaa kuin varhaisimmatkin löydöt, siis ilmeisesti hiekkakuopan reunoilta.

Kesän 2004 inventointilöytö, yksittäinen kvartsi-iskos, poimittiin hiekkakuoppaa halkovan, kalanviljelylaitokselle vievän tien pinnalta. Hiekkakuopan reunat olivat täysin umpeenkasvaneet tässä vaiheessa.

Pihlajaniemi 2:n asuinpaikka (47), joka on löydetty vuonna 1996, sijaitsee vain reilut 50 m itään Pihlajaniemen löytöalueelta. Se on todennäköisimmin samaa asuinpaikka-aluetta Pihlajaniemi 1:n kanssa.

Kertomuksen liitteet:

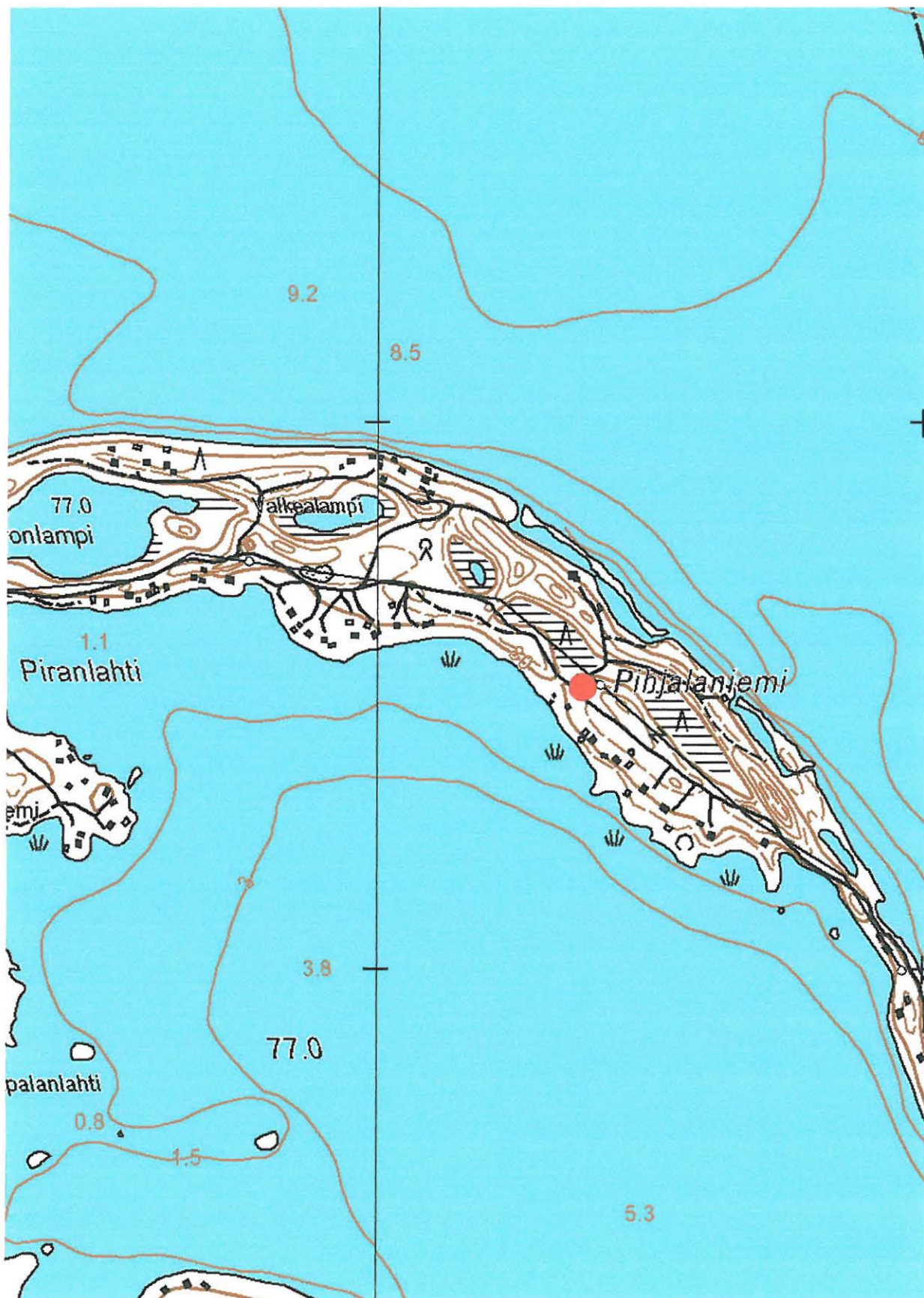
Kartat PK 1:20 000, 4232 03 Onkamo

Negatiivit PKM 21160:679. Merkkejä kivikautisesta asuinpaikasta on havaittu tien oikeanpuoleisen pusikon takaa, vanhan hiekkakuopan reunoilta. Kuvattu lounaasta koilliseen.

Diat PKM 87:820. Merkkejä kivikautisesta asuinpaikasta on havaittu tien oikeanpuoleisen pusikon takaa, vanhan hiekkakuopan reunoilta. Kuvattu lounaasta koilliseen.

Pihlajaniemi (44). Merkkejä kivikautisesta asutuksesta on havaittu tien oikeanpuolisen pusikon takaa, vanhan hiekkakuopan reunoilta. Kesän 2004 inventointilöytö, yksittäinen kvartsi-iskos (KM 34648) poimittiin tien pinnalta. Kuva: PKM 87:820.

RÄÄKKYLÄ 0044 PIHLAJANIEMI, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4232 03 Onkamo ja 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0045 Rääkkylä (45) Vihi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.236, 3654.169, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.7 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	Katso Petro Pesosen kaivauskertomus
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Suuri-Onkamon Pirranlahdesta noin puoli kilometriä länteen, suoalueen pohjoisreunalla, Pihlajaniemestä jatkuvan harjun hiekkaisilla rinteillä. Alue on komeaa mäntymetsää, ja harju jatkuu topografialtaan samantyyppisenä pitkälle länttä kohti. Asuinpaikkavyöhykettä on harjun rinteellä lähes 700 metrin matkalla. Kohteessa on 11 laajaa ja selkeää asuinpainannetta sekä 6 pienempää painannetta, joista osaa on kaivettu.

Tutkimukset ja löydöt:

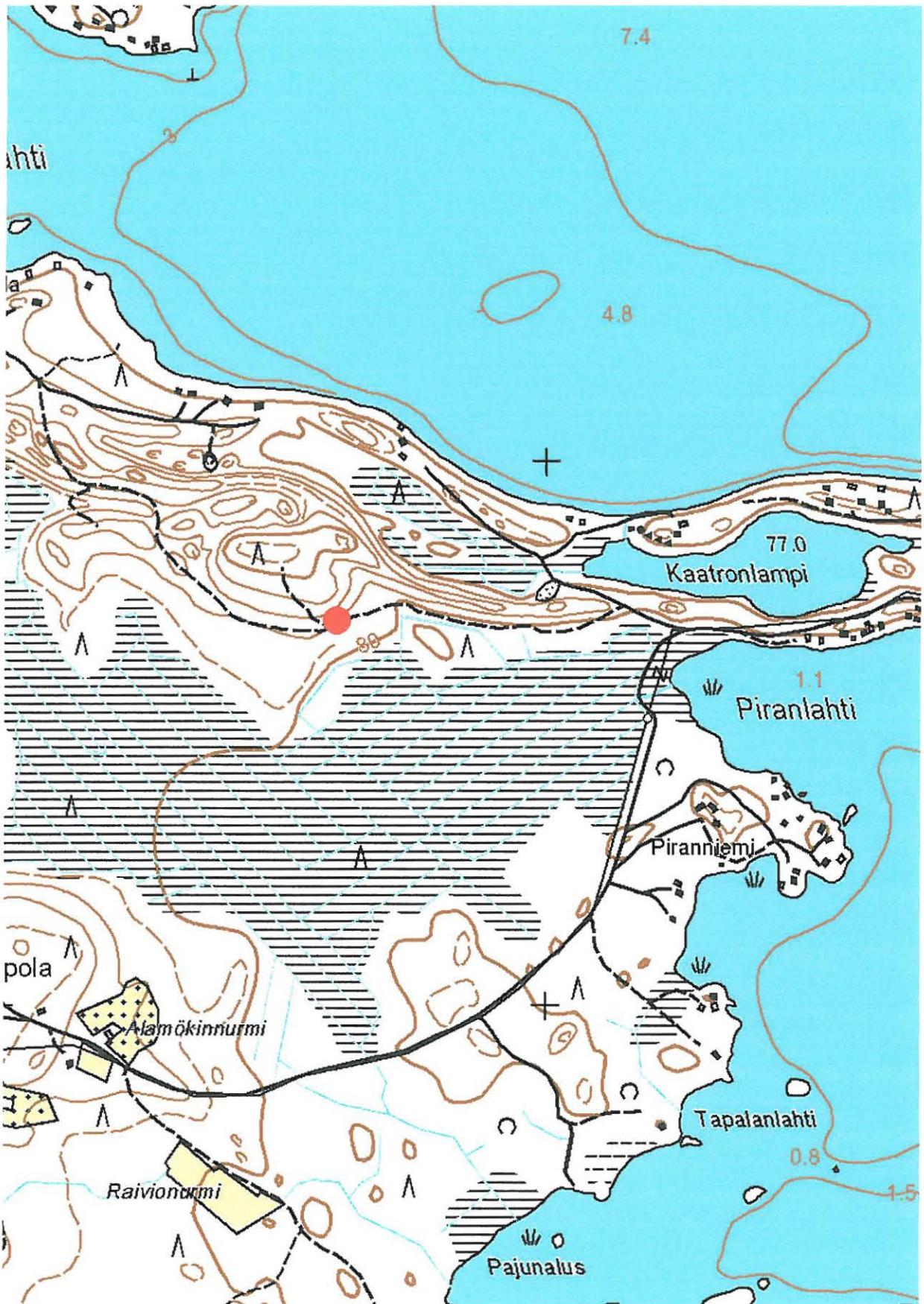
Petro Pesonen 1996, tarkastus	KM 29728, saviastian paloja, kvartsia, palanutta luuta, asbestia
Petro Pesonen 1997, kaivaus	KM 30460
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34630, saviastian paloja, piitä, kvartsia, palanutta luuta

Kohteen löysivät Petro Pesonen, Helena Taskinen, Taisto Karjalainen ja Raija Ylönen vuonna 1996. Löytöjä poimittiin tällöin aluetta halkovan metsätien pinnalta, lähinnä kahdelta eri korkeudelta (82 mpy ja 83-84 mpy). Yksi asuinpainanteista on jäänyt hieman tien alle, mistä kohden löytöjä myös tuli päivän valoon. Kohteen keramiikka on varhaista asbestikeramiikkaa, tyyppillistä kampakeramiikkaa sekä myöhäiskivikautista asbestikeramiikkaa. Kesällä 1997 Petro Pesonen tutki kohdetta kaivamalla.

Kesän 2004 inventoinnissa kohde todettiin hyvin säilyneeksi. Löytöjä poimittiin hiekkatieltä pääosin muutamista keskittymistä asuinpainanteiden tuntumasta. Vanhat kaivausjäljet erottuvat vain heikosti enää maastossa, alue on edelleenkin kaunis ja näyttävä kokonaisuus.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	PKM 87:740-742. Kivi- ja varhaismetallikautisen asuinpaikka-alueen ydintä panoraamakuvassa. Kohteen asuinpaikantunnukset ovat hiekkatien molemmin puolin, harjun rinteiden ja kuvassa oikealla takana hämmöttävän suon välissä. Kesän 2004 inventointilöydöt tehtiin tieltä. Kuvattu kaakosta luoteeseen. 87:818. Palanutta piitä Vihiin asuinpaikalta, KM 34630:2.

RÄÄKKYLÄ 0045 VIHI 1, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0046 Rääkkylä (46) Vihi 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.269, 3654.658, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.2 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	50 x 50 m koordinaattipisteen ympärillä
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Suuri-Onkamon Pirranlahdesta noin 200 metriä länteen, suoalueen pohjoisreunalla. Löytöjä on poimittu metsäautotien pinnalta, Ukonlahden suuntaan johtavalta tieltä noin 40 metriä metsäautotieltä länteen. Vajaa puoli kilometriä länteen sijaitsee laaja Vihi 1:n asuinpaikka (45).

Tutkimukset ja löydöt:

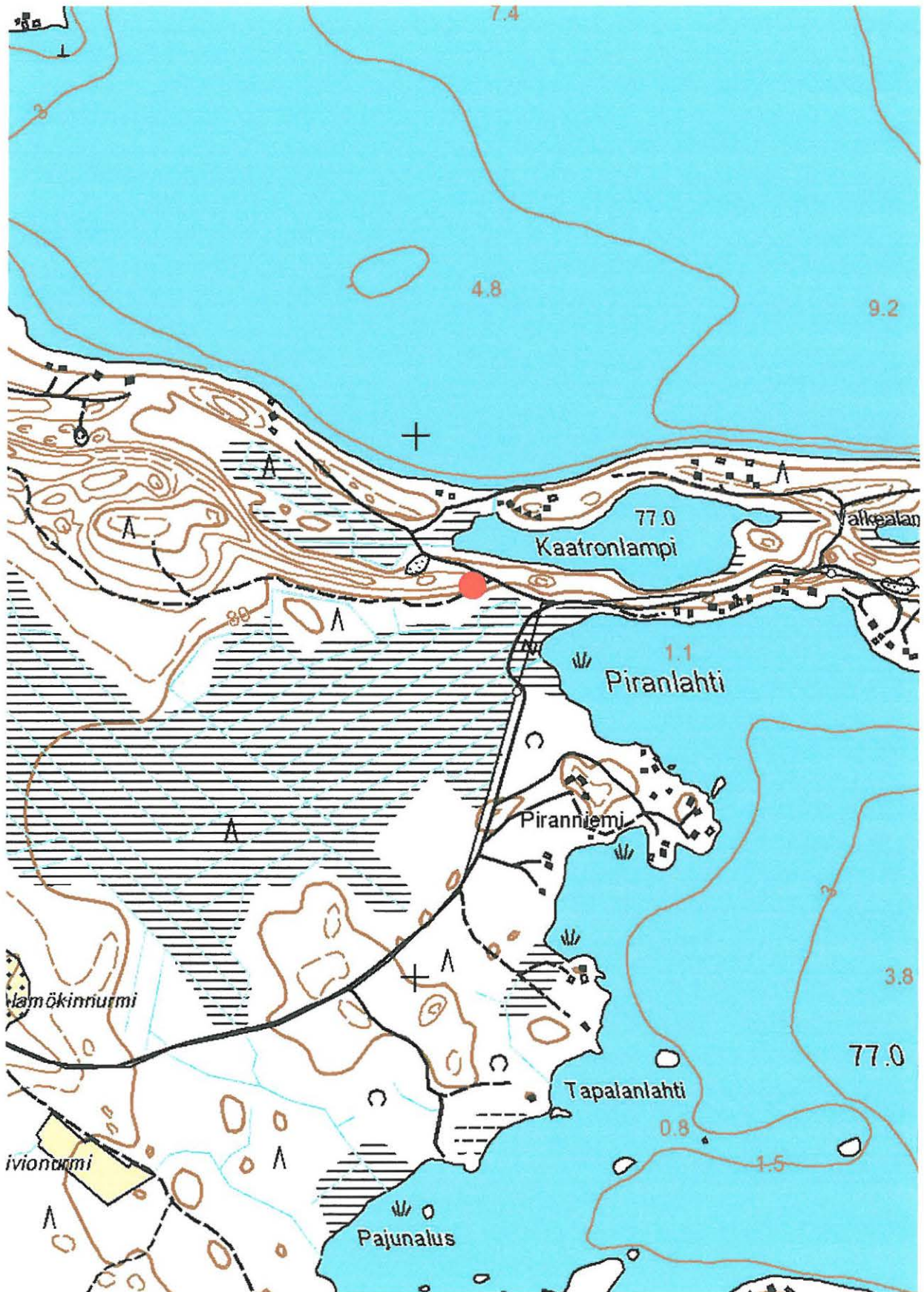
Petro Pesonen 1996, tarkastus	KM 29729, kvartsia
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34631, saviastian palanen

Kohteen löysi Petro Pesonen elokuussa 1996. Hän löysi tällöin pari kvartsi-iskosta Vihi 1:n asuinpaikalle kääntyvän metsäautotien risteuksen tuntumasta arvellen asuinpaikan sangen pienialaiseksi.

Kesän 2004 inventoinnissa metsäautotien leikkauksesta löytyi pieni palanen asbestikeramiikkaa (6915.280, 3654.654) hyvin läheltä Pesosen ilmoittamia koordinaatteja (yllä). Muita löytöjä tai merkkejä asutuksesta ei paikalla havaittu, joten Pesosen arvio pienimuotoisesta asutuksesta paikalla voi hyvinkin pitää paikkansa.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0046 VIHI 2, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0047 Rääkkylä (47) Pihlajaniemi 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4232 03 Onkamo
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.081, 3655.999, z 83
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.6 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Koordinaattipiste
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Suuri-Onkamon ja Hasonselän välisellä kannaksella, Pihlajaniemeen johtavan tien varrelta, noin 80 metriä kaakkoon Pihlajaniemi 1:n (44) asuinpaikalta. Löytöjä on poimittu tien pohjoispuolelta tienteossa syntyneistä kasoista, sekä kohdalla olevan mökkitien risteyksestä. Paikalla on kaksi asuinpainannetta, joista tien pohjoispuolella oleva on selkeähkö, tien eteläpuolinen jokseenkin epäselvä.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen, Taisto Karjalainen ja Raija Ylönen 1996, tarkastus

KM 29726, saviastian paloja, kvartsia, palanutta luuta

Oili Forsberg 2004, inventointi

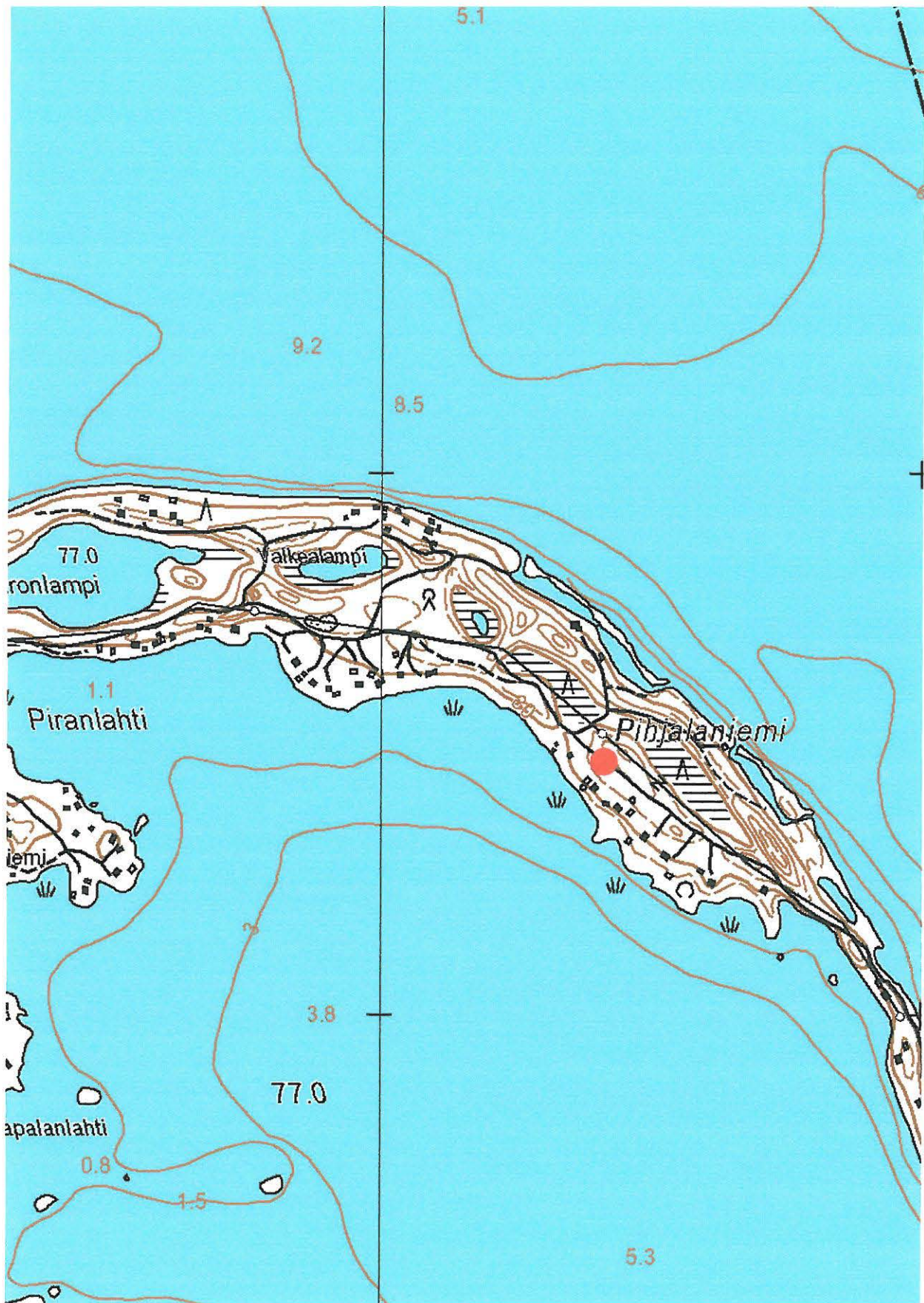
-

Kohteen löysivät Pesonen, Karjalainen ja Ylönen vuonna 1996. Epäselvää on, millä perusteella kohteen on katsottu muodostavan itsenäisen kokonaisuuden Pihlajaniemi 1:n asuinpaikasta, sillä nämä kohteet sijaitsevat niemen lounaisreunalla aivan vieri vierekkäin.

Kesän 2004 inventoinnin aikana kohdalla ei havaittu avonaisia maakasoja, myöskään mökkitien risteyksestä ei löytöjä havaittu. Asumuspainanteet todettiin myös erittäin epämääräisiksi, tien eteläpuolista painauma ei varmuudella paikallistettu.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4232 03 Onkamo
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0047 PIHLAJANIEMI 2, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4232 03 Onkamo ja 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0048 Rääkkylä (48) Karpanlahti

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6903.842, 3649.010, z 83
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.8 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	pienialainen ?
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Jaamankankaan lounaisrinteellä, metsäautotien varrella. Tämä tie johtaa Karpanlahden tieltä Salmentielle, Karpanlahdentiestä noin 500 m luoteeseen. Asuinpaikkalöydöt on poimittu tien pinnalta ja sen leikkauksista noin 40 metrin matkalta. Löytökohdalla maasto hieman nousee ympäröivästä suosta, ja siinä on parikymmentä metriä leveä tasanne jyrkän harjunrinteen alapuolella.

Kaikesta päätelleen kohde on varsin pienialainen, sillä myös kesän 2004 inventointilöydöt poimittiin lähes samalta kohdilta kuin aiemmatkin. (Kesän 2004 löytöjen, KM 34632, koordinaatit 6903.831, 3649.034). Alue on tietä lukuunottamatta maastoltaan ehjää. Kesän 2004 inventoinnissa löytynyt Malilan hiilimiilu (74) sijaitsee kolmisensataa metriä luoteeseen Karpanlahden asuinpaikalta.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen 1996, tarkastus	KM 29727, tyyppillistä kampakeramiikkaa
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34632, tyyppillistä kampakeramiikkaa

Kohteen on löytönyt Petro Pesonen kesällä 1996. Löydöt (KM 29727) on poimittu metsäautotien pinnalta ja tien leikkauksesta, hienosta hiekasta. Kesän 2004 inventointilöydöt, tyyppillistä kampakeramiikkaa, löytyivät tien leikkauksesta.

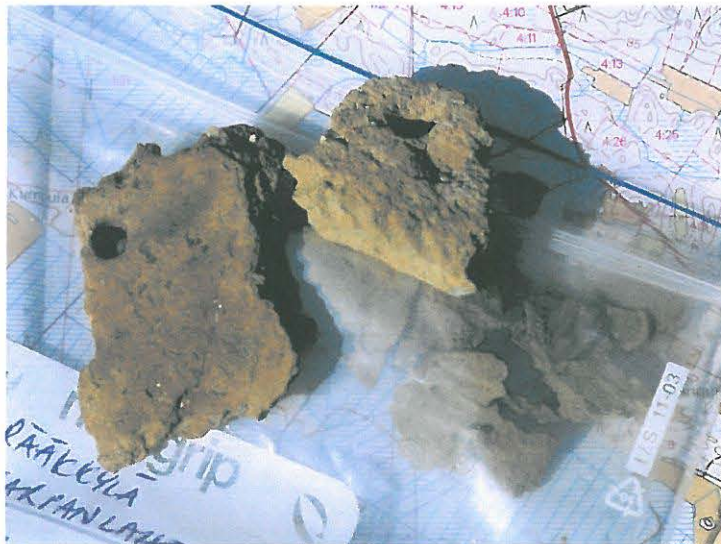
Kohde on ehjä sitä halkovaa tietä lukuun ottamatta.

Kertomuksen liitteet:

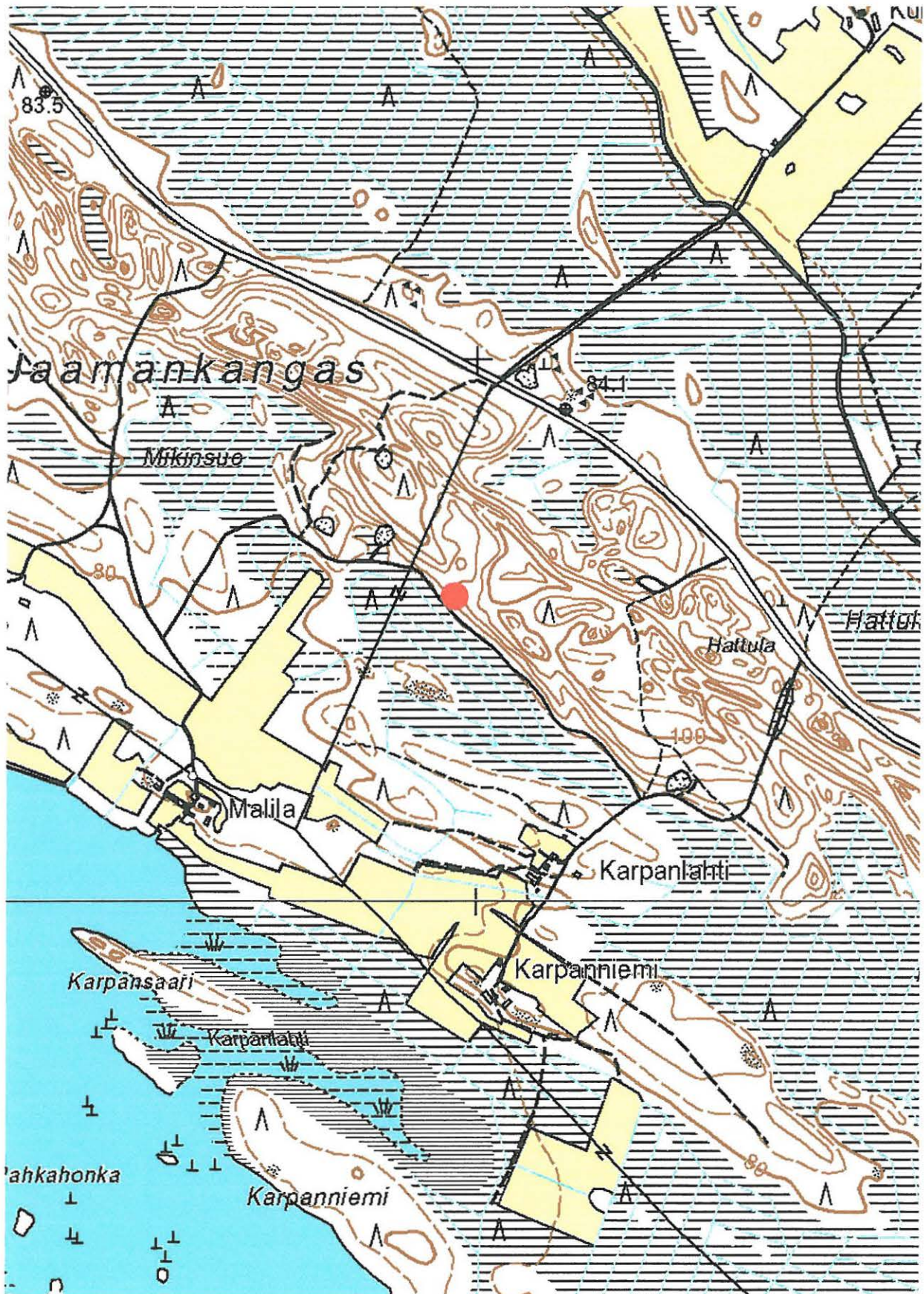
<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
<i>Negatiivit</i>	PKM 21160:663. Karpanlahden kivikautisen asuinpaikan löytötienoota Jaamankankaan vanhalta rantaterassilta. Kuvattu kaakosta luoteeseen.
<i>Diat</i>	PKM 87:786. Tyyppillistä kampakeramiikkaa Karpanlahden kivikautiselta asuinpaikalta, KM 34632. 87:787. Karpanlahden kivikautisen asuinpaikan löytötienoota Jaamankankaan vanhalta rantaterassilta. Kuvattu kaakosta luoteeseen. 87:816. Tyyppillistä kampakeramiikkaa asuinpaikalta, KM 34632. 87:830. Tyyppillistä kampakeramiikkaa Karpanlahden kivikautiselta asuinpaikalta. KM 34632:2.

Karpanlahden kivikautisen asuinpaikan löytötienoota Jaamankankaan vanhalta rantaterassilta. Kuvattu kaakosta luoteeseen. PKM 87:787.

Tyypillistä kampakeramiikkaa Karpanlahden kivikautiselta asuinpaikalta, KM 34632. PKM 87:786.

RÄÄKKYLÄ 0048 KARPANLAHTI, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 11 Kiesvaara ja 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0049 Rääkkylä (49) Huuroniemi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	hautapaikat - ortodoksikalmistot
<i>Ajoitus:</i>	historiallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	1
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6914.940, 3644.119, z 79
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 7.7 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	409 Piimälähti
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Ortodoksikalmisto sijaitsee Piimälähden Huuroniemessä, lähellä pitkää, itäänpäin kurottuvan niemen kärkeä. Kalmisto on Jouhteunuslammelta laskevan Piimäjoen suussa, Kypärälähden luoteispuolella.

Tutkimukset ja löydöt:

J.Maukonen 1879, SMYA:n tarkastusmatka Liperin kihlakuntaan
Pirjo Lahtiperä 1964, inventointi
Petro Pesonen 1996, tarkastus
Oili Forsberg 2004, inventointi

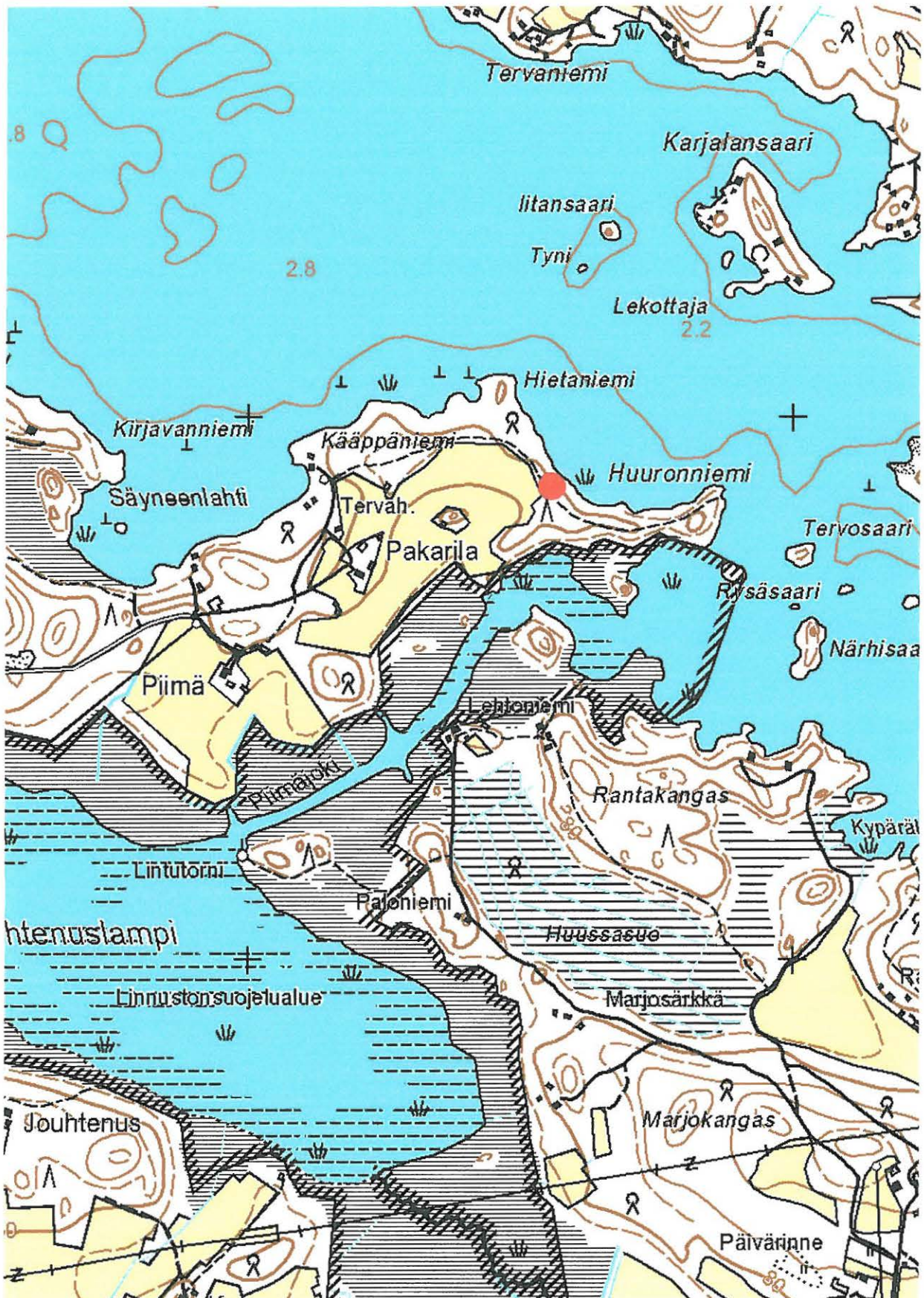
Suomen Muinaismuistoyhdistyksen stipendiaattina vuonna 1879 Liperin kihlakuntaa kiertänyt J. Maukonen kertoo Huuroniemestä seuraavaa:

“Edellä mainitussa Huuroniemessä on ollut säässynä, josta lähes sata vuotta takaperin oli vielä ollut miehen korkeus seinä pystyssä, jotka sitten oli poltettu. Säässynän asemaa näytettiin aivan rantaääräältä, johon ulottuu Pakarisen pelto ja jota vesi vähitellen vieryttää järveen. Tästä vieremästä on kuulema ilmestynyt nykyään tiilen kappaleita. Minun tarkastaessani ei niitä ollut nähtävinä ja arveltiinkin säässynän pohjan eli aseman jo kokonaan vierineen järveen. Vähän matkaa tästä niemen nenään on maa paikoin kuopanteilla. Tätä paikkaa nimetään kalmistoksi.”

Paikalla on nykyäänkin nähtävissä joitakin kalmistoon liittyviä kivisiä rakennelmia. Pirjo Lahtiperä havaitsi paikalla ilmeisesti hautauksiin liittyviä painaumia maassa inventoidessaan Rääkkylää 1964. Pesonen puolestaan arvelee, että hieman kauempana sijaitseva kiviröykkiö tuskin kuuluu samaan kontekstiin kalmiston ja tsasounan kanssa, mutta että tämä röykkiö ei todennäköisesti kuitenkaan ole peltoraunio. Kesällä 2004 oli alue inventoinnin aikana niin aluskasvillisuuden peitossa, ettei hautauksista tehty havaintoja.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 09 Rääkkylä
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0049 HUURONNIEMI, ortodoksikalmisto. Ote peruskartasta 4214 09 Rääkkylä. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0050 Rääkkylä (50) Tapion perunapello

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6919.953, 3652.017, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.8 km itäkoilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Asuinpaikka sijaitsee Sintsin Murtoniemessä, Kalalahden ja Etelärannan talojen välisellä pellolla. Maaperä alueella on hiekkainen, löytöalue kohteessa on lähes koko pellolla sijaitsevan perunamaan alue. Perunamaan suuruus on 50 x 70 m, ja erityisesti löytöjä on poimittu noin 82 mpy sijaitsevan törmän päältä. Topografian perusteellaa saattaa epäillä kohteen jatkuvan laajastikin.

Sintsin kylästä on entuudestaan lukuisia irtolöytöjä. Lähin kivikautinen kohde on Heiskankangas (65) 600 m pohjoiseen Tapion perunapelloilta.

Tutkimukset ja löydöt:

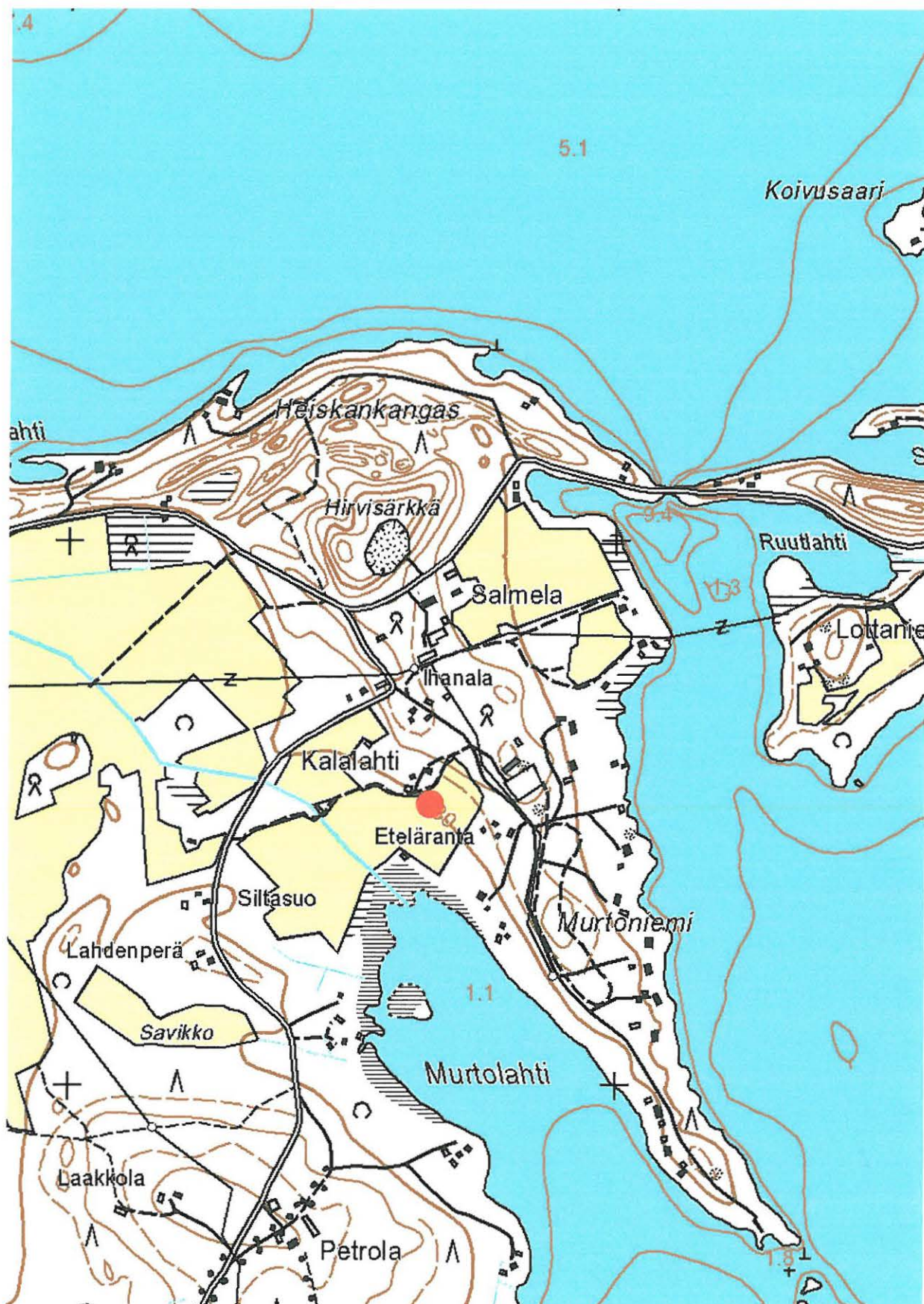
Petro Pesonen 1997, tarkastus	KM 30461, asuinpaikkalöytöjä
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Etelärannan peltoalueelta oli erotettu perunapello, jossa oli palsta myös Vihin kaivauksille (1997) osallistuneella Tapio Halosella. Hän kertoi Petro Pesoselle löytäneensä pellostä muutamia kvartsi-iskoksia ja opasti Pesosen paikalle, jolloin kohteesta löytyi lisää kvartseja sekä saviastian palasia ja palanutta luuta. Keramiikka oli asbestisekoitteista ja lähinnä Pöljän keramiikkaa muistuttavaa.

Kesällä 2004 oli koko peltoalue nurmella, eikä uusia löytöjä kohteesta tehty.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0050 TAPION PERUNAPELTO, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0051 Rääkkylä (51) Ruotinniemi 1

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työ- ja valmistuspaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	esihistoriallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	0 ?
<i>Lukumäärä:</i>	2
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.988, 3642.597, z 83
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 8.6 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	Kohde lienee tuhoutunut metsäaurauksessa.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Ruotinniemen pyyntikuopat ovat sijainneet Jänisselän kaakkoisrannalla Niemisen Ruotinniemiessä. Alue on kaunista mäntykangasta, jossa vanhat rantaterassit ovat erottuneet selvästi. Alueella on vanhoja hiekkakuoppia, laajoilla alueilla Ruotinniemen itärannalla on vastikään tehty laaja-alainen metsän laikutus.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen 1997, tarkastus -
Oili Forsberg 2004, inventointi -

Petro Pesonen totesi paikka kaksi pyyntikuoppaa vanhan rantaterassin päällä. Kuopat olivat halkaisijaltaan parimetrisiä. Lisäksi alueella koekuopitettiin laakeahko painauma, jota epäiltiin asuinpainanteeksi. Löytöjä tai kulttuurikerrokseen viittaavia havaintoja ei siitä kuitenkaan tehty.

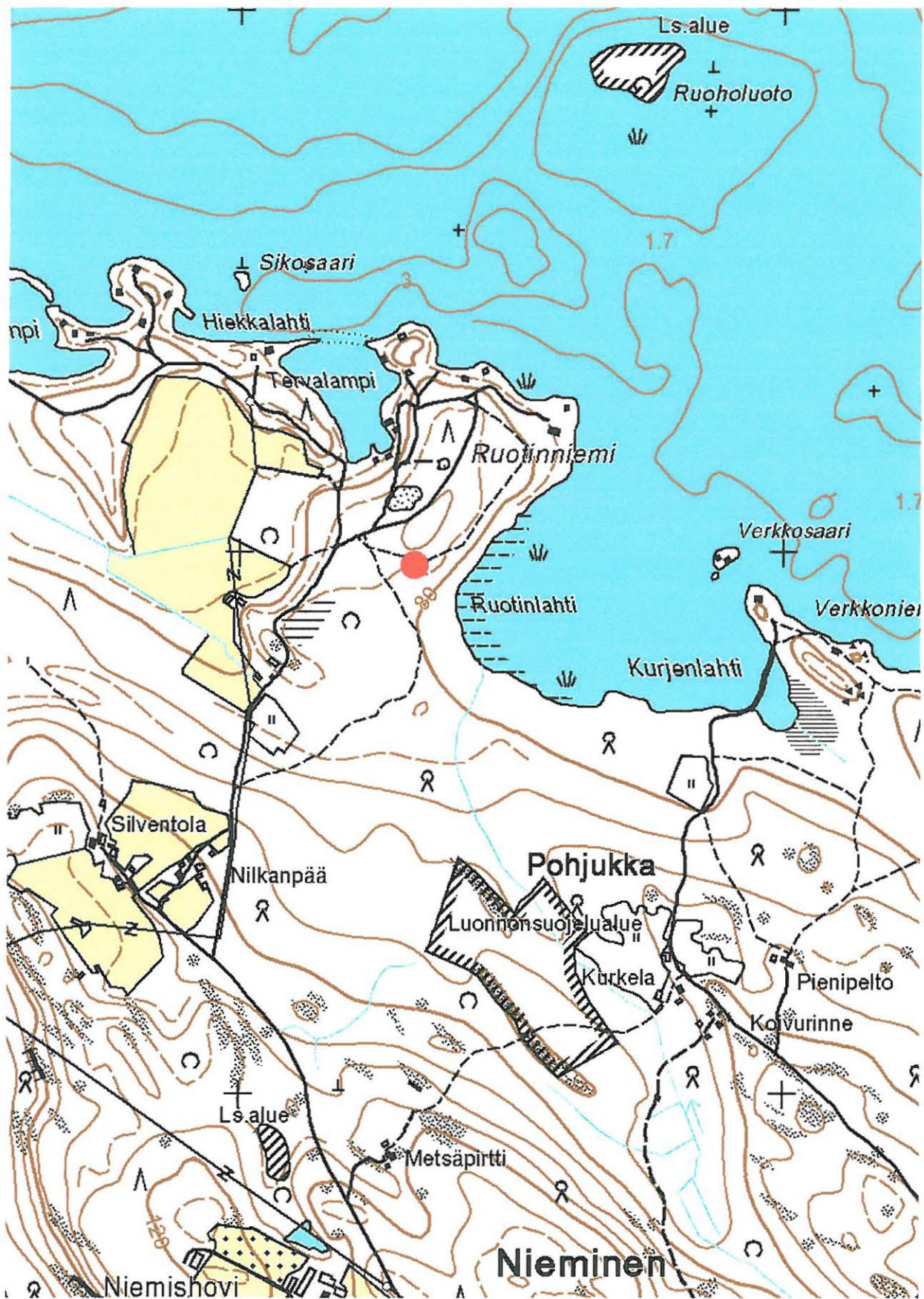
Pitkällisestä etsiskelystä huolimatta ei pyyntikuoppia kyetty kesän 2004 inventoinnissa paikallistamaan. Maasto alueella on myllääntynyt laikutuksessa, ja juuri pyyntikuoppa-alueella maan muokkaus on ollut sangen voimallista. Vaikka polku paikoitellen kyettiin havaitsemaankin, ei muinainen rantaterassi hahmottunut erityisen selvänä kohdalla.

Kohde lienee tuhoutunut metsäaurauksessa.

Kohteen koillispuolella Ruotinniemiessä oli sitä vastoin laikutusalueella runsaasti jälkiä pääasiassa varhaismetallikautisesta asutuksesta. Kohde sai nimekseen Tervalampi (71).

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 09 Rääkkylä Yleiskarttaluonnos Tervalammelta ja Ruotinlahdelta, ei mittakaavassa (katso sivu 264).
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0051 RUOTINNIEMI 1, esihistoriallisia pyyntikuoppia. Ote peruskartasta 4214 09 Rääkkylä. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0052 Rääkkylä (52) Ylälamminsuo 2

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6902.551, 3650.972, z 82
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän ortodoksisesta kirkosta 19 km kaakkoon.
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Ylälamminsuo 2:n asuinpaikka sijaitsee Rääkkylän kirkolle vievän tien varrella, Jaamankankaan alueella. Tien varteen on kaivettu vuonna 1998 vesijohtolinja, joka suurimmaksi osaksi kulkee tien pohjoispuolella, mutta tällä kohdin menee tien alitse ja kulkee jonkin matkaa tien eteläpuolella, kunnes kääntyy kohti harjua. Asuinpaikkalöydöt ovat tulleet esille vesijohtokaivannon pintamaita tarkastettaessa.

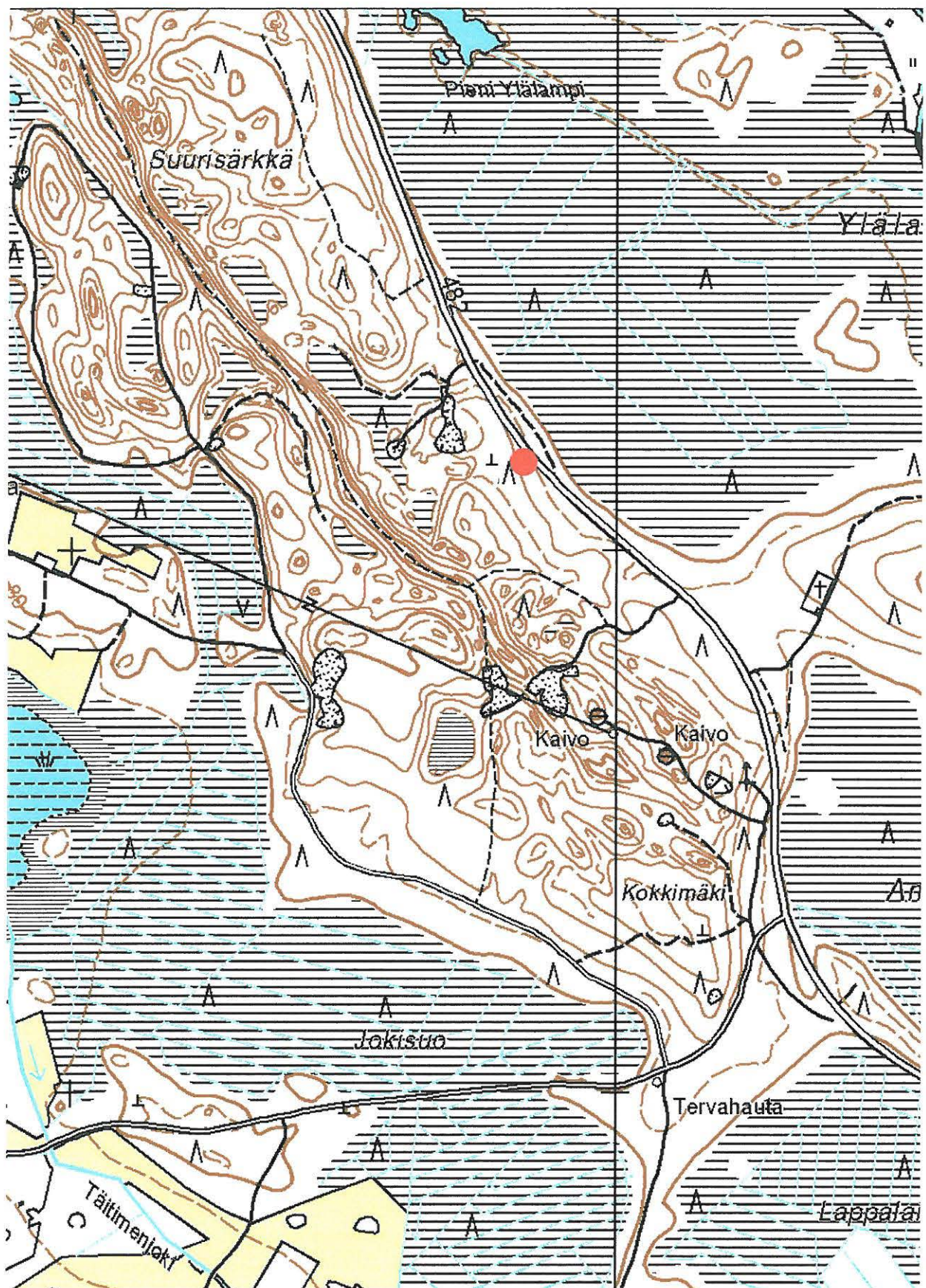
Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen 1998, tarkastus	KM 31 215, varhaista asbestikeramiikkaa.
Oili Forsberg 2004, inventointi	-

Petro Pesonen tarkasti kohteen 1998, jolloin vesijohtolinja oli vastikään kaivettu. Löytöinä hän poimi lähinnä varhaista asbestikeramiikkaa. Kesän 2004 inventoinnin yhteydessä ei löytöjä tehty. Vesijohtolinjaus tosin erottui edelleen selvästi, ja maatakin oli paikoitellen auki. Suurin osa asuinpaikasta lienee jäänyt tien alle.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari
<i>Negatiivit</i>	PKM 21160:668-669. Kivikautisen asuinpaikan rippeitä Rääkkylä-Kitee -maantien laidassa, Jaamankankaan kaakkoispäässä. Panoraama, kuvattu kaakosta luoteeseen.
<i>Diat</i>	PKM 87:793-794. Kivikautisen asuinpaikan rippeitä Rääkkylä-Kitee -maantien laidassa, Jaamankankaan kaakkoispäässä. Panoraama, kuvattu kaakosta luoteeseen.

RÄÄKKYLÄ 0052 YLÄLAMMINSUO 2, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 06 Oravisalo
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.334, 3629.535, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 6.9 km länteen.
<i>Rekisterikylä:</i>	408 Oravisalo
<i>Laajuus:</i>	Löydöt pieneltä alueelta, säteeltään max 50 m, koordinaattipisteen ympäriltä.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Oravisalon eteläosassa, Rääkkylän kirkolle vievän tien länsipuolella, Reijolan talon länsipuolella sijaitsevan pellon reunassa. Alueella ei voi havaita mitään selkeitä muinaisia rantamuodostelmia. Pellon maaperä näyttäisi olevan hienoa hiekkaa, tosin isoja kiviä on ilmeisesti kerätty pois viljelyksen seasta. Mitenkään optimaalinen muinaiselle asutukselle ei Laakialahden paikka tuntuisi olevan.

Tutkimukset ja löydöt:

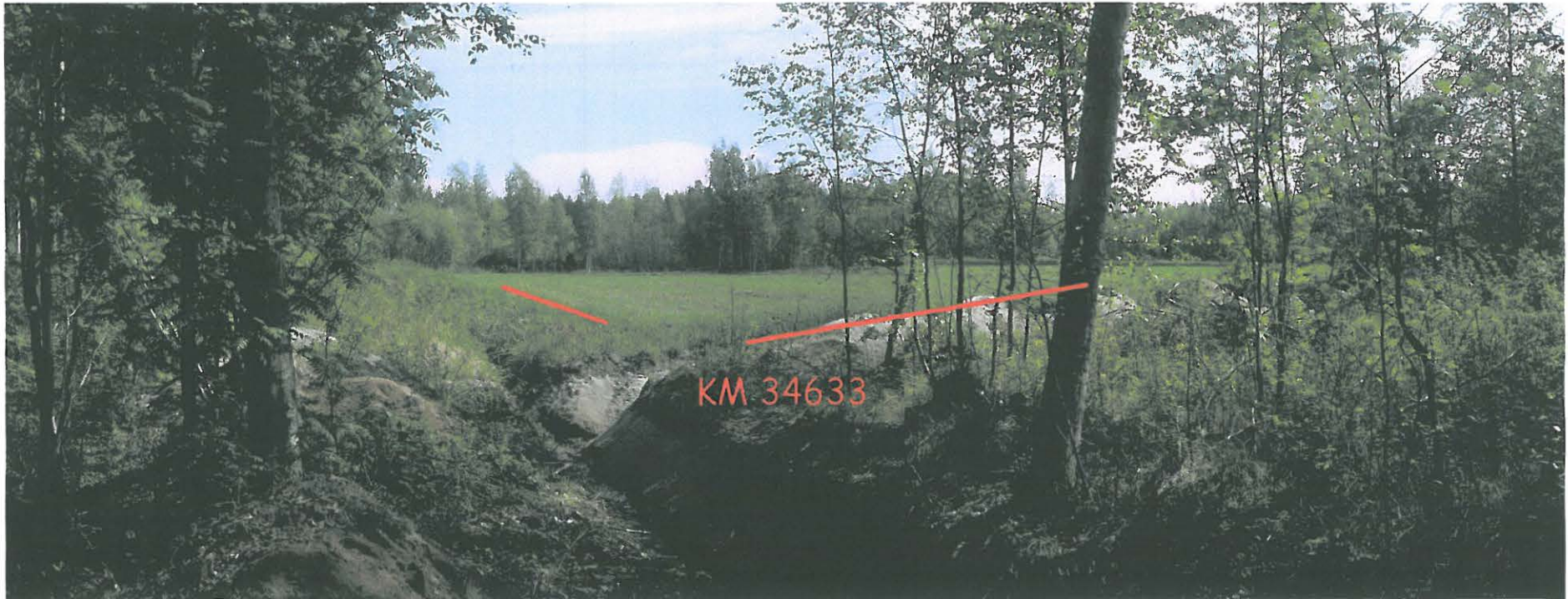
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34633:1-2 saviastian paloja, kvartsi-iskoksia
---------------------------------	---

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnissa.

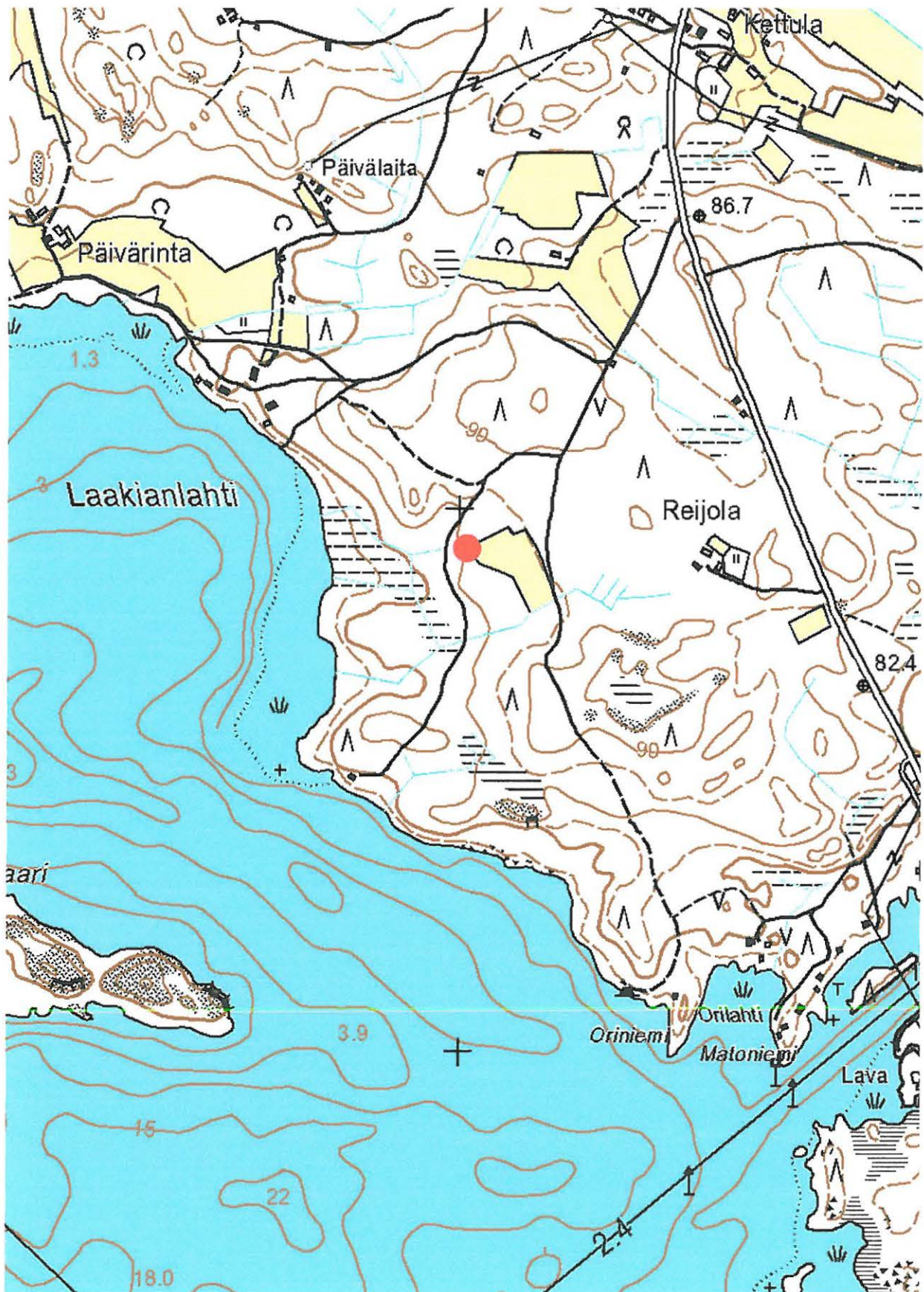
Inventointihetkellä pelto oli jo oraalla, joten tarkastuksen kohteena olivat pientareet ja ojat pellon ympärillä. Löydöt, saviastian palaset ja kvartsi-iskokset, löytyivät suppealta alueelta pellon luoteisnurkkauksesta. Suurin osa löydöistä havaittiin pintamaassa, mutta ”paras” kvartsi-iskoksista oli selkeästi ojan leikkauksessa noin 30 cm maan pinnan alla. Pelto-ojia oli aiemmin keväällä syvennetty, samoin pellon läheisyydessä oli tehty risusavottaa, joten alue oli aika myllätty, ja havainnointiolot eivät olleet optimaaliset.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 06 Oravisalo
<i>Negatiivit</i>	PKM 21160:631-632. Kivikautinen asuinpaikka, kuvattu lännestä itään. Panoraama. Kuvan pellolta, aivan etualalla näkyvästä nurkkauksesta, löytyi muutama murunen palanuuta savea, kvartsi-iskokset löytyivät pelto-ojan leikkauksesta.
<i>Diat</i>	PKM 87:725-726. Kivikautinen asuinpaikka, kuvattu lännestä itään. Panoraama. Kuvan pellolta, aivan etualalla näkyvästä nurkkauksesta, löytyi muutama murunen palanuuta savea, kvartsi-iskokset löytyivät pelto-ojan leikkauksesta.

Laakianlahden kivikautinen asuinpaikka (53), kuvattu lännestä itään. Panoraama. Kuvan pellolta, aivan etualalla näkyvästä nurkkauksesta, löytyi muutama murunen palanuuta savea, kvartsi-iskokset löytyivät pelto-ojan leikkauksesta. PKM 87:725-726.

RÄÄKKYLÄ 0053 LAAKIANLAHTI, kiviakautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 06 Oravisalo. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	ajottamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	3
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.830, 3648.075, z 82.5
<i>Koordinaattiselite:</i>	Kohteen koordinaatit ovat laajimman kuopan sijaintitiedot.
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 13 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Sintsin harjulla, Saitalan talosta parisataa metriä koilliseen, pienen metsätien tuntumassa. Tämä metsätie kulkee harjun eteläreunaa alkaen idässä Onkamoon menevältä tieltä (15593) ja päätyen lännessä Hammaslahti-Rasivaara -tielle.

Sintsin harju on hiekkainen harjujakso, joka idässä alkaa Pieni- ja Suuri-Onkamojärvien välisenä kannaksena, ja joka jatkuu länteen aina Jänisselkään pistävänä pitkänä Vuoniemenä. Harju kulkee kaakko-luode-suuntaisena, ja on noin yhdeksän kilometriä pitkä. Saitalan hiilimiilut sijaitsevat harjun luoteispäässä. Kesällä 2004 Sintsin harjulta löytyi lukuisia uusia esihistoriallisia muinaisjäännöksiä.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi -

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnissa. Aluksi metsässä, tien vierustalla sijaitsevia painaumia pidettiin asuinpainanteena ja siihen liittyvinä kuoppina (2 kpl), mutta koekuopituksen tuloksena inventoija tuli toisiin ajatuksiin.

Kuoppia on kaikkiaan kolme, joista yksi on selvästi muita isompi.

Kuoppa 1: 6920.830, 3648.075, 7 x 4 m, noin 50 cm syvä

Koekuopituksessa tuli ensimmäiseksi esiin täysin kehittynyt podsolimaannos, mutta rikastuneessa kerroksessa havaittiin runsaasti hiiliä, myös suuria yksittäisiä kappaleita. Huuhtoutuneessa kerroksessa, jonka paksuus vaihteli 5 – 10 cm välillä, ei puolestaan hiiliä tavattu. Painauma sijaitsee vanhan rantaterassin harjalla noin viisi metriä rinteestä, painauma on pituussuunnassa muinaisrantaan nähden. Tämän vuoksi ensin epäiltiin kyseessä olevan asuinpainanteen, mutta runsaat hiilet rikastuneessa kerroksessa viittaavat kohteen luonteeseen hiilimiiluna.

Kuoppa 2: 6920.830, 3648.080, halkaisija 1.5 metriä, syvyys 30 cm.

Myös tässä painaumassa oli runsaasti hiiltä rikastuneessa kerroksessa.

Kuoppa 3: 6920.822, 3648.086, halkaisija 1.5 metriä, syvyys 30 cm.

Myös tässä painaumassa oli runsaasti hiiltä rikastuneessa kerroksessa.

Kertomuksen liitteet:

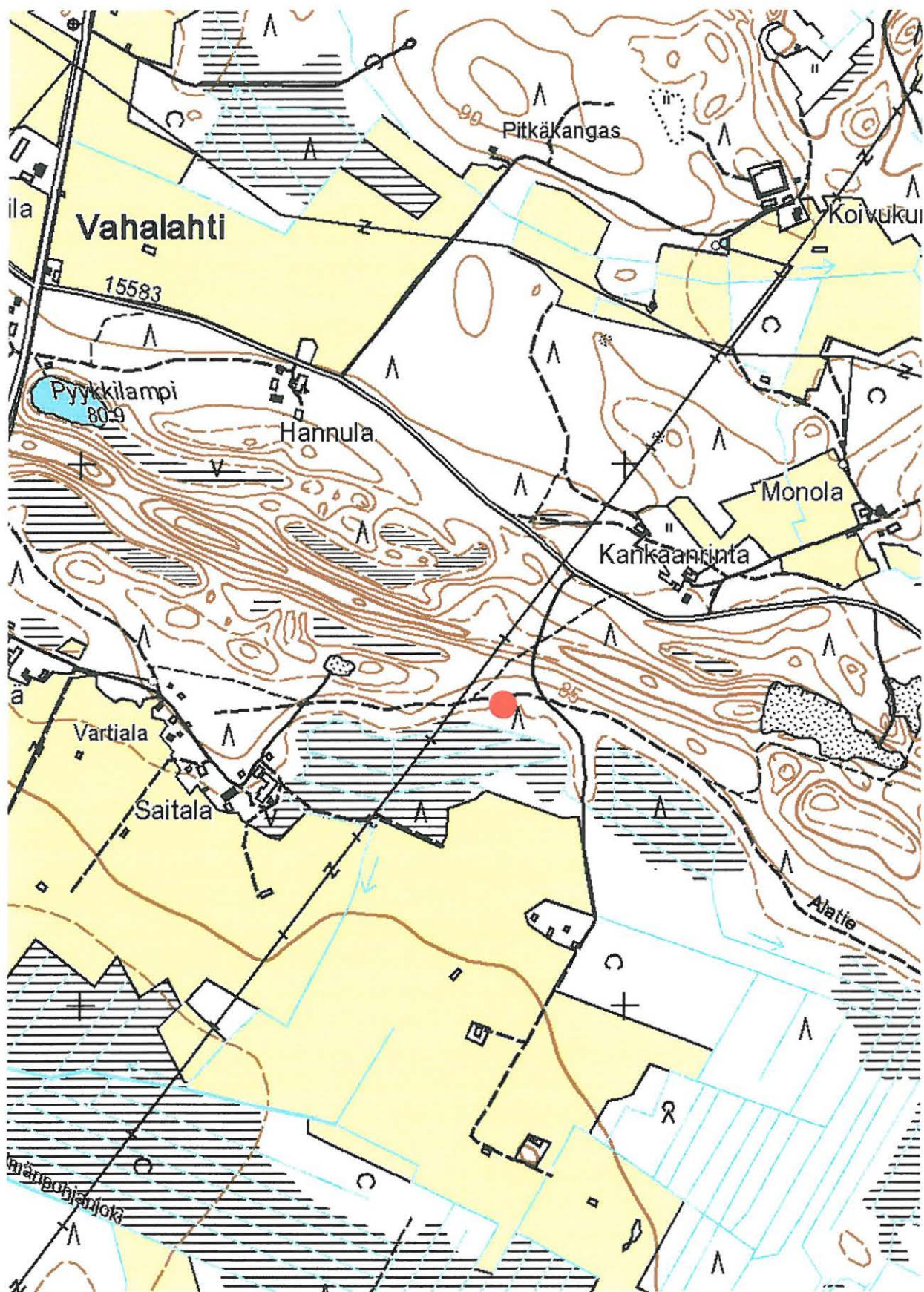
Kartat PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka

Negatiivit PKM 21160:633-634. Sintsin harjun keskipaikkeilta, läheltä Saitalan taloa, löytyi kolme hiilimiilua. Aluksi niitä arveltiin asumuspainanteiksi ja niihin liittyviksi kuopiksi, mutta kairaus vahvisti muinaisjäänneksen luonteen. Hiilimiilut sijaitsevat kuvassa vasemmalla sijaitsevan tien oikealla puolella, pöpelikössä, muutama metri tiestä. Miilunpohjien oikealla puolella metsän pimennossa hahmottuu vanha rantamuodostelma. Panoraama, kuvattu luoteesta kaakkoon.

Diat PKM 87:732-734. Sintsin harjun keskipaikkeilta, läheltä Saitalan taloa, löytyi kolme hiilimiilua. Aluksi niitä arveltiin asumuspainanteiksi ja niihin liittyviksi kuopiksi, mutta kairaus vahvisti muinaisjäänneksen luonteen. Hiilimiilut sijaitsevat kuvassa vasemmalla sijaitsevan tien oikealla puolella, pöpelikössä, muutama metri tiestä. Miilunpohjien oikealla puolella metsän pimennossa hahmottuu vanha rantamuodostelma. Panoraama, kuvattu luoteesta kaakkoon.

Sintsin harjun keskipaikkeilta, läheltä Saitalan taloa, löytyi kolme hiilimiilua. Aluksi niitä arveltiin asumuspainanteiksi ja niihin liittyviksi kuopiksi, mutta kairaus vahvisti muinaisjäänneksen luonteen. Hiilimiilut sijaitsevat kuvassa vasemmalla sijaitsevan tien oikealla puolella, pöpelikössä, muutama metri tiestä. Miilunpohjien oikealla puolella metsän pimennossa hahmottuu vanha rantamuodostelma. Panoraama, kuvattu luoteesta kaakkoon. PKM 87:732-734.

RÄÄKKYLÄ 0054 SAITALA 1, esihistoriallisia hiilimöluja. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työpaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	2
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.847, 3647.921, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12.8 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Sintsin harjulla, Saitalan talosta noin 120 metriä koilliseen, pienen metsätien pohjoispuolella. Tämä metsätie kulkee harjun eteläreunaa alkaen idässä Onkamoon menevältä tieltä (15593) ja päättyen lännessä Hammaslahti-Rasivaara -tielle.

Sintsin harju on hiekkainen harjujakso, joka idässä alkaa Pieni- ja Suuri-Onkamojärvien välisenä kannaksena, ja joka jatkuu länteen aina Jänisselkään pistävänä pitkänä Vuoniemenä. Harju kulkee kaakko-luode -suuntaisena, ja on noin yhdeksän kilometriä pitkä. Saitalan pyyntikuopat (55) sijaitsevat harjun luoteispäässä. Kesällä 2004 Sintsin harjulta löytyi lukuisia uusia esihistoriallisia muinaisjäännöksiä.

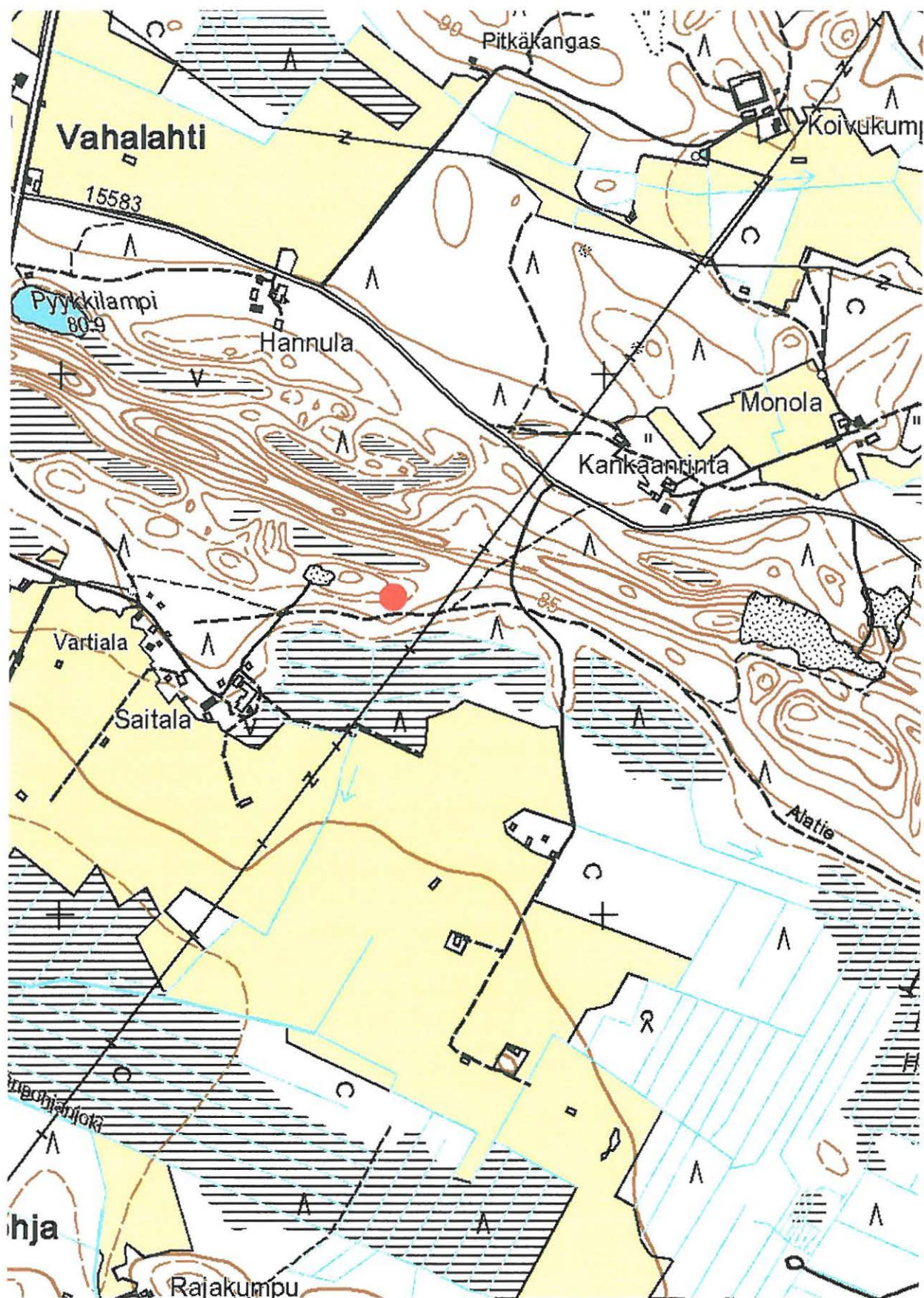
Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi -

Saitalan pyyntikuopat sijaitsevat noin 20 metriä pohjoiseen pieneltä Saitalan taloon vievältä tieltä. Maasto on hyvin kuivaa kangasta, jossa kasvaa nuoria mäntyjä. Suurempi kuopista (6920.847, 3647.921) oli mitoiltaan 3 x 1.5 metriä, syvyydeltään noin 30 cm. Pienempi (6920.842, 3647.918) puolestaan pyöreä, halkaisijaltaan 2.5 m, syvyydeltään niin ikään 30 cm. Kuopat erottuvat selvästi maastossa. Koekairauksessa maannoksesta ei löytynyt hiiltä, mistä syystä niitä arveltiin pyyntikuopiksi. Toisaalta on sanottava, että käytetty kaira oli ehkä liian pieni holkkinen tarkoitukseen, jolloin hiiliä ei välttämättä juuri otokseen sattunut. Kuoppien lopullinen luonne jäi siis hieman arvailujen varaan, mutta esihistoriallisia kaivantoja ne joka tapauksessa täydellisesti kehittyneestä podsoloitumisesta päätellen olivat.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	PKM 21160:635. Saitala 2 Sintsin harjun lounaisrinteellä, muutama sata metriä Saitala 1:n hiilimiilusta, havaittiin kaksi painaamaa, joita arveltiin pyyntikuopiksi. Ne voivat kuitenkin niin ikään olla vanhoja hiilimiilun pohjia. Kuvattu idästä länteen.
<i>Diat</i>	PKM 87:735. Saitala 2 Sintsin harjun lounaisrinteellä, muutama sata metriä Saitala 1:n hiilimiilusta, havaittiin kaksi painaamaa, joita arveltiin pyyntikuopiksi. Ne voivat kuitenkin niin ikään olla vanhoja hiilimiilun pohjia. Kuvattu idästä länteen.

RÄÄKKYLÄ 0055 SAITALA 2, ajoittamattomia pyyntikuoppia. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työpaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	2
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6921.602, 3645.756, z 80 - 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 12.4 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	pyyntikuoppa 1: 6921.602, 3645.756 pyyntikuoppa 2: 6921.591, 3645.761
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kotaniemen pyyntikuopat sijaitsevat Oriveden Ruukinlahteen viettävällä hiekkaisella rinteellä lähellä Kotaniemen kärkeä. Ne ovat aivan Hammaslahden tieltä Kotaniemeen vievän tien reunan läheisyydessä komealla, täysikasvuisella mäntykankaalla. Paikalla voi selvästi erottaa kaksikin vanhaa rantaterassia, joista ylempään, Vuoksen puhkeamisterassin harjalla tie kulkee. Pyyntikuopat sijaitsevat muutaman metrin päässä toisistaan alemmalla terassilla, jonka laki on hieman yli 80 mpy.

Kuopat ovat muodoitanaan pyöreät. Ensimmäinen on halkaisijaltaan nelimetrisen ja syvyydeltään noin 80 cm. Jälkimmäinen on hieman pienempi ja sen halkaisija on noin kolme metriä ja syvyys kuutisenkymmentä senttiä. Niiden keskinäinen etäisyys terassilla on muutamia metrejä ja ne erottuvat hyvin selvästi kauniissa kangasmaastossa.

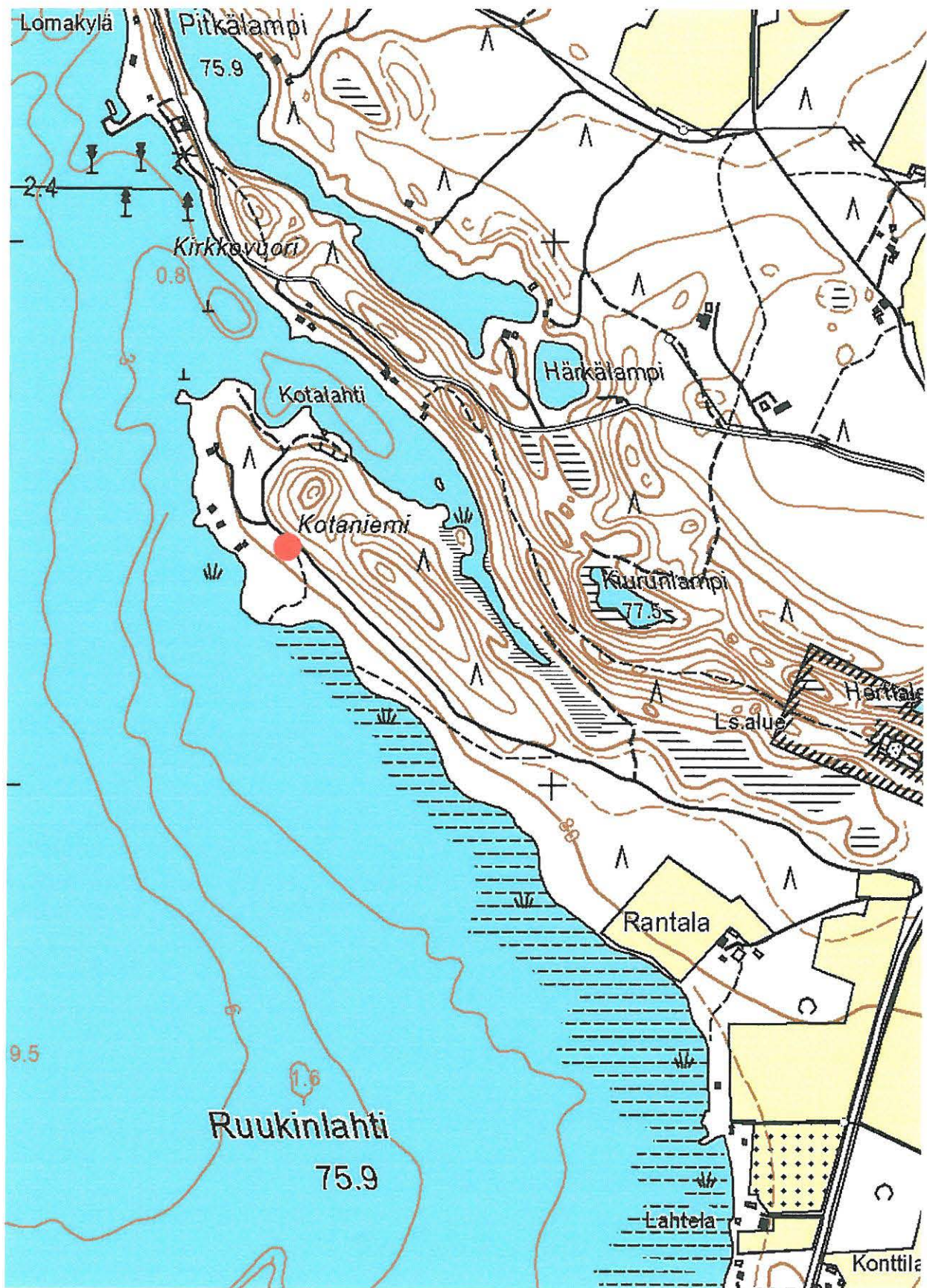
Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi -

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnissa Kotaniemen asuinpaikkaa (14) tarkastettaessa. Hieman hämmäntävää oli, ettei Kotaniemestä löytynyt enempää muinaisjäännöksiä, sillä loivat, kauniit muinaisrannat hiekkaisine pohjineen olisivat kyllä hyvin soveltuneet pyyntiasutuksen tarpeisiin. Toisaalta koko Kotaniemen maasto on suhteellisen ehjää, sitä halkoo vain hiekkainen tie ja niemen kärjessä on muutamia kesämökkejä. Voi hyvinkin olla, että turve peittää merkkejä muinaisesta asutuksesta.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Dial</i>	PKM 87:727-728. Pyyntikuoppia Kotaniemen kärjessä, Jänisselän Ruukinlahden pohjoisrannalla. Panoraama, kuvattu pohjoisesta etelään. Itse kuopat erottuvat kuvassa heikosti.

RÄÄKKYLÄ 0056 KOTANIEMI 2, ajoittamattomia pyyntikuoppia. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6908.993, 3652.287, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.9 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	405 Kiesvaara
<i>Laajuus:</i>	Katso yleiskarttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Pienikankaan asuinpaikka sijaitsee Penkkisuon turvetuotantoalueen eteläpuolisella Hotolopankankaalla, kankaan luoteispäässä sijaitsevalla Pienikankaalla. Kangas on erittäin kivikkoinen saareke Rääkkylän kunnan itäosassa, jossa suuri osa pinta-alasta on hyvin soista. Ensimmäiseltä koko Hotolopankangas vaikuttaa aivan sopimattomalta pyyntiväestön asuinpaikaksi, mutta kyseisellä kankaalla on lukuisia pienehköjä asuinpaikkoja.

Koko Pienikankaan alue oli vastikään metsäaurattu ja maata oli runsaasti avoinna. Alueen eteläreunalla, hieman alle 82.5 mpy, oli pieni hiekkakuoppa ja sen vieressä laakea painauma. Painauman mitoituksi arvioitiin 5 x 3 metriä ja syvyydeksi noin 30 cm. Todennäköisesti kyseessä on asuinpainanne. Kohteen löydöt ovat varhaismetallikautista asbestikeramiikkaa sekä kvartsi-iskoksia.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34634:4-5, kvartsi-iskoksia
Petro Pesonen 2004, tarkastus	KM 34634:1-3, saviastian paloja, kvartssia

Kohde löytyi inventoijan suureksi hämmästykseksi – maaperä on erittäin kivikkoinen – kesän 2004 inventoinnissa. Ensimmäisellä tarkastuskerralla kohteesta löytyi kvartsi-iskoksia (KM 34634:4-5) puupinon päädyn tuntumasta sekä Pienikankaan eteläreunaa kulkevan tien pinnalta.

Kiteen kuntaa samaan aikaan inventoinut Petro Pesonen ajautui paikalle joitakin päiviä myöhemmin, jolloin hän teki koekuopan painanteeseen löytäen kuopasta varhaismetallikautista asbestikeramiikkaa. Toinen palanen löytyi joitakin metrejä painanteen koillispuolelta. Lisäksi Pesonen poimi kvartsi-iskoksen pienen, jo osittain umpeen kasvaneen hiekkakuopan reunasta.

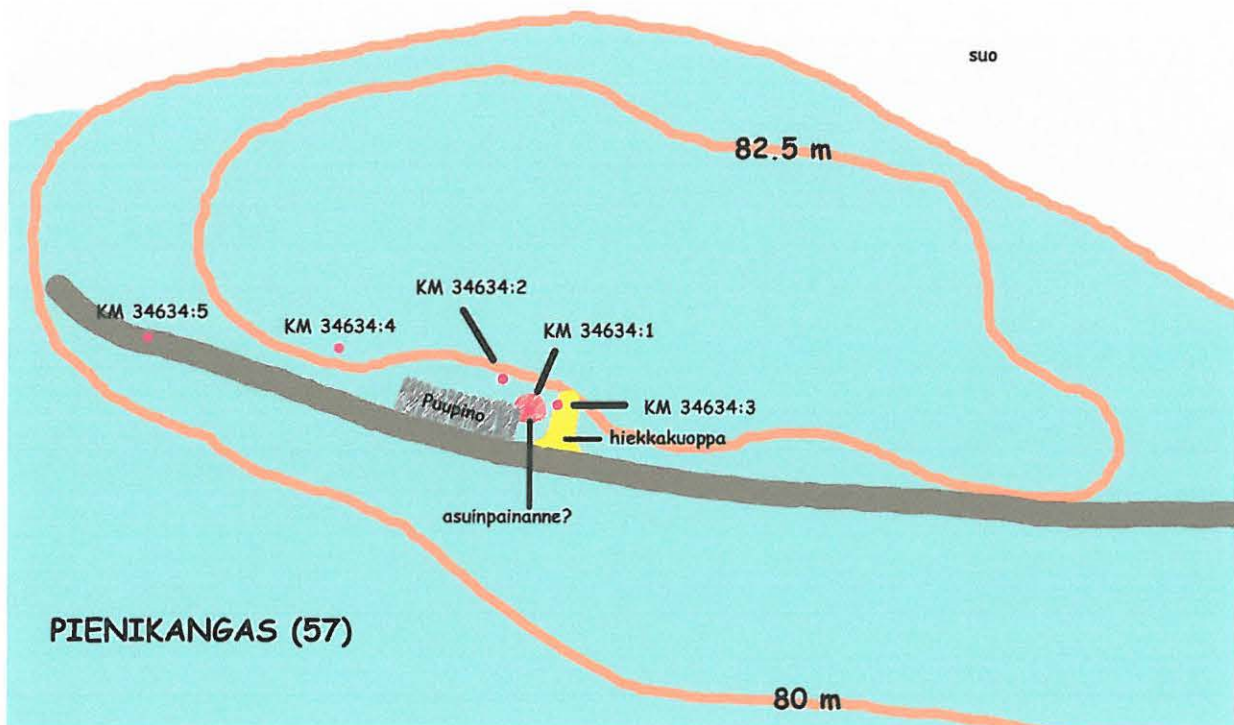
Kohteen koordinaatiksi on merkitty saviastian palasen 34634:1 koordinaatit, 6908.993, 3652.287. Tämän koordinaattimittauksen on tehnyt Petro Pesonen. Asuinpainanteelle mitattu koordinaattipiste (6909.010, 3652.287, mittaus Oili Forsberg) poikkeaa kuitenkin 17 metriä saviastian palasen luvuista, vaikka palanen on löytynyt asuinpainanteeseen tehdystä koekuopasta. Kyse on kahden eri gps-laitteen virhemarginaalista. Yleiskarttaluonnokseen löytöpisteet on merkitty sen paikalla tehtyjen muistiinpanojen mukaan, joten siinä mielessä karttaluonnosta voi pitää suhteellisen luotettavana.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirtäneet Petro Pesonen ja Oili Forsberg

Negatiivit PKM 21160:636-638. Varhaismetallikautista asuinpaikkaa Pienikankaalla. Mahdollinen asuinpaikanne koivupinon edessä. Panoraama, kuvattu idästä länteen.

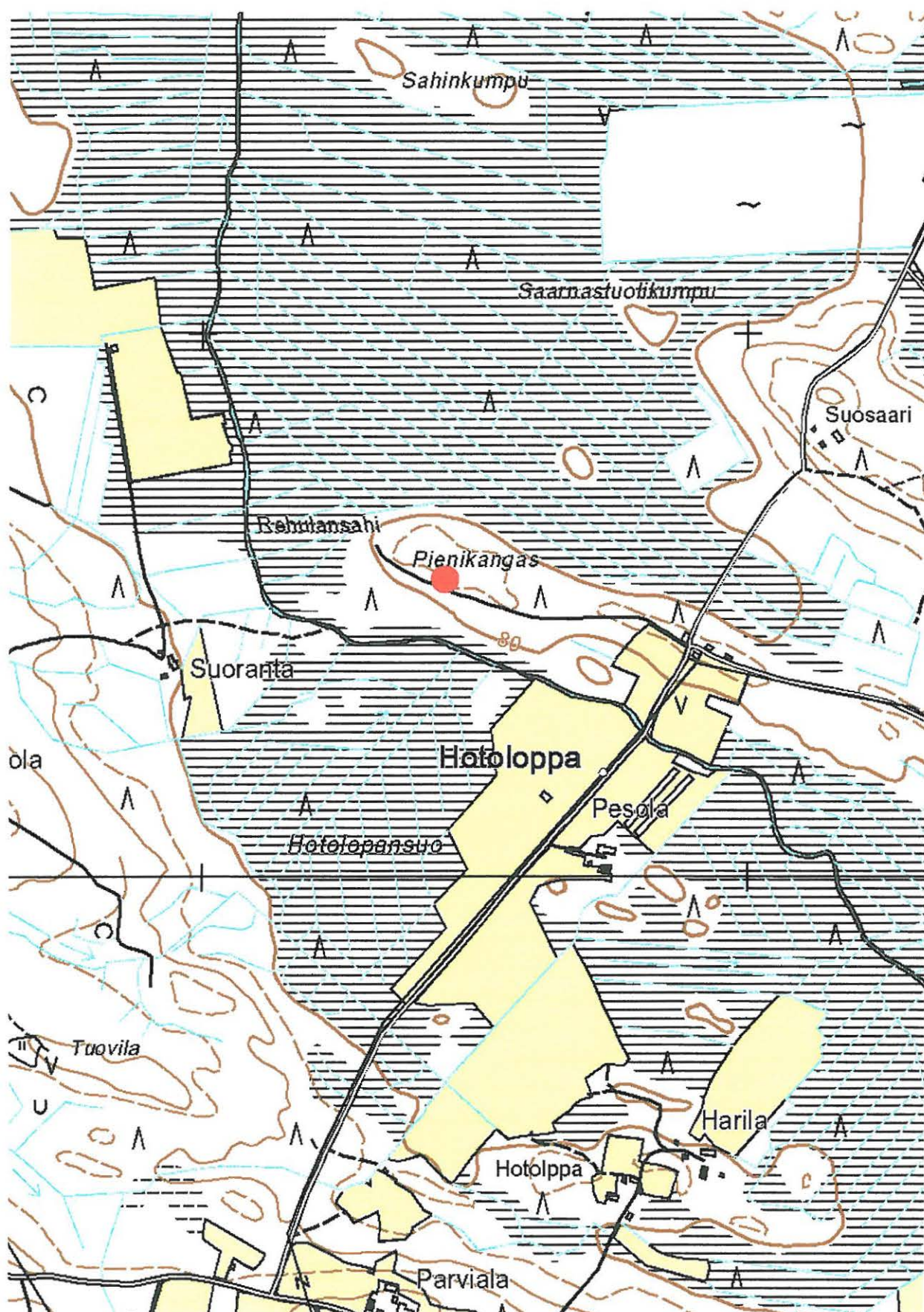
Diat -

Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirtäneet Oili Forsberg ja Petro Pesonen.

Varhaismetallikautista asuinpaikkaa Pienikankaalla (57). Mahdollinen asuinpaikanne koivupinon edustalla. Panoraama, kuvattu idästä länteen. PKM 21160:636-638.

RÄÄKKYLÄ 0057 PIENIKANGAS, varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6909.001, 3653.217, z 82-83
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.8 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	405 Kiesvaara
<i>Laajuus:</i>	Katso yleiskarttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Suosaaren asuinpaikka sijaitsee Penkkisuon turvetuotantoalueen eteläpuolisella Hotolopankankaalla, kankaan pohjoispäässä sijaitsevan Suosaaren kainalossa Hotolopankangas on erittäin kivikkoinen saareke Rääkkylän kunnan itäosassa, jossa suuri osa pinta-alasta on hyvin soista. Ensimmäiseltä Hotolopankangas vaikuttaa aivan sopimattomalta pyyntiväestön asuinpaikaksi, mutta kyseisellä kankaalla on lukuisia pienehköjä asuinpaikkoja.

Suosaaren etelärinteet on jokin aika sitten laikutettu ja maata oli siellä täällä avoinna. Löytöjä alueella tuli kahdesta pisteestä, kvartsi-iskos 6909.002, 3653.184, sekä murunen palanuuta savea, kvartsi-iskos sekä liuskeiskos pisteestä 6909.001, 3653.217. Vaikka kartalla pisteiden väliin jää 82.5 mpy käyrä, olivat löytökohdat samalla, suhteellisen selvällä vanhalla rantaterassilla.

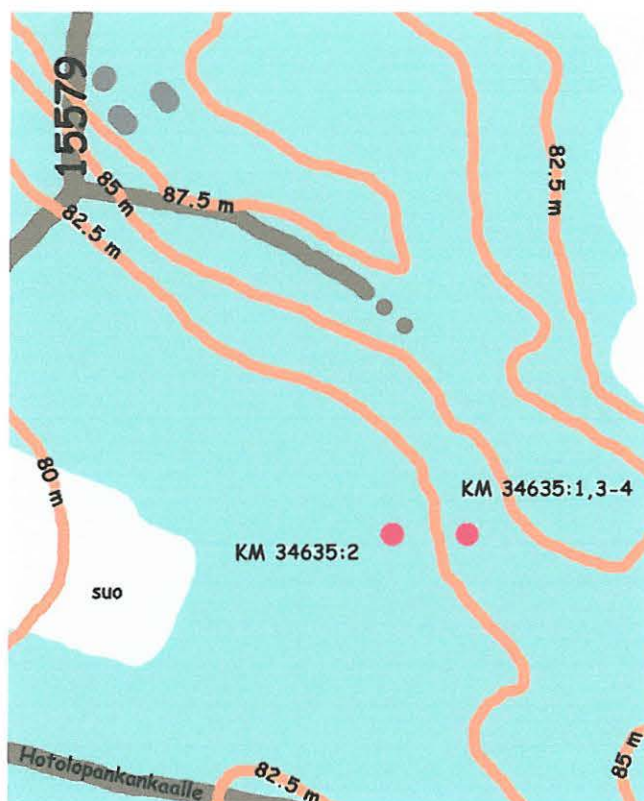
Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi KM 34635, palanutta savea, kvartsia, liusketta

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnin yhteydessä. Suosaaren aluetta kierrettiin aika laajalti, sillä vanhan laikutuksen jäljiltä oli enää siellä täällä paljasta maata näkössä. Alue on aika ryteikköinen, eikä esimerkiksi peruskartalle (1996) merkityjä polkuja juurikaan voi maastossa hahmottaa. Vanha rantaterassi erottuu selvänä löytöalueen alapuolella, mutta on vaikea käsittää, miksi näin kivikkoinen kohta on valittu asuinpaikaksi.

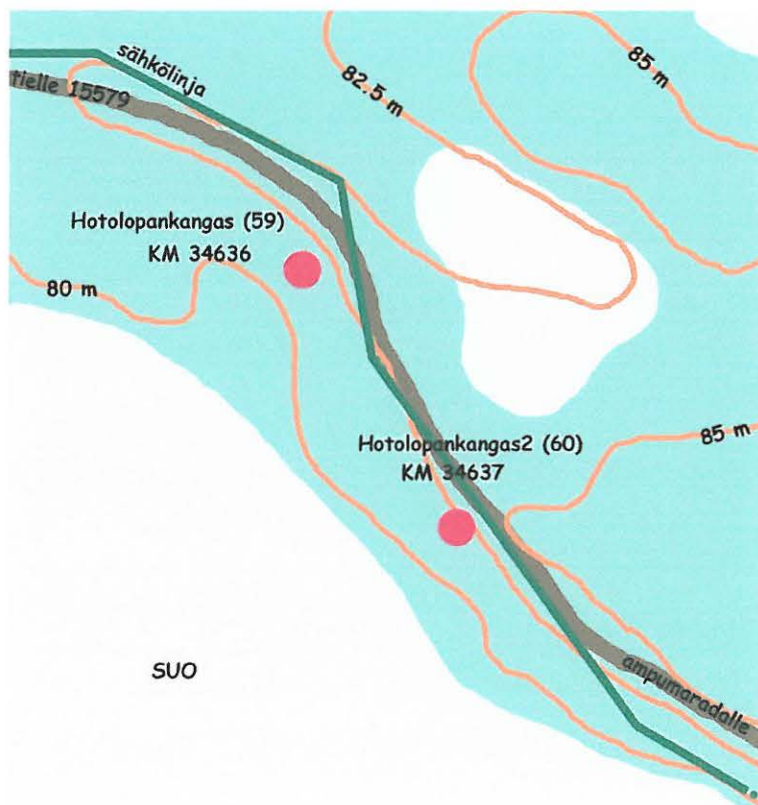
Kertomuksen liitteet:

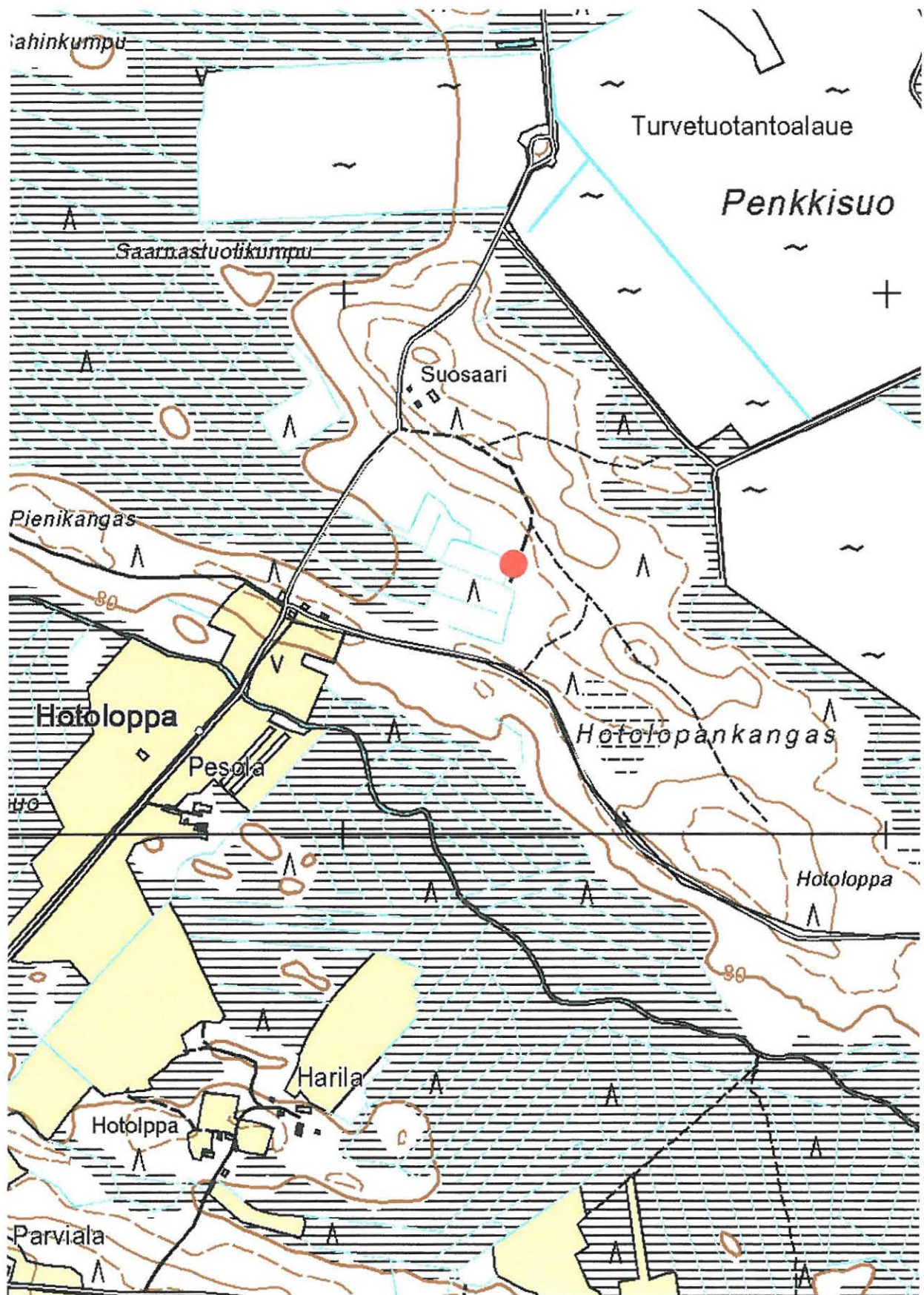
<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirtänyt Oili Forsberg
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

Suosaaren asuinpaikka (58), yleiskartta, ei mittakaavassa. Piirtänyt Oili Forsberg (yllä).

Hotolopankankaan (59) ja Hotolopankangas 2:n (60) asuinpaikat, yleiskartta, ei mit-takaavassa. Piirtäneet Oili Forsberg ja Petro Pesonen.

RÄÄKKYLÄ 0058 SUOSAARI, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6908.700, 3653.238, z 80 – 82.5
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.8 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	405 Kiesvaara
<i>Laajuus:</i>	Katso yleiskarttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Hotolopankankaan asuinpaikka sijaitsee Penkkisuon turvetuotantoalueen eteläpuolisen kankaan keskipaikkeilla, pikkuruisen “muinaislahden” rannalla. Kangas on erittäin kivikkoinen saareke Rääkkylän kunnan itäosassa, jossa suuri osa pinta-alasta on hyvin soista. Ensinäkemältä koko Hotolopankangas vaikuttaa aivan sopimattomalta pyyntiväestön asuinpaikaksi, mutta kyseisellä kankaalla on lukuisia pienehköjä asuinpaikkoja.

Löytöalue oli vastikään metsäaurattu ja maata oli runsaasti avoinna. Löydöt, saviastian palanen ja runsaasti kvartsi-iskoksia (KM 34636), tehtiin pieneltä, selvärajaiselta kummulta tien eteläpuolelta.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen 2004, tarkastus
Oili Forsberg 2004, inventointi KM 34636

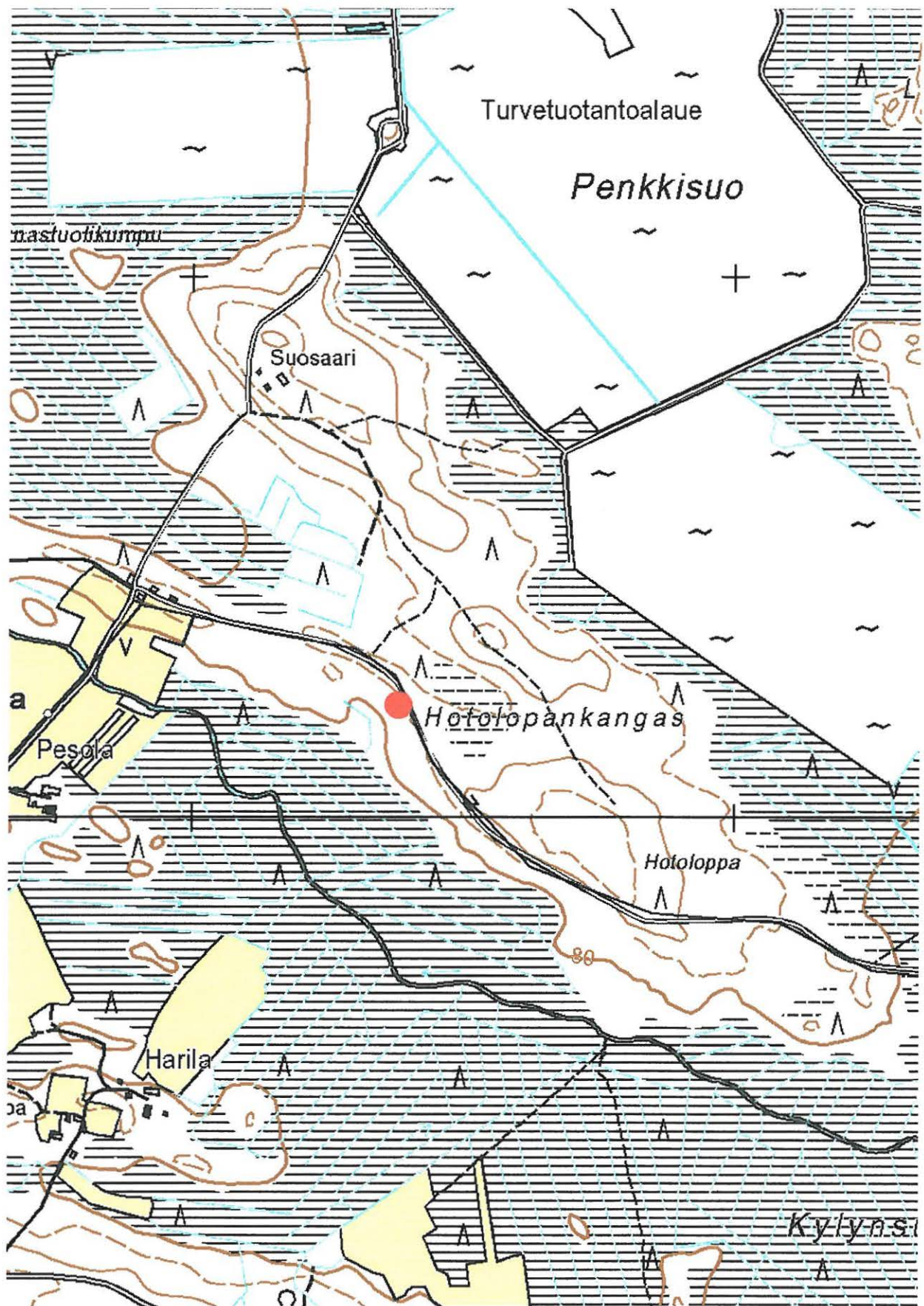
Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnin yhteydessä. Kiteen kuntaa inventoidessaan ajautui Petro Pesonen Rääkkylän puolelle, missä yhteydessä hän havaitsi paikan ensimmäiset löydöt. Allekirjoittanut poimi paikalta lisää kvartseja muuan päivä tämän jälkeen. Paikalla saattaa selvästi havaita pienen kumpareen, jonka koko alalle löydöt ovat levinneet. Kvartsi-iskosten määrästä ja laadusta päätellen tätä raaka-ainetta on työstetty Hotolopan asuinpaikalla. Paikan havainnointimahdollisuudet ovat radikaalisti heikkenemässä, sillä mäen nyyppylää valloittaa parastaikaa runsas vattupensaikko sekä horsmat.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirtäneet Petro Pesonen ja Oili Forsberg.
(katso sivu 230).

Negatiivit -

Diat -

RÄÄKKYLÄ 0059 HOTOLOPANKANGAS, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6908.523, 3653.352, z 82.5
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.1 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	405 Kiesvaara
<i>Laajuus:</i>	Katso yleiskarttaluonnos
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Hotolopankangas 2:n asuinpaikka sijaitsee Penkkisuon turvetuotantoalueen eteläpuolisen kankaan keskipaikkeilla, 200 metriä kaakkoon Hotolopankankaan asuinpaikalta (59). Kangas on erittäin kivikkoinen saareke Rääkkylän kunnan itäosassa, jossa suuri osa pinta-alasta on hyvin soista. Ensinäkemältä koko Hotolopankangas vaikuttaa aivan sopimattomalta pyyntiväestön asuinpaikaksi, mutta kyseisellä kankaalla on lukuisia pienehköjä asuinpaikkoja.

Löytöalue sijaitsi pisteen 6908.533, 3653.352 ympärillä, hieman alle 82.5 mpy. Löytötaso on samaa muinaista rantaterassia kuin Hotolopankankaan asuinpaikkakin (59). Ympäristö on koko kankaan lounaisreunalla samanlaista, joitakin vuosia sitten metsäaurattua kivistä ryteikköä.

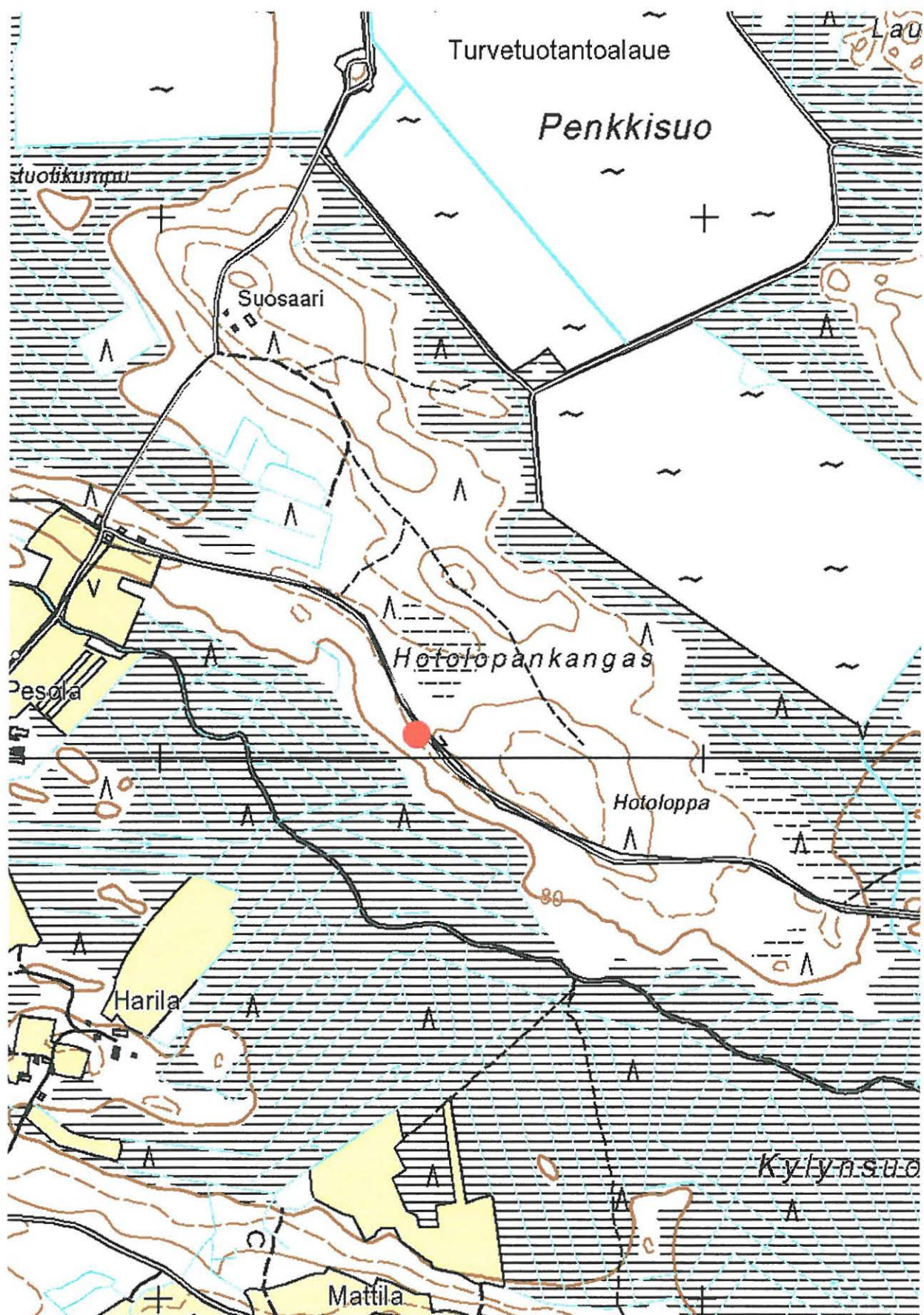
Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi KM 34637, kvartsi-iskoksia

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnin yhteydessä. Löytökohta sijaitsi aivan Hotolopankankaan eteläreunaa kulkevan tien eteläpuolella, löydetty kvartsit olivat erittäin hyvälaatuisia. Valitettavasti kohdan tarkastus jäi suhteellisen pintapuoliseksi, sillä joitakin metrejä löytökohdasta oli teeriemolla pesä, jossa huudosta ja mekastuksesta päätellen oli runsaasti poikasia.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirtänyt Oili Forsberg (katso sivu 230).
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0060 HOTOLOPANKANGAS 2, kivi­kautinen asuin­paikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6908.263, 3653.606, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.4 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	405 Kiesvaara
<i>Laajuus:</i>	Katso yleiskarttaluonnos

Kohdekuvaus:

Kylynsuon asuinpaikka sijaitsee Penkkisuon turvetuotantoalueen eteläpuolisen kankaan lounaispäässä, ampumaradan eteläpuolella. Kangas on erittäin kivikkoisen saareke Rääkkylän kunnan itäosassa, jossa suuri osa pinta-alasta on hyvin soista. Ensinäkemältä koko Hotolopankangas vaikuttaa aivan sopimattomalta pyyntiväestön asuinpaikaksi, mutta kyseisellä kankaalla on lukuisia pienehköjä asuinpaikkoja.

Kohde sijaitsee pienessä muinaisniemekkeessä, mikä ei peruskartalla käyrien perusteella hahmotu, mutta joka maastossa erottuu selvänä tötsäkkeenä. Tämä kumpare on noin sata metriä Hotolopan tien eteläpuolella, löytöalueen ja tien väliin jää vanhaa pellonpohjaa, itse löytöalue on hakattua ja osin aurattua metsikköä.

Löydöt (KM 34638, kampa- ja asbestikeramiikkaa, kvartssia, palanutta luuta) on löytynyt pieneltä, noin 15 x 15 m alueelta, kumpareen päältä.

Tutkimukset ja löydöt:

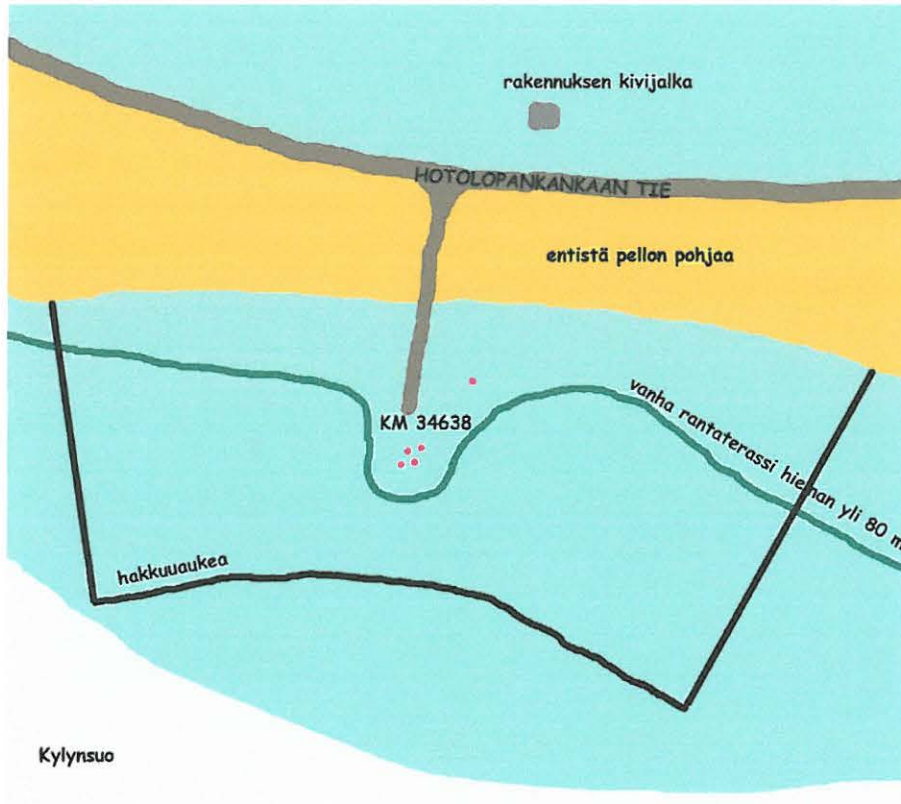
Petro Pesonen 2004, tarkastus	KM 34638, kampa- ja asbestikeramiikkaa, kvartssia, palanutta luuta
Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34638, kvartssia

Kohteen löysi kesällä 2004 Petro Pesonen. Hän löysi pieneltä alueelta runsaasti kivikautisia löytöjä. Joitakin päiviä myöhemmin kävi allekirjoittanutkin paikan päällä löytäen lisää kvartsi-iskoksia aivan samoilta tienoilta kuin Pesosenkin löydöt.

Alue on erittäin kivikkoista kuten muutkin Hotolopankankaan asuinpaikat ja näennäisesti aivan sopimaton kivikautiseksi asuinpaikaksi.

Kertomuksen liitteet:

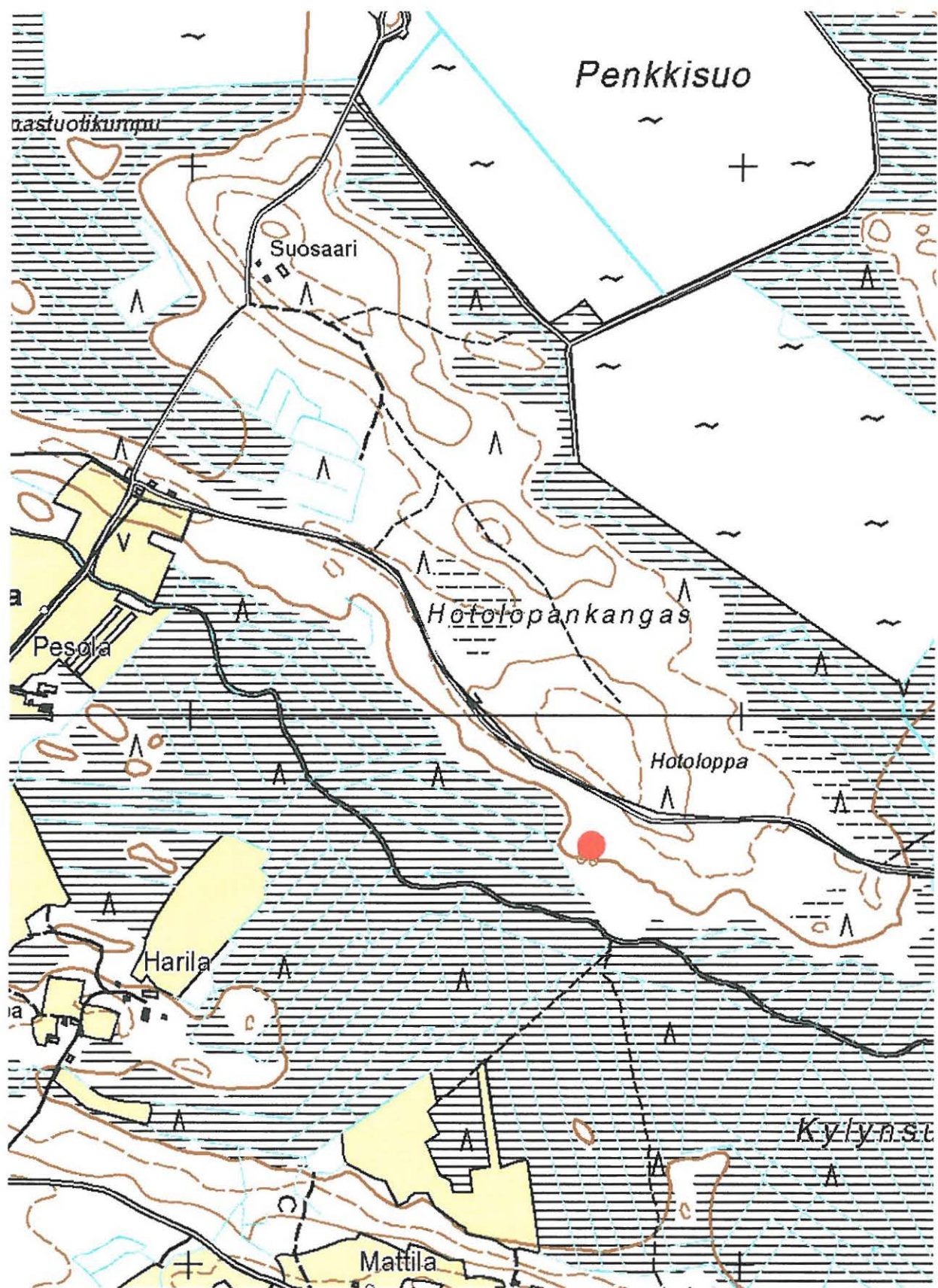
Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara
Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirtäneet Petro Pesonen ja Oili Forsberg
Negatiivit -
Diat PKM 87:831. Asbestisekoitteista, kivikautista keramiikkaa Kylynsuon asuinpaikalta, KM 34638:2.

Yleiskarttaluonnos Kylynsuon asuinpaikka-alueesta, ei mittakaavassa. Piirtäneet Oili Forsberg ja Petro Pesonen.

Asbestisekoitteista, kivikautista keramiikkaa (KM 34638:2) Kylynsuon asuinpaikalta. PKM 87:831.

RÄÄKKYLÄ 0061 KYLYNSUO, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	4
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.790, 3648.274, z 82.5 - 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 13.1 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Sintsin harjulla, Saitalan talosta noin 700 metriä itäkoilliseen, pienen metsätien eteläpuolella. Tämä metsätie kulkee harjun eteläreunaa alkaen idässä Onkamoon menevältä tieltä (15593) ja päättyen lännessä Hammaslahti-Rasivaara -tielle. Muinaisjäänöksen länsipuolella metsätie risteää tieksi, joka pohjoisessa päättyy harjun pohjoispuolelle tielle 15593, etelässä tie vie Saitalan talon eteläpuolisille pelloille.

Sintsin harju on hiekkainen harjujakso, joka idässä alkaa Pieni- ja Suuri-Onkamojärvien välisenä kannaksena, ja joka jatkuu länteen aina Jänisselkään pistävänä pitkänä Vuoniemenä. Harju kulkee kaakko-luode-suuntaisena, ja on noin yhdeksän kilometriä pitkä. Saitala 3:n (62) hiilimiilut sijaitsevat harjun luoteispäässä.

Kesällä 2004 Sintsin harjulta löytyi lukuisia uusia esihistoriallisia muinaisjäänöksiä.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi

-

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnissa. Hiekkaisella kankaalla, Sintsin harjun etelärinteellä, on neljä painauma metsikössä.

Kuoppa 1: 6920.777, 3648.248, z 82.5 – 85 mpy. Painauma on halkaisijaltaan 5 m, syvyydeltään 50 cm ja sen ympärillä on selkeät vallit. Ensin painauma pidettiin mahdollisena tervahautana, mutta podsoloituneen maan rikastuneesta kerroksesta löytyi runsaasti hiiliä jopa 30-40 cm maanpinnan alapuolella. Todennäköisesti kyseessä onkin hiilimiilu.

Kuoppa 2: 6920.794, 3648.249, z 82.5 – 85 mpy. Kuopan halkaisija on neljä metriä, syvyys 40 cm. Maannos on podsoloitunut, hiiliä rikastuneessa kerroksessa. Samantyyppinen muinaisjäänös kuin ensimmäinenkin kuoppa.

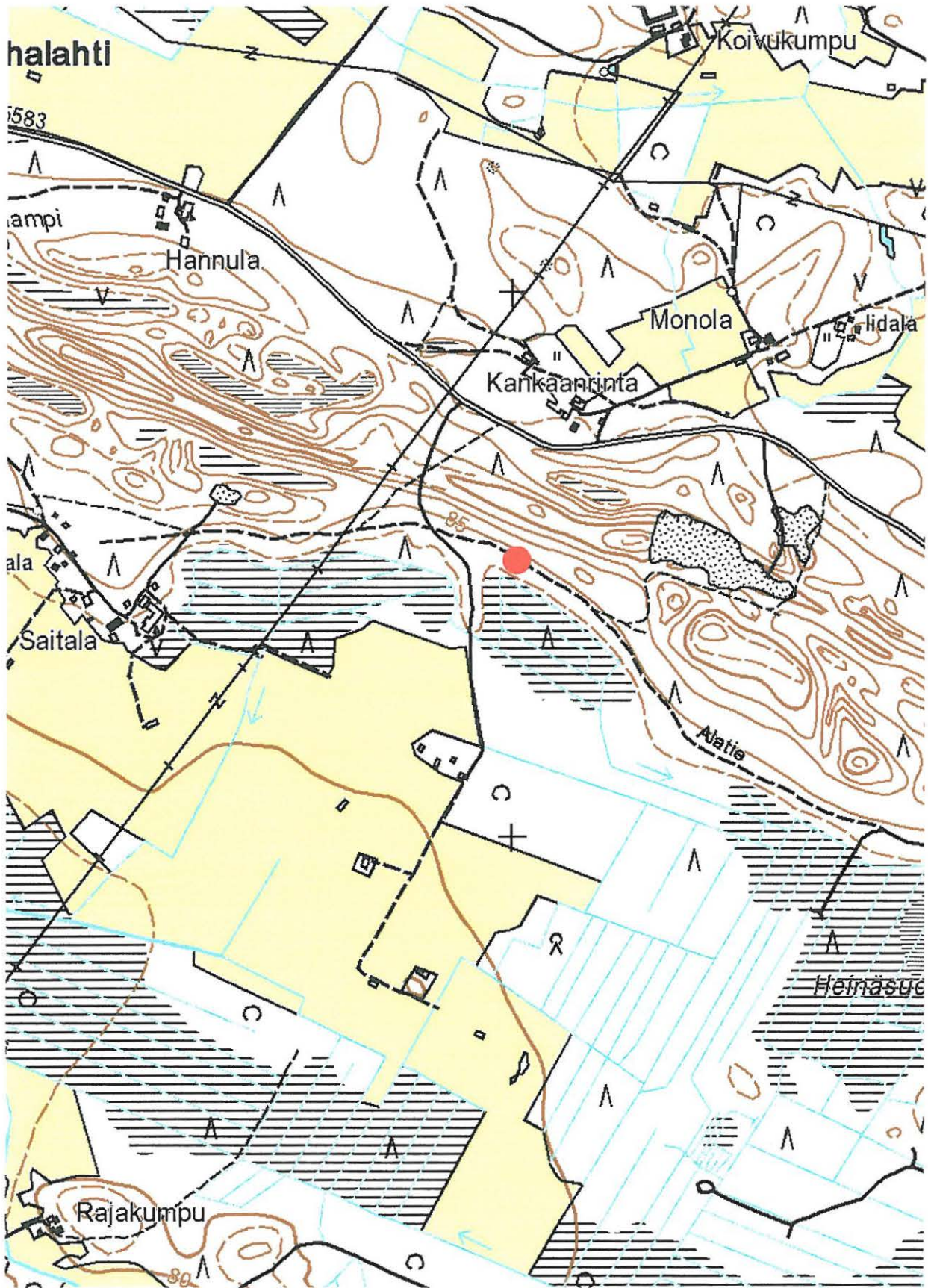
Kuoppa 3: 6920.790, 3648.274, z 82.5 -85 mpy. Kohteen koordinaateiksi merkitty piste. Kuopan halkaisija on viisi metriä, syvyys 50 cm. Kuoppa on hycin selkeä ja siinä on selvät reunavallit. Myös tämän kuopan rikastuneessa kerroksessa oli runsaasti hiiliä.

Kuoppa 4: 6920.794, 3648.274. Halkaisijaltaan parimetrinen, hieman epämääräisempi kuoppa, jolla on syvyyttä noin 25 cm. Tähän kuopanteeseen ei tehty koekuoppaa.

Kaikki kuopat, joihin tehtiin koekuoppia, muistuttavat suuresti Saitala 1:n kuoppia. Myös Saitala 3:n kuoppia on siten arveltu hiilimiiluiksi.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0062 SAITALA 3, ajoittamattomia hiilimiiluja. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

707 01 0063 Rääkkylä (63) Alatien varsi

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	3
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.426, 3648.831, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän kirkosta 13.5 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Sintsin harjulla, Saitalan talosta noin 1250 metriä itäkaakkoon, pienen metsätien ja Heinäsuon pohjoispuolella. Tämä metsätie kulkee harjun eteläreunaa alkaen idässä Onkamoon menevältä tieltä (15593) ja päättyen lännessä Hammaslahti-Rasivaara -tielle.

Sintsin harju on hiekkainen harjujakso, joka idässä alkaa Pieni- ja Suuri-Onkamojärvien välisenä kannaksena, ja joka jatkuu länteen aina Jänisselkään pistävänä pitkänä Vuoniemenä. Harju kulkee kaakko-luode -suuntaisena, ja on noin yhdeksän kilometriä pitkä.

Kesällä 2004 Sintsin harjulta löytyi lukuisia uusia esihistoriallisia muinaisjäännöksiä.

Tutkimukset ja löydöt:

Petro Pesonen 1996, tarkastus -
Oili Forsberg 2004, inventointi -

Petro Pesonen kävi paikalla syyskuussa 1996 ja totesi siellä kolme kuopannetta, joista varsinkin yhtä hän pitää mahdollisena pyyntikuoppana.

Kesän 2004 inventoinnint yhteydessä paikalla todettiin nuo kolme mahdollisesti esihistoriallista kuoppaa sekä yksi tuoreempi kuopanne. Tämän kuopan reunoissa oli vielä selvät kulmat havaittavissa. Esihistoriallisiksi arveltuista kuopista sanottakoon seuraavaa:

Kuoppa 1: 6920.405, 3648.867 , z 85 mpy. Kuopan mitat ovat 4.5 x 3 m, syvyys noin 50 cm. Kuopan eteläreunalla on havaittavissa hieman vallia, muutoin painauma erottuu vain loivana kangasmaastossa. Podsoloitunut maannos, jossa sekoittuneen oloinen, runsaasti hiiliä sisältänyt kerros oli havaittavissa huuhtoutuneen ja rikastuneen kerroksen välissä. Paksuudeltaan tämä kerros oli noin 20 cm. Rikastuneesta kerroksesta ei hiiliä enää tavattu. Kuopan maannostuminen muistuttaa suuresti Sintsin muita hiilimiilikohteita.

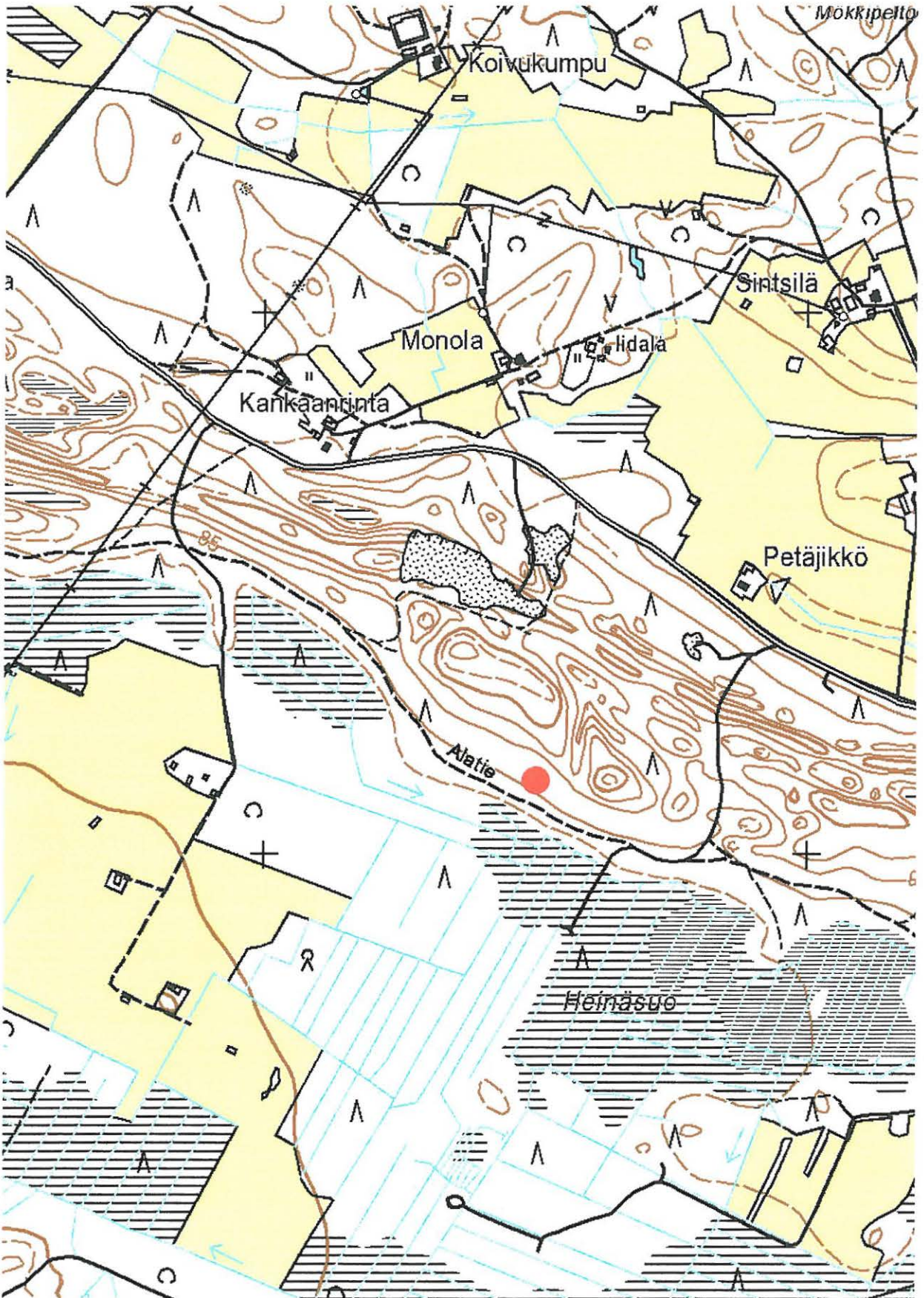
Kuoppa 2: 6920.432, 3648.799, x 85 mpy. Halkaisijaltaan kuoppa oli nelisen metriä, syvyydeltään 20 cm. Minkäänlaista vallia ei tämän loivan painauman reunoilla ollut havaittavissa. Kuopan huuhtoutuneessa kerroksessa ja sen alisessa "sekoittuneessa kerroksessa" oli erittäin runsaasti hiilen paloja.

Kuoppa 3: 6920.436, 3648.789, z 85 mpy. Mitoiltaan tämä kuoppa on 4 x 3 m, syvyydeltään noin 25 cm. Kuoppa on epämääräisen muotoinen ja vaikeasti hahmotettava. Sitä ei koekuopitettu.

Alatien varren kuopat muistuttavat niin ulkoasunsa kuin maannoksensakin puolesta muita Sintsin harjun kohteita (Saitala 1 ja Saitala 3), jotka on nimetty tässä yhteydessä hiilimiiluiksi.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0063 ALATIENVARSI, ajoittamattomia huilimiiluja. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työpaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	esihistoriallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	4
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.352, 3649.089, z 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 13.8 km koilliseen
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Sintsin harjulla, Saitalan talosta noin 1.5 km kaakkoon, pienen metsätien ja Heinäsuo pohjoispuolella. Tämä metsätie, joka risteää Onkamoon menevältä tieltä (15593) etelään Petäjikön talon kohdalla, päättyy lännessä Hammaslahti-Rasivaara –tielle. Heinäsuo pyyntikuopat sijaitsevat harjun eteläreunalla tien mutkassa. Sintsin harju on hiekkainen harjujakso, joka idässä alkaa Pieni- ja Suuri-Onkamojärvien välisenä kannaksena, ja joka jatkuu länteen aina Jänisselkään pistävänä pitkänä Vuoniemenä. Harju kulkee kaakko-luode –suuntaisena, ja on noin yhdeksän kilometriä pitkä. Kesällä 2004 Sintsin harjulta löytyi lukuisia uusia esihistoriallisia muinaisjäännöksiä.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi -

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnissa Sintsin harjujaksoa tutkittaessa. Paikalta löytyi neljä lähinnä pyyntikuopaksi luettavaa selkeää painauma. Maasto on kuivaa mäntykangasta, aluskasvillisuus sangen vähäistä, joten havainnointimahdollisuudet olivat myös erinomaiset. Kuopista kolmeen ensimmäiseen tehtiin koekuopat, joissa saatettiin havaita täysin kehittyneet podsolimaannokset, mikä karkeasti ajoittaa kuoppien teon vähintäänkin esihistorialliseksi. Mitään huomattavia hiilikerroksia näistä kuopista ei löytynyt, joten hiilimiiluista ei kaikeksi ole kyse. Jo sijaintinsakin puolesta – kuopat muodostivat yhtenäisen vyöhykkeen suon ja kukkulan väliselle tasanteelle – kuoppia voidaan pitää pyyntikuoppina.

Kuoppa 1: 6920.355, 3649.106. Mitat 3 x 1.5 metriä, syvyys noin 25 cm.

Kuoppa 2: 6920.352, 3649.089. Mitat 4 x 2 metriä, syvyys 50 cm. Sijaitsee noin 20 m länteen edellisestä kuopasta.

Kuoppa 3: 6920.350, 3649.082. Mitat 3 x 1.5 metriä, syvyys 25 cm. Sijaitsee noin 5 metriä länteen edellisestä kuopasta.

Kuoppa 4: 6920.351, 3649.080. Halkaisija noin 3 metriä, syvyys 50 cm. Tämä on ainoa kuoppa, jota ei koekuopitettu. Sijaitsee noin 3 metriä luoteeseen edellisestä kuopasta.

Kertomuksen liitteet:

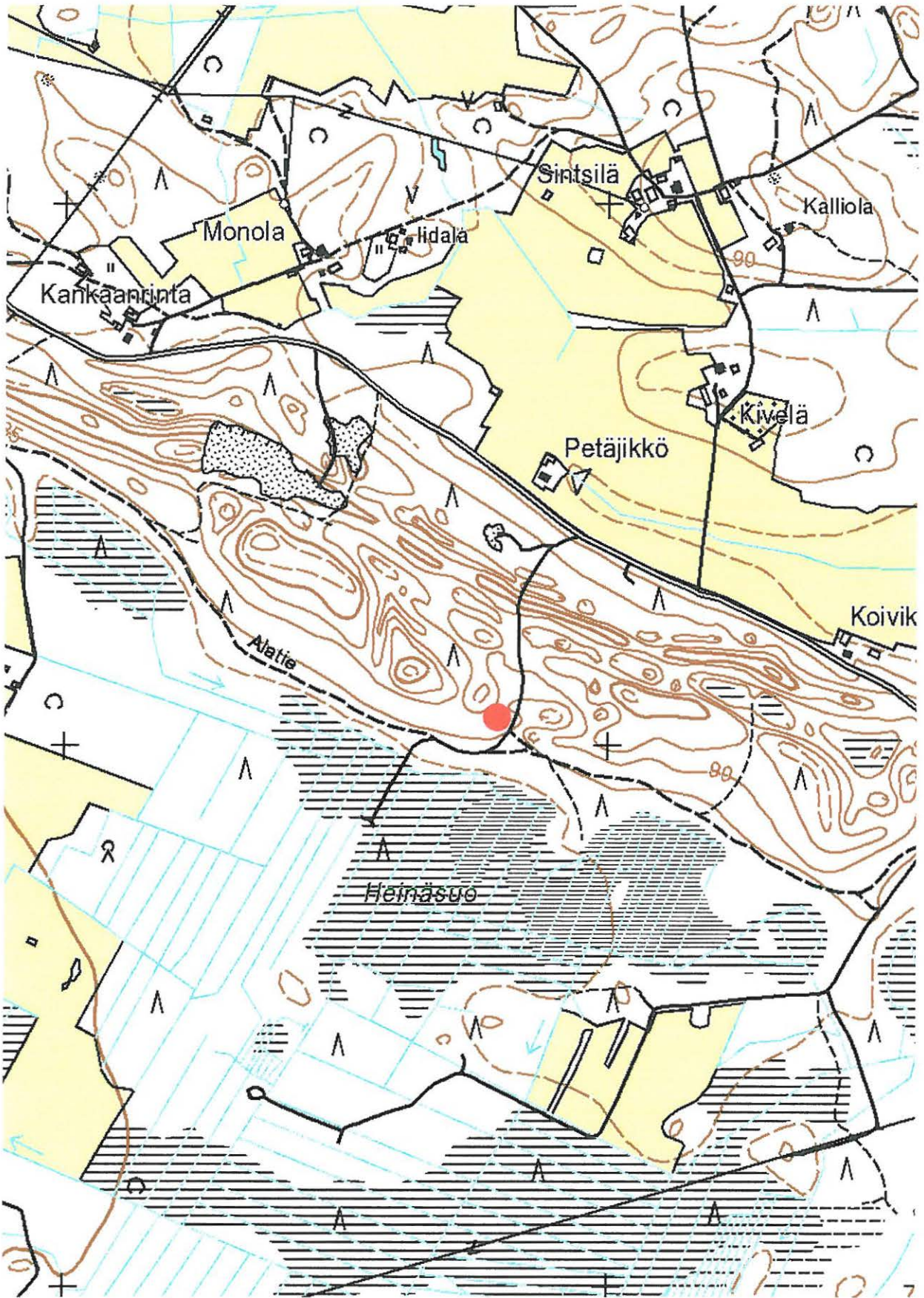
Kartat PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka

Negatiivit PKM 21160:639-641. Heinäsuon pyyntikuoppa-aluetta Sintsin harjun ja Heinäsuon välisellä kankaalla. Pyyntikuopat (4 kpl) sijaitsevat kuvan keskellä näkyvällä alalla, muutamien metrien päässä toisistaan. Panoraama, kuvattu idästä länteen.

Diat PKM 87:743-745. Heinäsuon pyyntikuoppa-aluetta Sintsin harjun ja Heinäsuon välisellä kankaalla. Pyyntikuopat (4 kpl) sijaitsevat kuvan keskellä näkyvällä alalla, muutamien metrien päässä toisistaan. Panoraama, kuvattu idästä länteen.

Heinäsuon pyyntikuoppa-aluetta Sintsin harjun ja Heinäsuon välisellä kankaalla. Pyyntikuopat (4 kpl) sijaitsevat kuvan keskellä näkyvällä alueella, muutamien metrien päässä toisistaan. Panoraama, kuvattu idästä länteen. PKM 87:743-745.

RÄÄKKYLÄ 0064 HEINÄSUO, esihistoriallisia pyyntikuoppia. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.610, 3652.060, z 80-85
<i>Koordinaattiselite:</i>	Koordinaattipiste on kutakuinkin alueen keskipiste
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.6 km itäkoilliseen.
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Löytöjä pisteistä: 6920.551, 3652.058 6920.556, 3652.039 6920.559, 3652.038 6920.564, 3652.065 6920.566, 3652.056 6920.586, 3652.078 6920.588, 3652.080 6920.602, 3652.105 6920.608, 3652.027 6920.610, 3652.085 6920.617, 3652.025 6920.680, 3652.010

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee harjujaksolla, joka idässä alkaa Tohmajärven puolelta Särkijärven pohjoispuolelta ja joka jatkuu länteen aina Pyhäselän Jänisselälle saakka. Heiskankankaan kohdalla harjun pohjoispuolella avautuu Pieni-Onkamo, eteläpuolella Suuren Onkamon Kyyrönlahti.

Kivikaudella ja varhaisen metallikauden alussa kohde on ollut kolmelta ilmansuunnalta harjujen suojaama lahdenpohjukka, laajuudeltaan noin 100 x 100 metriä. Alueen keskellä on kaksi verrattain syvää suppaa, joiden pohja on alle 80 mpy, mitä voi pitää alueella muinais-Saimaan korkeutena kivi- ja varhaisen metallikauden taitteessa.

Löydöt on poimittu lahdekkeen alueelta useista eri pesäkkeistä. Todennäköisesti koko alue on täynnä merkkejä muinaisesta asutuksesta, mutta koska nyt tavatut löydöt poimittiin metsäaurausjäljistä, saa asutuksen intensiteetistä todellisuutta pesäkkeisemmän kuvan. Löytöjen perusteella asutus paikalla on saanut alkunsa tyypillisen kampakeramiikan aikana ja jatkunut aina varhaisen metallikauden lopulle.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi KM 34639:1-26 tyypillistä kampakeramiikkaa, sarsa-
tomitsan keramiikkaa, luukonsaaren keramiikkaa, tarkemmin
määrittelemätöntä joko myöhäisen kivikauden tai varh.
metallikauden asbestikeramiikkaa, orgaaniszekoitteista
keramiikkaa. Piinuolenkärjen katkelma, pii-iskos.
Rautakuonaa, palanutta luuta sekä kvartsi-iskoksia. Lisäksi
suurehko kvartsiraaka-aineen kappale, jota ei ole luetteloitu,
mutta kylläkin kuvattu.

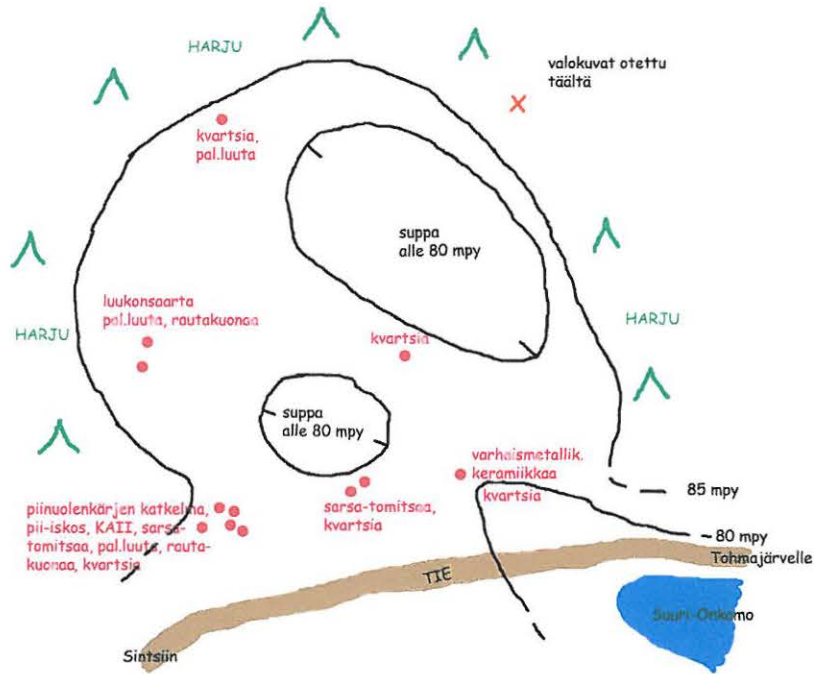
Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnin yhteydessä. Alue oli laikutettu vastikään, ja suuria alueita
päästiinkin tarkastelemaan. Ilmeisesti eriaikaiset metsätyöt ovat tehneet kohteesta hieman
ryteikköisen. Maaperä paikalla on hiekkainen. Löytöjen lisäksi saatettiin havaita runsaasti palaneita
kiviä lähes koko Heiskankankaan alueella. Harjut kohteen ympärillä rajaavat asuinpaikan selvästi
karttaluonnoksen osoittamalle alalle.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka (1996)
Yleiskarttaluonnos kohteesta, ei mittakaavassa.

Negatiivit PKM 21160:642-645. Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen
kainalossa Sintsin harjulla. Muinainen asutusalue rajautuneen panoraamakuvan reunoilla näkyvien harjujen väliin,
kuva on otettu kohteen takana kulkevalta harjulta (pohjoisesta etelään). Harju muodostaa siis U:n muotoisen
”vallin” kohteen ympärille. Muinainen ranta kulkee kuvassa taka-alalla näkyvän männikön takana. Panoraama.

Diat PKM 87:746. Kvartsiydin Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:747-750. Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen kainalossa Sintsin
harjulla. Muinainen asutusalue rajautuneen panoraamakuvan reunoilla näkyvien harjujen väliin, kuva on otettu
kohteen takana kulkevalta harjulta (pohjoisesta etelään). Harju muodostaa siis U:n muotoisen ”vallin” kohteen
ympäri. Muinainen ranta kulkee kuvassa taka-alalla näkyvän männikön takana. Panoraama.
87:751. Tyypillistä kampakeramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:752. Piinuolenkärjen kappale Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:753. Sarsa-tomitsan tekstiilikeraamiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:754. Koristelemtonta asbestikeramiikkaa, todennäköisesti varhaismetallikautista, Heiskankankaan
moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:832. Luukonsaaren keramiikan reunapala Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:833. Sarsa-tomitsan keramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:834. Sarsa-tomitsan keramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta.
87:835. Orgaaniszekoitteista keramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta. KM 34639:7
87:836. Orgaaniszekoitteista keramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta. KM 34639:7
87:837. Orgaaniszekoitteista keramiikkaa Heiskankankaan moniperiodiselta asuinpaikalta. KM 34639:7
87:838. Koristelemtonta, asbestisekaista varhaismetallikautista keramiikkaa Heiskankankaalta, KM 34639:8.
87:839. Koristelemtonta, asbestisekaista varhaismetallikautista keramiikkaa Heiskankankaalta, KM 34639:8.
87:840. Orgaaniszekoitteista keramiikkaa Heiskankankaalta, KM 34639:10.
87:841. Rautakuonaa Heiskankankaan asuinpaikalta, KM 34639:26.

Yleiskarttaluonnos Heiskankankaan asuinpaikalta (65), ei mittakaavassa. Piirtänyt Oili Forsberg.

Kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka Pieni- ja Suuri-Onkamon salmen kainalossa Sintsin harjulla. Muinainen asutusalue rajautunee panoraamakuvaan reunoilla näkyvien harjujen väliin, kuva on otettu kohteen takana kulkevalta harjulta (pohjoisesta etelään). Harju muodostaa siis U:n muotoisen ”vallin” kohteen ympärille. Muinainen ranta kulkee kuvassa taka-alalla näkyvän männikön takana. Panoraama. PKM 87:747-750.

Kvartsiydin Heiskankankaan asuinpaikalta. Ydintä ei ole luetteloitu Museoviraston kokoelmiin.

Piinuolenkärjen katkelma, KM 34639:1, ilmeisesti tasakantaisesta nuolenkärjestä.

Tyypillistä kampakeramiikkaa, KM 34639:3, Heiskankankaan asuinpaikalta (65). PKM 751.

Vasemmalla sarsa-tomitsan keramiikkaa, KM 34639:4, PKM 87:833, oikealla orgaanis-sekoitteista keramiikkaa, KM 34639:7, PKM 87:835.

Vasemmalla reunapalanen luukonsaarenkeramiikkaa (KM 34639:2), PKM 87:832.

Oikealla varhaismetallikautista asbestikeramiikkaa, KM 34639:8, PKM 87:838.

Rautakuonaa Heiskankankaalta, KM 34639:26, PKM 87:841.

RÄÄKKYLÄ 0065 HEISKANKANGAS, kivi- ja varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	esihistoriallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	3
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.821, 3653.206, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.8 km itäkoilliseen.
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	kuoppa 1: 6920.821, 3653.206 kuoppa 2: 6920.840, 3653.226 kuoppa 3: 6920.831, 3653.217

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Pieni-Onkamon eteläreunalla, Syvälahden koillisrannalla, noin 850 m itä-koilliseen Pieni- ja Suuri-Onkamon erottavasta salmesta. Lähimmät tunnetut kohteet ovat Hiekkalan (2) kivikautinen asuinpaikka ja pyyntikuoppa (39) puolisen kilometriä kaakkoon Syvälahden kohteelta, sekä Heiskankankaan asuinpaikka (65) 1.2 km länteen Syvälahden kuopilta. Alue on mäntyistä kangasta.

Kuopanteet havaittiin Hölveikönniemeen vievän hiekkatien varrelta. Kuoppa 1 on halkaisijaltaan noin 3.5 m, syvyydeltään 70 cm, kuoppa 2:n halkaisija on noin puolitoista metriä ja syvyys 60 cm. Molempien kuoppien kairauksessa esille tuli vahva hiilikerros, n. 15 cm paksu, rikastuneessa kerroksessa. Kolmas kuopista sijaitsi loivassa alarinteessä. Se oli mitoiltaan 5 x 4 m, syvyydeltään 1.5 m. Kuopan reunalla kasvoi mänty ja kuopan reunat olivat täysin sammaloituneet. Lisäksi kuopassa oli häiriintymätön podsoli, mutta ei minkäänlaista hiilikerrosta.

Kuopat 1 ja 2 ovat ilmeisesti hiilimiiluja, mutta kuoppa 3 voi olla pyyntikuoppakin. Valitettavasti inventoinnissa käytetty kaira oli niin ohutputkinen, ettei hiilien puuttumista maannoksessa voi pitää kovin luotettavana indikaattorina .

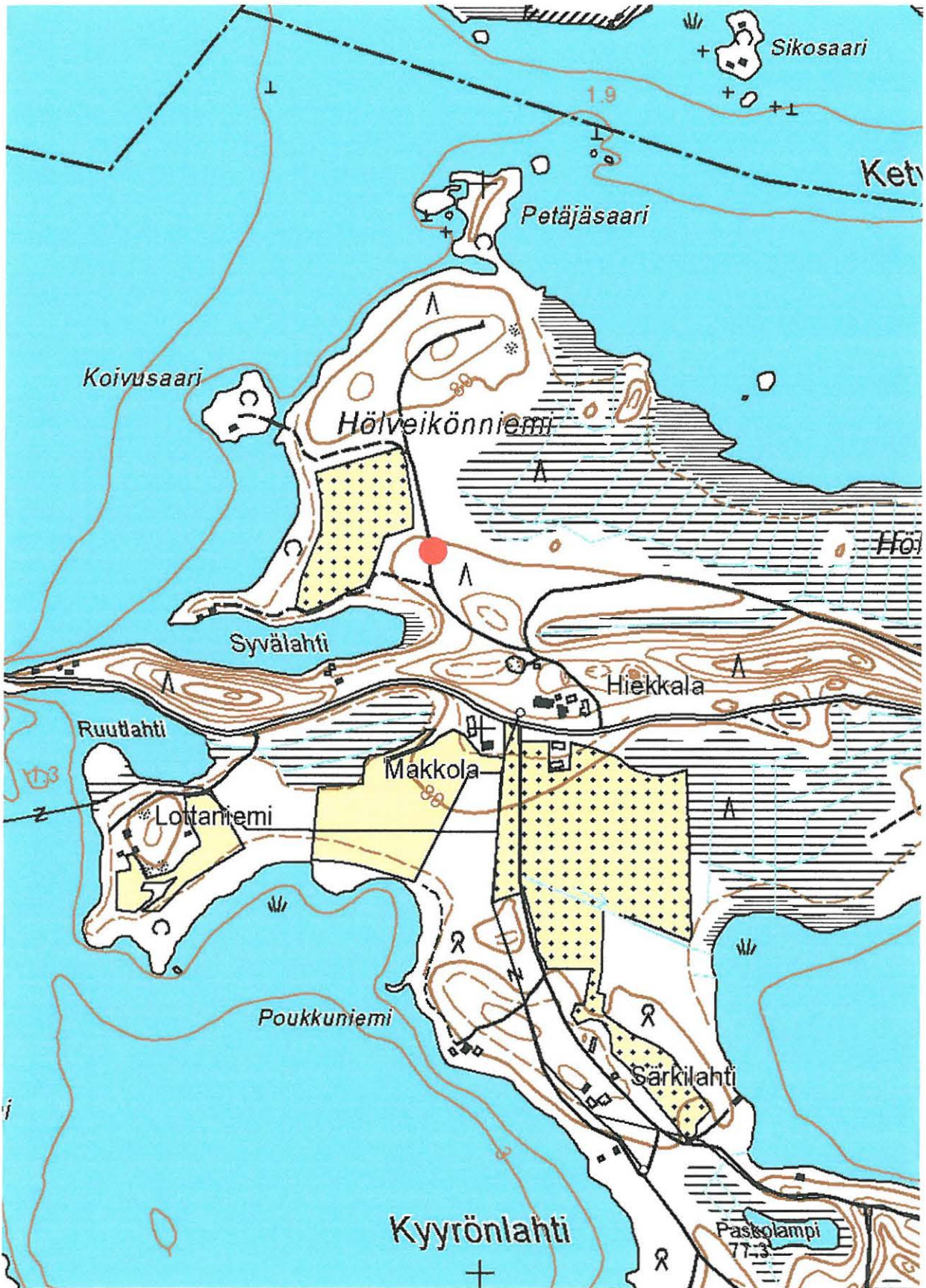
Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi -

Kohteet löytyivät kesän 2004 inventoinnin yhteydessä.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0066 SYVÄLAHTI, esihistoriallisia hiilimäluja. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	työpaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	3
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6919.336, 3651.403, z 82.5
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.6 km itäkoilliseen.
<i>Rekisterikylä:</i>	414 Sintsi
<i>Laajuus:</i>	Kohteen koordinaatiksi merkitty keskimäinen pyyntikuoppa. Muut kuopat sijaitsevat muutaman metrin säteellä pisteestä.
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Suuri-Onkamon luoteispuolella, Murtolahden länsirannalla, pari sataa metriä Laakkolan talosta luoteeseen. Peruskartalle (1996) merkitty polku on parannettu ajettavaksi tieksi, jonka varrella pyyntikuopat havaittiin. Laakkolan talon pohjoispuolella sijaitsee metsittynyt pelto, josta on ilmeisesti irtolöytönä esiintunut oikokirves KM 6098:3.

Alue, jolta mahdolliset pyyntikuopat havaittiin oli kuusivaltaista ja hyvin kivikkoista. Kuopat sijaitsevat muutaman metrin päässä tien reunasta, ja ne ovat mitoiltaan noin 1.5 x 1 m, syvyydeltään 20-40 cm. Maaperän kivikkoisuudesta johtuen kuoppien kairaus osoittautui hankalaksi, mutta ilmeisesti ainakin jonkinasteista podsoloitumista kuopissa olisi havaittavissa.

Muutaman metrin päässä näistä kuopista pohjoiseen oli laakea nelisnurkkainen kuoppa, noin 4.5 x 4.5 m, joka oli resentti. Reunat tässä kuopassa olivat jyrkät eikä podsoloitumista ollut tapahtunut.

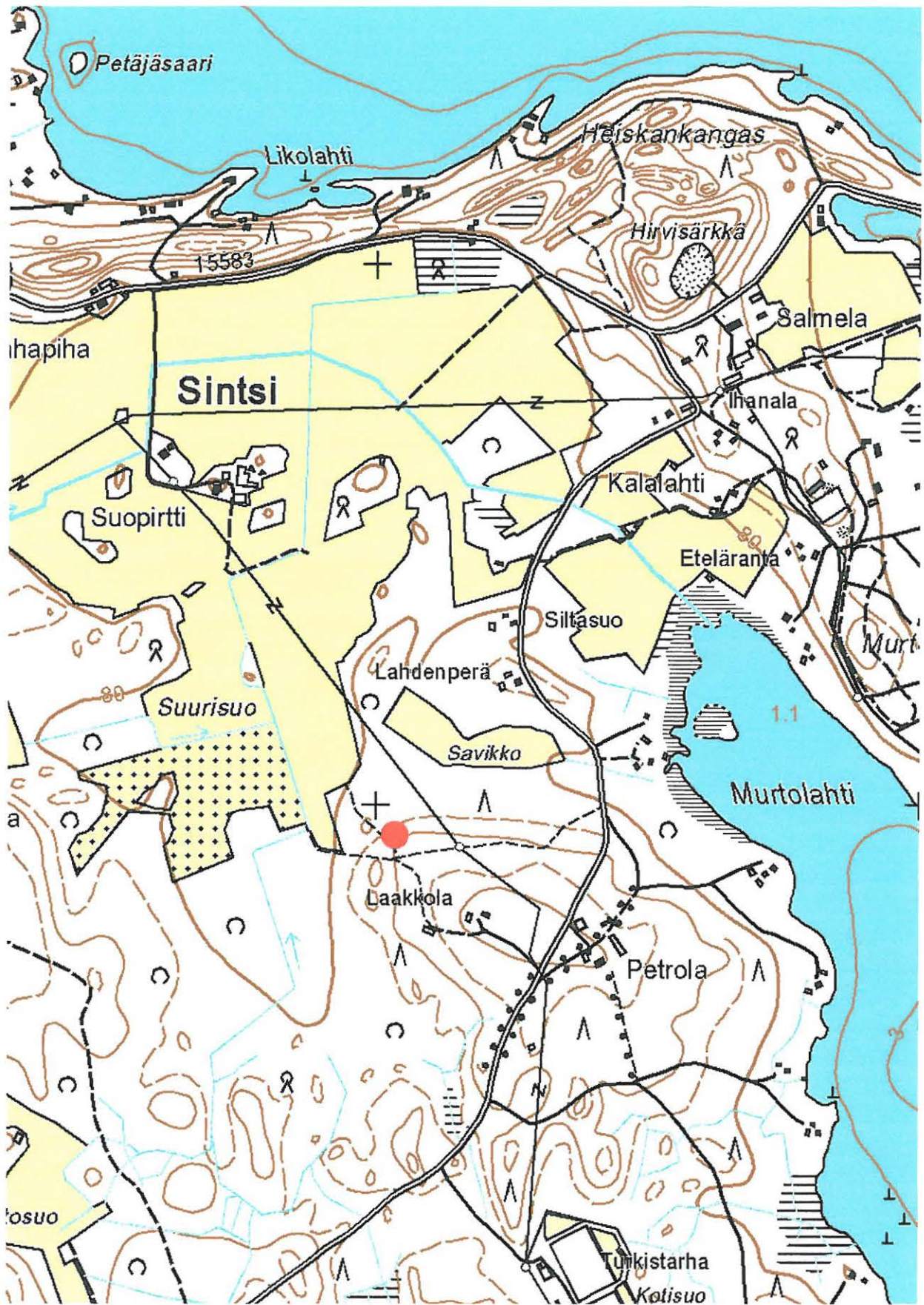
Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi -

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnin yhteydessä.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	-

RÄÄKKYLÄ 0067 LAAKKOLA, ajoittamattomia pyyntikuoppia. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.371, 3649.669, z 82.5 - 85
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 13.4 km itään.
<i>Rekisterikylä:</i>	417 Venturinniemi
<i>Laajuus:</i>	Löytöjä kahdesta pisteestä. Toinen, suurempi keskittymä kohteen koordinaattipisteen ympäriltä, toinen löytökohta pisteessä 6915.385, 3649.801, z 85.

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Lamminpohjassa, harjun etelärinteellä. Tämän harjun länsipää sijaitsee Piimälahden itärannalla, Hakolan kohde sijaitsee harjun itäpäässä, Hakolan talon länsipuolella. Suurin osa löydöistä poimittiin Jokikumpuun ja Vihiiin vievän maantien leikkauksesta kohdasta, jossa tiestä risteää Hakolan talon viereisen pellon pohjoispuolitse kulkeva tie. Toinen löytöpesäke on tämän hiekkaisen tien varrelta, noin sata metriä itäkoilliseen ensimmäiseltä löytöpaikalta.

Harujukso on paikalla kuivaa kangasta, mutta suuria maakiviäkin on näkössä. Aivan kohteen pohjoispuolella on laaja sorakuoppa. Asuinpaikka jää 82.5 ja 85 metrin väliselle korkeudelle, mutta vanhat rantaterassit paikalla eivät ole erityisen selkeitä. Kohdetta on todennäköisesti jäänyt maantien alle, ja vaikka löytöpesäkkeiden väliseltä alueelta ei löytöjä tehtykään, ei ole mitään syytä epäillä, etteikö asuinpaikka olisi yhtenäinen koko alueella.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi	KM 34640:1-3 kvartsikaavin ja -iskoksia, palanutta luuta
---------------------------------	---

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnin yhteydessä.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka

Negatiivit PKM 21160:646-647. Hakolan kivikautinen asuinpaikka. Suurin osa löydöistä tehtiin auton takana häämöttävästä tienleikkauksesta, yksittäinen kaavin löytyi hieman ylempää metsikön takaa, pienen tilustien pientareelta. Loiva muinoinen rantaterassi erottuu kuvassa taka-alalla pellossa. Panoraama, kuvattu lännestä itään.

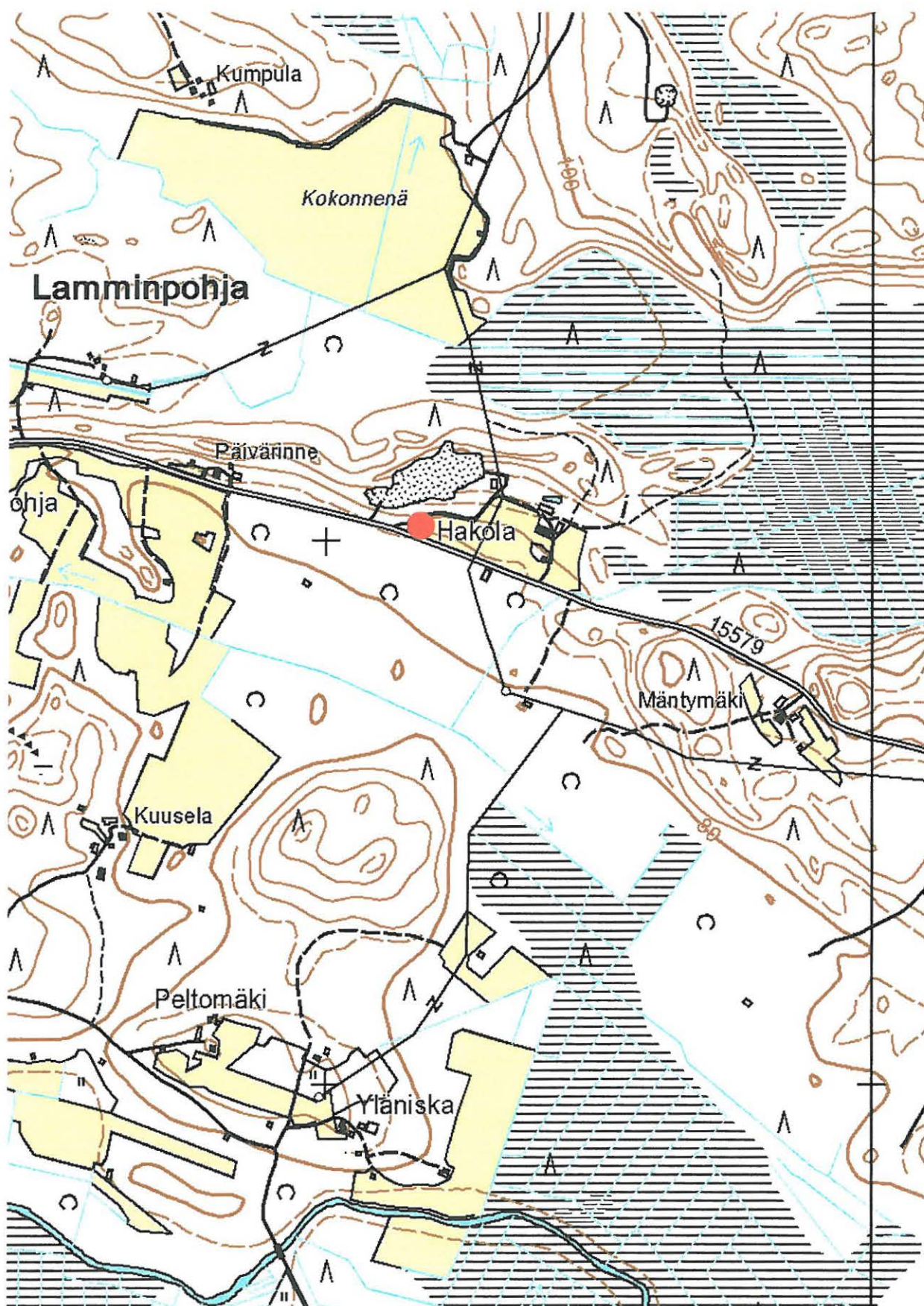
Diat PKM 87:755-756. Hakolan kivikautinen asuinpaikka. Suurin osa löydöistä tehtiin auton takana häämöttävästä tienleikkauksesta, yksittäinen kaavin löytyi hieman ylempää metsikön takaa, pienen tilustien pientareelta. Loiva muinoinen rantaterassi erottuu kuvassa taka-alalla pellossa. Panoraama, kuvattu lännestä itään.

87:757. Hakolan löytöjä – palanutta luuta sekä kvartsia. KM 34640.

Yllä: Hakolan kivikautista asuinpaikkaa. Suurin osa löydöistä tehtiin auton takana hämmöttävästä tienleikkauksesta, yksittäinen kaavin löytyi hieman ylemmää metsikön takaa, pienen tilustien pien-tareelta. Loiva muinoinen rantaterassi erottuu kuvassa taka-alalla pellossa. Panoraama, kuvattu lännestä itään. PKM 87:755-756.

Vasemmalla Hakolan löytöjä, KM 34640. Kuva: PKM 87:757.

RÄÄKKYLÄ 0068 HAKOLA, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 12 Kompakka
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6914.256, 3650.603, z 80 – 82.5
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 14.2 km itään.
<i>Rekisterikylä:</i>	417 Venturinniemi
<i>Laajuus:</i>	Löydöt pääasiassa kahdesta pisteestä, noin 50 metrin päässä toisistaan. Löytöpisteet: 6914.256, 3650.603 ja 6914.303, 3650.610.

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Jänisselän Piimälahden ja Suur-Onkamon välisellä alueella, noin 700 metriä lounaaseen teiden 15579 ja 15580 risteyksestä. Asuinpaikka on metsäautotien päässä. Alue on erittäin kivikkoinen ja vastikään laikutettu ja istutettu. Peruskartalla kohde näyttäisi sijaitsevan aivan 80 metrin korkeuden tuntumassa, mutta todellisuudessa löytöalueet sijaitsevat eri korkuisilla nyppylöillä, joiden länsi- ja eteläpuolella on selvä terassi.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi KM 34641, kvartsi-iskoksia

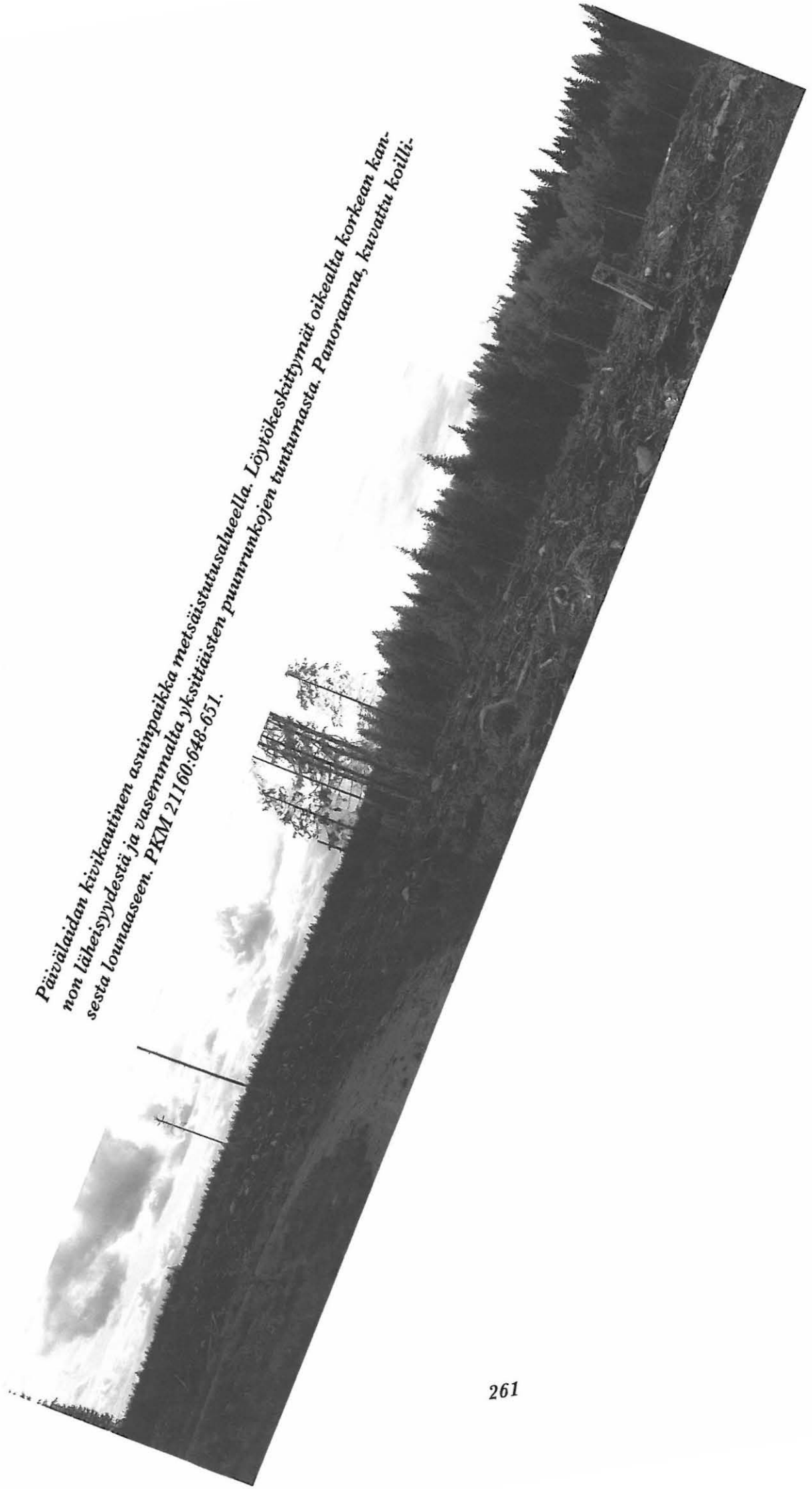
Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnissa.

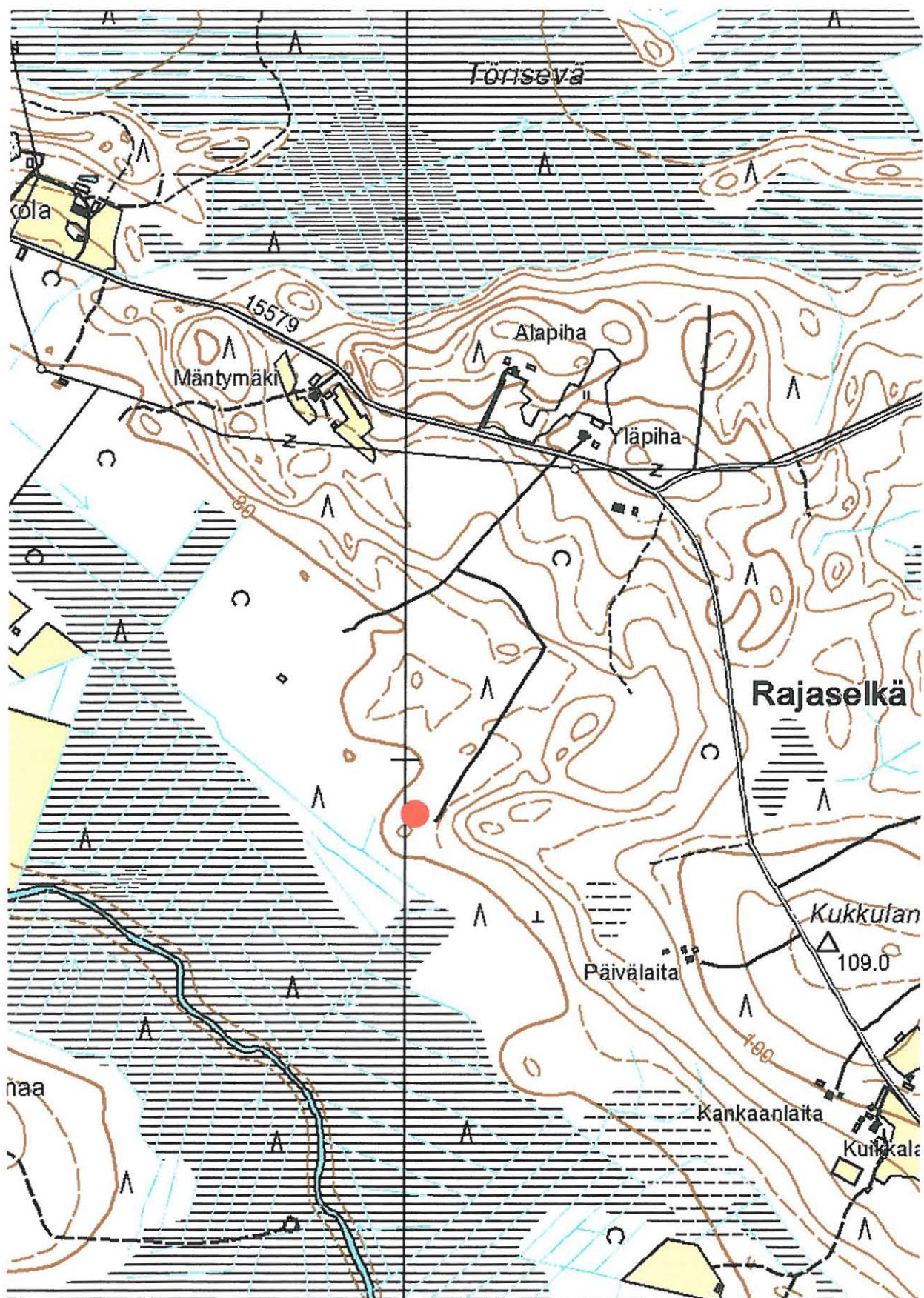
Suurin osa kohteesta löydetystä kvartseista oli varsin heikkolaatuista ainesta. On vaikea kuvitella paikalle kiinteää asutusta maan kivikkoisuuden takia, mutta ainakin jonkin kestoisen leiripaikka kohteessa on ollut, sillä eteläisemmän löytökeskittymän tienoilta löytyi myös suurehko kvartsiraaka-aineen kappale, jota ei kuitenkaan kokonsa vuoksi otettu talteen. Rääkkylästä tunnetaan tosin muitakin “epäsuotuisille paikoille” tehtyjä asuinpaikkoja.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 12 Kompakka
<i>Negatiivit</i>	PKM 21160:648-651. Päivälaidan kivikautista asuinpaikkaa metsänistutusalueella. Löytökeskittymät oikealta korkean kannon läheisyydestä ja vasemmalta yksittäisten puunrunkojen tuntumasta. Panoraama, kuvattu koillisesta lounaaseen.
<i>Diat</i>	PKM 87:758. Päivälaidan kivikautisen asuinpaikan pohjoispäätä. Koko löytöalue oli vastikään laikutettu, eikä alue ehkä ollut näyttävimmillään. Kuvattu koillisesta lounaaseen.

*Päivälaidan kivikautinen asuinpaikka metsäistutusalueella. Löytökeskittymät oikealta korkean kan-
non läheisyydestä ja vasemmalta yksittäisten puunrunkojen tuntumasta. Panoraama, kuvattu koelli-
sestä lomaaseen. PKM 21160:648-651.*

RÄÄKKYLÄ 0069 PÄIVÄLAITA, kivi­kautinen asuin­paikka. Ote peruskartasta 4214 12 Kompakka. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	esihistoriallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6920.997, 3642.457, z 83.
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 8.5 km koilliseen.
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	Kuoppa koordinaattien osoittamassa pisteessä. 300 m itäkoilliseen hiilimiilusta alkaa Tervalammen (71) varhaismetallikautinen asuinpaikka, johon miilukin voi liittyä.

Kohdekuvaus:

Ruotinniemen hiilimiilu, joka aiemmin on esiintynyt muinaisjäännösrekisterissä tervahautana, sijaitsee Jänisselän kaakkoisrannalla Niemisen Ruotinniemiessä. Alue on kaunista mäntykangasta, jossa vanhat rantaterassit erottuvat hyvin selvästi. Alueella on vanhoja hiekkakuoppia, ja miilun tuntumassa on vastikään tehty laaja-alainen metsän laikutus.

Hiilimiilu on mitoiltaan 10 x 5 m, sen keskellä on pieni kannas, joka jakaa kuopan kahtia. Kuopan syvyys on noin metrin. Kuoppaa ympäröi selkeä reunavalli.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi -

Miilu on selkeästi kaksiosainen ja se sijaitsee vanhan rantaterassin alarinteessä. Kairauksessa kävi ilmi, että hiilikerroksen päälle oli ehtinyt muodostua selkeä podsolikerros (kuva seuraavalla sivulla). Tämän huuhtoutuneen kerroksen alla oli noin 7-8 cm vahvuisesti häiriintymätöntä rikastunutta kerrosta, minkä alta alkoi voimakkaasti hiilen sekainen likamaakerros.

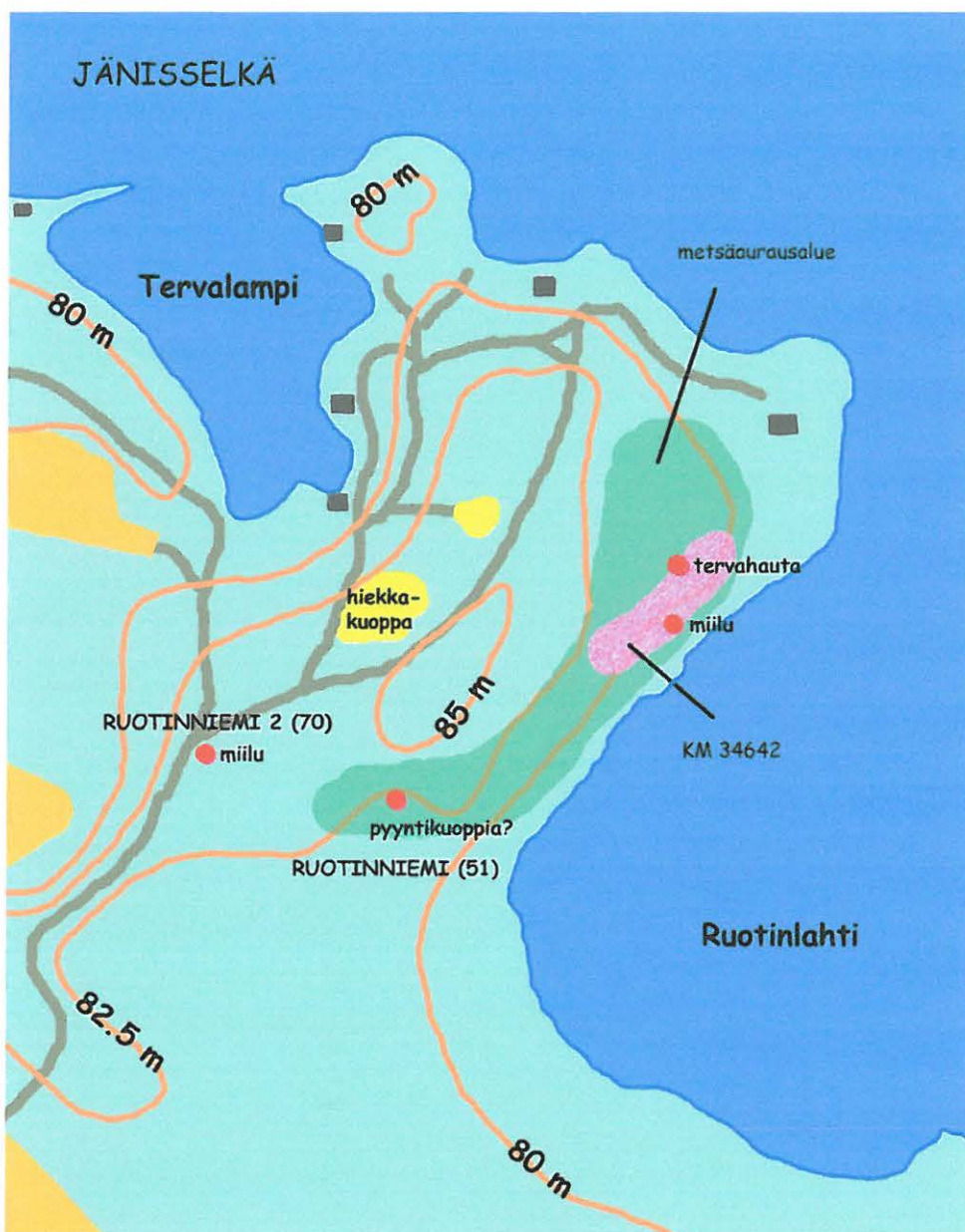
Miilun maannos muistuttaa suuresti Sintsin hiilimiilujen maannoksia.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 09 Rääkkylä
Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa.

Negatiivit -

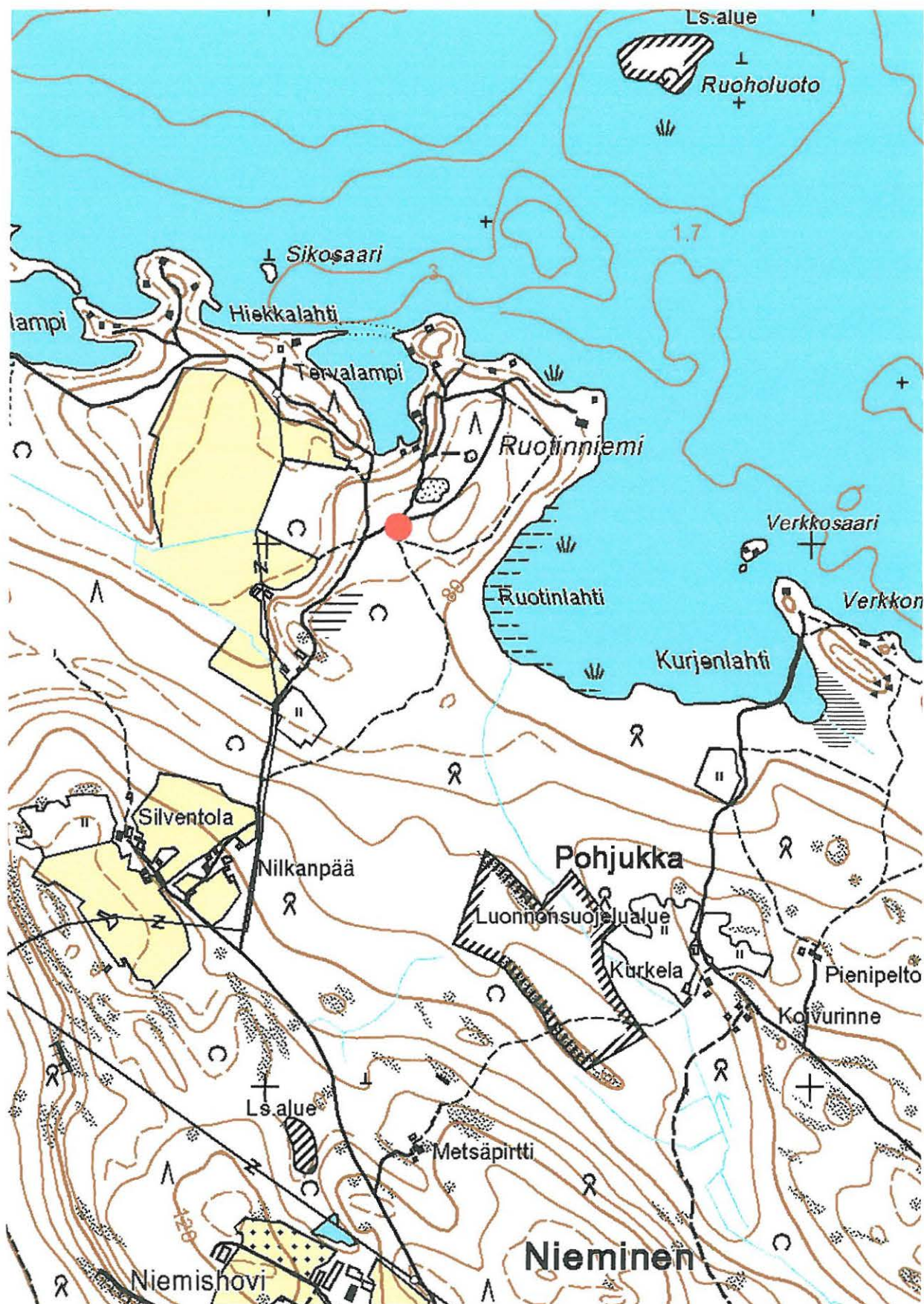
Diat PKM 87:759. Kairanäyte Ruotinniemen hiilimiilusta. Turpeen alla erottuu ohut huuhtoutunut kerros, jonka alla noin 7-8 cm vahvuinen häiriintymätön rikastunut kerros. Tämän alapuolella alkaa voimakkaasti hiilen värjäämä ”likainen” kerros, joka edustaa miilunpolttovaihetta. Täydellisen podsoloitumisen perusteella miilu lienee esihistoriallinen.

Yleiskarttaluonnos Ruotinniemi 1:n (51), Ruotinniemi 2:n (70) ja Tervalammen (71) kohteista. Ei mittakaavassa. Piirtänyt Oili Forsberg.

Ruotinniemen hiilimiilun maanosta kairauksessa. PKM 87:759.

RÄÄKKYLÄ 0070 RUOTINNIEMI 2, esihistoriallinen hiihimäki. Ote peruskartasta 4214 09 Rääkkylä. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6921.119, 3642.777, z 78 – 82.5
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 8.7 km koilliseen.
<i>Rekisterikylä:</i>	406 Nieminen
<i>Laajuus:</i>	Löytöalue on noin 150 m leveä vyöhyke lähinnä 78 mpy tuntumassa, mutta asuinpaikka voi jatkua aina Ruotinniemi 2:n kohteelle saakka, noin 300 m lounaaseen. Kohteen löytöpisteet ovat: 6921.119, 3642.777 (kuoppa) 6921.098, 3642.758 (palanutta luuta) 6921.108, 3642.750 (saviastian paloja) 6921.088, 3642.709 (kvartsia, saviastian paloja) 6921.137, 3642.774 (tervahauta) 6921.141, 3642.795 (kvartsiydin) 6921.142, 3642.797 (kvartsi-iskoksia 159kpl) 6921.156, 3642.804 (kvartsia, saviastian paloja) 6921.145, 3642.784 (saviastian paloja, kvartsia) 6921.164, 3642.821 (kvartsia)

Kohdekuvaus:

Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka sijaitsee Jänisselän kaakkoisrannalla, Niemisen Ruotinniemiessä. Alue on kaunista mäntykangasta, jossa vanhat rantaterassit erottuvat hyvin selvästi. Alueella on vanhoja hiekkakuoppia, ja asuinpaikka-alueella sekä sen ympäristössä on vastikään tehty laaja-alainen metsän laikutus. Korkeammalla, noin 82.5 mpy, on maaperä karkeaa hiekkää, mutta alempana, 80 mpy alapuolella, on maaperä hienoa hiekkää. Kohteesta poimitut löydöt on saatu pääosin laikutusjäljistä. Koko alueella ja erityisesti sen pohjoisosissa oli runsaasti palaneita kiviä.

Alueella on kaksi selvää rakennetta: syvä kuopanne sekä tervahauta. Kuopanne saattaa olla hiilimiilu tai mahdollisesti pyyntikuoppa. Halkaisijaltaan tämä kuoppa on noin 3 m ja syvyydeltään se on noin 110 cm. Tervahauta puolestaan on rakenteeltaan selkeästi keskikourullista mallia ja siinä on selkeät vallit. Tervaa on juoksutettu rantaan päin tästä halkaisijaltaan noin kahdeksanmetrisestä ja syvyydeltään puolitoista metrisestä haudasta.

Aiemmin tunnettu pyyntikuoppakohde Ruotinniemi (51) sijaitsee koordinaattitietojen perusteella parisataa metriä lounaaseen Tervalammin ydinalueelta. Pyyntikuoppia ei kuitenkaan inventoinnissa kyetty paikallistamaan, ja onkin todennäköistä, että ne ovat jääneet metsän laikutuksen alle ja tuhoutuneet.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi

KM 34642, saviastianpalasia, kvartsia, palanutta luuta

Tervalammen asuinpaikka löytyi kesän 2004 inventoinnissa. Koko löytöalue oli vastikään metsäaurattu, joten havainnointiolot olivat mitä parhaimmat. Ainoa häiriötekijä oli kiukkuinen maanomistaja, jonka asenne arkeologiseen inventointiin maillaan ei ollut kovin suotuisa.

Tervalammen löytöalue on noin 150 m pitkä ja 40 m leveä kaistale noin 78 mpy tuntumassa ja sen yläpuolella. Löydöt ovat asbesti- ja kivimurskasekoitteista keramiikkaa (josta ainakin osa on tekstiilikeramiikkaa), erittäin hyvälaatuisia kvartseja sekä palanutta luuta. Kvartsit oli selvästi isketty paikalla, aivan pikkuruiselta löytöalueelta poimittiin lähes 160 erittäin hyvälaatuisia iskosta. Hieman syjemmällä oli suuri kvartsilohkare, josta raaka-ainetta oli isketty. Täysin poissuljettu ei ole se mahdollisuus, että kerätyt iskokset olivat peräisin juuri tuosta kvartsilohkareesta.

Tervalammen varhaismetallikautisen asuinpaikan yhden löytökeskittymän kvartsien fraktuurianalyysin alustavia tuloksia (Löytöpiste: 6921.142, 3642.797)

Kvartsit (159 kpl) löytyivät hyvin suppealta alalta, noin 30x30 cm, hiekasta, metsän laikutusvaosta. Oli ilmeistä, että iskokset oli hakattu paikalla yhden session aikana, niin tiiviisti ne olivat kasassa. Lisäksi pieniä lastujakin oli keskittymässä suhteellisen runsaasti, mikä osaltaan viittasi aktiviteetin tapahtuneen löytöpaikalla. Muutaman metrin päässä löytökohdasta, toisessa laikutusvaossa oli suurehko tasoiskentäydin. Tämä ydin ei luonnollisestikaan välttämättä ole se, josta iskokset ovat peräisin, semminkin, kun iskosten joukossa oli yksi pienehkö osittain murtunut bipolaarinen ydin.

Analyysin tekoa helpotti huomattavasti se silmiinpistävä seikka, että kvartsi oli laadultaan poikkeuksellisen korkeatasoista. Osassa iskoksia oli jopa havaittavissa tiiviille kivilajeille ominainen iskukupla. Laadukkaasta raaka-aineesta johtuen ei analyysissä jäänyt tunnistamattomia iskoksia lainkaan, mitä on pidettävä poikkeuksellisenä. Säläksi määritellyt palat (23 kpl, 14.47%) olivat todella kaikki alle gramman painoisia pienen pieniä lastuja, jotka ovat murtuneet määrittelemättömästä kohtaa iskosta. Huomion arvoista tässä yhteydessä on myös se, että alle gramman painoisten iskosten osuus oli 98 kpl eli 61.64 %. Kaikki nämä fragmentit kyettiin määrittelemään.

Itse määrittely tapahtui joko paljaalla silmällä, usein lisääpuna oli tavallinen suurennuslasi. Fragmentit jaettiin 17 eri ryhmään lohkeamisen perusteella. Näistä ryhmistä kvartsin työstämisen ja pienesineiden valmistamisen kannalta ovat kiinnostavia ensisijassa kokonaiset iskokset, sivufragmentit sekä keskifragmentit. Lisäksi eri ydintyyppit saivat omat tunnuksensa (kolme luokkaa). Viimeisenä muuttujana tässä oli tunnistamattomien ryhmä, joita siis kuitenkin ei analyysissä saatu ainoatakaan.

Ytimet sekä fragmenttien iskutekniikat oli jaettu neljään ryhmään: tasoiskentäytimet, bipolaariset ytimet, tukikulmaytimet sekä tunnistamattomat. Itse ytimistä nämä muuttujat ovat helppoja tunnistaa, mutta fragmenttien analyysissä tätä muuttujaa on pidettävä vain suuntaa-antavana. Tasoiskennällä isketyt fragmentit tunnistaa helposti jos iskukohta kokonaisuudessaan on näkyvissä, bipolaariset fragmentit sitä vastoin ovat huomattavan spekulatiivisia. Onkin todennäköistä, että tasoiskentäiskoksia, joissa iskutaso ei ole selvästi näkyvissä, tulee määritellyksi bipolaarisiksi.

Yleisvaikutelmana materiaalista tuli se, että tasoiskentä näyttää dominoineen menetelmänä. Koko aineistosta 47.8% oli tasoiskennällä iskettyjä, bipolaarisella menetelmällä vastaava luku oli 8.8%. Määrittelemättömien osuus oli kuitenkin 43.4%, mikä käytännössä tarkoittaa sitä, ettei jonkin tietyn iskentämenetelmän voida väittää dominoineen aineistossa. Kyse on enemmänkin epätasaisesta tunnistamisesta.

Testin ajatuksena on analysoida iskentäjäte mahdollisimman selkeästä ja rajattavasta kontekstista, minkä jälkeen eri fragmenttityyppien osuuksia verrataan vertailuryhmän ns. normaalijakaumaan. Alustavassa fraktuurianalyyssissä on vartailuryhmänä käytetty testisarjoja, jotka on koemielessä iskenyt Kjell Knutsson Uppsalan yliopistossa. Näitä kvartseja säilytetään Uumajan yliopiston arkeologian laitoksella, jossa analysoin ne 1997. Poikkeamat analyysiryhmän ja vertailuryhmän välillä ovat analyysin tulkintaa.

Karkeasti testin alustavista tuloksista voidaan todeta, että aikaisempiin vertailuryhmiin verrattuna Tervalammen keskittymästä puuttuu jonkin verran niin sanottuja kokonaisia iskoksia, jotka yleensä soveltuvat parhaiten pientyökaluista kaapimien tekoon. Koska vain pieni osa iskennässä syntyneestä materiaalista on näitä kokonaisia iskoksia – testiryhmissä osuus vaihtelee 5 -7 % välillä, on vaikea arvioida, kuinka paljon Tervalammen 3.8 % poikkeaa alkuperäisestä jakaumasta. Huomionarvoisempaa on kuitenkin se, että Tervalammen iskoksissa oli erittäin vähän kokonaisista iskoksista lohjenneita sivufragmenteja, jotka jo sellaisinaan usein soveltuvat leikkaaviksi, veisten kaltaisiksi pienesineiksi. Vertailuryhmään verrattuna Tervalammen sivufragmenteista puuttui lähes puolet. (Vertailuryhmä 20 %, Tervalampi 10.8%.)

Tervalammella kvartseja näyttää isketyn lähinnä pienveitsien tekoa varten. Näitä fragmentteja on voitu käyttää sellaisinaan eri askareissa, joissa leikkaavaa pintaa on tarvittu. Kaapimien tekoon ja siten esimerkiksi nahkojen kaapimisen tarpeisiin ei kvartsien iskentä siis Tervalammella viittaa, mikä puolestaan tarkoittanee sitä, että Tervalammen asukkaat ovat asuinpaikalla pääasiassa elättäneet itseään muutoin kuin metsästämyllä. Luonnollisesti lähietäisyys kalavesiin selittää tätä, mutta paikalla on voitu myös oleskella pääasiassa metallinvalmistuksen merkeissä. Tämän näkemyksen puolesta puhuvat Tervalammen hiilimiilut. Tosin kuonaa ei paikalta kesän 2004 inventoinnissa löytynyt.

Kertomuksen liitteet:

- Kartat* PK 1:20 000, 4214 09 Rääkkylä
Yleiskarttaluonnos, ei mittakaavassa. Piirtänyt Oili Forsberg.
- Negatiivit* PKM 21160:652-654. Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka sijaitsee Ruotinniessä, Ruotinlahden länsirannalla. Asuinpaikka-alue oli vastikään metsäaurattu. Panoraama, kuvattu pohjoisesta etelään.
- Diat* PKM 87:760. Tervalammen varhaismetallikautisen asuinpaikan kvartsikeskittymä in situ.
87:761. Tervalammen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta löytynyt kvartsiydin, KM 34642:4.
87:762-765. Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka sijaitsee Ruotinniessä, Ruotinlahden länsirannalla. Asuinpaikka-alue oli vastikään metsäaurattu. Panoraama, kuvattu pohjoisesta etelään.
87:766-769. Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka ylempää rinteestä kuvattuna. Panoraama, kuvattu lännestä itään.
87:842. Asbestikeramiikkaa, joka sekoitteensa puolesta suuresti muistuttaa pöljänkeramiikkaa. Palat ovat hyvin rapautuneita eikä merkkejä koristelusta ole havaittavissa. Löytyneet Tervalammen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta, KM 34642:1.
87:843. Kivimurska- ja mahdollisesti asbestisekoitteista tekstiilikeraamiikkaa Tervalammen asuinpaikalta. Suurimmissa paloissa tekstiilipainanne crottuu selvästi, osassa palojen sisäpintoja on tummaa karstaa. KM 34642:2.
87:844. Tasoiskentäydin Tervalammen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta, KM 34642:4.
87:845. Tervalammen varhaismetallikautiselta asuinpaikalta lähes läjässä löytyneet 159 kpl kvartsi-iskosta, KM 34642:5.

Tervalammen kvartsit, KM 34642:5. Vasemmalla in situ, PKM 87:760, oikealla puhdistettuina, PKM 87:845.

Ylhäällä: Asbestisekoitteista keramiikkaa Tervalammen asuinpaikalta, KM 34642:1. PKM 87:842.

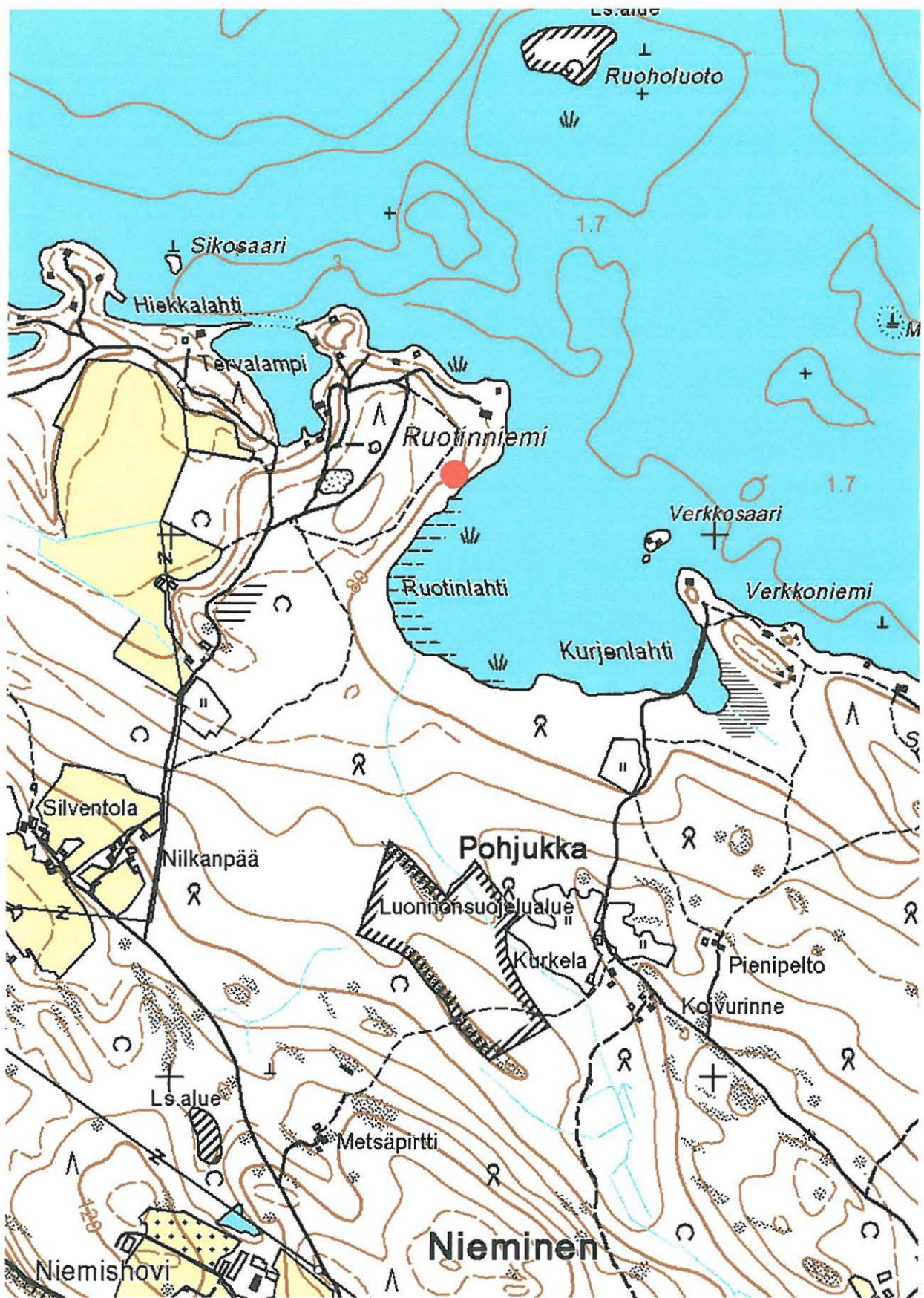
Vasemmalla: Tekstilikeramiikkaa Tervalammen asuinpaikalta, KM 34642:2. PKM 87:843.

Yllä: Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka sijaitsee Ruotinniemessä, Ruotinlahden länsirannalla. Asuinpaikka-alue oli vasta metsäaurattu. Panoraama, kuvattu pohjoisesta etelään. PKM 87:762-765.

Alhaalla: Tervalammen varhaismetallikautinen asuinpaikka ylempää rinteestä kuvattuna. Panoraama, kuvattu lännestä itään. PKM 87: 766-769.

RÄÄKKYLÄ 0071 TERVALAMPI, varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 09 Rääkkylä. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivi- ja/tai varhaismetallikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6915.002, 3643.075, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 6.6 km itään.
<i>Rekisterikylä:</i>	409 Piimälahti
<i>Laajuus:</i>	Löytöjä tien reunasta kolmesta pisteestä: 6915.012, 3643.030 (kvartsia) 6915.002, 3643.075 (asbestikeramiikkaa) 6915.009, 3643.078 (kvartsia)

Kohdekuvaus:

Kohde sijaitsee Piimälähdessä, noin 6.6 km Rääkkylän kirkosta itään, Säyneenlahden luoteispuolella. Kohde sijaitsee hiekkaisella rinteellä, jonka eteläpuolella maaperä on soistunutta. Löydöt poimittiin uudelle omakotitalolle vievän hiekkatien varrelta. Tämä tie, kuten ei talokaan, näy inventoinnissa käytössä olleessa vuoden 1996 peruskartassa. Maasto on kuivaa mäntykangasta. Mitään maan päälle erottuvia rakenteita tai muita merkkejä esihistoriallisesta asutuksesta ei ollut inventoidessa näkösilällä.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi KM 34643, saviastian palanen, kvartsi-iskoksia

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnissa. Hiekkatietä lukuunottamatta on asuinpaikka rikkomaton eikä kohteen laajuudesta tien ulkopuolella voi päätellä mitään. Kohde lienee kivi- tai varhaismetallikautinen. Keramiikka on asbestisekoitteista, ja massa tekee varhaismetallikautisen vaikutelman, mutta varsinaisesti ei keramiikan perusteella kohdetta voi typologisesti ajoittaa.

Kertomuksen liitteet:

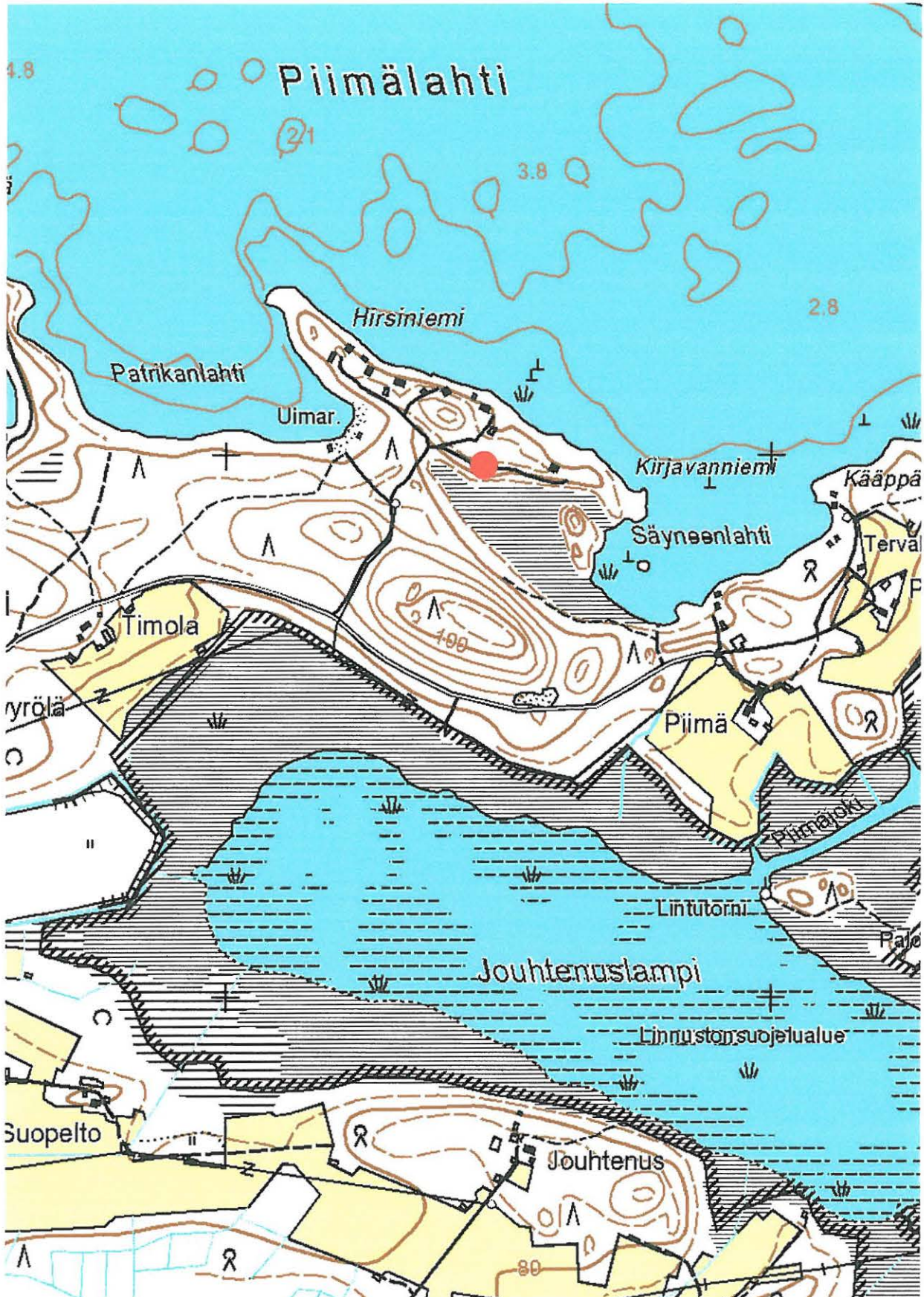
Kartat PK 1:20 000, 4214 09 Rääkkylä

Negatiivit PKM 21160:655. Piimälähdän Kirjavanniemen asuinpaikkalöydöt (KM 34643) on poimittu kolmesta pesäkkeestä kuvan hiekkatien yläreunan pientareelta, noin 40 m matkalta. Kuvattu lännestä itään.

Diat PKM 87:770-771. Piimälähdän Kirjavanniemen asuinpaikkalöydöt (KM 34643) on poimittu kolmesta pesäkkeestä kuvan hiekkatien yläreunan pientareelta, noin 40 m matkalta. Panoraama, kuvattu lännestä itään.

Piimalahden Kirjavanniemen kivi- ja/tai varhaismetallikautisen asuinpaikan löytötienoota. Löytöjä on poimittu kuvassa näkyvän tien vasemmalta pientareelta. Löydöissä oli kvartsi-iskosten lisäksi pieni palanen asebestisekoitteista keramiikkaa, sekoitteen käyttö vaikuttaa varhaismetallikaudelle ominaiselta, mutta koristeita eikä muitakaan typologisesti varmemmin ajoittavia piirteitä palasessa havaittu. PKM 87:770-771.

RÄÄKKYLÄ 0072 KIRJAVANNIEMI, kivi- ja/tai varhaismetallikautinen asuinpaikka. Ote peruskartasta 4214 09 Rääkkylä. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	työpaikat - pyyntikuopat
<i>Ajoitus:</i>	ajottamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6905.106, 3647.772, z 80
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 15 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaattipiste
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Jaamankankaan koillisreunalla, Kivilamminsuon lounaispuolella, Rääkkylä-Kitee -tien reunassa. Kuoppa suorastaan näkyy maanitielle. Maasto kohdalla nousee hieman yli 80 m harjun reunalla, ympäristö on tyypillistä kangasmaastoa mäntyvaltaisine puustoineen. Kuoppa on mitoiltaan 6 x 4 m, ja sen syvyys vaihtelee 1.6 – 1.8 m.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi -

Pyyntikuoppa löytyi kesän 2004 inventoinnin yhteydessä. Se on aika vaikuttava, selkeä ja suuri kuoppa aivan maantien eteläpuolella. Inventoinnissa käytetty kaira oli pyyntikuoppien podsolien tarkkailuun hieman liian kapeaholkkinen, mutta kuopasta ei saanut mitenkään erityisen resentiä vaikutelmaa päältäpäin katsottuna. Kuopan reunat ovat pyöristyneet ja täysin samanlaisen aluskasvillisuuden peitossa kuin ympäristökin. Kuopan reunoilla kasvaa isoja mäntyjä, kuopassa on myös jo jonkin aikaa sitten kaadetun männyn kanto.

Pyyntikuopan sijaintia vesistön äärellä (80 mpy ranta) voisi pitää hyvänä tarkoitukseen, sillä pyyntikuopan lounaispuolella nousee harju kohdalla suhteellisen jyrkkänä. Harjun ja vanhan rantaterassin väliin jää tasaisempi 30 – 40 metrin levyinen vyöhyke, jolla pyyntikuoppa sijaitsee.

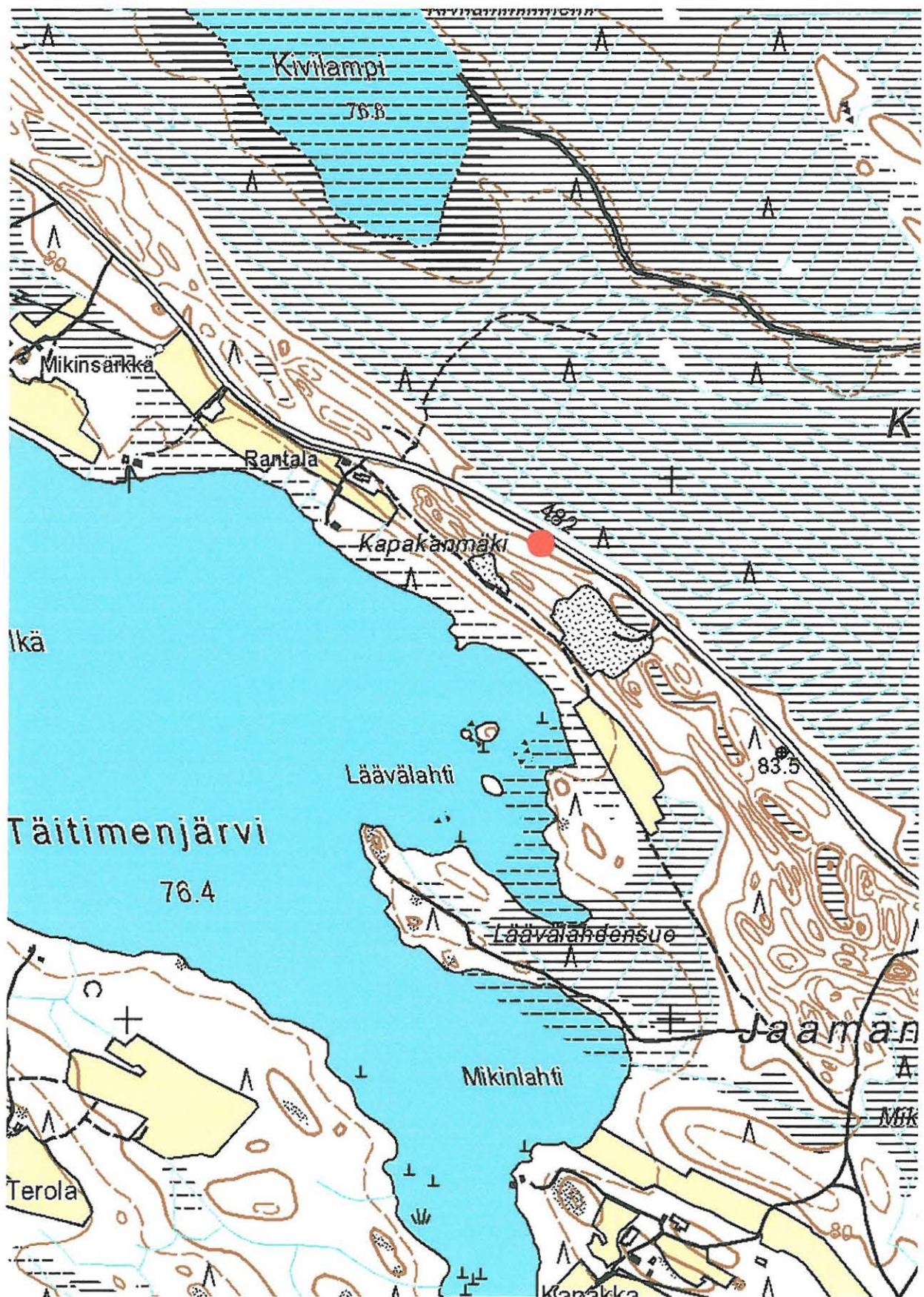
Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara

Negatiivit PKM 21160:659. Aivan Rääkkylä-Kitee -tien vieressä, 80 m korkeuden yläpuolella, havaittiin selkeä pyyntikuoppa. Kuvattu luoteesta kaakkoon.

Diat PKM 87:780. Aivan Rääkkylä-Kitee -tien vieressä, 80 m korkeuden yläpuolella, havaittiin selkeä pyyntikuoppa. Kuvattu luoteesta kaakkoon.

87:781. Aivan Rääkkylä-Kitee -tien vieressä, 80 m korkeuden yläpuolella, havaittiin selkeä pyyntikuoppa. Kuvattu kaakosta luoteeseen..

RÄÄKKYLÄ 0073 KIVILAMMINSUO 2, ajoittamaton pyyntikuoppa. Ote peruskartasta 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	valmistuspaikat - hiilimiilut
<i>Ajoitus:</i>	ajoittamaton
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6903.987, 3648.752, 82.5 m
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 17.5 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Hiilimiilun välittömässä läheisyydessä on kaksi pienempää, epämääräistä kuoppaa.

Kohdekuvaus:

Jaamankankaan lounaisreunalla, pienten hiekkateiden risteyskohdassa, noin 600 m pohjois-koilliseen Malilan talosta, sijaitsee vanhalla rantaterassilla hiilimiilu. Sen välittömässä läheisyydessä on kaksi pienempää kuopannetta. Muinajäännöksen eteläpuolitse kulkee Karpanlahden suunnalta Malilaan vievä tie, ja kohteen luoteis- ja lounaispuolella avautuu Mikinsuo. Matkaa tielle on miilulta noin viisi metriä.

Miilu erottuu muodoltaan pyöreänä, se on halkaisijaltaan noin kaksi metrinen, syvyydeltään noin puoli metriä. Koekuopassa oli havaittavissa vahva hiilikerros, joka ulottui aina rikastuneeseen kerrokseen asti. Podsolimaannos kuopassa oli täysin kehittynyt, mikä viitanee esihistorialliseen ajoitukseen.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi -

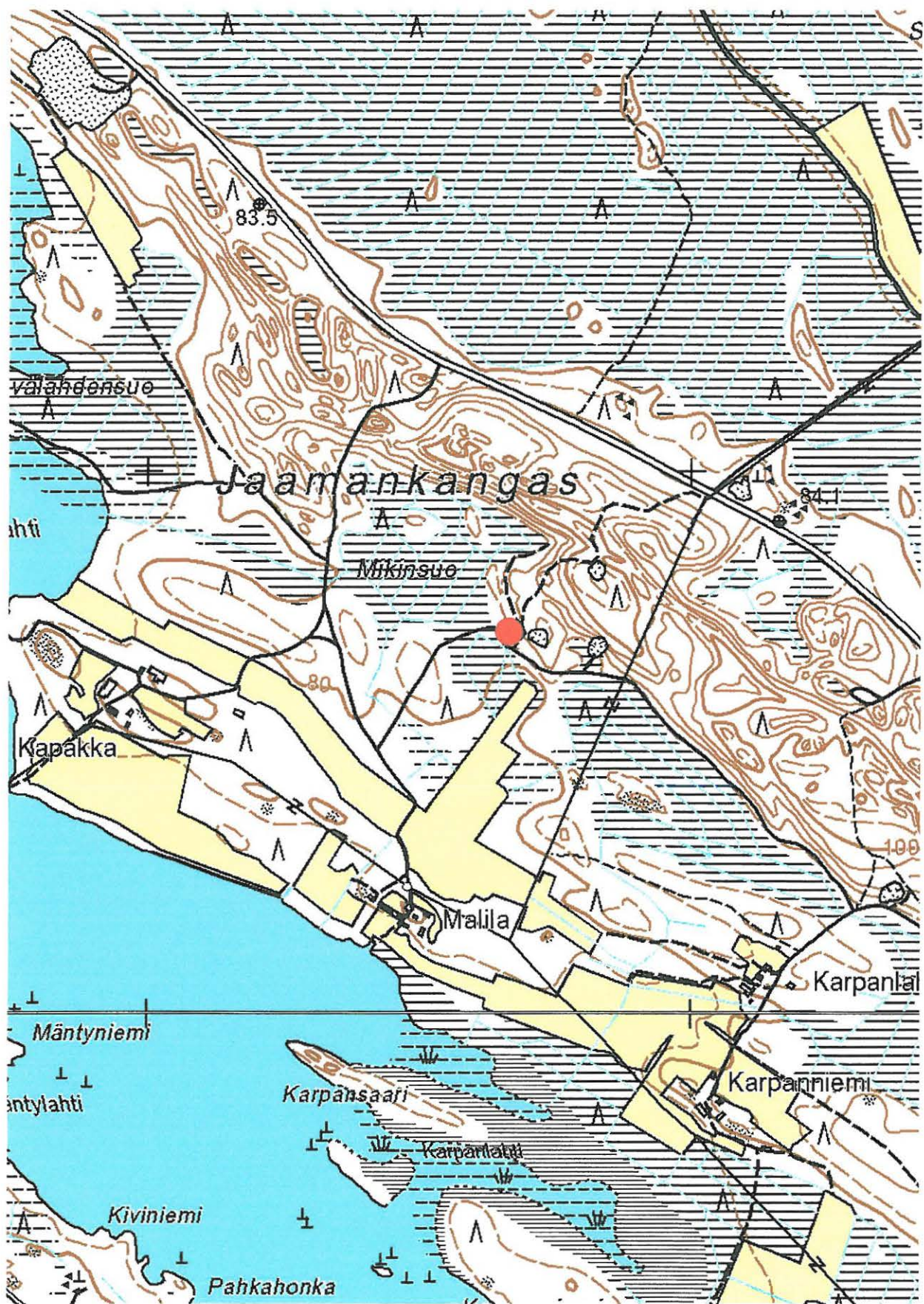
Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnin yhteydessä. Malilan hiilimiilun maannos muistuttaa suuresti muita Rääkkylästä hiilimiiluiksi määriteltyjä kohteita. Yhtenäistä näille kohteille on, että kuoppien podsoloituminen on selvä, jolloin kuopan tekohetki ajoittunee esihistorialliseksi tai myöhäisimmillään keskiaikaiseksi. Runsas hiilikerros voi alkaa jo huuhtoutuneessa kerroksessa ja se jatkuu usein syvälle rikastuneeseen kerrokseen. Erityisen merkillepantavaa on, että maannoksessa ei erotu vain pieniä hiilipartikkeleita, vaan useimmiten syvältä maan sisältä tulee esiin suuria hiiltyneen puun kappaleita.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara

Negatiivit PKM 21160:662. Hiilimiilun paikka Jaamankankaalla. Kuvattu pohjoisesta etelään.

Diat PKM 87:785. Hiilimiilun paikka Jaamankankaalla. Kuvattu pohjoisesta etelään.

RÄÄKKYLÄ 0074 MALILA, ajoittamaton hiilimiilu. Ote peruskartoista 4214 11 Kiesvaara ja 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	asuinpaikat
<i>Ajoitus:</i>	kivikautinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	2
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 10 Suoparsaari
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6902.931, 3650.031, z 82.5 mpy
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 18.1 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	415 Täitimänniemi
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaatit
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Kohde sijaitsee Jaamankankaan länsireunalla, Multalan talosta noin 550 m pohjoiskoilliseen, metsäautotien varrella. 300-400m etelään kohteesta sijaitsee Suurisärkän (30) asuinpaikka. Suurisärkkä 2 sijaitsee Jaamankankaasta länteen pistävän hieman erillisen harju-ulokkeen luoteispäässä, sata kunta metriä etelään peruskartallakin (1996) näkyvältä suurelta hiekkakuopalta. Uloketta ympäröi lännessä, pohjoisessa ja idässä suo, Jaamankankaaseen se on yhteydessä etelänurkkauksestaan.

Kvartsi-iskoksia löytyi aluetta halkovan hiekkatien leikkauksesta. Kohdalla harjun rinne on varsin jyrkkä, maaperä on hienoa hiekkaa, ja alue kasvaa kaunista männikköä.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi KM 34644, kvartsi-iskoksia

Kohde löytyi kesän 2004 inventoinnin yhteydessä. Kvartsi-iskoksia poimittiin harjannetta kiertävän metsätien leikkauksesta noin 100 metriä hiekkakuopalta etelään. Paikan asutus liittyyneen joitakin satoja metrejä kohteesta etelään sijaitsevaan Suurisärkän (30) asuinpaikkaan. Muualta harju-ulokkeen kiertävältä hiekkaiselta tieltä tai sen leikkauksista ei löytynyt esihistorialliseen asutukseen viittaavaa materiaalia.

Kertomuksen liitteet:

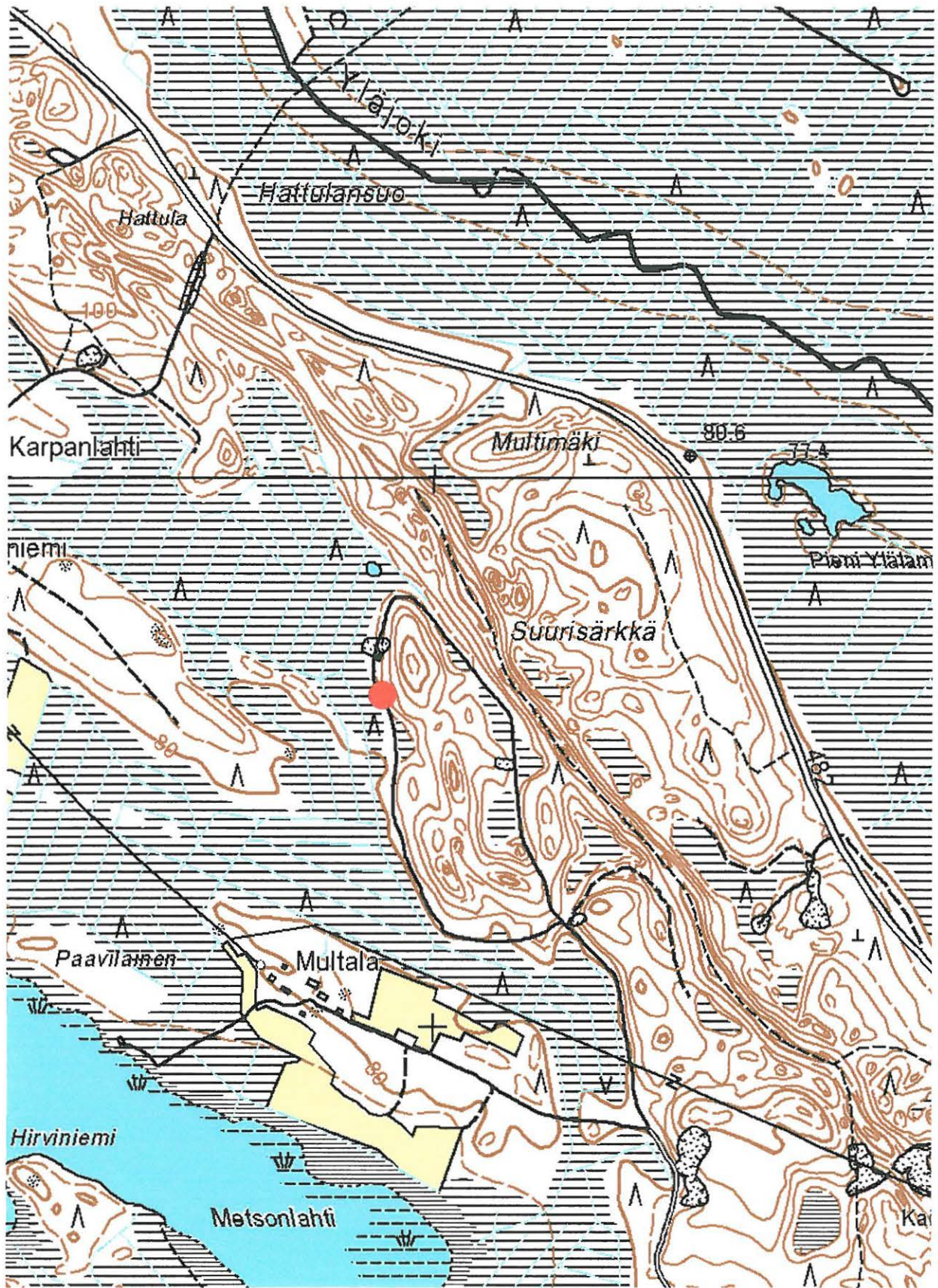
Kartat PK 1:20 000, 4214 10 Suoparsaari

Negatiivit PKM 21160:677. Suurisärkkä 2:n löytöaluetta kuvassa etualalla, tienleikkauksessa. Kuvattu pohjoisesta etelään.

Diat PKM 87:806. Suurisärkkä 2:n löytöaluetta kuvassa etualalla, tienleikkauksessa. Kuvattu pohjoisesta etelään.

Suurisärkkä 2:n löytötienoota. Löytöjä, kvartsi-iskoksia, poimittiin kuvassa näkyvän hiekkatien vasemmalta reunalta. Äärimmäisenä vasemmalla kuvan nurkassa pilkottavan mökin vasemmalla puolella alkaa hiekkakuoppa, jossa ilmeisesti jäljistä päätellen harjoitetaan ammuskelua. PKM 87:806.

RÄÄKKYLÄ 0075 SUURISÄRKKÄ 2, kivikautinen asuinpaikka. Ote peruskartoista 4214 10 Suoparsaari ja 4214 11 Kiesvaara. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

TENTATIIVIKOhteet

707 00-0004 Rääkkylä Piimälahti Timola 1000 00 4359

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	epämääräinen painanne
<i>Ajoitus:</i>	esihistoriallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	0
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 09 Rääkkylä
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6914.748, 3642.750, z 80 – 85 mpy
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 6.3 km itään
<i>Rekisterikylä:</i>	409 Piimälahti
<i>Laajuus:</i>	Katso karttaluonnos alueesta
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Piimälähden Timolan tentatiivikohde sijaitsee Piimälahdesta Huuronniemeen vievän tien varrella, Kirjavanniemeen kääntyvän hiekkatien länsipuolella, 300 metriä Jouhtenuslammen rannalta pohjoiseen.

Hiekkaisella mäntykankaalla, noin 30 metriä risteyksestä, on laaja, ulkomitoiltaan 10 x 12 m suuruinen painauma, jossa on selkeät reunavallit. Painauman sisällä on hahmotettavissa kolme pienempää painaumaa. Koko painauma on vanhan rantaterassin päällä. Koekuopituksessa painauma oli löydötön, mutta podsoli täysin kehittynyt. Rikastuneessa kerroksessa oli havaittavissa hiilirantuja, mutta maannoksen suhteellinen "puhtaus" viittaa siihen, että kyseessä ei ole tervahauta tai hiilimiilu. Painauman luonne jäi toistaiseksi hämäräksi.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi -

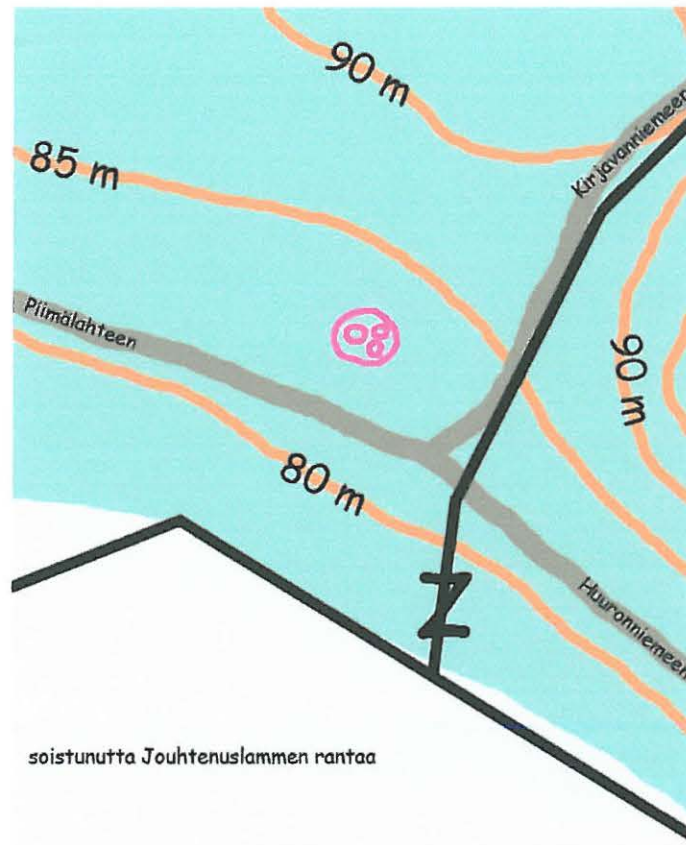
Mahdollinen esihistoriallinen kiinteä muinaisjäännös havaittiin kesän 2004 inventoinnin yhteydessä. Valitettavasti koekuopitus oli sangen hätäinen. Kohde näkyy erinomaisesti tielle, jolla inventointihetkellä oli runsaasti liikennettä. Koska maanomistajasta ei ollut tietoa, ja rääkkyläläisten maanomistajien suhtautuminen arkeologiseen inventointiin oli paljastunut paikoitellen varautuneeksi, pyrittiin kajoamiset maahan tekemään ripeästi ilman yleisöä. Perusteellisemmalla koekuopituksella ehkä kohteen luonnekin selvenisi.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 08 Rääkkylä
Yleiskarttaluonnos alueesta, ei mittakaavassa.

Negatiivit -

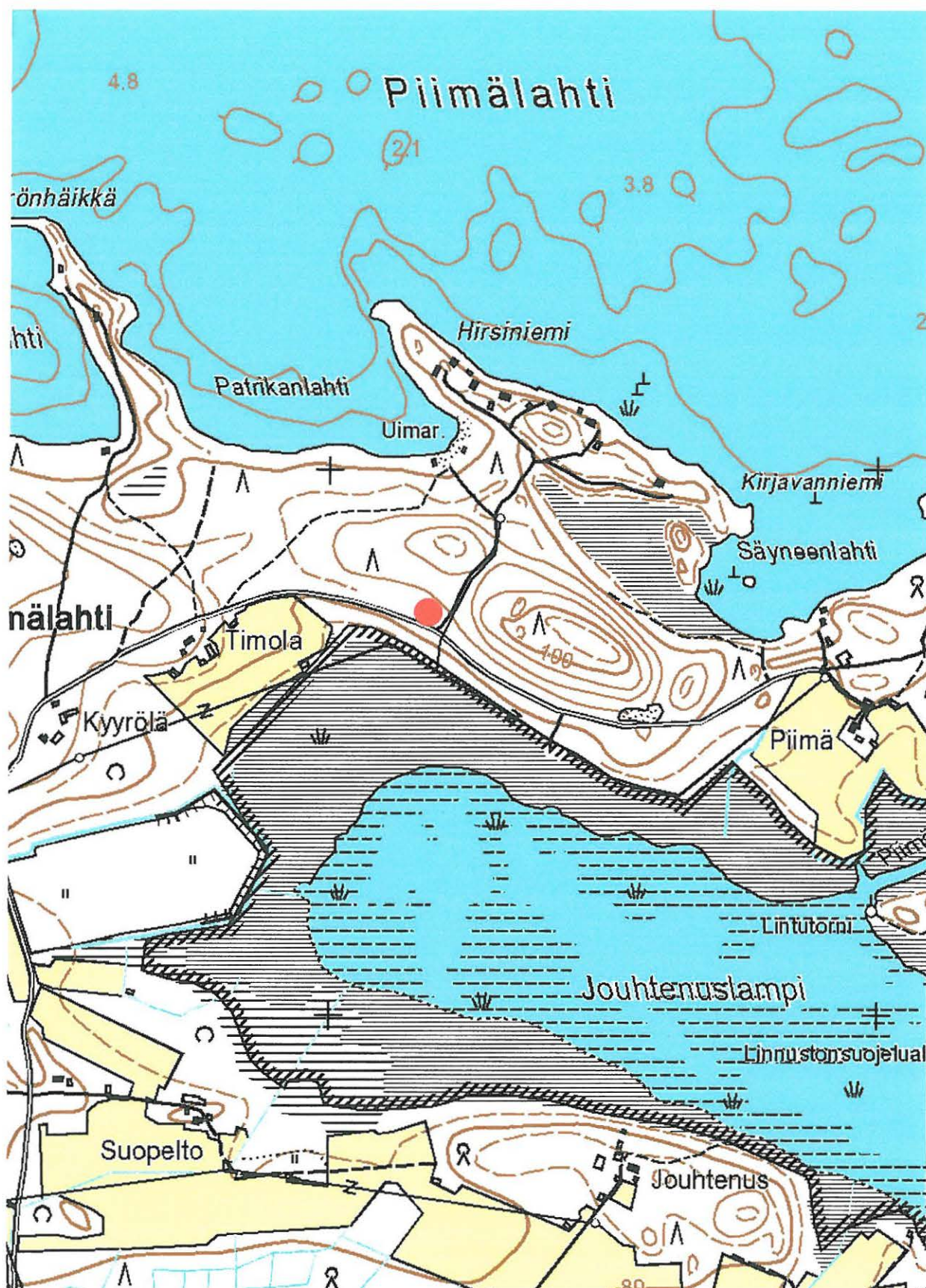
Diat PKM 87:772-773. Piimälähden Huuronniemeen ja Kirjavanniemeen vievien teiden risteyksessä suuri kolmiosainen painanne, jonka luonne jäi kesän 2004 inventoinnissa epäselväksi. Korkeutensa puolesta paikka on vanhaa kivikautista rantaa. Panoraama, kuvattu idästä länteen.

Yleiskarttaluonnos Piimälahden Timolan pananteesta ympäristöineen, ei mittakaavassa. Piirtänyt Oili Forsberg.

Piimälahden Timolan tentatiivisen kohteen, painauman, tienoita Huuronniemeen ja Kirjavaanniemeen vievien teiden risteyksessä. Painauman luonne jäi kesän 2004 inventoinnissa epäselväksi, mutta podsoloitumisesta päätellen kaivanto on esihistoriallinen. Vanha rantaterassi erottuu kohdalla suhteellisen selvästi. Panoraama, kuvattu idästä länteen. PKM 87:772-773.

RÄÄKKYLÄ PIIMÄLAHTI TIMOLA, epämääräinen painanne. Ote peruskartasta 4214 09 Rääkkylä. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

Perustiedot

<i>Muinaisjäänöstyyppi:</i>	löytöpaikka
<i>Ajoitus:</i>	esihistoriallinen?
<i>Rauhoitusluokka:</i>	0
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 05 Pötsönlahti
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6908.429, 3632.661, z 82.5 – 85 mpy
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 7.7 km lounaaseen
<i>Rekisterikylä:</i>	410 Pötsönlahti
<i>Laajuus:</i>	Kvartsi-iskoksia pisteistä: 6908.399, 3632.537 6908.429, 3632.661 6908.436, 3632.783

Kohdekuvaus:

Mahdollinen esihistoriallinen asuinpaikka sijaitsee Oriveden Samppaanselän länsirannalla, Pötsönlahdesta Pysysalolle vievän tien länsipuolella, pienen hiekkatien varrella noin 250 – 400 metriä nykyisestä rannasta. Alueella 82.5 metrin käyrän tuntumassa on selvä vanha rantaterassi, joka löytöpaikan tienoille muodostaa muinaisniemekkeen Samppaanselälle. Kvartsi-iskoksia on poimittu niemekettä halkovan metsätien pientareilta ja osin avonaisista kohdista hieman metsikönkin puolelta, alkaen niemekkeen kannasta, sen pohjoispuolelta, jatkuen halki niemekkeen aina etelän puoleiselle muinaisrannalle asti.

Maaperä alueella on hyvin hiekkainen, mutta koska tietä oli vastikään parannettu ja sille oli ajettu soraa, jäi hieman avoimeksi, mistä kvartsit olivat peräisin. Esihistoriallisen asutuksen puolesta puhuu se seikka, että joitakin kvartsi-iskoksia poimittiin myös tuulenkaadoista ja muista avopaikoista tien ulkopuolelta.

Kohteen luonne kiinteänä muinaisjäänöksenä jäi kuitenkin toistaiseksi varmistamatta.

Tutkimukset ja löydöt:

Oili Forsberg 2004, inventointi KM 34646, kvartsi-iskoksia

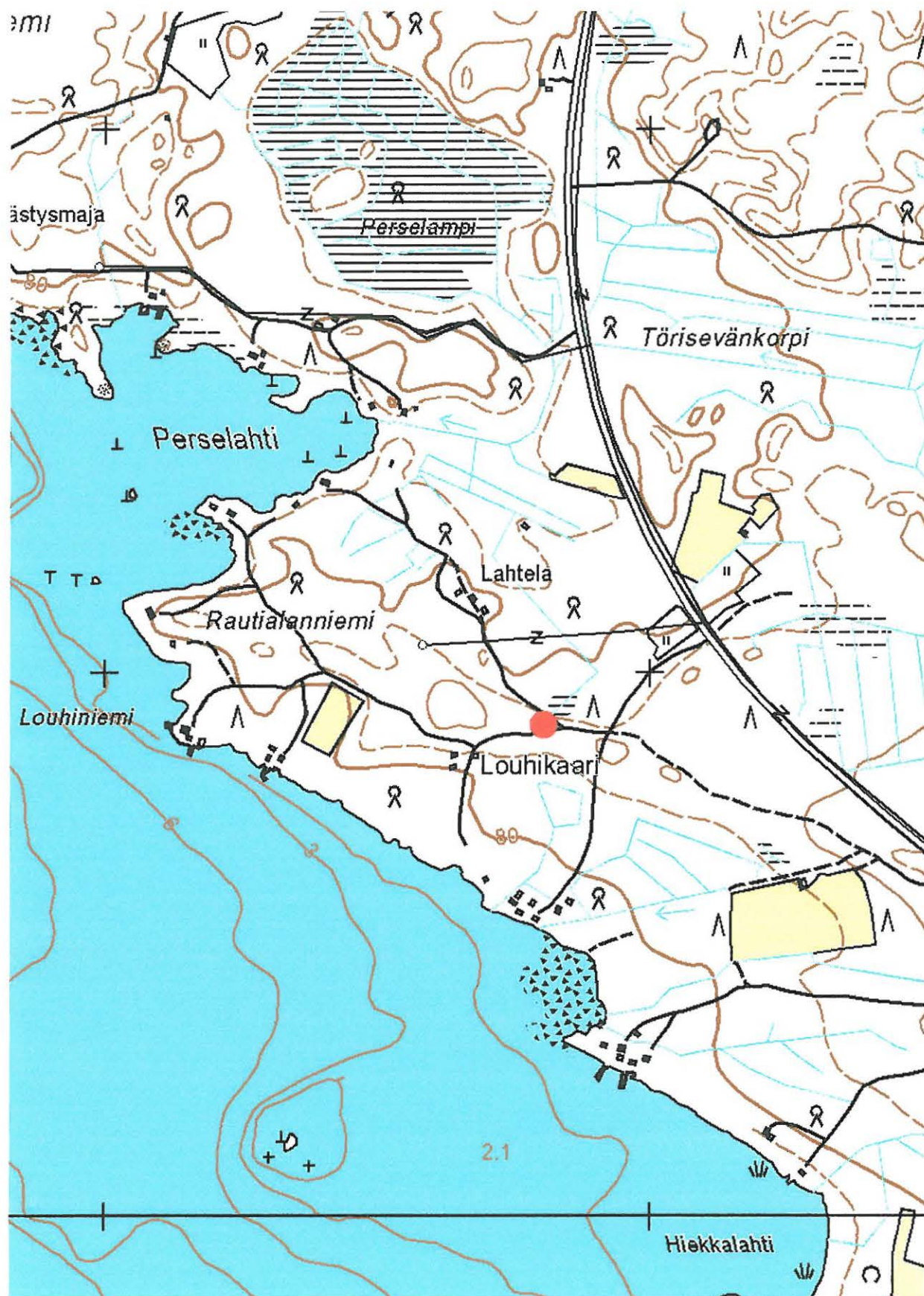
Mahdollinen esihistoriallinen kiinteä muinaisjäänös löytyi kesän 2004 inventoinnin yhteydessä. Kvartseja ei poimittu tien pinnalta sepelin seasta, vaan ojista ja pientareilta, osin metsän puolelta. Koska kuitenkin on olemassa mahdollisuus, että kvartsi on iskostunut tietöitä tehtäessä, on kohdetta pidettävä tentatiivikohteena.

Kertomuksen liitteet:

<i>Kartat</i>	PK 1:20 000, 4214 05 Pötsönlahti
<i>Negatiivit</i>	-
<i>Diat</i>	PKM 87:779. Tentatiivikohde Pötsönlahden Louhikaaressa. Kvartseja poimittu hiekkaisista tienleikkauksista. Kuvattu idästä länteen.

Louhikaaren mahdollista esihistoriallista asuinpaikka-aluetta Samppaanselän länsirannalla. Kvartseja poimittiin kuvan pientareilta hiekasta, mikä kuvassakin erottuu selvästi tien pinnasta poikkeavana. Koska kuitenkin tielle oli vastikään ajettu sepeliä, ei täyttä varmuutta kvartsien esihistoriallisuudesta voitu saada. PKM 87:779.

RÄÄKKYLÄ LOUHIKAARI, esihistoriallinen (?) löytöpaikka. Ote peruskartasta 4214 05 Pötsönlahti. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.

MUUT KOHTEET

Rääkkylä Malilankallio 1000 00 1330

Perustiedot

<i>Muinaisjäännöstyyppi:</i>	kultti- ja tarinapaikat
<i>Ajoitus:</i>	historiallinen
<i>Rauhoitusluokka:</i>	ei-määritelty 1
<i>Lukumäärä:</i>	1
<i>Peruskartta:</i>	4214 11 Kiesvaara
<i>Yhtenäiskoordinaatit:</i>	6903.779, 3648.556, z 77.5 mpy
<i>Sijainti:</i>	Rääkkylän luterilaisesta kirkosta 16.6 km kaakkoon
<i>Rekisterikylä:</i>	404 Jaama
<i>Laajuus:</i>	Katso koordinaattipiste
<i>Kohdekuvaus:</i>	

Merkkikallio on löytynyt kesällä 2003. Kallioalue, jolta hakkauksia on tullut esille, on kooltaan noin 10 x 10 metriä. Kallion pinnassa on useita epämääräisiä kuvioita, selvin niistä on viisikanta. Lisäksi osaa kallionpinnasta peittävät pienet kuopat, jotka näyttävät syntyneen ikäänkuin kalliolle olisi satanut suurella voimalla jotain materiaalia, joka olisi kallion pintaan iskeytyessään sulattanut pieniä kuoppia kiven pintaan.

Tutkimukset ja löydöt:

Juha Marienberg 2003
Helena Taskinen 2003, tarkastus
Oili Forsberg 2004, inventointi

Allekirjoittanut kävi paikalla kesän 2004 inventoinnin yhteydessä löytöjän opastamana. Kallion pinnalla näkyvät epämääräiset ja paikoin selvemmätkin piirrokset olivat alkuperäisellä turpeella peitetyt. Löytöjä kertoi intuitiolla poistaneensa turpeita kallion päältä ja siten piirrokset alun pitäin löytäneensäkin.

Korkeutensa puolesta (77.5 mpy) kyse ei voi olla kovin vanhoista hakkauksista. Tyyllisestikään piirroksia ei voi pitää esihistoriallisina. Selvin Malilan kallioon hakatuista kuvioista, viisikanta, on kuitenkin hyvin tunnettu symboli historiallisinakin aikoina. Reijo Tirronen kuvaa Kertomuksessaan Ilomantsin kihlakunnan muinaisjäännöksistä (SMYA VII, 1885), kuinka viisikannalla muun muassa lepytettiin haltioita. Todennäköisimmin Malilankallion piirrokset ovatkin peräisin historialliselta ajalta.

Kertomuksen liitteet:

Kartat PK 1:20 000, 4214 11 Kiesvaara

Negatiivit -

Diat PKM 87:825. Viisikantoja Malilankallioon piirrettyinä.

87:826. Malilankallion pintaan oli tehty erilaisia epämääräisiäkin piirtoviivoja.

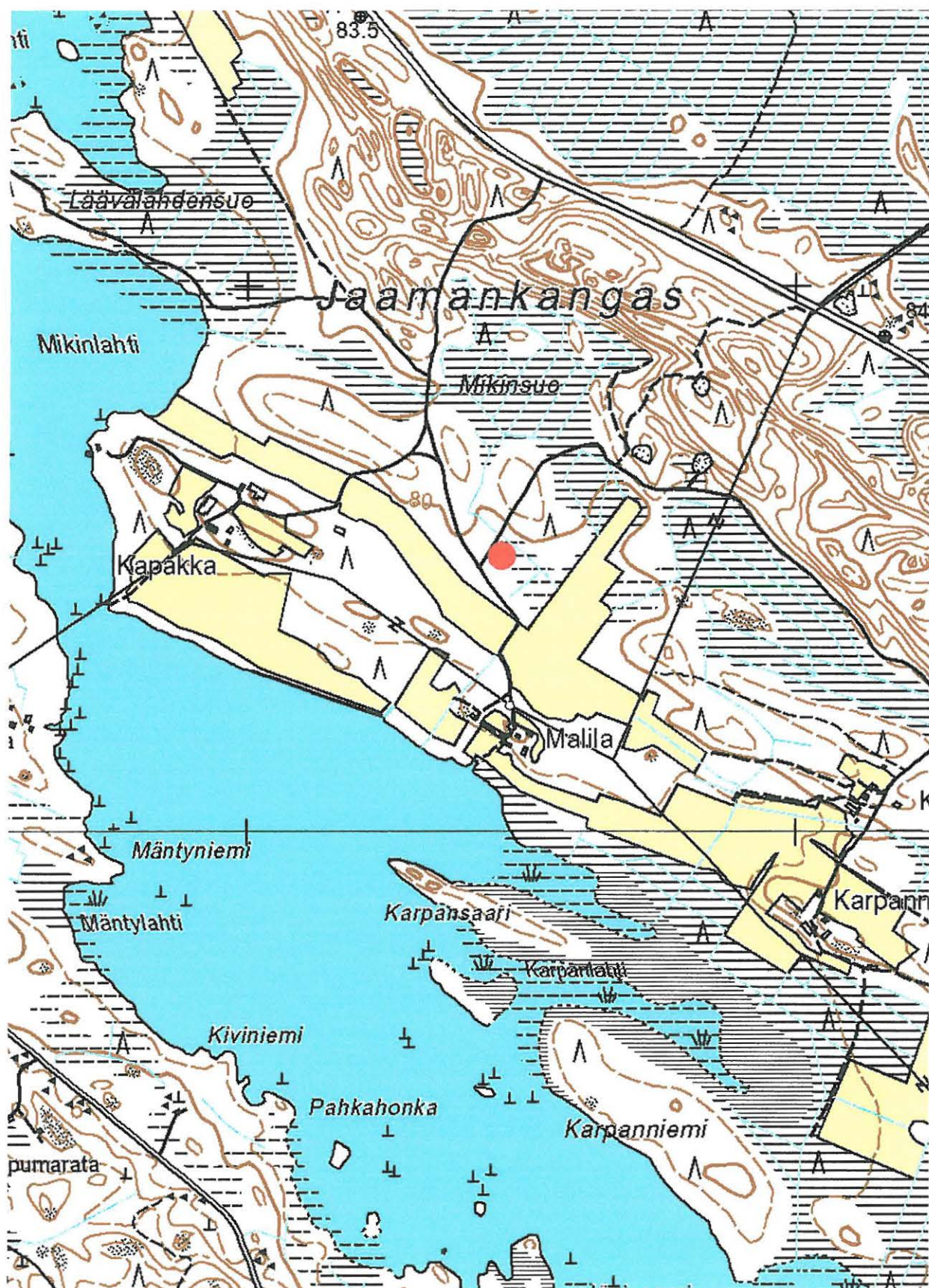
87:827. Malilankallion hakattujen kuvioiden vieressä oli kallion pinnalla havaittavissa luonnon muovaamia kuoppia. Nämä kuopat näyttäisivät syntyneen ikäänkuin kallion pinnalle olisi suurella voimalla paiskautunut jotain, mikä olisi sulattanut kraatereita kiveen.

Viisikantoja Malilankalliassa. PKM 87:825.

Malilankallioon hakattujen kuvioiden vieressä oli kallion pinnalla havaittavissa luonnon muovaamia kuoppia. Nämä kuopat näyttäisivät syntyneen ikäänkuin kallion pinnalle olisi suurella voimalla paiskautunut jotain, mikä olisi sulattanut kraatereita kiveen. PKM 87:827.

RÄÄKKYLÄ MALILANKALLIO, historiallisia kalliopiirroksia. Ote peruskartoista 4214 11 Kiesvaara ja 4214 10 Suoparsaari. Kohde on merkitty punaisella ympyrällä.